

Teritorijas izmantošanas un apbūves noteikumi

Teritorijas izmantošanas un apbūves noteikumu (TIAN) izstrādes laikā tika nodrošināta spēkā esošo teritorijas plānojumu informācijas integrēšana un dublēšanās novēršana. Vienlaikus TIAN saturs tika strukturēts atbilstoši Teritorijas attīstības plānošanas informācijas sistēmā (TAPIS) noteiktajai dokumenta uzbūvei. Šāda pieeja bija būtiska, lai neizlaistu nevienu nozīmīgu TIAN sadaļu un grafiskais materiāls būtu sasaistīts ar paredzētajiem teritorijas izmantošanas un apbūves noteikumiem. TIAN tika veidots konsolidēti, pieeja sekojoša:

- zilā krāsā teksts iezīmēts šī pētījuma ekspertu veidotais teksts;
- zaļā krāsā iezīmēti RVC AZ TP TIAN punkti, kas pārnesti no spēkā esošā TIAN;
- melnā krāsā iezīmēti jaunā Rīgas TP TIAN punkti un virsraksti.

1. NOTEIKUMU LIETOŠANA UN DEFINĪCIJAS

1.1. Noteikumu lietošana

1. Šie noteikumi nosaka teritorijas izmantošanas un apbūves prasības Rīgas pilsētas pašvaldības teritorijas vēsturiskā centra un tā aizsardzības zonas teritorijā.
2. Rīgas vēsturiskā centra un tā aizsardzības zonas teritorijā ievēro Rīgas vēsturiskā centra saglabāšanas un aizsardzības likumu un uz tā pamata izdotos normatīvos aktus un teritorijas izmantošanā un apbūvē piemēro Rīgas vēsturiskā centra un tā aizsardzības zonas teritorijas plānojumu un spēkā esošos lokālplānojumus.
3. Šajos noteikumos atļauto izmantošanas veidu aprakstam funkcionālajās zonās pievienoti izmantošanas veidu kodi atbilstoši Ministru kabineta noteikumos par vispārīgajiem teritorijas plānošanas, izmantošanas un apbūves noteikumiem noteiktajiem teritorijas izmantošanas veidu kodiem.

1.2. Definīcijas

4. Definīcijas šo noteikumu izpratnē lietojamās plānojuma nolūkā un vietvārds, kas ietverts konkrēta objekta nosaukumā (piemēram, dārzs, laukums, aleja, gatve) nav tieši saistāms ar definīcijas ietvaru. Rīgas vēsturiskā centra un tā aizsardzības zonas plānojuma (turpmāk – plānojums) sastāvā esošajos teritorijas izmantošanas un apbūves noteikumos (turpmāk – noteikumi) ir lietoti šādi termini:
 - 4.1. ainava – teritorija, kā to uztver cilvēki, kas veidojusies dabas un/vai cilvēku darbības un mijiedarbības rezultātā;
 - 4.2. aizsargājams pagalms - vēsturiskas perimetrālas apbūves ietvaros projektēts un uzbūvēts kultūrvēsturiski un arhitektoniski vērtīgs pagalms;

- 4.3. aizsargstādījumi – vairākpakāpju, blīvi veidoti norobežojoši stādījumi, lai novērstu vai mazinātu piesārņojuma kaitējumu videi un cilvēku veselībai (t.sk. gaisa piesārņojumu, trokšņus, putekļus, vēju, spilgtu apgaismojumu), uzlabotu mikroklimatu, veicinātu vizuālo kvalitāti, kā arī vadītu vai ierobežotu gājēju plūsmas; aizsargstādījumus var papildināt ar troksni, vēju un putekļus slāpējošu barjeru, grunts valni. Tie ietver dažādu sugu stādījumus, nodrošinot ekoloģisku savienojamību, dabas daudzveidības funkcijas un ilgtspējīgu uzturēšanu;
- 4.4. aleja – iela vai gājēju ceļš ar vienlaidus koku rindveida stādījumu; alejās ir noteikts regulārs attālums starp kokiem rindās jeb ritms; alejas var būt vienpusējas, divpusējas vai daudzrindu; alejas parkos, kapsētās vai citos apstādījumos veido līnijveida elementus. Aleja uzlabo mikroklimatu, veicina dabas daudzveidību un ekoloģisko savienojamību;
- 4.5. aleju sistēma – savstarpēji saistītu, kompozicionāli un funkcionāli vienotu aleju kopums, kas veido telpiski organizētu lineāru struktūru. Aleju sistēma nodrošina ritmisku telpas secību, vienotu koku sugu izvēli, stādījumu struktūru un ģeometriju, sasaistot parkus, skvērus, bulvārus, promenādes un citas publiskās ārtelpas vienības. Aleju sistēma veido pilsētas identitāti, telpisko kārtību, skatu virzienus un kalpo kā orientieris;
- 4.6. apdobe – ap kokaugiem atkarībā no to sugas veidojama platība (pieejamās auglīgās augsnes platība, minimāli koka kritiskās līdz minimālās sakņu aizsardzības zonā, vai noteikts apjoms pazemes bunkurveida konstrukcijās), kas nodrošina vēlamā koka optimālo definēto augšanas un attīstības izmēru to bioloģisko, estētisko un ekoloģisko funkciju pilnvērtīgai nodrošināšanai.
- 4.7. arhitektoniskais akcents – būves arhitektoniskajam veidolam nozīmīgs kompozicionāls elements vai elementi, kuru kopējā platība nepārsniedz 5 % no būves augšējā stāva platības starp ārsienu iekšējām virsmām un atrodas ārpus galvenās būvmasas un tās silueta;
- 4.8. atkāpes būvlaide – kombinēta būvlaide, kur ēkas ielas fasāde sakrīt ar noteikto obligāto būvlaidi, bet zemes līmenī ēkas ielas fasādi būvē ar atkāpi, kas kopā ar ietves platumu veido ne mazāk kā 6 m platu publiskās ārtelpas joslu;
- 4.9. atkritumu konteineru (tvertņu) novietne – slēgta vai atklāta virszemes vai pazemes būve vai tās daļa sadzīves atkritumu un šķiroto sadzīves atkritumu tvertņu, konteineru vai cita veida sadzīves atkritumu savākšanas iekārtu novietošanai, kas nodrošina infrastruktūru pilsētvides kvalitātes un sanitāro prasību normu ievērošanai;
- 4.10. augstais skatu punkts – skatu punkts atbilstoši Ministru kabineta (MK) 2004.gada 8.marta noteikumu Nr.127 „Rīgas vēsturiskā centra saglabāšanas un aizsardzības noteikumi” 3.1.4.apakšpunktam, kas pielietojams kultūrvēsturiskas vides pārveidojumu būtiskuma novērtēšanai;
- 4.11. augstvērtīgs koks - koks, kas atbilstoši šo Noteikumu 12.pielikumam, ir ar kopējo novērtējumu ļoti vērtīgs un izcils.

- 4.12. augu kontainers – pārvietojams ārtelpas labiekārtojuma elements ar traukos eksponētiem, īstermiņā vai ilgtermiņā audzējamiem augiem, ko novieto vai uzstāda vietās, kur pastāvīgu apstādījumu ierīkošana nav iespējama, un/vai saimnieciski attaisnojama;
- 4.13. baznīcas dārzs – publiski pieejama apstādījumu teritorija, kas kompozicionāli saistīta ar būves vai tā ansambļa arhitektūru un veidota kā mierīga kontemplācijas jeb apceres un kulta pasākumu ārtelpa.
- 4.14. bioievalka - ar veģetāciju nostiprinātas raktas gultnes ar trapeces vai elipses segmenta šķērsgriezumu ar lēzenām sānu nogāzēm, kas paštecē paredzētas virszemes ūdens noteces ātruma samazināšanai, virszemes ūdens noteces regulēšanai vai virszemes ūdens noteces īslaicīgai akumulēšanai. Bioievalkas konstrukcijā var ietvert mākslīgi veidotus filtrējošos slāņus un drenāžas caurules zem tā.
- 4.15. bulvāris – iela ar paplašinātu šķērsprofilu, būtisku stādījumu apjomu un rekreatīvu funkciju, kur centrālās vai sānu stādījumu joslas izmanto gājēji un velobraucēji. Ņemot vērā bulvāra plašo mērogu, tā sānu joslās, kur ir esoša vai atgūta pietiekami liela telpa, var būt iekļautas pakārtotas tipoloģijas – tās var būt priekšdārza, gatves vai lineāra promenādes parka formā vai ietvert salas.
- 4.16. caurlaidīgs segums - speciāli projektēta ceļu, laukumu vai citu satiksmes teritoriju seguma konstrukcija, kuras virskārta un nesošie slāņi nodrošina noteiktu lietusūdens un kušanas ūdens infiltrācijas spēju caur segumu un tā drenējošo slāni gruntī, vienlaikus saglabājot normatīvajos aktos un standartizācijas dokumentos noteiktās nestspējas, satiksmes drošības, vides pieejamības un ekspluatācijas prasības.
- 4.17. dabas jeb bioloģiskā daudzveidība – visdažādāko uz planētas Zeme pastāvošo dzīvības formu kopums, ieskaitot cilvēku sugu. Tai izšķir šādus līmeņus: ģenētiskā daudzveidība, sugu daudzveidība, ekosistēmu daudzveidība, ainavu daudzveidība;
- 4.18. ekoloģiskā savienojamība – teritorijas vai ainavas spēja nodrošināt sugu un ekosistēmu procesu nepārtrauktību, savienojot biotopus ar zaļās infrastruktūras elementiem un mazinot fragmentāciju. Ekoloģiskā savienojamība tiek panākta ar savienotiem stādījumiem, ūdens un apstādījumu koridoriem, caurlaidīgām robežām un citiem risinājumiem, kas ļauj sugām pārvietoties un uzturēt dzīvotspējīgas populācijas.
- 4.19. fitoremediācija - vides sanācijas metode, augu un ar tiem saistīto mikroorganismu kompleksa izmantošana, lai mazinātu piesārņojuma koncentrāciju vai toksiskās sekas vidē.
- 4.20. gatve – iela ar dominējošu stādījumu apjomu un brīvu gājēju kustību, atpūtas vietām, kurā gājēji un mikromobilitāte ir primārie lietotāji, autotransports pielāgots par sekundāru lietotāju (jeb mazākumlietotāju), nodrošinot zemu braukšanas

ātrumu un satiksmes mīrināšanu, un priekšrokas došanu gājējam, vai gājēju iela ar transporta kustību ierobežotu līdz apgādei un operatīvajam transportam.

- 4.21. heterogēnas alejas ir alejas, kuras veido ar secīgu sugu blokiem, kas rada ritmu un estētisku secību; visā alejā tiek piemērots vienots princips, radot vizuālu nepārtrauktību, vienlaikus nodrošinot heterogenitāti;
- 4.22. homogēnas alejas ir alejās ar vienu koku sugu, vienotu vainaga veidolu un vienotu apdobes risinājumu;
- 4.23. iekškvartāla gājēju ceļš – gājēju kustībai paredzēta publiskās ārtelpas josla iekškvartāla telpas šķērsošanai starp publiskās ārtelpas teritorijām (ielām, krastmalām, parkiem u.tml.).
- 4.24. ielas teritorija – satiksmei paredzētas inženierbūves teritorija, kuras robežas noteiktas ar sarkanajām līnijām, ietverot transportlīdzekļu satiksmei, gājēju satiksmei un citām ielas funkcijām, piemēram, apstādījumiem un inženiertīklu izvietojumam, paredzēto teritoriju;
- 4.25. ielu apstādījumu josla – teritorija starp ielas sarkano līniju un būvlaidi, tostarp starp sarkano līniju un žogu, ja žogs izvietots ar atkāpi no sarkanās līnijas. Apstādījumu josla gar ielu paredzēta stādījumu ierīkošanai, galvenokārt kokaugiņiem un daudzgadīgo lakstaugu stādījumiem;
- 4.26. ietekmes uz kultūras mantojumu novērtējums – vērtējuma process, kurā, izmantojot UNESCO atzīto ietekmes novērtēšanas metodi pasaules mantojuma kontekstā, identificē un analizē projekta vai darbības iespējamo ietekmi uz kultūras mantojuma vērtībām un to atribūtiem, prognozē ietekmes un nosaka nepieciešamos pasākumus un/vai rīcības;
- 4.27. ilgtspējīga lietus notekūdeņu apsaimniekošana – metožu un dažādu kompleksu tehniku kopums, kurās lietus notekūdeņu notece līdzinās dabiskajām ekosistēmām ūdens uzkrāšanai un infiltrācijai;
- 4.28. invazīvās augu sugas – svešzemju organismi, kas, nonākot jaunā vidē, var nodarīt būtisku kaitējumu dabai, ekonomikai un cilvēku veselībai. Invazīvās sugas var pārstāvēt dažādas organismu grupas, un tās raksturo spēja izspiest vietējās sugas no raksturīgās vides, izjaukt ekoloģiskos procesus un ekosistēmu līdzsvaru;
- 4.29. inženierkomunikāciju koridors – teritorija, kurā primāri paredzēts izvietot inženiertehniskās apgādes tīklus un būves ārpus ielu teritorijas;
- 4.30. jumta dārzs – ārtelpa pagalma, skvēra, parka veidolā uz jebkuras ēkas vai inženierbūves pārseguma (pazemes autostāvvietas), kas veidots ar intensīvā zaļā jumta metodēm. Jumta dārzi var būt pieejami vai nepieejami, un tie papildina ekoloģisko, klimatisko un telpisko kvalitāti, uzlabojot mikroklimatu, dabas daudzveidību un lietotāju labbūvību.
- 4.31. jumta slīpums – viens no jumta formu un ēkas arhitektūras raksturu (ēkas stilu un koptēlu) raksturojošiem rādītājiem, ko Noteikumos lieto, apzīmējot jumta tipu atbilstoši jumta vai to veidojošo plakņu raksturīgajam slīpumam:

- 4.31.1. plakans jumts – jumts ar slīpumu līdz 5° (ieskaitot);
- 4.31.2. lēzens jumts – jumts ar slīpumu no 5° līdz 30° (ieskaitot);
- 4.31.3. slīps jumts – jumts ar slīpumu no 30° līdz 45° (ieskaitot);
- 4.31.4. stāvs jumts – jumts ar slīpumu, kas lielāks par 45°.
- 4.32. jumta terase – ārtelpa uz jebkuras ēkas vai inženierbūves pārseguma, bez jumta, var būt ar nojumi;
- 4.33. koku būvlaide – ritmisks koku vai vītēnaugu līnijveida stādījums, kasimetrālās apbūves teritorijās telpiski aizvieto vai papildina ēku būvlaidi, veidojot vienotu ielas un kvartāla arhitektonisko veidolu.
- 4.34. koku režģis – koku stādījumu sistēma, kurā koki izvietoti pēc vienotas ģeometriskas struktūras punktu ritma visā teritorijas platībā, veidojot vienotu vainagu slāni un telpisku kārtību.
- 4.35. kopienas dārzi – publiski vai daļēji publiski pieejamas teritorijas, kurās vietējā kopiena audzē dārzeņus, garšaugus, dekoratīvos augus un vietējās augu šķirnes, īstenojot kopīgu dārzkopību, izglītošanās aktivitātes un sociālo mijiedarbību. Kopienas dārzi veicina dabas daudzveidību pilsētā, uzlabo mikroklimatu un nodrošina iedzīvotājiem iespēju piedalīties teritorijas uzturēšanā, izmantojot nelielas, mobilas vai viegli demontējamas dārzkopības iekārtas.
- 4.36. krastmalas laipa – laipa, kas ir aprīkota ar vienu vai vairākiem pieejas tiltiem. Tā var būt atsevišķa brīvstāvoša konstrukcija vai veidota kā krasta stiprinājuma papildinājums;
- 4.37. krustojuma skvērs – skvērs ielu krustojuma telpā, kurā bez satiksmes funkcijas (transporta kustība, gājēju plūsmas u. c.) ir būtisks stādījumu apjoms skvēra vai priekšdārza veidolā;
- 4.38. laipa – stacionāra vai peldoša, pastāvīga vai īslaicīgas lietošanas būve vai konstrukcija, kas paredzēta gājējiem ūdensobjekta šķērsošanai vai nokļūšanai līdz kuģošanas līdzekļiem. Laipa atrodas ūdenī uz pāļiem vai pontoniem;
- 4.39. laivu un jahtu osta – kuģošanas līdzekļu piestātne vismaz 25 kuģošanas līdzekļu (jahtu, atpūtas un ūdenstransporta kuģu, laivu u.tml.) novietošanai ūdenī tiem paredzētajās vietās, kā arī piestātnes darbības nodrošināšanai nepieciešamo būvju un infrastruktūras objektu kopums;
- 4.40. lietuss dārzs – kombinēts būvju un elementu kopums, kas tiek pielietots lietuss notekūdeņu attīrīšanai no piesārņojošajām daļiņām, izmantojot augsnes un dažādu augu biofizikālos un ķīmiskos attīrīšanas procesus.
- 4.41. neatbilstoša izmantošana – izmantošana, kas neatbilst plānojumā atļautajai izmantošanai, bet ir likumīgi pastāvējusi vai ir likumīgi iesākta līdz plānojuma spēkā stāšanās brīdim;

- 4.42. neatbilstoša zemes vienība – zemes vienība, kas pēc savas platības, konfigurācijas vai tajā izvietotās apbūves rādītājiem neatbilst šo noteikumu prasībām;
- 4.43. neatbilstošas izmantošanas zemes vienība – zemes vienība, kurā veic neatbilstošu izmantošanu;
- 4.44. obligātā būvlaide – projektētā līnija, uz kuras ir jāizvieto ēkas fasāde;
- 4.45. pagaidu zaļās zonas - teritorijās, kur ēkas ir nojauktas un līdz jaunās apbūves īstenošanai saglabājas brīva zemes virsma, vai neizmantotās industriālās teritorijās, ielu un dzelzceļu teritorijās, izveido pagaidu zaļās zonas, nodrošinot mikroklimata stabilizēšanu, lietusūdens infiltrāciju, bioloģiskās daudzveidības veicināšanu un pagaidu ārtelpas kvalitāti. Pagaidu zaļajās zonās pieļaujami kopienas dārzi, nektāraugu sējumi, viengadīgo krāšņo augu sējumi, fitoremediācijas sējumi, spontāni attīstīties augājs un lietus dārzi.
- 4.46. pagalms – ar ēkām neaizņemtā apbūves zemesgabala daļa, kurā izvieto nepieciešamos piebraucamos ceļus, autostāvvietas, kā arī funkcionāli un ainaviski iekārto ar dažādiem labiekārtojuma elementiem un apstādījumiem.
- 4.47. parks – sabiedriskas nozīmes stādījumu objekts, kuram ir īpaši izveidota infrastruktūra un kam nepieciešama regulāra kopšana un atjaunošana, saglabājot vai uzlabojot parka ainavas, kultūras mantojuma un stādījumu vērtību;
- 4.48. parku ansamblis - parki, skvēri, bulvāri, ielas, aleju sistēmas, priekšdārzi, laukumi jeb parku ansambļa elementi, kas vēsturiski veidoti, atjaunojami vai jaunveidojami ar vienotu telpisku un kompozicionālu risinājumu, veidojot gājēju un ekoloģisko savienojamību;
- 4.49. parku sistēma – visi parki, noteiktā teritorijā, kas veido ekoloģisko tīklojumu ar alejām, gatvēm, promenādēm, skvēriem, ielām ar stādījumu joslām, krastmalu stādījumiem, un nodrošina savienojamību publiskā ārtelpā ar stādījumiem.
- 4.50. pasāža - tirdzniecības un pakalpojumu objektu un komerciāla rakstura objektu telpiska izvietojuma forma, kur objekti tiek izvietoti, veidojot iekškvartālā atklātu vai segtu, publiski vai daļēji publiski pieejamu telpu, kas noteiktā apmērā pilda arī gājēju ielas funkcijas, savienojot kvartālu aptverošo publisko ārtelpu.
- 4.51. patilte – publiskā ārtelpa zem tilta būves, kas var nodrošināt gājēju savienojumu, īslaicīgu uzturēšanos, satiksmes šķērsošanu vai līdzīgas funkcijas, vienlaikus respektējot tilta konstrukciju un drošības prasības.
- 4.52. piebraucamais ceļš – ceļš, kuram nav noteiktas ielu sarkanās līnijas un kas šķērso vienu vai vairākus zemesgabalus, nodrošinot piebraukšanu pie viena vai vairākiem zemesgabaliem, ēkām, būvēm vai to grupām arī kvartālu iekšienē;
- 4.53. piestātne – stacionāra vai peldoša hidrotehniska būve ar nenogremdējamiem pontoniem vai tās daļa ar nepieciešamo aprīkojumu virszemes ūdensobjekta krastā un ūdenī, kas paredzēta kuģošanas līdzekļu piestāšanai un stāvēšanai vai peldbūvju novietošanai un kuru aprīko ar nepieciešamajiem inženiertīklu pieslēgumiem;

- 4.54. pilsētas pļava – zālājs, kurā dominē vietējas izcelsmes, daudzgadīgi savvaļas augi, un kas tiek apsaimniekota ar mērķi vairot dabas daudzveidību pilsētā.
- 4.55. pilsētībūvnieciskais akcents – pilsētvidē dominējošs apbūves akcents, ko veido atsevišķa akcentēta būve, tās daļa vai būvju grupa, kuras augstums un apjoms atšķiras no iedibinātās vēsturiskās apbūves konkrētā vietā un kuras izvietojums pamatots ar pilsētvides telpiskās struktūras pilnveidošanu un sabiedriski nozīmīgām funkcijām. Pilsētībūvnieciskais akcents veido telpiskas attiecības ar pilsētu un tā apkārtni, pilsētas vai tās rajona siluetu, galvenajām ielām, dominējošajām ēkām un parkiem, kā arī ietekmē pilsētas raksturu kopumā;
- 4.56. plūdu ceļš – galvenais virszemes un/vai seklās noteces plūsmas maršruts, pa kuru intensīvu nokrišņu laikā lietusūdens notece kustas pa reljefu un ielu–grāvju–caurteku sistēmu uz zemākām vietām, kur veidojas applūšana, vai uz dabīgiem ūdens objektiem.
- 4.57. priekšdārzs – īpaši veidoti, ar ēkas arhitektūru kompozicionāli vienoti un publiskajā ārtelpā eksponēti apstādījumi starp ēku un ietvi perimetrālās apbūves teritorijā, kurā ir aizliegtas autostāvietas;
- 4.58. rekreācija - cilvēka fizisko, garīgo un emocionālo spēju atjaunošana izmantojot atpūtas, sporta vai izklaides aktivitātes.
- 4.59. sala – daudzfunkcionālas atpūtas un stādījumu mikroskvērs jeb kabatas skvērs, ko veido gājēju kustību plūsmai stratēģiskās vietās, kur nav pietiekama vieta, lai veidotu skvēru un bez peļņas gūšanas nolūka;
- 4.60. sezonas kafejnīca – būves vai iekārtas, kas paredzētas āra kafejnīcas ierīkošanai publiskā ārtelpā;
- 4.61. skvērs – labiekārtota apstādījumu teritorija, kas paredzēta gājēju kustībai, īslaicīgai atpūtai un pilsētvides ekoloģiskās un ainaviskās kvalitātes paaugstināšanai;
- 4.62. stādījumi – mērķtiecīgi saglabāti, stādīti, sēti un kopti augi;
- 4.63. stādījumu joslas – lineāri vairākpakāpju stādījumi (ar kokaugu un lakstaugu stāvu), kas nodrošina ekoloģisko savienojamību, uzlabo mikroklimatu, kalpo pilsētas vēdināšanai, novērš vai mazina piesārņojuma kaitējumu videi un cilvēku veselībai (t.sk. gaisa piesārņojumu, trokšņus, putekļus, vēju, spilgtu apgaismojumu);
- 4.64. stādījumu platība – stādījumu aizņemtās apstādījumu teritorijas (parkos, skvēros u.tml.) vai apbūves zemesgabalu brīvās teritorijas daļa, kuras minimālais apjoms noteikts Noteikumos;
- 4.65. stādījumu sistēma – visi stādījumi, arī savvaļā noteiktā teritorijā, kas nodrošina ekoloģisko savienojamību;
- 4.66. taksons - zinātniskais nosaukums koku grupai, ko definē pēc kopīgām pazīmēm;
- 4.67. tematiskais parks – atpūtas, izklaides vai izglītojošs parks, kura ekspozīcija, noformējums (ēkas, to dizains, personāla tērps, tirdzniecības vietas un preces) un piedāvātās izklaides (atrakcijas, ēdieni, dzērieni) vai izglītojoši pasākumi atbilst

kādam tēmai – literārai, vēsturiskai, ģeogrāfiskai, dabaszinātņu u.c. Šajā kategorijā ietilpst, piemēram, botāniskie dārzi, brīvdabas muzeji, zooloģiskie parki u.tml.;

- 4.68. **terminēta izmantošana – teritorijas izmantošana, izbūvējot vai izvietojot Noteikumos papildizmantošanā atļautās būves, ko ekspluatē līdz brīdim, kamēr attiecīgajā teritorijā tiek uzsākta atļautā galvenā izmantošana. Teritoriju atbrīvo no terminētās izmantošanas būvēm pirms galvenās izmantošanas uzsākšanas pēc pašvaldības pieprasījuma un bez kompensācijas;**
- 4.69. transportlīdzekļu novietne – būve, kas paredzēta sauszemes, gaisa vai ūdens transportlīdzekļu novietošanai:
- 4.69.1. autonovietne – būve, kas paredzēta vieglo automobiļu novietošanai;
- 4.69.2. atklāta autonovietne – vieglo automobiļu novietošanai izbūvēts laukums, kas nav iekļauts ēkā vai tās daļā un kas var būt nodalīts (arī nožogots). Šajā kategorijā ietilpst arī atklātas autonovietnes ielu teritorijā starp sarkanajām līnijām, bet neietilpst autostāvvietas ielu brauktuvi malās teritorijā starp sarkanajām līnijām;
- 4.69.3. slēgta transportlīdzekļu novietne – transportlīdzekļu novietne, kas ir iekļauta ēkā vai tās daļā;
- 4.69.4. velostāvparks – droša un segta velonovietne stāvparkā, kurā velosipēdists atstāj savu velosipēdu un tālāku mērķu sasniegšanai izmanto sabiedriskā transporta pakalpojumus vai privāto autotransportu;
- 4.69.5. transportlīdzekļu stāvvietā – vieta, kas paredzēta un iekārtota viena transportlīdzekļa novietošanai.
- 4.70. ūdensmala – publiska vai privāta teritorija ūdensobjekta krastā un tā tuvumā. Ūdensmalas teritorijā ietver tauvas joslu un ar ūdens teritorijas izmantošanu funkcionāli saistīto teritoriju, kas var būt peldvietas sauszemes teritorija ar peldvietas infrastruktūrai paredzētajām zonām (autonovietni, ģērbtuvēm, tualetēm, dušām, peldvietas apmeklētājiem paredzētiem tirdzniecības un pakalpojumu objektiem u.tml.), peldlīdzekļu piestātnes un tās infrastruktūrai paredzētā sauszemes teritorija, peldbūvju infrastruktūrai paredzētā sauszemes teritorija u.tml.;
- 4.71. vairākpakāpju stādījumi – stādījumi, kurus veido no dažāda augstuma augiem:
- 4.71.1. divpakāpju stādījumi – stādījumi, kuros pirmo pakāpi veido no kokiem, otro pakāpi no krūmiem, ziemeļtīkām vai abu šo veidu augiem. Pirmo pakāpi var veidot arī no lieliem krūmiem, otro pakāpi – no zemiem krūmiem vai puķu stādījumiem. Stādījumu platums ir vismaz 1 m katrai pakāpei;
- 4.71.2. trīspakāpju stādījumi – stādījumi, kuros pirmo pakāpi veido no lieliem kokiem, piemēram, bērziem vai kļavām, otro pakāpi – no lieliem krūmiem, piemēram, ceriņiem, kalnu priedēm, savukārt trešo – no

lielām ziemcietēm vai maziem krūmiem, piemēram, klinšrozītēm, spirejām u.tml. Stādījumu platums ir vismaz 1 m katrai pakāpei;

- 4.72. vējlauzēju apstādījumi – krastmalā veidoti stādījumi pret dominējošajiem vējiem izturīgu dažāda auguma un struktūras kokaugu grupu vai vairāku rindu joslu aizsargstādījumi, kas samazina vēja ātrumu un brāzmu intensitāti, uzlabo mikroklimatu, samazina siltuma zudumus, aiztur sniegu un putekļus, mitrina un stabilizē gaisu, kā arī veicina dabas daudzveidību. Tie ietver dažādu sugu stādījumus, nodrošinot pakāpenisku vainagu pārklāšanos un efektīvu gaisa plūsmas sadalījumu.
- 4.73. vēsturiskie apstādījumi – parki, dārzi, kapsētu apstādījumi, alejas un citi ainavu arhitektūras un dārzu mākslas objekti, kas ierīkoti vairāk nekā pirms 50 gadiem un kam pietiekami saglabājusies oriģinālā plānojuma, stādījumu un labiekārtojuma struktūra vai ir iespējams un nepieciešams to atjaunot un pilnveidot;
- 4.74. vēsturiskais zemesgabals – zemesgabals, kas noteiktās kadastra robežās pastāvējis 1940.gadā vai agrāk;
- 4.75. viedais apgaismojums - apgaismojuma sistēma, kas izmanto modernās tehnoloģijas un bezvadu savienojumus, lai nodrošinātu attālinātu, automatizētu un pielāgojamu gaismas vadību, uzlabojot energoefektivitāti, drošību un lietošanas ērtumu.
- 4.76. vizuālās ietekmes analīze – izvērtējums, kurā vērtē plānotās apbūves vai pārbūves ietekmi uz RVC panorāmu, siluetu, raksturīgajiem skatpunktiem, telpiskajām vērtībām un ainavu.
- 4.77. ilgtspējīgie lietusūdeņu apsaimniekošanas risinājumi – būves, konstrukcijas un bioloģiski paņēmieni lietusūdeņu apsaimniekošanai – uzkrāšanai, dabīgai attīrīšanai un infiltrācijai augsnē, kas atslogo vai aizstāj centralizētās lietusūdeņu novadīšanas sistēmas. Risinājumi var ietvert infiltrācijas kasetes un akas, caurlaidīgos segumus, ievalkas, filtrējošās joslas, sedimentācijas vai noteci uzkrājošos dīķus, biofiltrus vai lietusdārzus. Risinājumus izvēlas, ņemot vērā ūdeņu piesārņojuma pakāpi un apjomu.
- 4.78. zaļais jumts - konstrukcija, kur uz jumta virsnes virs hidroizolācijas tiek ierīkota vairākos slāņos veidota audze ar substrātu un veģetāciju, lai uzlabotu ēkas siltumtehniskās īpašības, samazinātu noteci un veicinātu bioloģisko daudzveidību.
 - 4.78.1. ekstensīvais zaļais jumts - zaļais jumts ar zemu pamatnes dziļumu (aptuveni līdz 60–150 mm) un līdz ar to zemu slodzi uz ēkas konstrukciju), ar ierobežotu augu izvēli (visbiežāk sedumi, sūnas, zemas graudzāles) un paredzēts minimālai kopšanai, parasti bez pastāvīgas publiskas pieejamības.
 - 4.78.2. intensīvais zaļais jumts - zaļais jumts, kas izmanto dziļāku substrāta slāni (tipiski vairāk nekā 150–200 mm, var sasniegt 0.5–1 m un vairāk),

kas ļauj veidot daudzveidīgu stādījumu struktūru – zālienu, puķu dobes, krūmus un pat nelielus kokus.

2. PRASĪBAS VISAS TERITORIJAS IZMANTOŠANAI

2.1. Visā teritorijā atļautā izmantošana

5. Visu teritoriju, ievērojot plānojumā un citos normatīvajos aktos noteiktos ierobežojumus, atļauts izmantot būvju un to daļu izvietošanai saskaņā ar attiecīgajā teritorijā atļauto izmantošanu, kā arī:
 - 5.1. vietējas nozīmes ielas (E kategorija), piebraucamo ceļu, gājēju ielu un ceļu, un velosipēdu ceļu izbūvei, kā arī esošo ielu un ceļu pārbūvei;
 - 5.2. teritorijas labiekārtošanai un apstādījumu ierīkošanai;
 - 5.3. inženiertehniskās apgādes tīklu un būvju izvietošanai, izņemot 110–330 kV apakšstaciju;
 - 5.4. palīgizmantošanai, tostarp, transportlīdzekļu novietnes ierīkošanai, ja transportlīdzekļu novietne nepieciešama teritorijas atļautās izmantošanas nodrošināšanai (izņemot parkus un skvērus), kā arī atkritumu konteineru (vertiņu) novietnes un sadzīves atkritumu dalītās savākšanas punkta izvietošanai;
 - 5.5. automobiļu ar alternatīvo piedziņu uzlādes stacijas vai punkta ierīkošanai, izņemot parkus un skvērus;
 - 5.6. citu objektu izvietošanai vai ierīkošanai, kā arī tādu darbību veikšanai, kuru nepieciešamība pamatota ar būtiskiem sabiedrības drošības vai veselības aizsardzības vai vides aizsardzības apsvērumiem;
 - 5.7. ilgtspējīgiem lietus ūdens apsaimniekošanas risinājumiem, t.sk. zaļiem jumtiem. Zaļo jumtu projektēšanai RVC jāsaņem NKMP atļauja.

2.2. Visā teritorijā aizliegtā izmantošana

6. Visā teritorijā ir aizliegts:
 - 6.1. vākt, uzkrāt vai glabāt atkritumus (metāllūžņus, nolietotas riepas, būvgružus un cita veida atkritumus vai piesārņotu grunti), izņemot atbilstoši normatīvo aktu prasībām īpaši ierīkotās vai izbūvētās vietās (laukumos, novietnēs u.tml.) koku lapas zaļajā zonā;
 - 6.2. veikt teritorijas uzbēršanu, izmantojot nepārstrādātus ražošanas un sadzīves atkritumus, piesārņotu grunti, izdedžus un tamlīdzīgus materiālus.

2.3. Neatbilstoša izmantošana un neatbilstoša zemes vienība

7. Neatbilstošas izmantošanas zemesgabalā var turpināt likumīgi iesākto izmantošanu.
8. Nekustamā īpašuma valsts kadastra informācijas sistēmā reģistrētu neapbūvētu zemes vienību, kuras platība šo noteikumu spēkā stāšanās brīdī ir mazāka par šajos noteikumos

noteikto jaunveidojamo minimālo zemes vienības platību vai kuras konfigurācija neatbilst plānojumā noteiktajām prasībām, var izmantot un apbūvēt atbilstoši plānojumam, ja tiek ievērotas citas šo noteikumu prasības.

9. Jaunbūves būvniecību neatbilstošas izmantošanas zemes vienībā ierosina un īsteno saskaņā ar spēkā esošo plānojumu.

2.4. Zemes ierīcība

10. Zemes ierīcības projektu saskaņo ar Rīgas domes atbildīgo institūciju par vides aizsardzības jautājumiem, ja zemes vienība atrodas virszemes ūdensobjekta aizsargjoslā, stingra režīma aizsargjoslā ap ūdens ņemšanas vietu, meža zemes teritorijā, īpaši aizsargājamā dabas teritorijā (tajā skaitā aizsargājamo koku aizsardzības zonā), mikroliegumā, pilsētas plavā, piesārņotā teritorijā, vai, ja uz zemes vienības atrodas dziļurbums vai augstvērtīgi koki. Zemes ierīcības projektu saskaņo ar Rīgas domes atbildīgo institūciju ainavu arhitektūras jomā, ja zemes vienība ir publiskā ārtelpa.

2.5. Zemes vienību veidošana

11. Zemes vienības sadalīšanas, apvienošanas vai robežu pārkārtošanas rezultātā nedrīkst izveidot:
 - 11.1. zemes vienību, kuras no aprobežojumiem (piemēram, aizsargjoslas) brīvajā daļā nevar racionāli izvietot apbūvi (nevar ievietot kvadrātu ar malas garumu 9 m), tostarp zemes vienību, kuras ielas fronte ir īsāka par 9 m. Šis noteikums neattiecas uz zemes vienībām, kam piemērojami perimetrālas apbūves noteikumi, zemes vienībām, kurās būvē rindu mājas, zemes vienībām, kuru ielas frontē ir piebraucamā ceļa (piebrauktuves) pieslēgums ielai, un zemes vienībām, kurās izvieto vienīgi atklātas transportlīdzekļu novietnes, inženiertehniskās apgādes tīklus un būves;
 - 11.2. zemes vienību, kas atrodas vairākās teritorijās ar atšķirīgu teritorijas atļauto izmantošanas veidu, izņemot šādus gadījumus:
 - 11.3. ja daļa zemes vienības atrodas ielas teritorijā starp sarkanajām līnijām, apstādījumu un dabas teritorijā vai ūdens teritorijā;
 - 11.4. ja pirms zemes vienības sadalīšanas tā jau atrodas vairākās teritorijās ar atšķirīgu teritorijas atļauto izmantošanas veidu;
 - 11.5. ja paredzēts apvienot zemes vienības, kas atrodas vienas funkcionālās zonas dažādās apakšzonās.
12. Nav pieļaujama valsts aizsargājamo kultūras pieminekļu vēsturisko zemesgabalu, kā arī vēsturisko zemesgabalu pilsēt būvniecības pieminekļu teritorijās apvienošana un sadalīšana, tostarp, nav pieļaujama parku zemes vienību sadalīšana, izņemot šādus gadījumus:
 - 12.1. pieļaujama pēdējo 150 gadu laikā apvienotu vai sadalītu vēsturisku zemesgabalu sadalīšana vai apvienošana atbilstoši to senākajām robežām. Katra jaunveidojamā

zemesgabala ielas fronte nav mazāka par 15 m, izņemot Vecrīgas teritoriju, kur jaunveidojamā zemesgabala ielas fronte var būt mazāka par 15 m;

- 12.2. ja Plānojuma grafiskās daļa paredz dažādas funkcionālās zonas vienā vēsturiskajā zemesgabalā, šo zemesgabalu var dalīt pa dažādo izmantošanas veidu robežām, ja izpildās katras funkcionālās zonas noteiktās minimālās zemesgabala platības.

13. Aprēķinot zemes vienības minimālo platību, tajā neieskaita teritoriju starp ielu sarkanajām līnijām.

2.6. Nosacījumi lielmēroga dzīvojamās apbūves teritoriju iekšpagalmu organizācijai (Skanste, Andrejsala)

14. Lielmēroga dzīvojamās apbūves teritorijas iekšpagalmā jaunas apbūves ieceres (pastāvīgās izmantošanas) pamatojumam izstrādā attiecīgās teritorijas lokālpārplānojumu vai detālpārplānojumu, kurā detalizē un precizē pārplānojumu un šos noteikumus.

15. Katrai jaunbūvējamai mājai jābūt pagrabam, kas nodrošina auto stāvvietas un vienlaicīgi pilda patversmju funkciju, lai palielinātu zaļo infrastruktūru platības un apjomu;

16. Veidojot cietos segumus, tie jāveido caurlaidīgi;

17. Dzīvojamai mājai funkcionāli nepieciešamās zemes vienības pārskatīšanas procesā piemēro šādas prasības:

- 17.1. izstrādājot dzīvojamai mājai funkcionāli nepieciešamās zemes vienības platības un robežu plānu, ievēro šajos noteikumos noteiktos apbūves parametrus, nodrošina proporcionalitāti platību un konfigurācijas ziņā starp funkcionāli piesaistāmajām zemes vienībām viena kvartāla robežās un izvērtē nepiesaistīto zemes vienību kā patstāvīgu apbūvējamu zemes vienību izveidošanas iespējas;

- 17.2. izstrādājot dzīvojamai mājai funkcionāli nepieciešamās zemes vienības platības un robežu plānu, izskata iespēju funkcionāli nepieciešamās zemes vienības projektā paredzēt teritorijas autostāvvietām un šādiem ārtelpas elementiem:

17.2.1. apstādījumiem;

17.2.2. rotaļlaukumiem;

17.2.3. mierīgās atpūtas vietām;

17.2.4. aktīvās atpūtas vietām;

17.2.5. ilgtspējīgiem lietusūdens apsaimniekošanas risinājumiem (bioievalka, lietusdārzs u.c.)

- 17.3. ja esošās dzīvojamās mājas iedzīvotāju vajadzībām pieejamais ierīkoto autostāvvietu skaits vēsturiski neatbilst pārplānojuma prasībām, dzīvojamai mājai funkcionāli nepieciešamās zemes vienības pārskatīšanas procesā var nepiemērot pārplānojuma prasības;

- 17.4. starpgabalu izveide ir pieļaujama, ja starpgabals tiek paredzēts koplietošanas infrastruktūras izvietojumam, tostarp transportlīdzekļu novietnei un lietusūdens

apsaimniekošanai (aizsardzībai pret plūdiem - pielāgošanās ekstremāliem notikumiem un klimata pārmaiņām), izņemot kravas automobiļiem un to sastāviem paredzētu transportlīdzekļu novietni.

2.7. Prasības pieklūšanai zemes vienībām

18. Projektējot ielu un citu publiskās ārtelpas teritoriju izbūvi, paredz īpašus risinājumus vides pieejamības nodrošināšanai. Būvvalde būvatļaujas projektēšanas nosacījumos var noteikt papildu prasības vides pieejamības nodrošināšanai.
19. Projektējot ietves un gājēju ceļus (ceļus parkos, skvēros un citās publiskās ārtelpas teritorijās), ievēro šādas prasības:
 - 19.1. par 25 m garākas jaunbūvējamas ietves minimālais brīvtenības platums ir 1,8 m. Ja to nevar nodrošināt, aptuveni ik pēc 25 m, ņemot vērā esošu koku vai inženierbūvju elementu izvietojumu, paredz samainīšanās vietu ar minimālo platumu 1,8 m un garumu 2 m;
 - 19.2. ietves vai gājēju ceļa šķērsslīpumu veido ne lielāku kā 3%. Lielāku slīpumu ietvēs pieļaujams veidot, atjaunojot ielu esošās apbūves teritorijās, veidojot savienojumus ar ēku cokoliem, pamatiem, ieejas kāpnēm u.tml.;
 - 19.3. brauktuves šķērsošanas vietā ietvi izbūvē ar slīpumu līdz brauktuvei vai brauktuvi paaugstina līdz ietves līmenim;
 - 19.4. minimālais ietves platums ir 1,5 m. Ietves platumu pieļaujams samazināt:
 - 19.5. ielās, kurās plānotā gājēju satiksmes intensitāte nepārsniedz 50 gājējus diennakts maksimālās intensitātes stundā;
 - 19.6. lai saglabātu vēsturisko ielas vides raksturu, izbūvējot ietves pilsētbūvniecības pieminekļu un apbūves aizsardzības teritorijās;
 - 19.7. pārbūvējot ielas, kurās nav bijusi ietve, ja nav iespējams izbūvēt 1,5 m platu ietvi ielas gabarītu dēļ;
 - 19.8. veidojot aplekmes ap nepārvietojamiem šķēršļiem (piemēram, kokiem);
 - 19.9. vietās, kur gājēju plūsma ir lielāka par 50 cilvēkiem diennakts maksimālās intensitātes stundā, pie publiskām būvēm, sabiedriskā transporta pieturām, pakalpojumu un tirdzniecības objektiem u.c. nozīmīgās vietās ietvi izgaismo;
 - 19.10. ietvēs, kurās gājēju plūsma ir lielāka par 50 cilvēkiem diennakts maksimālās intensitātes stundā, iestrādā vadlīniju sistēmu;
 - 19.11. labiekārtojuma elementus izvieto vienotā joslā ārpus ietves brīvtenības;
 - 19.12. funkcionālos vai dekoratīvos vides elementus ietvēs un gājēju ceļos izvieto vienotā joslā ārpus brīvtenības, lai neapgrūtinātu gājēju pārvietošanās maršrutus. Brīvtenībā atļauts izvietot vides elementus, kas nostiprināti ne mazāk kā 2,5 m augstumā no ietves seguma.
20. Projektējot kāpnis un pandusus, izņemot ēku ieejas, ievēro šādas prasības:

- 20.1. pirms kāpnēm visā kāpņu platumā augšpusē un apakšā iestrādā sataustāmu brīdinošu joslu 0,3 m platumā;
- 20.2. vismaz vienā kāpņu un pandusa pusē ierīko ar apkārtējo vidi kontrastējošas margas ar rokturiem divos augstumos (0,7 m un 0,9 m augstumā). Margu garumu veido tā, lai tas par 0,3 m pārsniegtu kāpņu vai pandusa garumu abos galos. Margas ierīko, precīzi sekojot kāpņu kontūrām, nodrošinot virziena orientāciju un drošību;
- 20.3. pandusus, kas paredzēti gājējiem, veido ar šādiem slīpumiem:
 - 20.3.1. pandusiem, kuru kopējā augstuma starpība ir līdz 0,3 m, slīpumu veido ne lielāku kā 1:8 (12%);
 - 20.3.2. pandusiem, kuru kopējā augstuma starpība ir līdz 0,5 m, slīpumu veido ne lielāku kā 1:10 (10%);
 - 20.3.3. pandusiem, kuru kopējā augstuma starpība ir lielāka par 0,5 m, slīpumu veido ne lielāku kā 1:12 (8%);
 - 20.3.4. pandusam, kas ir garāks par 6 m, proporcionāli izvieto horizontālus starplaukumus, kuru parametri ir ne mazāki par 1,5 m x 1,5 m;
 - 20.3.5. ja kustības virziens pandusam mainās vairāk nekā par 90 grādiem, pirms katra šāda pagrieziņa paredz horizontālu starplaukumu, kura parametri nav mazāki par 1,5 m x 1,5 m.
21. Projektējot kāpnes, pandusus un citus elementus objekta funkciju nodrošināšanai, tos izvieto ārpus ietvēm un gājēju ceļiem (gan teritorijā starp ielu sarkanajām līnijām, gan ārpus tām), izņemot gadījumus, kad kvartāla robežās jau atrodas ietves vai gājēju ceļa zonā izvirzīti elementi. Šādā gadījumā jaunie funkcionāli nepieciešamie elementi nedrīkst izvirzīties ietvē vai gājēju ceļā tālāk (dziļāk) par kvartāla robežās jau esošajiem elementiem, un to risinājums izstrādājams tā, lai saglabātu šajos noteikumos noteikto ietves minimālo platumu.
22. Krustojumos, pie gājēju pārejām un ietves brīvtelpā visu veidu stabus – luksoforus, ceļa zīmes, reklāmas, apgaismojuma stabus – marķē ar 10 cm platām baltām, kontrastējošām joslām 160 cm, 140 cm un 35 cm augstumā no ietves virsmas.
23. Jaunbūvējamās ielās aizliegts izvietot pagrabu lūkas un restes. Pie pagrabu logiem atļauts ierīkot gaismas šahtas, kas ievirzās ietvē ne vairāk kā 0,4 m un ir pārklātas ar biezu stiklu vai metāla režģi vienā līmenī ar ietvi. Režģa stienus neizvieto paralēli ēkai, spraugas starp tiem nedrīkst būt lielākas par 0,02 m. Ietvē iebūvēta stikla virsma nedrīkst būt slidena.
24. Pirms gājēju pārejām, kāpnēm un citām līmeņu maiņām veido baltu brīdinošo joslu visas attiecīgās zonas platumā. Brīdinošā josla brīdina un informē cilvēkus ar redzes traucējumiem par kāpnēm, citām līmeņu maiņām, gājēju pārejas sākumu un beigām, iekāpšanu un izkāpšanu pieturvietās.
25. Ierīkojot luksoforus ielu krustojumos, ievēro šādas prasības:

- 25.1. luksofora signāla izsaukuma pogas, skaņas un taktilo norāžu kastītes piestiprina pie luksofora staba tā, lai augšējā mala atrastos 1,2 m no ietves līmeņa;
 - 25.2. luksoforus aprīko ar tādu skaņas signālu, kas ielas šķērsošanas laikā ir sadzirdams ielas abās pusēs, ir atšķirīgs katrai no luksoforā degošajām gaismām un kura skaļums ir atkarīgs no satiksmes intensitātes;
 - 25.3. luksoforus aprīko ar skaņas signālu, signāla izsaukuma pogu un taktilo norāžu kastītēm;
 - 25.4. taktilās informācijas kastīti, kas satur norādes par braucamās daļas joslu skaitu un transporta līdzekļu braukšanas virzieniem, izvieto perpendikulāri ietvei un paralēli braucamai daļai. Kastītes virspusē ir taktila virzienu norādoša bultiņa ielas šķērsošanai.
26. Ja vides pieejamības nodrošināšana pilsētvides kultūrvēsturisko vērtību veidojošā vēsturiskā apbūvē tehniski iespējama tikai tādā veidā, ka var tikt apdraudēta tās kultūrvēsturiskā vērtība, personām ar īpašām vajadzībām nodrošina iekļūšanas un pārvietošanās iespējas ēkā citādā veidā. Konkrētajam objektam Būvvalde būvatļaujā precizē vides pieejamības prasības.

2.8. Apstādījumi un aizsargājamie biotopi

- 27. Veicot būvniecību zemes vienībā, maksimāli saglabā esošos kokus.
- 28. Veidojot jebkādus apstādījumus, ņem vērā lietusūdens novadīšanas iespējas, kas mazina applūšanas riskus, nodrošina augus ar ūdeni, samazina nepieciešamību laistīšanu un uzlabo mikroklimatu.
- 29. Atklātās zālāju platībās veido pilsētas pļavas. Pastāvīgos zālājos, kuros nevar ierīkot pilnvērtīgu pilsētas pļavu, nodrošina zālāju retāku pļaušanu 1-3 gadā, atkarībā no konkrētā sezonā esošiem laikapstākļiem, bet nepieļaujot invazīvo augu sugu ziedēšanu.
- 30. Būvniecību nedrīkst veikt koka kritiskajā sakņu aizsardzības zonā (5 stumbra diametru attālumā), izņemot gadījumus, kad noteiktā sektorā ir veikti iepriekšēji rakšanas darbi un kokam šajā zonā nav attīstījušās saknes vai minimālajā sakņu aizsardzības zonā (10 stumbra diametru attālumā), izņemot, ja paredzami risinājumi nenodrošina koka stabilitāti, augtspējas un ilgtspējas saglabāšanos.
- 31. Šo attālumu var samazināt, ja būvniecības ieceres dokumentācijā paredzēti specifiski risinājumi koka saglabāšanai un augšanai, kurus apstiprinājis kvalificēts arborists (ar 2027. gadu sertificēts (EAC) koku tehniķis, sertificēts (LKAB) arborists-koku vērtētājs vai diplomēts koku kopšanas tehniķis).
- 32. Minimālās prasības apdobēm:
 - 32.1. mazie koki (piemēram, vilkābeles/ *Crataegus* spp.) - 2,25-4 m²;
 - 32.2. vidēja izmēra koki (piemēram, lauku kļava/*Acer campestre*) - 4-12 m²;
 - 32.3. liela izmēra koki (piemēram, Holandes liepa/*Tilia x europaea*, parastais bērzs/*Betula pendula*, parastais ozols/*Quercus robur*) - 12-25 m² uz 1 koku;

33. Ja koki ir polardēti vai cirpti, tiem var samazināt minimālās apdobses apjomu, bet ne mazāku kā maza izmēra kokiem;
34. Apdobses tiek apaudzētas ar lakstaugiem vai zemākiem kokaugiem (krūmi), vai mulčētas, vai noklātas ar distancētiem metāla vai betona konstrukciju sakņu aizsargiem, kas nerada tiešu slodzi uz koku sakņu kamolu vai sakņu sistēmu.
35. Ja nav iespējams nodrošināt iepriekšējā punktā noteikto apdobses apmēru, jāizstrādā pamatots individuāls risinājums.
36. Prasības attiecas arī uz apdobses parametriem esošiem un projektētiem kokiem, kas atrodas slēgtā vai daļēji slēgtā segumā.
37. Kokaugiem, kas atrodas slēgtā vai daļēji slēgtā segumā, nodrošina apdobi, kas sakrīt ar prognozējamo koka vai krūma lapotnes ārmas projekciju uz zemes un uzsūcošo sakņu ārējo zonu augsnē vai speciālu koka stādīšanas konstrukciju ar lietus ūdens novadišanas funkciju.
38. Projektējot jaunu ielu, starp sarkanajām līnijām paredz atsevišķu nepārtrauktu ielas apstādījumu joslu (joslu ar esošiem un/vai plānotiem ielas ainavu veidojošiem stādījumiem, galvenokārt kokaugiem, nodrošinot stādījumu ekoloģisko savienojamību, kur pamišus ar stādījumiem var izbūvēt atpūtas vietas ar ārtelpas mēbelēm un citiem ārtelpas elementiem, veidot caurlaidīga seguma gājēju šķērsojumus, un var izbūvēt autostāvvietas), atbilstoši ielas šķēršprofilam. Būvvalde būvatļaujas projektēšanas nosacījumos var noteikt stādījumu veidu un izvietojuma principus. Ja paredzēts veidot jaunus stādījumus ielā ar jau esošiem stādījumiem, jaunus stādījumus veido, ņemot vērā esošo stādījumu raksturu (veidu un stilu).
39. Pirms ielas pārbūves, ņemot vērā inženiertīklu izvietojumu un kompetento dienestu izsniegtos tehniskos noteikumus, izvērtē ielas stādījumu atjaunošanas vai jaunu stādījumu veidošanas iespējas visā ielā vai kādā tās posmā atbilstoši būvatļaujā noteiktajiem nosacījumiem apstādījumu veidošanai. Izvērtējumu veic arī ielas seguma atjaunošanas gadījumā.
40. Kompleksas ielas pārbūves gadījumā, pazemes inženiertīklus izbūvē vienkopus ielas centrālajā daļā, veidojot maksimāli plašas teritorijas stādījumiem, gājēju plūsmām un atpūtai brīvas zonas, rezervējot tās nākotnes attīstības iespējām.
41. Atklātās autonomvietnēs ar 50 un vairāk autostāvvietām, kas atrodas teritorijā starp ielu sarkanajām līnijām, ierīko 30% stādījumus no kopējās autostāvvietu platības, veidojot tos kā vairākpakāpju – divpakāpju vai trīspakāpju – stādījumus, izmantojot dižstādus un izvēloties klimatiskajiem un vides apstākļiem atbilstošu koku sugu, ar noēnojumu veidojošu vainagu, respektējot apkārtējās ainavas raksturu, transporta organizāciju un esošo un plānoto inženiertīklu izvietojumu.
42. Katram lielajam kokam nodrošina vismaz divas, bet mazajiem vismaz vienu, standarta platību apdobses nodrošināšanai, vai atbilstošu pazemes bunkuru sistēmu. Jāparedz lietussūdens ievadišana stādījumu mitruma nodrošināšanai un laistīšanai izmantojams savāktais lietussūdens. Vismaz pusei no segumu platības jābūt caurlaidīgai. Teritorijas koptēlam jāveidojas kā autostāvvietām apstādījumos.

43. Jauniem koku stādījumiem ielās paredz un nodrošina tehnoloģiskus risinājumus stādījumu laistišanai, augsnes ventilācijai un sakņu sistēmas attīstībai. Jāparedz un jāsekmē lietusūdens ievadišana stādījumu mitruma nodrošināšanai, to pamatojot ar vertikālo plānojumu. Laistišanai izmantojams savāktais lietus ūdens.
44. Grunts līmeni sakņu kakla zonā nemaina, bet, ja zemes virsmas līmenis ap esošo koku tiek mainīts, īsteno koka saglabāšanas risinājumus, kurus nosaka būvniecības ieceres dokumentācijā.
45. Ielās, kur starp kokiem ir atļauta vai plānota transportlīdzekļu iebraukšana vai stāvēšana, paredz risinājumus koku stumbru un sakņu aizsardzībai pret mehāniskiem bojājumiem, piemēram, ierīkojot speciālas stumbra un sakņu aizsargierīces vai vertikālas apdobju apmales un slodzi izlīdzinošas konstrukcijas. Stāvvietu segums veidojams caurlaidīgs un sakņu sistēmu aerējošs (koka vainaga projekcijās teritorijā).
46. Veicot būvniecības, kravu transportēšanas vai citus ar teritorijas izmantošanu saistītus darbus, aizliegts bojāt koku sakņu sistēmu, stumbru un vainagu.
47. Būvdarbu laikā veic šādus pasākumus:
 - 47.1. ar žogu atdala būvdarbu zonu no saglabājamiem kokiem, ja darbi vai tehnikas pārvietošanās nav plānoti tuvāk kā minimālās sakņu zonas attālumā, ja tuvāk, tad nodrošina arī potenciāli apdraudēto koku stumbru aizsardzības pasākumus – izbūvējot blīvus koku dēļu vairokus, kas nav zemāki par 2,5 m;
 - 47.2. ja īslaicīgu būvdarbu rezultātā tiek atraktas koku saknes, atsegtās koka saknes apklāj, lai pasargātu tās no izžūšanas;
 - 47.3. zemes virsmu ap kokiem, izņemot ielas satiksmes telpu, noklāj ar liela izmēra plātnēm, lai smagā celtniecības tehnika neizraisītu augsnes sablīvēšanos un novērstu sakņu bojājumus. Minimālā noklājamā platība sakrīt ar koka vainaga projekciju uz zemes;
 - 47.4. pēc būvniecības pabeigšanas atjauno augsnes segu un apstādījumus.
48. Alejas:
 - 48.1. alejas ir aizsargājamās, saglabājamās un atjaunojamās vienotā veidolā;
 - 48.2. alejas veido ievērojot strukturētu hierarhiju un apakšhierarhiju sistēmu;
 - 48.3. alejas šķēršprofils projektējams saskaņā ar kompozīcijas, hierarhijas, proporciju, estētisko raksturu, funkciju sadalījumu, kas pielāgoti ielas un apkaimes tipoloģijai;
 - 48.4. pēc nozīmīguma un mēroga stratēģiskām ielām, mainot to veidolu (piemēram, lielu bulvāru pārbūvei), rīkojams ainavu arhitektūras konkurss;
 - 48.5. atjaunojot un jaunveidojot homogēnas alejas, ekoloģiski un arhitektoniski pamatojot, var ieviest vienu jaunu koku sugu ar vienotu vainaga veidolu;
 - 48.6. vienā alejā ir viena suga, bet kompozicionāli pamatojot, dažādās alejās var būt dažādas sugas, tā nodrošinot dabas daudzveidību;

- 48.7. hereogēnās alejās, lai radītu ritmu un saskaņotību, koku sugas organizēt blokos, veidojot secīgus sugu blokus (ABABAB), kas rada ritmu un estētisku secību gar ielu. Šie kvartālu apstādījumu principi jāizstrādā katrai ielai.
- 48.8. veidojot vai atjaunojot alejas, ja tā pieslēdzas esošai aleju sistēmai tām jāiekļaujas esošā viengabalainā, vienotā aleju sistēmā.
49. Apstādījumu joslu gar ielu veido, prioritāri izvēloties 1. un 2. lieluma (perspektīvie maksimālie parametri) kokus, ar mērķi nodrošināt lapu apjomu un ekoloģisko funkciju izpildi:
- 49.1. apstādījumu joslas veidojamas atbilstoši ielu stādījumu hierarhijai, kur galvenās ielas ir visaugstākajā hierarhijā, ar pakārtotām mazāku ielu hierarhijām, kurās stādāmi dažāda veida koki un stādījumi (mazāki koki, atšķirīgs raksturs). Hierarhijas ir definētas atbilstoši ielu izmēriem (ielas platums un ēku augstums) un atbilstoši konkrētām pilsētas apkaimēm un ainavām, kuras veidojams saskaņots raksturs, lai piešķirtu apkaimei specifisku identitāti. Šīs dažādās hierarhijas var savstarpēji mijiedarboties (piemēram, ar bulvāri vai gatvi, kas šķērsot apkaimes specifisko identitāti). (2A. pielikums)
- 49.2. ierīkošanas mērķis ir veidot stilistiski vienotus apstādījumus visā joslā vai vismaz viena kvartāla garumā, lai nodrošinātu pilsētas zaļās infrastruktūras tīklojumu, cilvēku veselībai un komunikācijai nepieciešamo vides kvalitāti un pilsētas ekoloģisko līdzsvaru, ietverot lietūs ūdens apsaimniekošanu;
- 49.3. apstādījumu joslas risinājumu izstrādā lokālpārplānojuma vai detālpārplānojuma sastāvā, ja šo plānošanas dokumentu izstrāde ir nepieciešama;
- 49.4. ja netiek izstrādāts lokālpārplānojums vai detālpārplānojums, būvvalde būvatļaujas projektēšanas nosacījumos var noteikt prasības apstādījumu joslas veidošanai, nosakot minimālo joslas platumu un stādījumu veidošanas pamatprasības (piemēram, prasību veidot vairākpakāpju stādījumus, koku rindu, noteikta stila stādījumus u.tml.), kā arī ietverot ilgtspējīgus lietūs ūdens apsaimniekošanas risinājumus;
- 49.5. ja būvniecības iecerē teritorijā ar esošiem stādījumiem gar ielu paredzēts veidot jaunus stādījumus, tos veido, ņemot vērā esošo stādījumu raksturu (veidu un stilu).
50. Norobežojošus vairākpakāpju stādījumus vides kvalitātes uzlabošanai (aizsardzībai pret troksni un gaisa piesārņojumu) veido:
- 50.1. projektējot daudzdzīvokļu māju pie B vai C kategorijas ielas, stādījumus ierīko ielas pusē; projektējot jaunu ielu vai pārbūvējot esošu ielu stādījumus ierīko gar daudzdzīvokļu māju ielas pusē; aizsargstādījumu risinājumam jātiecas novērst vai mazināt piesārņojuma kaitējumu, un/ vai uzlabot skatu un mikroklimatu visā daudzdzīvokļu ēkas augstumā;
- 50.2. aizsargstādījumus var ierīkot parkos, skvēros un laukumos ielas pusē saskanīgi ar teritorijas arhitektonisko veidolu, risinājumu projektējot sertificētam ainavu arhitektam;

- 50.3. gar transportlīdzekļu novietni, ja to izvieto pie zemes vienības robežas, kurā atrodas izglītības iestāde, izņemot autostāvvietas ielu teritorijā starp sarkanajām līnijām;
 - 50.4. gar transportlīdzekļu novietni, ja to izvieto pie zemes vienības robežas, kurā ir atļauta dzīvojamā apbūve, vai daudzdzīvokļu mājas pagalmā, kur tā robežojas ar bērnu rotaļlaukumu, sporta laukumu vai iedzīvotāju atpūtas zonu;
 - 50.5. gar zemes vienības robežu, kurā izvieto rūpniecības uzņēmumu, atkritumu apsaimniekošanas un pārstrādes uzņēmumu, noliktavu vai tirdzniecības un pakalpojumu objektu, kura stāvu platība ir lielāka par 300 m², ja 50 m rādiusā ap attiecīgo uzņēmumu vai objektu izvietota vai saskaņā ar šiem noteikumiem atļauta dzīvojamā apbūve vai izglītības iestāde. Joslu veido gar robežu, kas vērsta izvietotās vai atļautās dzīvojamās apbūves vai izglītības iestādes virzienā. To ierīko ar trīspakāpju stādījumiem un vismaz 4 m platumā.
51. Pagaidu zaļajās zonās, kamēr teritorijai ir pagaidu izmantošanas statuss, var:
- 51.1. veidot kopienas dārzus;
 - 51.2. veidot nektāraugu sējumus un veidot viengadīgo un krāšņo augu sējumus (piemēram, magones, rudzupuķes, kliņģerītes, u. c.), kas īsteno estētisku, ātri īstenojamu un viegli uzturamu pagaidu zaļo risinājumu un vairo dabas daudzveidību;
 - 51.3. kopt spontāni attīstījušos augāju, kas ir dabiskā sukcesijā radies veģetatīvs klājums, ko uztur, kontrolējot invazīvās sugas un veicinot vietējo floras sastāvu;
 - 51.4. veidot fitoremediācijas sējumus;
 - 51.5. veidot lietusdārzus un pagaidu infiltrācijas zonas;
 - 51.6. veidot pagaidu stādījumu pudurus vai kabatas, kas kalpo kā neformālas atpūtas vietas un uzlabo mikroklimatu, bet nav pastāvīgi iekārtoti apstādījumi.
52. Vēsturisko apstādījumu vai atsevišķu to daļu kultūrvēsturisko vērtību ārpus pilsētībūvniecības pieminēto teritorijām nosaka pašvaldība. Izskatot būvniecības iecerī, būvvalde var lūgt kompetento institūciju izvērtēt vēsturisko apstādījumu vai atsevišķu to daļu kultūrvēsturisko vērtību un nepieciešamību konkrētajā būvniecības iecerē ievērot papildu nosacījumus vēsturisko apstādījumu vai atsevišķu to daļu saglabāšanai. Būvvalde būvatļaujā, paskaidrojuma rakstā vai apliecinājuma kartē var noteikt apstādījumu saglabāšanas pienākumu.
53. No jauna stādāmo kokaugu sortimentā iekļaujami koki saskaņā ar TIAN 4.pielikumu.
54. Publiskās ārtelpas apstādījumus un ēku priekšdārzus veido, pārbūvē, atjauno un restaurē saskaņā ar būvprojektu.
55. Priekšdārza veidošanā un atjaunošanā ievēro šādus nosacījumus:
- 55.1. priekšdārza veidošanai vai vēsturiska priekšdārza atjaunošanai būvvalde nosaka prasības, tajā skaitā priekšdārza nožogojumam, ja tāds nepieciešams, ņemot vērā,

ka priekšdārzi var būt stilistiski vienoti visā kvartāla frontē vai noteiktā ielas daļā atkarībā no ēku arhitektūras rakstura.

- 55.2. priekšdārzs var atrasties ēkas priekšpagalmā vai ēkas priekšā atsevišķā zemesgabalā starp ēkas fasādi un ielas sarkano līniju, vai ielas teritorijā starp ēku un ietvi;
 - 55.3. priekšdārzu platumi precizējami būvprojektā, pamatojoties uz kvalificēta ainavu arhitekta priekšlikumu;
 - 55.4. priekšdārza veidošanā ierīkojami ilgtspējīgi lietusūdens apsaimniekošanas risinājumi, t.sk. jumtu notekas, kas nekaitē ēkas konstrukcijām (slēgts pazemes slēgts rezervuārs laistīšanai ar pārplūdi, lietusdārzs drošā attālumā no sienas, vai ar ūdens necaurlaidīgu/vāji drenējošo pamatni un pārplūdi uz lietus kanalizāciju vai kanalizācijas kopsistēmu.
- 56. Esošos publiskās ārtelpas apstādījumos atsevišķu koku un krūmu stādīšanu saskaņo ar Būvvaldi.
 - 57. Ja daudzdzīvokļu namu būvē pie ielas ar intensīvu satiksmi, kur būvlaide nesakrīt ar ielas sarkano līniju, teritorijā starp ielu un būvlaidi veido aizsargstādījumus ar ielas ainavu veidojošiem koku un krūmu stādījumiem.
 - 58. Pārbūvējot esošos apstādījumus un labiekārtojot pagalmus, saglabā augstvērtīgos kokus, kas norādīti 2.pielikumā un aizsargājamās vietējo un svešzemju sugu dižkokus, ņemot vērā dendrologa vai koku tehniķa norādījumus.
 - 59. Prasības konkrētas teritorijas vai zemesgabala labiekārtojumam un apstādījumu sistēmas plānojumam Būvvalde ietver būvprojekta nosacījumos.
 - 60. Ja esošs vērtīgs vai augstvērtīgs (ļoti vērtīgs, izcils) koks apdraud kultūrvēsturiski vērtīgu vēsturisko apbūvi vai citu saskaņā ar Noteikumiem saglabājamu apbūvi, atrodoties ēkai tādā tuvumā, ka koka saknes bojā ēkas pamatus, vainaga zari pieskaras ēkas sienai vai tā vainags projicējas virs ēkas jumta, zemes vai attiecīgi ēkas īpašniekam ir tiesības un pienākums to sakopt, mazinot vai izslēdzot negatīvo ietekmi uz ēku, vai gadījumos, kad nav iespējami kopšanas pasākumi, koku likvidēt to nocirst, saņemot atļauju normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā. Par kopšanas darbu tehniskajiem risinājumiem jāsaņem koku tehniķa (pārejas posmā līdz 2027. gadam kvalificēta arborista) atzinums.
 - 61. Neapbūvējamās pagalmos un zemes vienībās ar atļauto apbūves blīvumu 60%, kas norādīti TIAN 1.pielikumā, ievēro šādus noteikumus:
 - 61.1. noteikt paaugstinātu apstādījumu īpatsvaru dabas daudzveidības un ainavas kvalitātes pilnveidošanas nolūkā un lietusūdens apsaimniekošanā aizsardzībai pret lietus plūdiem;
 - 61.2. zemes vienības ar atļauto apbūves blīvumu 60% neapbūvējamajā daļā, kā arī neapbūvējamā pagalmā, tajā ietvertu īpašumu īpašniekiem savstarpēji vienojoties, nodrošina apstādījumu platību vismaz 70% no pagalmu kopējās platības, ieskaitot atpūtas vietas, bērnu rotaļu laukumus un iedzīvotāju aktīvās

atpūtas teritorijas, bet stādījumu kopējo platību ne mazāk kā 50% no pagalmu kopējās platības;

- 61.3. paredz ilgtspējīgos lietus ūdens apsaimniekošanas un lietus plūdu aizsardzības risinājumus plašākai teritorijai ap pagalmu, t.sk. ekstrēmām lietusgāzēm ar atkārošanas varbūtību reizi 100 gados, ievērojot nokrišņu intensitātes (daudzuma) palielināšanos klimata pārmaiņu ietekmē, pieņemot koeficientu 1.3.
- 61.4. autonomvietnes veido ar apstādījumiem, nodrošinot stādījumu platību vismaz 30% apmērā no autonomvietnes kopējās platības, ja apstādījumus veido kokaugi, un vismaz 40% apmērā no autonomvietnes kopējās platības, ja apstādījumus veido citi stādījumi. Šo stādījumu platību stādījumu īpatsvara aprēķinā var pieskaitīt pagalma kopējai stādījumu platībai. Apstādījumos integrē ilgtspējīgus lietusūdens apsaimniekošanas risinājumus.
- 62. Kokaugiem, kas atrodas slēgtā vai daļēji slēgtā segumā, nodrošina apdobi, kas sakrīt ar prognozējamo koka vai krūma lapotnes ārmas projekciju uz zemes un uzsūcošo sakņu ārējo zonu augsnē vai speciālu koka stādīšanas konstrukciju ar lietus ūdens novadīšanas funkciju.
- 63. Ielās, kur starp projektētajiem kokiem ir plānota transportlīdzekļu iebraukšana vai stāvēšana, nodrošina koku stumbru aizsardzību pret mehāniskiem bojājumiem, ierīkojot speciālas stumbra aizsargierīces vai apdobju vertikālās apmales.
- 64. Suņu pastaigu un dresūras laukumos nodrošina augsnes, stādījumu un kokaugu aizsardzību.
- 65. Pasāžas izbūves gadījumā, lai saglabātu apbūves struktūras raksturu, nodrošina katra atsevišķa pasāžu veidojošā vēsturiskā zemesgabala apbūves atbilstību attiecīgā kvartāla plānojuma un telpiskās struktūras mērogam.
- 66. Jaunu stādījumu izveidei nav pieļaujams izmantot šo noteikumu 6. pielikumā uzskaitītos augus.

3. LABIEKĀRTOTU PUBLISKO ĀRTELPU TERITORIJU IZVEIDES NOSACĪJUMI

3.1. Parku ierīkošanas, pārbūves un izmantošanas nosacījumi

- 67. Teritorijai parka statusu nosaka, pieņemot attiecīgu Rīgas domes lēmumu.
- 68. Parka galvenā izmantošana ir labiekārtota publiskā ārtelpa.
- 69. Parkā atļautā apbūve (papildizmantošana) parka pamatfunkciju nodrošināšanai:
 - 69.1. tirdzniecības un pakalpojumu objektu apbūve (12002): tirdzniecības kioski, paviljoni, stendi; kafejnīcas, restorāni;
 - 69.2. kultūras iestāžu apbūve (12004): brīvdabas estrādes, izstāžu paviljoni;

- 69.3. sporta būvju apbūve (12005): sporta laukumi, trases ar cieta vai mīksto segumu; lidostu un ostu apbūve (14005): upju kuģu piestātnes un līdzīga rakstura būves;
- 69.4. gājēju un apkalpes transporta ceļi.
70. Minimālā stādījumu teritorijas platība jaunveidojamā parkā ir 75% no parka kopējās teritorijas.
71. Maksimālais apbūves blīvums – 3% no parka kopējās teritorijas; maksimālais apbūves augstums – 6 m (izņemot skatu torņus, panorāmas ratus u.c. Konstrukcijas, kuru augstumu nosaka to lietošanas veids).
72. Parku teritorija maksimāli izmantojama apkārtējo teritoriju lietotā ūdens apsaimniekošanai un aizsardzībai pret lietotā plūdiem, īpaši ekstrēmajos scenārijos (100 gadi ar klimata pārmaiņu ietekmi), ievērojot sateces baseina principu, plūdu ceļus, vietējos hidroģeoloģiskos apstākļus, papildus izvērtējot izvērtējot hidroloģiskā režīma izmaiņu ietekmi uz apstādījumiem.
73. Parka jaunbūvi, pārbūvi, atjaunošanu un restaurāciju veic, ievērojot šādas prasības:
- 73.1. ja parkā nav iecerētas papildizmantošanai paredzētās ēkas, izņemot īslaicīgas lietošanas ēkas, tad parka jaunbūvei, pārbūvei, atjaunošanai vai restaurācijai izstrādā būvniecības ieceres dokumentāciju saskaņā ar normatīvajiem aktiem un atbilstoši arhitektoniski mākslinieciskās izpētes un pilsētībūvnieciskās izpētes secinājumiem. Būvvalde izvērtē nepieciešamību veikt būvniecības ieceres publisko apspriešanu;
- 73.2. ja parkā iecerēts izvietot papildizmantošanai paredzētās ēkas, izņemot īslaicīgas lietošanas ēkas, parka ierīkošanai vai pārbūvei izstrādā detālplānojumu, kurā ietver atbilstoši arhitektoniski mākslinieciskās izpētes un pilsētībūvnieciskās izpētes secinājumus.
74. Parka jaunbūves, pārbūves, atjaunošanas un restaurācijas būvniecības ieceres dokumentācijā vai detālplānojumā veic šādas izpētes:
- 74.1. parka ainavu arhitektūras māksliniecisko izpēti un pilsētībūvniecisko izpēti, lai identificētu un analizētu mantojuma vērtības un iespējamās attīstības scenārijus;
- 74.2. parka funkcionālo izpēti (auditu), lai novērtētu nepieciešamību attīstīt parkā jaunas funkcijas, papildinot labiekārtojumu vai samazinot funkciju klāstu (gājēju plūsmas, vienlaicīgo apmeklētāju skaits, apmeklētāju nodarbes u.tml.);
- 74.3. bioloģiskās daudzveidības un dendroloģisko izpēti.
75. Plānojot parka pārbūvi vai plānojot parkā apbūvi, parku ieskaujošās apbūves pārbūvi vai jaunbūvi, jāveic ietekmes uz kultūras mantojumu novērtējums.
76. Pārbūvējot esošu parku un attīstot jaunas funkcijas un labiekārtojumu, (piemēram, ierīkojot bērnu rotaļlaukumu, skrituļošanas laukumu u.tml.), stādījumu platību var samazināt ne vairāk kā par 10% no parka kopējās teritorijas, ja tiek nodrošināta stādījumu platība parkā vismaz 75 % no parka kopējās teritorijas.

77. Veidojot īslaicīgo autonovietni parka apkalpošanas autotransportam, to integrē laukumā un celiņu segumu veidolā.
78. Minimālais nepieciešamais labiekārtojums jaunveidojamā parkā ir soli, gājēju taku/ceļu apgaismojums, atkritumu urnas, velonovietnes un vismaz viena publiskā tualete; ja teritorija ir nodrošināta ar centralizēto ūdensapgādi, – arī dzeramā ūdens ņemšanas vieta. Ārtelpas elementi un mēbelējums veidojams vienā kopumā, apvienojot un integrējot vairākas funkcijas.
79. Ārtelpas elementu un mēbelējuma izvietojumu un skaitu nosaka parka būvniecības ieceres dokumentācijā, ņemot vērā paredzamo apmeklētāju skaitu.
80. Ārtelpas elementus un mēbelējumu izgatavo vai būvē atbilstoši individuālam projektam (dizainam), ja nepieciešams, rīkojot ainavu arhitektūras vai dizaina konkursu.
81. Papildu prasības parku jaunbūvei, pārbūvei, atjaunošanai un restaurācijai:
 - 81.1. jaunveidojams parks vai tā daļa ir uzskatāma par izveidotu, ja parks kopumā vai tā kārtā ir pieņemta ekspluatācijā, bet pašvaldības parka izveidošanas gadījumā – pašvaldības dome ir arī izdevusi parka apsaimniekošanas noteikumus, kuros nosaka:
 - 81.1.1. parka teritoriju (teritorijas robežas);
 - 81.1.2. parkā sastopamās aizsargājamās vērtības, tostarp:
 - 81.1.2.1. īpaši aizsargājamo sugu dzīvotnes, dendroloģiskās vērtības (vietējo un citzemju sugu kokaugus, kas ir izcili sava taksona eksemplāri) saskaņā ar ieteikumiem dendrologa vai sertificēta koku tehniķa atzinumā;
 - 81.1.2.2. aizsargājamās biotopus;
 - 81.1.2.3. citas īpaši aizsargājamās sugas;
 - 81.1.2.4. liela apmēra dobumainus vai bioloģiski vecus kokus, tostarp kokus, kuru apkārtmērs 1,3 m augstumā virs koka sakņu kakla ir lielāks par 2 m;
 - 81.1.2.5. kultūrvēsturiskās vērtības;
 - 81.1.2.6. ainavu arhitektūras vērtības;
 - 81.1.3. parka apsaimniekošanas nosacījumus, tostarp:
 - 81.1.3.1. stādījumu regulārai kopšanai un atjaunošanai;
 - 81.1.3.2. koku un krūmu vainagu regulārai kopšanai un veidošanai;
 - 81.1.3.3. mirušās koksnes (kritalu un stumbeņu) atstāšanai dabas daudzveidības veicināšanai un/vai aizvākšanai, nokaltušu koku un stumbeņu nociršanai, ja tie apdraud cilvēku un parka būvju, izklaides elementu, mazo arhitektūras formu drošību un ir pretrunā ar konkrētā parka funkcijām;

- 81.1.3.4. parka teritorijas kopšanai un atkritumu savākšanai;
 - 81.1.3.5. parkam funkcionāli nepieciešamo būvju, izklaides elementu, mazo arhitektūras formu uzturēšanai labā tehniskā stāvoklī, lai nodrošinātu to ekspluatācijas vai lietošanas drošumu un higiēniskumu, nekaitīgumu cilvēku veselībai un videi;
 - 81.1.3.6. parka teritorijā esošo ūdenstilpju optimālam hidroloģiskajam režimam, meliorācijas sistēmu uzturēšanai un kopšanai;
 - 81.1.3.7. kultūras pieminekļu aizsardzībai, ja parka teritorija skar valsts aizsargājamu kultūras pieminekli vai tā aizsardzības zonu;
 - 81.1.3.8. dabas vērtību saglabāšanai, ievērojot parka ierīkošanas ieceri un labākos risinājumus īpaši aizsargājamo sugu un aizsargājamo biotopu saglabāšanai;
 - 81.1.3.9. prasības informatīvo un navigācijas zīmju izgatavošanai un izvietošanai; informatīvās un navigācijas zīmes veidojamas vienotā saskanīgā dizainā ar parka ārtelpas elementiem un mēbelējumu, integrējot vairākas funkcijas vienā elementā vai mēbelējumā;
 - 81.1.3.10. citus parka apsaimniekošanas un aizsardzības nosacījumus;
 - 81.1.3.11. parkā sastopamās vērtības aizsargā, neapdraudot cilvēku drošību un ievērojot parka izveides principus;
 - 81.1.3.12. cilvēku drošībai, lai nodrošinātu tādu koku saglabāšanu, kuru apkārtmērs 1,3 m augstumā virs koka sakņu kakla ir lielāks par 2 m, ne retāk kā reizi 10 gados pašvaldība vai parka apsaimniekotājs, pieaicinot sertificētu arboristu, novērtē šo koku stāvokli.
82. Privātiem parkiem parka apsaimniekošanas noteikumus sagatavo un apstiprina parka īpašnieks un iekļauj tos parka būvniecības ieceres dokumentācijas sastāvā.
83. Parkos nedrīkst veidot atsevišķus veloceļus, velokustība integrējama kopējā parka struktūrā, neveidojot konfliktsituācijas ar citiem parka lietotājiem.
84. Papildu prasības parku, kas vecāki par 50 gadiem, pārbūvei ārpus meža zemēm:
- 84.1. aizliegts dalīt zemes vienības;
 - 84.2. parka, kas ir kultūras piemineklis, izbūvei, pārbūvei un atjaunošanai saņem Nacionālā kultūras mantojuma pārvaldes nosacījumus un atļaujas normatīvajos aktos, kas regulē kultūras pieminekļu aizsardzību, noteiktajā kārtībā.

3.2. Skvēru un koplietošanas pagalmu ierīkošanas, pārbūves un izmantošanas nosacījumi

- 85. Teritorijai skvēra statusu nosaka, pieņemot attiecīgu Rīgas domes lēmumu.
- 86. Skvēra un koplietošanas pagalma galvenā izmantošana ir labiekārtota publiskā ārtelpa.
- 87. Skvērā un koplietošanas pagalmā nodrošināma stādījumu platība ir vismaz 50 % no skvēra kopējās teritorijas.
- 88. Skvēra jaunbūves, pārbūves, atjaunošanas un restaurācijas būvniecības ieceres dokumentācijas vai detālplānojuma sagatavošanas ietvaros veic šādas izpētes:
 - 88.1. arhitektoniski māksliniecisko izpēti un pilsētībūvniecisko izpēti, lai identificētu un analizētu mantojuma vērtības un iespējamās attīstības scenārijus;
 - 88.2. dendroloģisko izpēti, pievienojot koku stāvokļa, statusa un kopšanas darbu plānu;
 - 88.3. dabas vērtību izpēti (ja iepriekš konstatēts).
- 89. Skvēra un koplietošanas pagalma papildizmantošana teritorijas pamatfunkciju nodrošināšanai var būt:
 - 89.1. tirdzniecības un pakalpojumu objektu apbūve (12002): tirdzniecības kioski un paviljoni, kafejnīcas u.tml.;
 - 89.2. kultūras iestāžu apbūve (12004): izstāžu stendi, paviljoni, estrādes koncertiem un izrādēm u.tml.;
 - 89.3. sporta būvju apbūve (12005): atklāti sporta laukumi, aktīvās atpūtas laukumi.
- 90. Maksimālais apbūves blīvums skvērā – 3% no teritorijas kopējās platības; maksimālais apbūves augstums – 6 m.
- 91. Skvēru teritorija maksimāli izmantojama apkārtējo teritoriju lietūs ūdens apsaimniekošanai un aizsardzībai pret lietus plūdiem, īpaši ekstrēmajos scenārijos (100 gadi ar klimata pārmaiņu ietekmi), ievērojot sateces baseina principu, plūdu ceļus, vietējos hidroģeoloģiskos apstākļus u.c.
- 92. Skvērā vismaz 50% no teritorijas segumiem jāveido kā caurlaidīgu segumu.
- 93. Skvērus jaunbūvē, pārbūvē, atjauno un restaurē, ievērojot šādas prasības:
 - 93.1. ja skvērā paredzēts vienīgi labiekārtojums un apstādījumi, šīs teritorijas ierīkošanai vai pārbūvei izstrādā būvniecības ieceres dokumentāciju saskaņā ar normatīvajiem aktiem;
 - 93.2. ja skvērā iecerēts izvietot papildizmantošanai paredzētas ēkas, izņemot īslaicīgas lietošanas ēkas, tā ierīkošanai vai pārbūvei izstrādā detālplānojumu;
 - 93.3. ietver un risina dendroloģiskās izpētes un dabas vērtību izpētes secinājumus;
 - 93.4. ietver un risina arhitektoniski mākslinieciskās izpētes un pilsētībūvnieciskās izpētes secinājumus.

94. Skvēra un koplietošanas pagalma labiekārtojumu izvēlas atbilstoši pilsēt būvnieciskajai situācijai un funkcijām (mierīgai atpūtai un gājēju kustībai; rotaļu un aktīvās atpūtas laukumiem u.tml.).
95. Skvērā un koplietošanas pagalmā ierīko apstādījumus, to īpatsvaru, veidu, kompozīciju un sortimentu nosakot būvniecības ieceres dokumentācijā vai detālplānojumā, ja tā izstrāde nepieciešama saskaņā ar normatīvajiem aktiem.
96. Minimālais nepieciešamais labiekārtojums skvērā un koplietošanas pagalmā - soli, atkritumu tvertnes, ārtelpas apgaismojums, gājēju ceļi vai gājēju kustības laukumi.
97. Minimālais nepieciešamais labiekārtojums skvēros, kuros ir stacionāras aktivitātes – publiskās tualetes un velonovietnes, ja teritorija ir nodrošināta ar centralizēto ūdensapgādi, – arī dzeramā ūdens ņemšanas vieta.
98. Minimālais nepieciešamais labiekārtojums koplietošanas pagalmā – piebraucamie ceļi.
99. Lai izvairītos no vizuāla saraibinājuma, ārtelpas elementi un mēbelējums veidojams vienā elementā apvienojot un integrējot vairākas funkcijas.
100. Koplietošanas pagalmā atļauts ierīkot autonomvietnes iedzīvotājiem, apmeklētājiem un operatīvajam transportam, kā arī velonovietnes.
101. Veidojot īslaicīgo autonomvietni skvēra apkalpošanas autotransportam, to integrē laukumu un ceļu segumu veidolā.

3.3. Tematisko parku un atrakciju parku ierīkošanas, pārbūves un izmantošanas nosacījumi

102. Tematisko parku un stacionāru atrakciju parku var ierīkot, ja tas nerada būtiskus traucējumus apkārtnes iedzīvotājiem.
103. Tematiskā parka un stacionāra atrakciju parka veidošanai rīko ainavu arhitektūras metu konkursu un/vai atbilstošu plānošanas dokumentu.
104. Tematiskā parka un stacionāra atrakciju parka plānojumā nosaka daļas, kam izstrādājams būvprojekts un ainavas plāns.
105. Tematiskā parka teritorija maksimāli izmantojama apkārtējo teritoriju lietus ūdens apsaimniekošanai un aizsardzībai pret lietus plūdiem, īpaši ekstrēmajos scenārijos (100 gadi ar klimata pārmaiņu ietekmi), ievērojot sateces baseina principu, plūdu ceļus, vietējos hidroģeoloģiskos apstākļus, kā arī izvērtējot hidroģeoloģiskā režīma izmaiņu ietekmi uz apstādījumiem.
106. Plānošanas dokumenta darba uzdevumā nosaka prasības dokumenta saturam un detalizācijai, arī nepieciešamās izpētes tematiskā parka vai atrakciju parka ierīkošanas pamatojumam, par:
 - 106.1. prognozēto apmeklētāju daudzumu un tam nepieciešamajām transportlīdzekļu novietnēm, arī transporta plūsmu izpēti un prognozi;

- 106.2. ietekmi uz iedzīvotāju sadzīves apstākļiem (trokšņa līmeni, iespējamiem traucējumiem, ko rada nakts apgaismojums u.tml.);
- 106.3. esošajām dabas vērtībām, stādījumu kvalitāti;
- 106.4. esošajām kultūrvēsturiskajām vērtībām un to aizsardzību;
- 106.5. ainavas un pilsētībūvnieciskajām vērtībām un to aizsardzību un pilnveidošanu.

3.4. Salu ierīkošanas, pārbūves un izmantošanas nosacījumi

- 107. Salas veido kā iekļaujošas un demokrātiskas publiskās ārtelpas vietas, kurās nodrošina bezmaksas dzeramā ūdens punktu, uzlādes staciju mobilajiem tālruņiem, klēpj datoriem un elektriskajiem velosipēdiem, galdiņus piknikam un darbam, nojumi aizsardzībai pret laikapstākļiem un siltumsalu;
- 108. Salas veido kā stādījumu pudurus jeb kabatas, kas nodrošina dabas daudzveidību, izmantojot daudzpakāpju stādījumus; stādījumiem jānodrošina mikroklimata uzlabošana un patvērums atpūtai;
- 109. Salu funkcijas diferencē atbilstoši to izmēram un atrašanās vietai — lielākās salas aprīko ar daudzfunkcionālām integrētām mēbelēm sēdēšanai, zvilnēšanai, rotaļām un darbam, tai skaitā vietām darbam ar klēpj datoru; salās nodrošina drošu, universālam dizainam atbilstošu piekļūstamību;
- 110. Salas veido ņemot vērā vecāku cilvēku un cilvēku ar invaliditāti vajadzības (kam nepieciešams regulāri sēdēt) un maziem bērniem (spēļu mēbeles, ūdens, augu atklāšana), tās pasargā no laikapstākļiem (ja ir integrētas nojumes).
- 111. Vietās, kur tas iespējams un kompozicionāli un funkcionāli pamatojams, salas veido ar reljefa risinājumiem, kas nodrošina no pilsētvides vizuāli un akustiski aizsargātu, ieskaitu un drošu uzturēšanās telpu; reljefa veidotās nišas aprīko ar mēbelējumu, kas nodrošina ērtu un drošu uzturēšanos;
- 112. Salas veidols un mēbelējuma materiāli pielāgojami ainavas kontekstam;
- 113. Salu augus sortiments pielāgojams ainavas kontekstam, piemēram, savvaļas, nektāraugu, augļu dārza, lietus dārza, dabas daudzveidības, dendroretuma u.tml.; priekšroka dodama vietējām, vēsturiskām un klimatiskajiem apstākļiem pielāgotām sugām.

4. PRASĪBAS PIESTĀTNĒM, PELDBŪVJU IZVIETOŠANAI UN CITAI IZMANTOŠANAI KRASTMALĀ, ŪDENSMALĀ VAI ŪDEŅU TERITORIJĀ

- 114. Ūdensmalas labiekārtojuma elementus, to daudzumu un izvietojumu nosaka, izstrādājot labiekārtotas ūdensmalas būvniecības ieceres dokumentāciju, ņemot vērā labiekārtojamās ūdensmalas izmēru, ūdens objekta īpašības, tām blakus esošās apbūves un labiekārtojuma raksturu, dabas vērtības un paredzamo noslodzi.

115. Minimālais labiekārtojums: atkritumu savākšanas tvertnes un pārvietojamās tualetes, autostāvvietu nodrošinājums teritorijas tuvumā, velonovietnes, dzeramā ūdens ņemšanas vieta, ja ir pieslēgums centralizētajai ūdensapgādes sistēmai.
116. Ierīkojot labiekārtotu ūdensmalu, nodrošina ērtu tās sasniedzamību gājējiem un riteņbraucējiem, iespēju robežās integrējot to velosipēdu ceļu tīklā; nodrošina sasniedzamību ar sabiedrisko transportu.
117. Ūdensmalās ar augstu labiekārtojuma līmeni izvieto atkritumu savākšanas tvertnes un stacionārās tualetes, nodrošina ērtu sasniedzamību ar velosipēdu, veidojot labiekārtotās teritorijas tiešā velosipēdu ceļu tuvumā vai integrējot teritoriju velosipēdu ceļu tīklā, nodrošina autonovietni tiešā labiekārtotās teritorijas tuvumā. Ja teritorija izvietota gar ūdens objekta krastu posmā, kas garāks par 1 km, autonovietnes izvieto vairākās vietās, bet ne retāk kā 1 km attālumā citu no citas; nodrošina sasniedzamību ar sabiedrisko transportu.
118. Šo noteikumu 3. pielikumā ir atzīmētas ūdensmalas, kurās neatkarīgi no īpašuma piederības nodrošina publisku pieejamību.
119. Būvvalde būvatļaujas projektēšanas nosacījumos nosaka prasības virszemes ūdensobjektu aizsargjoslu teritorijas labiekārtojumam, ņemot vērā ainavisko ietekmi un pilsētībūvniecisko nozīmi, nepieļaujot būvju koncentrāciju vietās, kur tā traucē vēsturiskā centra panorāmas uztveri.
120. Publiskas piestātnes, kas brīvi pieejamas sabiedrībai un paredzētas publiskiem mērķiem (upju pasažieru kuģu piestāšanai un kuģošanas līdzekļu īslaicīgai novietošanai), izvieto TIAN 3.pielikumā noteiktajās vietās, shematisko attēlojumu precizējot detālplānojumā vai būvprojektā.
121. Piestātņu krasta konstrukcijas izbūvē krastmalas teritorijā, nepieciešamības gadījumā padziļinot ūdens akvatoriju.
122. Piebraucamo ceļu vai ielu, kas izbeidzas pie piestātnes, veido ar apgriešanās laukumu. Ielu vai ceļu izbūvē līdz piestātnes nodošanai ekspluatācijā.
123. Prasības laipu veidošanai:
 - 123.1. atsevišķi novietotas, krastam perpendikulāras laipas maksimālais platums ir 3 m, bet garumu nosaka tā, lai tas netraucētu kuģu ceļam un neizvirzītos tālāk par noteikto muliņu robežliniju;
 - 123.2. pieejas tiltus veido ne mazāk kā 50 m attālumā vienu no otra un ne platākus kā 3 m, ja cits platums nav paredzēts detālplānojumā.
124. Aizliegts izmantot riepas kā piestātnes aizsargaprīkojuma atdurierīces (fenderus).
125. Jaunas piestātnes būvniecība ārpus Rīgas brīvostas teritorijas un laivu vai jahtu ostas teritorijas ir atļauta, izstrādājot detālplānojumu, ja šajos noteikumos nav noteikts citādi.
126. Detālplānojumu neizstrādā:

- 126.1. piestātnei ar ietilpību līdz pieciem mazizmēra kuģošanas līdzekļiem pie zemes vienības, uz kuras atrodas savrupmāja vai atļauta savrupmāju būvniecība saskaņā ar plānojumu, ja piestātne nepārsniedz zemes vienības frontes platumu;
- 126.2. ja piestātnei veido persona, kuras īpašumā (valdījumā) ir piestātnes funkcionēšanai nepieciešamā sauszemes teritorija, tā atrodas ārpus applūstošās teritorijas un tieši robežojas ar ūdens teritoriju, un piestātnei nepieciešamā akvatorija platumā nepārsniedz blakus esošās zemes vienības fronti.
127. Laivu un jahtu ostas izvietošana ārpus Rīgas brīvostas teritorijas atļauta, izstrādājot lokālplānojumu, kura robežās ietver laivu un jahtu ostai nepieciešamo sauszemes teritorijas daļu atbilstoši plānotajai ostas funkcijai. Lokālplānojumā nosaka:
- 127.1. laivu un jahtu ostai nepieciešamo akvatorijas daļu, ko norobežo projektētā mulīņu robežlīnija un krasta līnija un kas nevar būt mazāka par 3000 m², kā arī teritorijas sadalījumu piestātnēm, kuģošanas ceļiem u.tml.;
- 127.2. teritoriju publiski pieejamām īslaicīgām kuģošanas līdzekļu novietnēm;
- 127.3. nepieciešamo laivu un jahtu ostas sauszemes teritorijas daļu;
- 127.4. nepieciešamo transportlīdzekļu novietņu skaitu un izvietojumu;
- 127.5. apbūves parametrus atļautās izmantošanas būvēm;
- 127.6. nepieciešamo inženiertehnisko apgādi.
128. Lokālplānojumā var noteikt, ka laivu un jahtu ostas akvatorijā ir atļauts izvietot šādas peldošas būves:
- 128.1. peldbūves ar publiskām funkcijām kā papildizmantošanu;
- 128.2. speciālas nozīmes piestātnes ar aprīkojumu kuģošanas līdzekļu apkalpošanai (degvielas uzpildei, bilžuūdeņu, tualetes ūdeņu un atkritumu pieņemšanai u.tml.);
- 128.3. ietves, tiltus, palīgēkas, segtas piestātnes, laivu dokus, "sausās piestātnes" ar laivu liftiem.
129. Lokālplānojumā var noteikt, ka laivu un jahtu ostas sauszemes teritorijā ir atļauta šādu būvju būvniecība un izmantošana:
- 129.1. jahtklubi un citu ar jūrlietām saistītu nodibinājumu telpas, kopkajītes, mācību klases, muzeji;
- 129.2. jūrlietu komercobjekti – ar kuģošanu saistītu preču tirdzniecības, izstāžu un citi šāda veida objekti;
- 129.3. jahtu un laivu apkopes un remonta darbnīcas;
- 129.4. eliņi, laivu mājas, jūrlietu noliktavas, palīgēkas, servisa un apkalpes objekti (ugunsdzēsības un glābšanas postenis u.c.);
- 129.5. traileru un skraberu (balsta konstrukcija, kurā novieto no ūdens izceltu jahtu) laukumi;

- 129.6. sporta būves, tirdzniecības un pakalpojumu objekti un tūristu apkalpes objekti (jahtu ostas viesu izmitināšanas telpas) atļauti kā palīgizmantošana.
130. Laivu un jahtu ostas ūdens teritorijā atļauta peldbūvju un kuģošanas līdzekļu ar publisku funkciju (viesnīca kuģošanas līdzeklī, kultūras objekts, sabiedriskās ēdināšanas un tirdzniecības objekts, sporta objekts, kas tieši saistīts ar ūdens izmantošanu, zinātniskās pētniecības iestāde un laboratorija, upju pasažieru stacija) izvietošana.
131. Peldbūvju izvietošanai ārpus laivu un jahtu ostām izstrādā lokālpārplānojumu.
132. Prasības peldbūvju izvietošanai:
- 132.1. peldbūvju projektēšanā atkarībā no peldošās būves paredzētā lietošanas veida ievēro šo noteikumu prasības attiecīgai sauszemes būvei ar tādu pašu lietošanas veidu tiktāl, ciktāl tas ir tehniski iespējams attiecībā uz peldošu būvi;
- 132.2. būvniecības ieceres dokumentācijā raksturo vizuālo stāvokli visām paredzētajām darbībām ūdens teritorijā vasaras un ziemas sezonā. Nosacījumus ietver attiecīgā objekta ekspluatācijas noteikumus;
- 132.3. ja būve paredzēta sezonālai izmantošanai, būvniecības ieceres dokumentācijā ņem vērā pavasara palu un vasaras – rudens vējuzplūdu ietekmi (palielināts straumes ātrums, ūdens līmeņa svārstības u.tml.) un norāda sezonas infrastruktūras novietnes.
133. Peldbūves maksimālais augstums ir 8 m virs ūdens līmeņa vidējā iegrimē. Peldbūves fasāžu frontes projekcijas maksimālais kopējais garums perpendikulāri pret upes krastu ir 50% no upes krasta līnijas garuma tās zonas robežās, kur atļauts izvietot peldbūves.
134. Peldbūvi būvē uz negrimstošas peldsistēmas. Ja peldsistēmai tiek izmantots dobs korpuss, to aprīko ar bilžu sūkņiem un tai ir jābūt reģistrētai Latvijas Kuģu reģistrā, ja tas paredzēts normatīvajos aktos.
135. Attālums no maksimāli noslogotas peldsistēmas iegrimes dziļuma līdz ūdensobjekta gruntij nedrīkst būt mazāks par 60 cm pie zemākā reģistrētā ūdens līmeņa.
136. Katru peldbūvi pie pāļiem, atbilstošiem krasta balstiem vai grunts nostiprina atsevišķi. Pāļu minimālais garums ir 60 cm virs 1% plūdu riska ūdens līmeņa atzīmes.
137. Laipu, pie kuras novieto peldbūvi, veido no neslidoša materiāla, tās kopējais platums ir vismaz 2,4 m, bet no iekārtām brīvās daļas platums – vismaz 1,8 m.
138. Vienas peldbūves, ieskaitot tai nepieciešamo infrastruktūru, maksimālā frontes projekcija perpendikulāri pret krastu ir 15 m.
139. Minimālais attālums starp jebkurām divu peldbūvju konstrukcijas daļām ir 6 m.
140. Vismaz gar divām peldbūves fasādēm pilnā to garumā nodrošina pieeju laipai, tiltam vai krastam.
141. Katrai peldbūvei krastā paredz autonovietni, ņemot vērā prasības autonovietņu nodrošinājumam atbilstoši sauszemes būvei (lietošanas veidam).
142. Vienai peldbūvei paredz vismaz divas laivu novietnes.

143. Būvvalde izvērtē peldbūvju un kuģošanas līdzekļu ar publiskām funkcijām ietekmi uz publiskās ārtelpas kvalitāti.

4.1. Peldvietu ierīkošanas un izmantošanas nosacījumi

144. Peldvietas kopējo platību nosaka, summējot sauszemes zonas platību un peldēšanās sektora platību. Peldvietu iedalījums:
- 144.1. mazas peldvietas, kuru kopējā platība nepārsniedz 0,2 ha;
 - 144.2. vidējas peldvietas, kuru kopējā platība ir no 0,2 līdz 2 ha;
 - 144.3. lielas peldvietas, kuru kopējā platība ir lielāka par 2 ha.
145. Peldvietas apkalpes un infrastruktūras objektu aizņemtā platība nedrīkst pārsniegt 10% no peldvietas kopējās platības.
146. Mazā peldvietā nodrošina vismaz šādu infrastruktūras objektu izvietojumu:
- 146.1. ģērbtuvī, kas nodrošina vienlaicīgu pārgērbšanās iespēju diviem atpūtniekiem, ievērojot vides pieejamības prasības;
 - 146.2. tualeti;
 - 146.3. atkritumu konteineru;
 - 146.4. velonovietni ar ne mazāk kā 10 velosipēdu novietošanas iespējām.
147. Vidējas un lielas peldvietas labiekārtojumam izstrādā būvniecības ieceres dokumentāciju, aptverot visu peldvietas teritoriju. Izdalot aktīvās, ūdenssporta un mierīgās (klusās) atpūtas zonas, projektā precizē nepieciešamās apkalpes, labiekārtojuma infrastruktūras objektu, velonovietņu un autonovietņu izvietojumu un skaitu, ņemot vērā prognozējamo vienlaicīgo maksimālo peldvietas apmeklētāju skaitu.
148. Uz vienu peldvietas apmeklētāju paredz ne mazāk kā 5 m² peldvietas teritorijas sauszemes zonā, izņemot teritoriju, ko aizņem apkalpes un infrastruktūras objekti.
149. Lai aizsargātu piekrastes veģetāciju, peldvietu apmeklētāju plūsmas regulēšanai ierīko gājēju celiņus.

4.2. Prasības krastmalu teritoriju izmantošanai

150. Krastmalas veido, izbūvē un labiekārto:
- 150.1. publiski pieejamas – kā nepārtrauktu savstarpēji saistītu publiskās ārtelpas teritoriju virkni bez nožogojuma;
 - 150.2. lai nodrošinātu apkārtējās apbūves un teritoriju aizsardzību pret applūšanu, ņemot vērā prognozējamo maksimālo (aplēses) ūdens līmeni (maksimālais pavasara palu vai rudens un ziemas vētru radītais jūras uzplūdu ūdens līmenis ar 1% applūšanas varbūtību un projektējamās būves aizsardzības augstuma rezerve 0,5 m);
 - 150.3. nodrošinot nepieciešamo drošības aprīkojumu un apgaismojumu diennakts tumšajā laikā;

- 150.4. nodrošinot gājēju un velosipēdistu kustību, paredzot atbilstošus labiekārtojuma elementus un apstādījumus.
151. Krastmalu izmantošanai un apbūvei piemēro attiecīgās teritorijas izmantošanas noteikumus, ciktāl tie nav pretrunā ar šīs apakšnodaļas noteikumiem.
152. Krastmalās papildus attiecīgās teritorijas atļautajai izmantošanai atļautas šādas būves un izmantošanas, kas tieši saistītas ar piegulošās akvatorijas izmantošanu, kāda atļauta Plānojumā, lokālpplānojumā vai detālpplānojumā:
- 152.1. objekti, kuru izbūve ir atļauta ūdens teritorijā, ciktāl to izbūvei ir nepieciešama sauszemes daļa;
- 152.2. ūdensobjektu krasta stiprinājumi;
- 152.3. laivu un jahtu ostas sauszemes infrastruktūra un būves, ja apbūvētai paredzētā teritorija neatrodas ielu sarkanajās līnijās;
- 152.4. atsevišķas pietātnes ekspluatācijai nepieciešamā infrastruktūra (piemēram, piebraucamais ceļš, autonovietne, inženierkomunikācijas u.tml.);
- 152.5. objekti iedzīvotāju drošības nodrošināšanai (glābšanas posteņi, drošības aprikojums u.tml.), piebraucamie ceļi un laukumi operatīvajam transportam un ugunsdzēsības ūdens ņemšanas vietām, apvienojot tos ar laivu slīpu vietām glābšanas darbiem uz ūdens;
- 152.6. ar krastmalas publiskas pieejamības nodrošināšanu saistītais labiekārtojums (apstādījumi, gājēju un velosipēdistu celiņi, gājēju promenādes, celiņi braukšanai ar skrituļslidām un skrituļdēļiem, labiekārtotas atpūtas vietas, aprikojums bērnu rotaļām, publiskās tualetes, apgaismojums, soliņi, atkritumu tvertnes un citi labiekārtojuma un vides dizaina objekti);
- 152.7. peldvietu labiekārtojums.
153. Ēku būvniecība un īslaicīgas lietošanas būvju novietošana krastmalā pieļaujama tikai ar šo krastmalu saistītās akvatorijas atļautās izmantošanas nodrošināšanai, kā arī krastmalas teritorijas izmantošanas veicināšanai iedzīvotāju un pilsētas viesu atpūtai un citām publiskajām funkcijām.
154. Gājēju promenādes krastmalā kopējo platumu un papildu prasības labiekārtojumam nosaka lokālpplānojumā, detālpplānojumā vai būvprojektā ar noteikumu, ka gājēju un velosipēdu celiņa minimālais platums ir 6 m un, ja pie ūdensobjekta robežas nepieciešams novietot būves, nodrošina brīvu gājēju, velosipēdu un operatīvā transporta kustību pa atbilstoša platuma celiņu, apejot minētās būves.
155. Veidojot krastmalas, ievēro tālāk norādītās prasības krastmalu krasta stiprinājumiem, kuru atšķirīgie veidi attēloti TIAN 7.pielikumā un kuru izbūvē ievēro TIAN pielikumā noteiktos krastmalu krastu stiprinājumu principiālos šķērsprofilus:
- 155.1. dabiskā nenostiprinātā krastmalā (1.šķērsprofils):

- 155.1.1. saglabā vai pilnveido dabisko nogāzes slīpumu, neveidojot krasta stiprinājumus;
- 155.1.2. krastmalas posmā līdz 5% no tā garuma pieļaujamās punktveida pieejas pie ūdens ar stiprinātu krastu;
- 155.1.3. saglabā dabiskos un veido dabiska rakstura stādījumus (zālājs, krastmalām raksturīgu veģetāciju, meldri, niedres, krūmi, koki u.tml.);
- 155.1.4. gājēju celiņus galvenajām gājēju plūsmām izbūvē nogāzes augšmalā;
- 155.2. peldvietā veido pludmales zonu ar smilšu klājumu (šķērsprofils 1B)
- 155.3. stiprinātā krastmalā ar apstādījumiem (2.šķērsprofils):
 - 155.3.1. saglabā vai veido slīpu vai terasveida nogāzi ar apstādījumiem, stiprinot nogāzi un tās apakšējo daļu;
 - 155.3.2. krasta stiprinājuma vertikālās daļas augstums virs gada vidējā ūdens līmeņa nedrīkst būt lielāks par 60 cm; nogāzes slīpās daļas stiprina ar ģeotekstila materiāliem;
 - 155.3.3. krastmalas nogāzes teritorijā dominē stādījumu platības;
 - 155.3.4. krastmalu pieļaujams veidot arī kā dabisku nenostiprinātu krastmalu atbilstoši 1.šķērsprofilam; līdz 30% no krastmalas posma garuma veidojot kā slīpi stiprinātu krastmalu ar cieto segumu (3.šķērsprofils), tajā skaitā līdz 10% krastmalas posma garuma izmantojot punktveida pieeju ar vertikāli stiprinātu krastmalu izbūvei jaunu piestātņu nodrošināšanai;
- 155.4. slīpi stiprinātā krastmalā ar cieto segumu (3.šķērsprofils):
 - 155.4.1. saglabā vai veido slīpu vai terasveida nogāzi, stiprinot nogāzi un tās apakšējo daļu;
 - 155.4.2. krasta stiprinājuma vertikālās daļas augstums virs gada vidējā ūdens līmeņa nedrīkst būt lielāks par 60 cm;
 - 155.4.3. krastmalu pieļaujams veidot arī kā stiprinātu krastmalu ar apstādījumiem atbilstoši 2.šķērsprofilam un krastmalas posmā līdz 10% no tā garuma pieļaujot vertikāli stiprinātu krastmalu jaunu piestātņu nodrošināšanai;
 - 155.4.4. vēsturiskai slīpi stiprinātai krastmalai ar dabīgo akmeņu segumu (šķērsprofils 3D) saglabā un pārbūvē esošos stiprinājumus ar dabīgajiem akmeņiem (bolverka konstrukciju) vai, kur tādu nav, veido jaunus nogāzes stiprinājumus no atbilstoša materiāla;
- 155.5. vertikāli stiprinātā krastmalā (4.šķērsprofils):
 - 155.5.1. nodrošina apbūves un teritoriju aizsardzību pret applūšanu pie prognozējamā maksimālā (aplēses) ūdens līmeņa attiecīgajā teritorijā;
 - 155.5.2. saglabā un pārbūvē esošo vertikāli stiprinātu krastmalu, izņemot vietas, kur tiek veidotas piestātnes vai noejas pie ūdens;

- 155.5.3. krastmalas posmā līdz 30% no tā garuma pieļaujama cita veida krastmalas veidošana atbilstoši Noteikumos paredzētajiem šķēršprofiliem;
- 155.5.4. krastmalā veido noejas pie ūdens. Noejas pie ūdens veido, arī izbūvējot jaunas piestātnes;
- 155.5.5. krasta stiprinājumu vertikālo daļu ik pa 50 m aprīko ar stacionārām kāpnēm, sākot no zemākā ūdens līmeņa. Kāpnes savā starpā savieno ar virvi ūdens līmenī.
156. Slīpas vai terasveida krastmalas izbūves gadījumā paredz tās daļējas applūšanas iespēju un applūstošās daļas labiekārtojumu veido, ņemot vērā ūdens īslaicīgas iedarbības faktorus.
157. Ja krasta stiprinājumi nenodrošina aizsardzību pret applūšanu pie prognozējamā maksimālā (aplēses) ūdens līmeņa, krastmalas rekonstrukcijā vai izbūvē paredz speciālas būves (atbalstsienas, slūžas u.tml.) piegulošās teritorijas aizsardzībai vai būves nodrošina pret ūdens iekļūšanu telpās, ņemot vērā ūdens īslaicīgas iedarbības faktorus.
158. Krasta līnijas izmaiņas pieļaujamas sauszemes virzienā saskaņā ar lokālpārplānojumu vai detālpārplānojumu. Lokālpārplānojums un detālpārplānojums nav nepieciešams, ja, veidojot Pārplānojumā paredzēto krastmalas stiprinājumu nenostiprinātā krastmalā vai pārbūvējot esošu krastmalas stiprinājumu, ir nepieciešamība lokāli koriģēt neplānoti izveidojušos krasta līniju (piemēram, konstrukciju sabrukuma vai ūdensobjekta piesārņošanas vai aizsērēšanas rezultātā) nelielā krastmalas posmā.
159. Krastu dabisko ainavu zonās, kas ir teritorijas ar mērķi saglabāt, pilnveidot un eksponēt krastu dabisko ainavu vai apstādījumus ar dabiskas ainavas raksturu un kas ir attēlotas šo noteikumu 3.pielikumā, papildus ievēro šādas prasības:
- 159.1. saglabā, pilnveido un eksponē dabisko krastu ainavu, tajā skaitā arī laukakmeņiem stiprināto nogāžu zonas ar izveidojušos dabīgo apaugumu;
- 159.2. saglabā un izkopj krastu dabīgo apaugumu vai veic krastmalu renaturalizāciju (dabiskās krastu ainavas atjaunošanas principu pielietošana krastu stiprinājumos). Pieļaujama krasta līnijas artikulācija sauszemes virzienā, ja tas paredzēts detālpārplānojumā vai lokālpārplānojumā;
- 159.3. organizē dabīgu lietussūdens novadišanu ūdensobjektā no apkārtējām teritorijām (veidojot vaļējas ūdensteces pēc lietussūdeņu attīrīšanas) atbilstoši ūdensobjekta ekspluatācijas noteikumiem;
- 159.4. veidojot labiekārtojumu, pēc iespējas saglabā atklātas ainavas ar nepārtrauktu skatu perspektīvu vai arī to pakārto ainavas ekspozīcijai;
- 159.5. gājēju ceļus krastmalās veido ar lokiem kā upes meandrus;
- 159.6. tauvas joslas prasību nodrošināšanai atļauta ietvju uz ūdens (krastmalu laipu) izveidošana ar pietiekamu atkāpi no krasta līnijas krasta ainavu ekspozīcijai;
- 159.7. piestātnes veido kā krastmalu laipas atstatu no dabīgajiem krastiem

5. MELIORĀCIJAS SISTĒMAS, POLDERA INFRASTRUKTŪRA, DABĪGĀS NOTECES UN APPLŪSTOŠĀS TERITORIJAS

160. Šo noteikumu 8. pielikumā ir ietverta informācija par meliorācijas sateces baseiniem, valsts un pašvaldības nozīmes meliorācijas grāvju tīklu, nosusināmām teritorijām (teritorijas ar gruntsūdens līmeni no 0 līdz 1 m no zemes virsmas), renaturalizējamiem ūdens objektiem un atjaunojamo ūdens objektu posmiem.
161. Ilgtspējīgā lietussūdeņu apsaimniekošanā ir jāievēro sekojoša hierarhija:
- 161.1. noteces samazināšana, izmantojot caurlaidīgus segumus/ūdens atkārtota izmantošana;
 - 161.2. lietussūdeņu attīrīšana un aizture/infiltrācija uz vietas, izmantojot decentralizētas metodes;
 - 161.3. lietussūdeņu attīrīšana un aizture/infiltrācija, izmantojot centralizētus risinājumus ārpus apbūves teritorijas;
 - 161.4. lietussūdeņu novadīšana centralizētā lietussūdes kanalizācijas vai meliorācijas sistēmā;
 - 161.5. lietussūdeņu novadīšana centralizētā kanalizācijas kopsistēmā.
162. Meliorācijas sistēmas būves būvē un pārbūvē tā, lai tās nodrošinātu lietussūdens ilgtspējīgu apsaimniekošanu, ņemot vērā sateces baseinu un plānojumā noteikto plānoto apbūvi, kā arī ekstrēmo lietussūdes izraisīto applūšanu, pielāgošanos klimata pārmaiņām, lietussūdeņu attīrīšanu, pilsētas karstumsalas efekta mazināšanu, ainaviskos apsvērumus un bioloģisko daudzveidību.
163. Plānojot un projektējot lietussūdeņu ilgtspējīgu apsaimniekošanu konkrētajā teritorijā, jāveic inženierizpēte un jāparedz risinājumi sekojošām situācijām:
- 163.1. ikdienas lietussūdei, kas veido attīrāmas noteces daudzumu, risinājumus plānot, ņemot vērā lietussūdeņu attīrīšanas un ainaviskos aspektus;
 - 163.2. lietussūde ar vienreizējas lietussūdes aprēķina intensitātes pārsniegšanas periodu jeb aprēķina lietussūde. Projektējot lietussūdens apsaimniekošanas risinājumus, paredz vienreizējas lietussūdes aprēķina intensitātes pārsniegšanas periodu vismaz reizi 10 gados, ņemot vērā nokrišņu intensitātes pieaugumu ar koeficientu 1.3;
 - 163.3. lietussūde ar galējo lietussūdes intensitātes pārsniegšanas periodu jeb ekstrēmā lietussūde. Plānojot teritorijas apbūvi, paredz risinājumus plūdu aizsardzībai pret lietussūdiem lietussūdē ar vienreizējas lietussūdes aprēķina intensitātes pārsniegšanas periodu reizi 100 gados, ņemot vērā nokrišņu intensitātes pieaugumu ar koeficientu 1.3.
164. Veicot būvniecību TIAN 8.pielikumā norādītajās teritorijās ar maksimālo applūšanas dziļumu lietussūdē (ar varbūtību reizi 100 gados), jāizstrādā lietussūdens apsaimniekošanas risinājumi, kas pakārtojami ne tikai maksimālajam caurplūdamam

aprēķina lietusgāzē, bet arī kopējam noteces daudzumam aprēķina lietusgāzē, ievērojot lietus ūdens novadīšanas infrastruktūras kapacitāti un ierobežojumus.

165. Virszemes ūdens objektus visā teritorijā saglabā kā vērtīgus vides elementus. Teritoriju attīstot, būvniecības ieceres dokumentācijā vai detālplānojumā paredz risinājumus to iekļaušanai vienotā teritorijas labiekārtojuma un apstādījumu sistēmā, tostarp renaturalizējamo ūdens objektu posmu atjaunošanai un iekļaušanai kopējā lietusūdens apsaimniekošanas sistēmā.
166. Dabiskos ūdensobjektus visās teritorijās saglabā kā vērtīgus vides elementus. Teritoriju attīstot, nav pieļaujama to aizbēršana, pārvietošana vai ievadīšana caurulēs. Detālplānojumā vai būvprojektā paredz risinājumus to iekļaušanai vienotā teritorijas labiekārtojuma un apstādījumu sistēmā.
167. Nosusināmo teritoriju robežas precizē, veicot hidroģeoloģisko izpēti. Kā nosusināmas teritorijas nosaka tās apbūves teritorijas un dabas teritorijas, kur pieļaujama apbūve un kurās vidējais gruntsūdens līmenis ir no 0 līdz 1 m zem zemes virsmas.
168. Jaunbūvējamu, pārbūvējamu un atjaunojamu meliorācijas sistēmu būvju parametriem jānodrošina lietusūdens notece, ņemot vērā sateces baseinu, ilgtspējīgās lietusūdens apsaimniekošanas principus un Plānojumā noteikto plānoto apbūvi.
169. Prasības esošo grāvju, ūdensnoteku un drenāžas notekūdeņu savākšanas sistēmu saglabāšanai:
 - 169.1. ja grāvis (vai tam pielīdzināms ūdensobjekts) traucē būvju vai inženierkomunikāciju izvietošanu konkrētā zemesgabalā, grāvja trasi var pārvietot apbūvējamā zemesgabala robežās, nodrošinot grāvju vienotas noteces sistēmas darbību;
 - 169.2. aizliegts grāvjus, ūdensnotekas vai dabīgās noteces aizvietot ar caurulēm. Ja teritoriju apbūvējot vai kādu citu iemeslu dēļ ir nepieciešams grāvjus aizbērt un ja grāvja trasi nav iespējams pārvietot citā vietā, to var aizvietot ar cauruļvadu un papildu drenāžu, izstrādājot meliorācijas sistēmas pārbūves projektu un to realizējot pirms apbūves nodošanas ekspluatācijā.
170. Būvobjektos un labiekārtojamās teritorijās jāveicina lietus notekūdeņu pilnīga vai daļēja uzkrāšana un izmantošana pašā objekta teritorijā, lietusūdens apsaimniekošanai tiek izmantoti ilgtspējīgi lietusūdens apsaimniekošanas pasākumi.
171. Paaugstinot teritoriju būvniecībai, ierīko meliorācijas būves, kas saglabā piegulošajās teritorijās pastāvošo gruntsūdens līmeni.
172. Izbūvējot risinājumus ar infiltrāciju apkārtējā gruntī, veic gruntsūdens līmeņa monitoringu.
173. Lietus notekūdeņu novadīšana kopsistēmas kanalizācijā pieļaujama tikai ar pārplūdi, paredzot pirms tās risinājumus aprēķina lietusgāzei ar varbūtību vismaz reizi 10 gados ar nokrišņu intensitātes/daudzuma pieauguma koeficientu klimata pārmaiņu ietekmē 1.3.

174. Teritorijās, kur gruntsūdens dziļums ir 2 m un vairāk, atbalstāmi ilgtspējīgie lietusūdens apsaimniekošanas risinājumi kā bioievalkas vai lietusdārzi ar infiltrāciju apkārtējā gruntī, ievērojot drošu attālumu līdz ēkām.
175. Teritorijās ar augstāku gruntsūdens līmeni vai tuvu ēkām prioritizējami risinājumi, kas aiztur lietus ūdeni savā konstrukcijā un ar pārplūdi novada lietus kanalizācijā, kanalizācijas kopsistēmā vai meliorācijas sistēmā.
176. Zemes vienībās, kuras robežojas ar ielu, aizliegts veikt grunts uzbēršanu virs ielas līmeņa vai citus pasākumus, kas var izraisīt ielas applūšanu. Zemes vienībās, kas robežojas ar ielu, kurā ir būves virsūdens savākšanai un novadīšanai (grāvji, kolektori, lietusūdens kanalizācija vai citi risinājumi), lietusūdeni no zemes vienības un būvju jumtiem savāc un novada tajā pašā zemes vienībā vai virsūdens savākšanai un novadīšanai paredzētajās būvēs, kas atrodas ielā.
177. Plānojot būvniecību lietus plūdu teritorijās, kas norādītas TIAN 8.pielikumā, pēc iespējas ņem vērā prognozēto applūšanas izplatību un dziļumu, projektējot ēku ieeju un iebrauktuvju pazemes autonomvietnēs vertikālās atzīmes.
178. Mākslīgu ūdenstilpi, kuras platība nav lielāka par 0,1 ha, ierīko ne tuvāk par 4 m no blakus esošās zemes vienības robežas. Šo attālumu var samazināt, ja ir saņemts blakus esošās zemes vienības īpašnieka saskaņojums.
179. Teritorijā ar 10% applūšanas varbūtību vējuaplūdās un pavasara palos, kurā esošā apbūve jāaizsargā pret applūšanu, līdz brīdim, kad konkrētajā teritorijā ir īstenoti pasākumi, kas noteikti aktuālajā Plūdu riska pārvaldības plānā vai līdzvērtīgi pasākumi, ir atļautas tikai Aizsargjoslu likumā atļautās darbības attiecībā uz applūstošajām teritorijām.

6. RELJEFA UN AUGSNES VIRSKĀRTAS AIZSARDZĪBA

180. Apbūvējot vai labiekārtojot zemes vienību, saglabā dabīgo reljefu.
181. Būvniecības laikā novākto augsnes virskārtu, ja tā nav piesārņota ar bīstamām vielām, uzglabā līdz būvniecības projekta beigām. Uzglabāto augsnes virskārtu izmanto teritorijas stādījumiem.
182. Prasības reljefa un augsnes virskārtas saglabāšanai nosaka būvatļaujas projektēšanas nosacījumos, bet gadījumos, kad nepieciešams izstrādāt detālplānojumu, – detālplānojumā.

7. AIZSARGJOSLAS UN CITI TERITORIJAS IZMANTOŠANAS APROBEŽOJUMI

183. Aizsargjoslas nosakāmas atbilstoši tiesību aktu normām un ATIS.

8. PRASĪBAS DEGVIELAS UZPILDES STACIJĀM UN TRANSPORTLĪDZEKĻU APKOPES BŪVĒM

184. Degvielas uzpildes vietas pārsedz ar jumtu (nojumi).
185. Degvielas uzpildes stacijā nodrošina iespēju savākt izlijušo degvielu. Grunts un pazemes ūdens aizsardzībai pret degvielas noplūdēm objekta darba zonā iekļāj ūdens un degvielas pretinfiltrācijas segumu un nodrošina ūdens novadīšanu no laukuma, ko sedz pretinfiltrācijas segums, uz naftas produktu attīrīšanas iekārtām.
186. Degvielas uzpildes staciju un transportlīdzekļu apkopes būvju kanalizācijas tīklus, tostarp naftas produktu attīrīšanas iekārtas un tehniskos filtrus, pievieno centralizētajai vai lokālai kanalizācijas sistēmai atbilstoši šo noteikumu prasībām. Ja nav pieejama centralizēta lietusūdens kanalizācijas sistēma, lietusūdeni pēc attīrīšanas drīkst novadīt vidē, nodrošinot atbilstību normatīvo aktu prasībām.
187. Degvielas uzpildes stacijas atļauts izvietot tikai Rūpnieciskās apbūves teritorijās (R).
188. Degvielas uzpildes vietas un stacijas, kas atrodas Centra parka ansamblī pēc to nokalpošanas nojaucamas un atjaunojama parka telpa.
189. Brīvstāvošās degvielas uzpildes vietās un stacijās (jeb kas nav integrētas apbūvē) nodrošināma stādījumu platība ir vismaz 40 % no kopējās teritorijas, no kuras vismaz 50% ir vairākpakāpju kokaugu stādījumi, kokiem izmantojot dižstādus un izvēloties klimatiskajiem un vides apstākļiem atbilstošu koku sugu, ar noēnojumu veidojošu vainagu, respektējot apkārtējās ainavas raksturu, transporta organizāciju un esošo un plānoto inženiertīklu izvietojumu.
190. Rīgas domes atbildīgais departaments var noteikt prasības pašapkalpošanās automazgātavu un citu transportlīdzekļu apkopes objektu teritorijās, tostarp autostāvvietu organizācijai, lai novērstu pakalpojumu gaidošo klientu automobiļu rindu veidošanos blakus esošajās ielās, laukumos u.c. teritorijās.

9. ĪPAŠĀ REŽĪMA ZONA

191. Rīgas pilsētas pašvaldības teritorijā ir noteikta īpaša režīma zona, kurā (kopumā vai tās daļās) pašvaldība Ministru kabineta noteiktajā kārtībā, kādā pašvaldības var uzlikt pašvaldību nodevas, izdodot par to atsevišķus saistošos noteikumus, ir tiesīga uzlikt nodevas personām, kuru transportlīdzekļi iebrauc attiecīgajā īpaša režīma zonā.
192. Īpaša režīma zonas robežas ir noteiktas šo noteikumu 9. pielikumā.

10. VISPĀRĪGAS PRASĪBAS TERITORIJAS IZMANTOŠANAI UN APBŪVEI

10.1. Prasības transporta infrastruktūrai

10.1.1. Prasības transportlīdzekļu novietņu skaitam un izvietojumam

193. Minimālo autostāvvietu un velonovietņu skaitu dažādu funkciju apbūvē un publiskajā ārtelpā nosaka, ievērojot nosacījumus, kas ietverti Rīgas TP TIAN 4.pielikumā. Minimālo autostāvvietu skaitu ir iespējams samazināt par 30%, risinājumu pamatojot lokālpilānojumā, kurā detalizē un precizē plānojumu un šos noteikumus atbilstoši teritorijas attīstības priekšlikumam.
194. Autonovietņu nodrošinājuma noteikumi RVC teritorijā:
- 194.1. autonovietņu skaits nedrīkst pārsniegt 30% no vispārējos noteikumos norādītā autonovietņu skaita;
- 194.2. autonovietnēm ārpus ielu sarkano līniju robežām pieļaujama ietilpība līdz 200 automašīnām. Autonovietnes ar lielāku ietilpību var ierīkot, pirms tam izstrādājot detālpilānojumū.
195. Autonovietņu nodrošinājuma noteikumi RVC aizsardzības zonā:
- 195.1. veicot apbūvi, nodrošina ne mazāk kā 30%, vienlaikus nepārsniedzot vispārējos noteikumos norādīto autonovietņu skaitu, ja Noteikumos nav noteikts citādi;
- 195.2. apbūves rekonstrukcijas gadījumā pilsētbūvniecības pieminekļu teritorijā un vēsturiskās apbūves rekonstrukcijas gadījumā ārpus pilsētbūvniecības pieminekļu teritorijas, ņemot vērā publiski pieejamas autonovietnes tuvākajā apkārtnē, Būvvalde var akceptēt mazāku autonovietņu skaitu konkrētam objektam, nekā to paredz Noteikumu iepriekšējais apakšpunkts;
- 195.3. autonovietnēm ārpus ielu sarkano līniju robežām pieļaujama ietilpība līdz 500 automašīnām, ja nepieciešams, veicot sākotnējo ietekmes uz vidi novērtējumu. Autonovietnes ar lielāku ietilpību var ierīkot, pirms tam izstrādājot detālpilānojumū.
196. Pilsētbūvniecības pieminekļu teritorijā nepieciešamo transportlīdzekļu novietņu skaitu nosaka atkarībā no konkrētā zemesgabala iespējām, ņemot vērā pārējās Noteikumu prasības, tajā skaitā prasības pagalmu labiekārtošanai un apstādījumu veidošanai.

10.1.2. Prasības transportlīdzekļu novietnēm

197. Autonovietnēm ārpus ielu sarkano līniju robežām pieļaujama ietilpība līdz 200 automašīnām, būvprojektā vērtējot arī ietekmi uz ainavu, lietus ūdeņu ilgtspējīgiem risinājumiem un stādījumiem.

198. Autonovietnes ar lielāku ietilpību kā 200 automašīnas un pazemes autonovietnes ārpus ielu sarkano līniju robežām, jāpamato izstrādājot detālplānojumu, kurā vērtē arī ietekmi uz ainavu, lietus ūdeņu ilgtspējīgiem risinājumiem un stādījumiem.
199. Plānojot stāvvietas, paredz un izvērtē teritorijas aizsardzību pret plūdiem ekstrēmajā lietusgāzē, veidojot speciālu vertikālo plānojumu, un paredzot, ka tajās var īslaicīgi (līdz 6 stundām) uzkrāties ūdens ekstrēmo lietusgāžu laikā dziļumā līdz 15 cm automašīnu novietošanas zonā vai dziļāk speciāli paredzētajās zonās, neapdraudot tuvumā esošās ēkas vai ielas, kā arī paredzot pazemes būves (infiltrācijas kasetes), cita materiāla un porainā materiāla rezervuārus, speciālos drenējošā slāņa materiālus.
200. Esošu transportlīdzekļu novietni nedrīkst apbūvēt ar citu būvi vai uzsākt tās izmantošanu citiem mērķiem, ja nav nodrošināta attiecīgās transportlīdzekļu novietnes izvietošana citur tādā pašā apjomā saskaņā ar Noteikumu prasībām. Šo normu piemēro, ja transportlīdzekļu novietne ir izveidota, lai nodrošinātu nepieciešamo autonovietņu skaitu mājām, tirdzniecības un pakalpojumu objektiem un citām publiskām ēkām, kā arī publiskās ārtelpas teritorijās saskaņā ar Noteikumiem.
201. Transportlīdzekļu novietnē publiskajā ārtelpā vai pie publiskām būvēm pie autostāvvietām, kas paredzētas personām ar īpašām vajadzībām, izvieto piktogrammu tā, lai tā ir labi saskatāma no attāluma, kā arī attēlota uz attiecīgās autonovietnes laukuma seguma.
202. Atklātā autonovietnē izmanto cietao segumu, izņemot autonovietni, kas zemes vienībā izbūvēta kā īslaicīgas lietošanas būve un kurā autostāvvietu skaits nepārsniedz 49. Šādā autonovietnes prioritāri veido ar caurlaidīgu segumu (grants, šķembas, ekobruģis plākšņu segumu, porasfalts). Autonovietnei, kas ir īslaicīgas lietošanas būve, ekspluatācijas termiņu nepagarina un pēc termiņa beigām šādu autonovietni nojauc vai pārbūvē atbilstoši prasībām atklātu autonovietņu izbūvei.
203. Transportlīdzekļu novietnē ar 50 un vairāk transportlīdzekļu stāvvietām nodrošina lietusūdens savākšanu un attīrīšanu, izveidojot uztvērējakas un filtrus (naftas produktu uztvērējus) ar attīrītā lietusūdens novadīšanu kanalizācijas sistēmā vai izmantojot ilgtspējīgos lietusūdeņu apsaimniekošanas risinājumus (bioievalka, lietusdārzs, koku stādīšanas sistēma ar lietus ūdens ievadīšanu u.c.).
204. Atklātās autonovietnēs ar 50 un vairāk autostāvvietām, kas atrodas teritorijā starp ielu sarkanajām līnijām, stādījumus ierīko kā vairākpakāpju – divpakāpju vai trīspakāpju – stādījumus, izmantojot dižstādus un izvēloties klimatiskajiem un vides apstākļiem atbilstošu koku sugu, respektējot apkārtējās ainavas raksturu, transporta organizāciju un esošo un plānoto inženiertīklu izvietojumu.
205. Transportlīdzekļu novietnē ar 50 un vairāk transportlīdzekļu stāvvietām paredz atkritumu konteineru (tvertņu) novietni tādā platībā, lai tajā būtu iespējams novietot vienu atkritumu tvertni uz katriem 50 transportlīdzekļiem, ņemot vērā novietojuma vietas ainaviskās kvalitātes. Prasība par atkritumu tvertņu skaitu neattiecas uz daudzdzīvokļu māju autonovietnēm.

206. Lielas ietilpības transportlīdzekļu novietni (virs 200 transportlīdzekļiem) un tūristu autobusu novietni nodrošina ar publiski pieejamām tualetēm un paredz atkritumu konteineru (tvertņu) novietni dalītās atkritumu savākšanas un šķirošanas tvertņu izvietojumam, ņemot vērā novietojuma vietas ainaviskās kvalitātes.
207. Gar transportlīdzekļu novietni pie pirmsskolas izglītības iestādes veido norobežojošus stādījumus. Izbūvējot atklātu transportlīdzekļu novietni ar 50 vai vairāk autostāvvietām, to labiekārto, ierīkojot vairākpakāpju stādījumus un paredzot tajos vismaz vienu koku uz katrām piecām autostāvvietām. Stādījumu minimālā platība ir 10% no transportlīdzekļu stāvvietu kopējās platības.
208. Pirms pazemes būves vai pazemes stāvu projektēšanas veic hidroģeoloģisko izpēti normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā un saņem sertificēta koku tehniķa vai diplomēta koku kopšanas tehniķa (pārejas periodā līdz 2027. gadam kvalificēta arborista) atzinumu, lai noteiktu pazemes būves vai pazemes stāvu potenciālo ietekmi uz vidi un saglabājamiem kokiem konkrētajā objektā un apkārtnē teritorijās.
209. Plānojot pazemes autonovietnes, ņem vērā applūstošās teritorijas lietus plūdus (TIAN 8. pielikums), un paredz papildus tilpumu ekstrēmo lietusgāzu noteces uzkrāšanai, ievērojot drošus vertikālus attālumus līdz kritiskajai infrastruktūrai un nepārsniedzot ūdens dziļumu 15 cm automašīnu novietojuma zonā.
210. Daudzstāvu autonovietni, kas atrodas pie publiskās ārtelpas gājēju teritorijas, veido:
- 210.1. ja daudzstāvu autonovietnes fasāde robežojas ar publiskās ārtelpas gājēju teritoriju (ietvi, celiņu, pasāžu u.tml.) vai atrodas pie attiecīgās būvlaides, publiskās ārtelpas fasādes pusē būves pirmajā stāvā izvieto publiskas telpas ar piekļuvi no publiskās ārtelpas.
- 210.2. ja attiecīgā būve novietota ar 3 metru vai lielāku atkāpi no ietves vai gājēju ceļa, prasību par publisko telpu izvietojumu var aizstāt ar ainavu veidojošu apstādījumu veidošanu joslā starp publisko ārtelpu un būvi.
211. Atklātu virszemes transportlīdzekļu novietni aizliegts izbūvēt esošo ielu apstādījumu joslā.
212. Ja publiskajā ārtelpā izbūvē vai ierīko atsevišķu atklātu virszemes transportlīdzekļu novietni, to labiekārto, intensīvi izmantojot ilgtspējīgus lietusūdeņu risinājumus: ekobruģi vai citu lietusūdens caurlaidīgu, vai daļēju caurlaidīgu materiālu autostāvvietas segumam, vai paredzot ilgtspējīgu lietusūdens novadīšanu uz stādījumiem - lietus dārzu vai ūdens ievalku, un piemērotus stādījumus.
213. Lietus dārzus veido no dažādiem materiāliem, savietojot tos kārtās. Virskārtu veido dažāda veida augi kopā ar auglīgo augsni, savukārt zemākos slāņus veido smilts un grants kārtu kombinācijas.
214. Ierīkojot apstādījumus atklātā virszemes transportlīdzekļu novietnē, ievēro šādus nosacījumus:
- 214.1. vismaz 7% no transportlīdzekļu novietnes kopējās teritorijas paredz apstādījumiem ar kokiem. Ja transportlīdzekļu novietnē veido apstādījumus ar

krūmiem, tad apstādījumu platība ir vismaz 10% no transportlīdzekļu novietnes kopējās teritorijas;

214.2. apstādījumus transportlīdzekļu novietnē iespēju robežās organizē sadalošās joslās un norobežojošos stādījumos;

214.3. ja transportlīdzekļu novietni izvieto pie zemesgabala robežas vai daudzdzīvokļu namu pagalmos, kur transportlīdzekļu novietne robežojas ar bērnu rotaļu laukumu, sporta laukumu vai iedzīvotāju atpūtas zonu, veido norobežojošos stādījumus gar transportlīdzekļu novietni;

214.4. dod priekšroku esošo koku saglabāšanai salīdzinājumā ar jauniem apstādījumiem;

214.5. lielo koku vainagus kopj un veido, lai novērstu draudus cilvēka veselībai vai atklātā transportlīdzekļu novietnē novietotajiem transportlīdzekļiem un nodrošinātu koku augšanai labvēlīgus apstākļus (ilgtspēju). Nedrīkst veikt masveidīgu lielo zaru apzāģēšanu līdz stumbram;

215. Kokaugus stāda apdobēs:

215.1. paredzot grunts līmeni zem brauktuves līmeņa un atvērumus bortakmenī, izbūvējot speciālas gūlijas (lietus ūdens uztvērējus) lietus ūdens novadīšanai virspusē;

215.2. paredzot speciālos risinājumus lietusūdens novadīšanai sakņu zonā.

216. Ja atklātas virszemes transportlīdzekļu novietnes daļas ir atdalītas vismaz ar 5 m platu divpakāpju zaļo stādījumu joslu, šīs transportlīdzekļu novietnes daļas var uzskatīt par divām (vai vairāk) atsevišķām transportlīdzekļu novietnēm. Šādā gadījumā zaļo stādījumu joslu neieskaita teritorijā ar apstādījumiem.

217. Priekšdārzos nav atļauta transportlīdzekļu novietņu izbūve un ierīkošana. Esošās transportlīdzekļu novietnes likvidē.

10.1.3. Prasības ielām un piebraucamajiem ceļiem

218. Būvējot, pārbūvējot ielas, paredz ilgtspējīgos risinājumus ne tikai ielas telpai, bet arī ēkām, īpaši perimetrālās apbūves teritorijās.

219. Būvējot un pārbūvējot ielas, ievēro sateces baseinu un plūdu ceļus, un ja ielā atrodas plūdu ceļš, paredz efektīvus risinājumus ūdens novadīšanai, uzkrāšanai, neapdraudot ēkas vai infrastruktūru un cilvēkus.

220. Zemo kategoriju ielas, veicot atbilstošu projektēšanu, izmantojamas aizsardzībai pret plūdiem ekstrēmo lietusgāžu gadījumā, tur paredzot īslaicīgu ūdens uzkrāšanu/applūšanu.

221. Ielu telpā atbalstāms caurlaidīgs cietais segums, īpaši zemākas kategorijas ielās un teritorijās, kur gruntsūdens dziļums ir ne mazāk kā 2m.

10.1.4. Prasības inženiertehniskās apgādes tīkliem un objektiem

222. Lietus notekūdeņu uzkrāšanu un novadīšanu nodrošina atbilstoši nodaļas “Meliorācijas sistēmas, poldera infrastruktūra, dabīgās noteces un applūstošās teritorijas” prasībām.
223. Inženierkomunikāciju izvietojumā un rekonstrukcijā paredz tādu komunikāciju izvietojumu un tehniskos risinājumus, lai pēc iespējas racionāli izmantotu ielas pazemes telpu, norādot visu teritorijai nepieciešamo inženierkomunikāciju un publiskās ārtelpas kvalitāti veidojošo elementu, tajā skaitā ielu apstādījumu, savstarpējo izvietojumu un ielu šķērsprofilus.
224. Inženiertīklus un citas inženierbūves būvē, racionāli izmantojot teritoriju, enerģiju un dabas resursus, nodrošinot ērtu un drošu piekļuvi un tīklu apkalpes iespējas, kā arī iekļaušanos pilsētvidē un ainavā.
225. Inženiertehniskās apgādes tīklu un būvju ierīkošanu un rekonstrukciju publiskajā ārtelpā veic saskaņoti ar ielu, tehniskās infrastruktūras elementu un publiskās ārtelpas kvalitāti veidojošo elementu, tajā skaitā ielu apstādījumu, atjaunošanu, pārveidošanu vai izveidi.
226. Aizliegta jaunu inženierkomunikāciju gaisvadu un kabeļu vilkšana pāri ielām un starp ēkām, izņemot :
- 226.1. pilsētas elektrotransporta vajadzībām;
- 226.2. ielu funkcionālā apgaismojuma nodrošināšanai;
- 226.3. ielu funkcionālajai apgaismošanai izmanto vēsturisko gaismas ķermeņu prototipus un kultūrvēsturiskajā vidē iederīga dizaina gaismas ķermeņus;
- 226.4. ja gaisvadi nepieciešami islaicīgai svētku noformējuma izvietojumam.
- 226.5. iekšpagalmā, ja tie nav redzami no publiskās ārtelpas.
227. Aizliegta jebkādu kabeļu piestiprināšana pie ēku fasādēm, kas redzamas no publiskās ārtelpas.
228. Inženierkomunikāciju infrastruktūras attīstības un rekonstrukcijas priekšlikums, kura īstenošana var ietekmēt publiskās ārtelpas vizuālo kvalitāti (redzamība no publiskās ārtelpas un augstajiem skatu punktiem) vai kura īstenošana ir paredzēta kultūrvēsturiski vērtīgā vēsturiskā apbūvē vai vēsturiskā apbūvē, izvērtē un saskaņo Būvvalde un NKMP atbilstoši konkrētai vietai un ēkas kultūrvēsturiskās vērtības līmenim.
229. Pirms ielas pārbūves, ņemot vērā inženiertīklu izvietojumu un kompetento dienestu izsniegtos tehniskos noteikumus, izvērtē ielas stādījumu atjaunošanas vai jaunu stādījumu veidošanas iespējas visā ielā vai kādā tās posmā atbilstoši būvatļaujā noteiktajiem nosacījumiem apstādījumu veidošanai. Šo izvērtējumu var veikt arī ielas seguma atjaunošanas gadījumā.
230. Brīvi stāvošas transformatoru apakšstacijas apjomu projektē, ievērojot konkrēto pilsētas telpisko situāciju un apkārtējās apbūves raksturu, lai apakšstacija arhitektoniski iekļautos apkārtējās ainavā.

231. Plānojot elektronisko sakaru tīklu izbūvi, veido pietiekama apjoma kopējus kanalizācijas kolektorus, kas nodrošinātu iespēju pakāpeniski pāriet no gaisvadu iekārto kabeļu līnijām starp ēkām uz pazemes kabeļu līnijām. Gadījumā, ja kopēja kabeļu kanalizācijas kolektora dēļ, ir jāsamazina ielu stādījumu apjoms, priekšroka dodama stādījumiem.
232. Tehniskas iekārtas vai palīgīdzekļus (satelīntenas, ventilācijas sistēmas un citas tamlīdzīgas tehniskās iekārtas vai palīgīdzekļus) aizliegts izvietot uz būves ielas fasādes, izņemot, ja šādiem veidojumiem ir arhitektoniska vērtība, tie nepasliktina būves arhitektonisko veidolu un ir paredzēti atbilstoši saskaņotā būvniecības ieceres dokumentācijā.

10.2. Prasības apbūvei

10.2.1. Apbūves parametri

233. Teritorijas apbūvē ievēro apbūves parametrus atbilstoši attiecīgās teritorijas izmantošanas veidam.
234. Apbūves parametrus nosaka atbilstoši funkcionālajā zonā noteiktajam maksimālajam apbūves augstumam.
235. Perimetrālas apbūves veidošanā papildus ievēro perimetrālas apbūves noteikumus norādītos apbūves parametrus.
236. **Apbūves intensitātes un brīvās teritorijas rādītājus, ja tie Noteikumos noteikti attiecīgajam teritorijas izmantošanas veidam, neattiecina uz zemesgabaliem:**
 - 236.1. **perimetrālas apbūves teritorijās;**
 - 236.2. **brīvstāvošas apbūves teritorijās;**
 - 236.3. **kas paredzēti tikai transportlīdzekļu novietošanai;**
 - 236.4. **ārpus tehniskās apbūves teritorijas, kuros izvietoti tikai inženiertehniskās apgādes tīkli un būves.**
237. Brīvo zaļo teritoriju (B) nosaka šādi: $B = Z - L1 - L2 - L3 + L4 \times K$, kur: Z – zemes vienības platība (m²); L1 – visu ēku apbūves laukumu summa (m²); L2 – piebraucamo ceļu aizņemtā platība (m²); L3 – autostāvvietu aizņemtā platība (m²); L4 – teritorija, ko var daļēji ieskaitīt brīvajā teritorijā, piemērojot šajos noteikumos noteiktos koeficientus; K – piemērojamais koeficients teritorijai, ko saskaņā ar šiem noteikumiem daļēji var ieskaitīt brīvajā teritorijā.
238. Brīvajā zaļajā teritorijā, piemērojot norādīto koeficientu, ieskaita šo noteikumu 5. pielikumā Koeficienti brīvās zaļās teritorijas aprēķinam ietvertos zaļās infrastruktūras elementus.
239. **Apbūves laukums – laukuma projekcija cokola stāva līmenī, kuru ierobežo ēkas ārējais perimetrs, ieskaitot izvirzītas daļas. Apbūves laukumā ieskaita laukumus zem ēkām (vai to daļām), kuras izvietotas uz stabiem, caurbrauktuvju laukumus zem ēkām, kā arī laukumus zem lieveņiem, terasēm un ārējām kāpnēm. Virszemes apbūves laukuma platībā zemesgabalā (L1) neieskaita:**

- 239.1. gājēju celiņu un citas gājējiem paredzētas teritorijas;
- 239.2. bērnu rotaļu laukumu;
- 239.3. sporta aktivitāšu laukumu ar apstādījumiem;
- 239.4. sporta aktivitāšu laukumu ar apstādījumiem;
- 239.5. zemes līmenī neapbūvētu platību vai apstādījumu platību, ja tās atrodas zem būves vai tās daļas, kura pacelta virs zemes vismaz 3,5 m.

10.2.2. Būvju izvietojums zemes vienībā un būvju izkārtojums

- 240. Ēku izvietojums perimetrālas apbūves situācijā:
 - 240.1. parkiem un skvēriem piegulošo zemesgabalu apbūvē un labiekārtojumā ievēro noteiktās attiecīgā parka vai skvēra izmantošanas prasības un:
 - 240.2. jaunu ēku būvniecība nav pieļaujama uz zemesgabalu robežas;
 - 240.3. pieļaujama un ieteicama logaiļu izveidošana esošo ēku pretugunsmūros uz parka robežas;
 - 240.4. esošos pretugunsmūrus arhitektoniski noformē un/vai ierīko vertikālos apstādījumus.
- 241. Nosakot minimālo attālumu starp mājām, starp mājām un citām ēkām un jebkādas būves attālumu līdz dzīvojamām telpām, ievēro insolācijas un ugunsdrošības prasības, kā arī būvnormatīvu, Civillikuma un citu normatīvo aktu noteikumus, bet daudzdzīvokļu namiem, izņemot perimetrālas apbūves teritorijas, tas nav mazāks par:
 - 241.1. 15 m – starp 2–3 stāvu māju garenfasādēm;
 - 241.2. 2.20 m – starp četru un vairāk stāvu māju, kā arī māju ar dažādu stāvu skaitu garenfasādēm;
 - 241.3. 10 m – starp ēku gala fasādēm, kurās ir dzīvojamo istabu logi, un starp vienas ēkas garenfasādi un tai pretī izvietoto otras ēkas gala fasādi.
- 242. Insolācijas (izsauļojuma) prasības:
 - 242.1. attiecībā uz telpu dabisko izgaismojumu ievēro normatīvo aktu, tajā skaitā Civillikuma, prasības par dabisko izgaismojumu;
 - 242.2. minimālo dzīvojamo telpu izsauļojumu neatkarīgi no ēkas tipa un stāvu skaita nosaka saskaņā ar spēkā esošiem Ministru kabinetā izdotiem būvnormatīviem;
 - 242.3. iepriekšējā apakšpunktā noteiktās insolācijas prasības var neievērot RVC teritorijā un Plānojumā noteiktajās perimetrālas apbūves teritorijās, kur vēsturiski izveidojušos pilsētībūvniecības apstākļu dēļ insolācijas rādītāji esošajās dzīvojamajās mājās (telpās) ir nepietiekami. Šādā gadījumā attiecīgajā teritorijā var veikt jaunu apbūvi vai dzīvojamās apbūves rekonstrukciju, saglabājot vēsturiski izveidojušos insolāciju, bet to nepasliktinot.

10.2.3. Jaunbūve

243. Jaunbūvi projektē un būvē tā, lai tā iekļautos apkārtējā kultūrvēsturiski vērtīgās vēsturiskās apbūves ainavā, atbilstu apkārtējās apbūves mērogam, struktūrai, kompozīcijas principiem, vizuālajai saiknei ielu un laukumu telpā un konkrētās vietas struktūras evolūcijas likumsakarībām, paredzot ēkas pieslēgumu ielas lietusūdens apsaimniekošanas ilgtspējīgajiem risinājumiem.
244. Projektējot jaunbūves un veicot esošu ēku pārbūvi, projektēšanā izmanto lietotus ūdens apsaimniekošanas ilgtspējīgus risinājumus. Zaļo jumtu projektēšanai RVC jāsaņem NKMP atļauja.
245. Vēsturiskos zemesgabalos, kur zudusi to kādreizējā apbūve, jaunbūves projektā analizē pieejamos arhīvu materiālus par kādreizējo apbūvi. Būvprojektā paredz būvbedres rakšanas gaitā atsegto vēsturisko konstrukciju izvērtēšanu no vēsturiskā un tehniskā viedokļa un eventuālu projekta korekciju, lai iestrādātu prasības un metodes šo konstrukciju saglabāšanai.
246. Teritorijas kompleksas apbūves gadījumā, gadījumā, ja paredzēts divas vai vairākas reizes palielināt kvartāla apbūves stāvu platību vai transporta novietošanas slodzi un pieplūdumu, vienlaicīgi nodrošina nepieciešamo inženiertehnisko, transporta un sociālo infrastruktūru, ja nepieciešams, izstrādājot detālplānojumu vai lokālplānojumu, kurā paredz minētās infrastruktūras nodrošināšanu maksimāli pieļaujamajam plānotās apbūves apjomam.
247. Jaunbūvei pirms būvniecības projekta izstrādes veic vizuālās ietekmes analīzi uz kultūrvēsturisko vidi. Pirms 16 un vairāk stāvu būves būvniecības projektu izstrādes RVC aizsardzības zonā veic arī vizuālās ietekmes analīzi uz RVC panorāmu un siluetu.
248. Atklāti arhitektūras konkursi:
- 248.1. atklātus arhitektūras konkursus, kas paredzēti konkrētu būvniecības ieceru pamatošanai, kā arī pilsētbūvniecisko vai arhitektonisko ideju attīstīšanai, rīko atbilstoši MK noteikumos par kārtību, kādā organizējami būvprojektu un teritoriālpilnošanas skicē konkursi, noteiktajām prasībām;
- 248.2. Rīgas vēsturiskā centra saglabāšanas un aizsardzības likumā paredzētā konkursa noteikumos un programmā ietver būtiskās prasības atbilstoši Noteikumiem un plānošanas un arhitektūras uzdevumā minētās prasības, programmu saskaņo Būvvaldē un NKMP;
- 248.3. šo Noteikumu 259.2.apakšpunktu var nepiemērot atklātam arhitektūras ideju konkursam, kas paredzēts pilsētbūvniecības priekšlikuma vai arhitektoniska objekta ieceres pamatošanai turpmākās plānošanas procesam. Šādā gadījumā konkursa noteikumus un programmu saskaņo Padomē;
- 248.4. RVC aizsardzības zonas teritorijā Būvvalde lemj par atklāta arhitektūras konkursa piemērošanu objektiem pilsētbūvnieciski vai ainaviski nozīmīgās vietās;
- 248.5. ja konkursa rezultātā iegūts izcilas kvalitātes arhitektūras priekšlikums, pieļaujamās atkāpes no Noteikumiem, ja to pirms izskatīšanas Padomē atbalsta

Rīgas pilsētas arhitekta kolēģija un NKMP. Minētās atkāpes nedrīkst būt pretrunā ar būvnormatīvu prasībām un negatīvi ietekmēt RVC un tā aizsardzības zonas kultūrvēsturiskās vērtības un publiskās ārtelpas kvalitāti;

- 248.6. ja konkursa rezultātā iegūtais izcila kvalitātes arhitektūras priekšlikums saņēmis pozitīvu Padomes lēmumu, rīko publisko apspriešanu saskaņā ar paredzētās būves publiskās apspriešanas procedūru.

10.2.4. Pilsētbūvnieciskie un arhitektoniskie akcenti

249. Pilsētbūvnieciskos akcentus iedala pēc to nozīmes un novietojuma pilsētvidē:
- 249.1. pilsētas nozīmes pilsētbūvnieciskais akcents – plašā apkārtnē dominējošs pilsētbūvnieciskais akcents, kas veido vai būtiski ietekmē pilsētas raksturīgo siluetu un ainavu kopumā. Paredzētā būve papildus pamatfunkcijai ietver visai pilsētai vai apkaimei nozīmīgu publisko funkciju vai atrodas vietā ar sabiedriski nozīmīgu funkciju;
- 249.2. vietējas nozīmes pilsētbūvnieciskais akcents kalpo kā galvenais orientieris atsevišķas pilsētas daļas apkārtnes telpā, piemēram, ielu skatu perspektīvu noslēgumos u.tml. Paredzētā būve papildus pamatfunkcijai ietver konkrētajai vietai nozīmīgu publisko funkciju.
250. Pilsētbūvnieciskos akcentus RVC un tā aizsardzības zonas teritorijā veido, veicot pilsētbūvnieciskās un apbūves telpiskās kompozīcijas izpēti, kā arī esošo un plānoto pilsētbūvniecisko akcentu ietekmes analīzi (skatupunktu analīzi) teritorijā, kas aptver plānotā pilsētbūvnieciskā akcenta ietekmes zonu, un saskaņā ar prasībām atsevišķās teritorijas daļās.
251. Pilsētbūvniecisko akcentu maksimālo augstumu atļauto stāvu skaita ietvaros, novietojumu apbūves zonu ietvaros un arhitektoniski telpisko risinājumu nosaka arhitektūras konkursa rezultātā.
252. Jaunu pilsētbūvniecisko akcentu var būvēt, ja tas nepasliktinās RPVC redzamības situāciju no jebkura skatu leņķa vai ja esoša apbūve jau aizsedz RPVC un tas neaizsegs RPVC ielu skatu perspektīvas.
253. Virs apbūves maksimālā augstuma atļauts tāds arhitektoniskais akcents, kas kalpo tikai kā ēkas arhitektoniskās kompozīcijas vertikāls elements un nav funkcionāli izmantojams.
254. No jauna veidoti arhitektoniskie akcenti nedrīkst deformēt, disharmonēt ar kultūrvēsturiski vērtīgu vēsturisko apbūvi vai vēsturiskās apbūves arhitektūru un stilu, dominēt autentiskā jumtu ainavā un ielu telpā.
255. Arhitektoniskā akcenta formai, materiāliem un dizainam jābūt saskanīgam ar ēkas mērogu, proporcijām, materiāliem un RVC un tā aizsardzības zonas teritorijas arhitektonisko akcentu veidošanas tradīcijām.
256. Esošām ēkām arhitektonisko akcentu veidošana pieļaujama tikai ārpus kultūras pieminekļiem.

10.2.5. Fasāde un jumts

257. Markīžu izvietojumu saskaņo Būvvaldē un tās izvieta, ievērojot šādas prasības:
- 257.1. virs skatlogiem pirmajā stāvā var izbūvēt markīzes, kuru projekcija uz zemes nav brauktuvei tuvāk par 0,5 m un kuru apakšējā mala ir vismaz 2,2 m virs ietves līmeņa, ja to pieļauj ēkas arhitektoniskais risinājums un pilsētvides situācija;
- 257.2. daudzdzīvokļu namiem, kuru pirmā stāva telpām ir publiska funkcija, pirmajā stāvā var izbūvēt vienota stila un izmēru markīzes;
- 257.3. aizliegts izbūvēt markīzes augstāk par pirmo stāvu pie viena vai dažiem ēkas logiem;
- 257.4. markīzes daudzdzīvokļu namos var izbūvēt augstāk par pirmo stāvu tikai, ja izstrādāts komplekss risinājums un ir nodrošināta tā vienlaicīga īstenošana visai ēkai kopumā.
258. Sezonas kafejnīcu markīzes virs ietvēm izvieta tā, lai to zemākā mala būtu vismaz 3 m virs ietves un to platums nepārsniedz ietves platumu gājēju ielās vai ir vismaz 0,5 m mazāks par ietves platumu pārējās ielās.
259. Tehnisko ierīču un mehānismu (piemēram, liftu šahtas, vēdināšanas, kondicionēšanas un apkures sistēmu izvadi, dūmvadi, antenas, satelītantenas u.tml.) atrašanos ārpus ēkas jumtu vai sienu plaknēm paredz būvprojektā un veido, pēc iespējas samazinot šo ierīču negatīvo ietekmi uz pilsētas siluetu, jumtu ainavu un dzīvojamās vides vērtībām apkārtņē inženiertehniskās apgādes infrastruktūras izvietojumam saistībā ar ēku fasādēm un jumtiem. Uz ēkas ielas fasādes tos veido arhitektoniski, nepasliktinot būves arhitektonisko veidolu.
260. Pilsētībūvniecības pieminekļu teritorijās papildu noteikumi jumtu veidošanai un pārveidošanai, kā arī tehnisko ierīču un mehānismu izvietojumam jumtu ainavā.

10.2.6. Logi, durvis, vārti un cits ailu aizpildījums, pretugunsmūru veidošana

261. Uz robežas ar parka, skvēra vai laukuma publisko ārtelpu ēku sienas veido kā fasādes ar logiem.

10.2.7. Kāpnes, pagrabu ieejas, lūkas un citi pilsētas ārtelpas elementi

262. Pagraba ieeja un lūka nedrīkst atrasties ietvē, izņemot ieejas Noteikumu 370.punktā paredzētajos gadījumos un lūku, ja tās vāks ir vienā līmenī ar ietvi, ir veidots no vidē iederīga neslidoša materiāla, nav atverams no ārpuses, atvērtā veidā ir aprīkots ar norobežojošām barjerām un saglabā nepieciešamo brīvo ietves platumu.
263. Pie pagrabu logiem atļauts ierīkot gaismas šahtas, kas ievirzās ietvē ne vairāk kā 0,4 m un ir pārklātas ar biezu stiklu vai metāla režģi vienā līmenī ar ietvi. Režģa stieņi nedrīkst būt novietoti paralēli ēkai un spraugas starp tiem nedrīkst būt lielākas par 0,02 m. Ietvēs iebūvēta stikla virsma nedrīkst būt slidena.

264. Mērot brīvo ietves platumu, ņem vērā jebkurus elementus, kuru dēļ nepieciešams piemērot samazinājumu, un visus citus šķēršļus, kas izslēdz vai apgrūtina gājēju un cilvēku ar īpašām vajadzībām netraucētu pārvietošanos. Vecrīgas teritorijā šīs apakšnodaļas noteikumus piemēro, ja ietve pirms būvniecības ieceres izvērtēšanas attiecīgajā vietā atbilst brīvā ietves platuma minimālajām prasībām.
265. Ietvē pie ēkas, kam nav priekšdārza, pieļaujams izvirzīt tikai vienu pakāpienu ne vairāk kā 0,3 m, saglabājot brīvo ietves platumu vismaz 1,2 m.
266. Gājēju ielā pie ēkas, kam nav priekšdārza, pakāpienus un podestus var izvirzīt ne vairāk kā 1 m, ja līdz ielas asij paliek vēl vismaz 3 m un tiek nodrošināta ēkas pieejamība cilvēkiem ar īpašām vajadzībām.
267. Vasaras kafejnīcas uz ietves atļauts ierīkot, saglabājot brīvo ietves platumu ne mazāk kā 1,5 m, bez pakāpieniem vai ietves paaugstinājumiem, kas var radīt grūtības cilvēkiem ar īpašām vajadzībām. Ietvju posmiem pie vasaras kafejnīcām jābūt pietiekami apgaismotiem. Vecrīgā un gājēju ielās vasaras kafejnīcu izvietojuma noteikumus un prasības to konstrukciju veidošanai nosaka speciāli saistošie noteikumi (RD 2011.gada 18.janvāra saistošie noteikumi Nr.108 „Par kārtību, kādā tiek saskaņota un organizēta ielu tirdzniecība”).
268. Pagraba noejas kāpnes ietvē atļauts izbūvēt, ja to pieļauj ēkas fasādes arhitektoniskais risinājums un ja ieeja no ielas ir vienīgais vai pamatoti labākais veids, kā nodrošināt ēkas pagraba vai puspagraba telpu izmantošanu publiskām funkcijām, un ietves brīvais platums starp brauktuvi un noejas kāpņu konstrukcijām ir vismaz 0,9 m Vecrīgā un 1,2 m pārējā RVC un tā aizsardzības zonas teritorijā.
269. Informējošās zīmes vai ceļa zīmes publiskajā ārtelpā izvieto tā, lai tās netraucētu un neapdraudētu gājēju drošību un kustības ērtumu, tajā skaitā cilvēkiem ar īpašām vajadzībām. Aizliegts izvietot informatīvas vai ceļa zīmes ietvēs, ja tās šaurākas par 1,2 m un ja ietves brīvais platums vienā pusē zīmei nav vismaz 0,9 m Vecrīgā un 1,2 m pārējā RVC un tā aizsardzības zonas teritorijā, kā arī izvietot tās pie ēku sienām zemāk par 2,5 m.
270. Kārtību, kādā izvieto ielu un laukumu nosaukumu, kā arī apbūvei paredzētu zemesgabalu, ēku un dzīvokļu numerācijas norāžu zīmes, vēsturiskā centra un būvju – arhitektūras pieminekļu norāžu zīmes, kā arī valsts karoga turētāja statīvus, nosaka domes izdotajos saistošajos noteikumos.
271. Reklāmu, izkārtņu, sludinājumu un citu informatīvo materiālu izvietojuma, būvprojektu izskatīšanas, saskaņošanas un akceptēšanas kārtību, kā arī demontāžas kārtību pēc ekspluatācijas termiņa beigām nosaka domes izdotajos saistošajos noteikumos.

10.2.8. Būvlaides

272. Turpmākā plānošanā noteiktās būvlaides un īpašie būvlaides veidi, kam izņēmumi ir noteiktās obligātās būvlaides:

272.1. ja obligātā būvlaide nosaka zemesgabalā atvērtas perimetrālas apbūves veidošanu, slēgta perimetrāla apbūve pieļaujama, ja blakus zemesgabala īpašnieks piekrīt jaunbūves veidošanai ar pretugunsmūri uz sava zemesgabala

- sānu robežas, un ir saņemta viņa rakstiska piekrišana uz būvobjekta ģenerālpkāna rasējuma lapas;
- 272.2. ja obligātā būvlaide nosaka zemesgabalā slēgtas perimetrālas apbūves veidošanu, atvērta perimetrāla apbūve pieļaujama, ja šādu risinājumu saskaņo NKMP un Būvvalde;
- 272.3. publiskās ārtelpas un apbūves robežas noteikšanai ar projekta risinājumu nosakāmo būvlaidi precizē būvniecības ieceres realizēšanai organizētā atklāta arhitektūras konkursa un paredzētās būves publiskās apspriešanas rezultātā, izskatot konkrētās ēkas būvniecības ieceri un saskaņojot ar NKMP un Būvvaldi.
273. Publiskās apspriešanas ietvaros veic priekšlikuma maketēšanu dabā mērogā 1:1 šādās teritorijās:
- 273.1. esošā publiskā ārtelpa Līvu laukuma daļā starp Zirgu, Vaļņu, Kaļķu ielu un bijušo Mazo Ķēniņu ielu;
- 273.2. kvartāla daļā starp Rozena, Šķūņu un Tīrģoņu ielu.
274. Vietās, kur būvlaiides grafiskais apzīmējums kvartāla ārējā perimetrā sakrīt ar ielas sarkano līniju un kur nav iedibinātas būvlaiides vai nav noteikts īpašs būvlaiides veids, būvlaide ir noteikta kā obligātā būvlaide:
- 274.1. 1.3 m no E kategorijas ielas sarkanās līnijas;
- 274.2. 2.6 m no D kategorijas ielas sarkanās līnijas;
- 274.3. 9 m no C kategorijas ielas sarkanās līnijas;
275. Šo Noteikumu 272.2.punkts neattiecas uz:
- 275.1. iedibinātas būvlaiides situācijām;
- 275.2. situācijām, kad būvlaiides grafiskais apzīmējums kvartāla ārējā perimetrā nesakrīt ar ielas sarkano līniju;
- 275.3. Ķīpsalas dienvidu daļas teritoriju starp Krišjāņa Valdemāra ielu un ūdens teritoriju;
276. Šo Noteikumu iepriekšējā punktā noteikto būvlaidi Būvvalde var palielināt, izvērtējot pilsētbūvniecisko situāciju.
277. Iedibināto būvlaiides līniju precizē Būvvalde, izskatot konkrēto būvniecības ieceri.
278. 16–26 stāvu ēkām ēkas augšējo apjomu, kas ir augstāks par 12 m un nav apakšējais apjoms atbilstoši Noteikumu x 268.punktam, veido ar vismaz 6 m atkāpi no ēkas apakšējā apjoma būvlaiides, ja ar lokālpkānojumu vai detālpkānojumu nav noteikts citādi.
279. Koku būvlaide var būt daļa no priekšdārza. Koku būvlaide nodrošina telpas ritmu, fasādes mērogu un vizuālo nepārtrauktību vietās, kur ēku frontes ir pārtrauktas vai pazeminātas; tā arī uzlabo mikroklimatu, noēnojumu, saikni ar dabu, dabas daudzveidību un gājēju komfortu.
280. Koku būvlaiides veido jaunu kvartālu apbūvei perimetrālas apbūves teritorijā;

281. Koku būvlaides var veidot ielās ārpus RVC, kur ir iedibināti priekšdārzi.

282. Plānojumā noteiktās būvlaides var precizēt detālplānojumā.

10.3. Redzamības brīvlauki

283. Saskaņā ar TrTmP

10.4. Prasības priekšpagalmiem

284. Apbūvētam zemesgabalam vai ēkai uz tā atkarībā no apbūves veida ir pagalms (aizmugures pagalms, iekšpagalms) vai pagalmi (priekšpagalms, iekšējais sānpagalms, ārējais sānpagalms, aizmugures pagalms, iekšpagalms).

285. Vispārējā gadījumā:

285.1. iekšējais sānpagalms ir zemesgabala daļa starp zemesgabala robežu ar blakus zemesgabalu, kas perpendikulāra sarkanajai līnijai, un būves tuvāko ārsienu;

285.2. ārējais sānpagalms ir zemesgabala daļa starp stūra zemesgabala robežu ar ielas sarkano līniju, pret kuru nav izvietota ēkas galvenā fasāde, vai blakus zemesgabalu un būves tuvāko ārsienu;

285.3. aizmugures pagalms ir zemesgabala daļa starp tā aizmugures robežu, kas paralēla sarkanajai līnijai, un tai tuvāko būves ārsienu;

285.4. priekšpagalms ir zemesgabala daļa starp ēkas ielas fasādi un zemesgabala robežu vai ielas sarkano līniju. Obligātās būvlaides gadījumā priekšpagalma platums sakrīt ar būvlaides attālumu no sarkanās līnijas.

286. Ja zemesgabala robežas nav savstarpēji perpendikulāras vai ēka nav novietota ar fasādi paralēli sarkanajai līnijai, vai citos īpašas konfigurācijas gadījumos pagalmus nosaka pēc iespējas atbilstoši Noteikumu 296.punktā ietvertajiem skaidrojumiem. Būvprojekta nosacījumos var noteikt konkrētus pagalmus un to platību.

287. Viena zemesgabala pagalmu vai tā daļu nevar uzskatīt par cita zemesgabala pagalmu vai tā daļu, izņemot Noteikumos paredzētos gadījumus.

288. Priekšpagalmā un ārējā sānpagalmā atļauts izveidot tikai stādījumus un teritorijas labiekārtojumu, ievērojot ilgtspējīgus lietusūdens apsaimniekošanas risinājumus. Prasības Būvvalde nosaka būvprojekta nosacījumos.

289. Pagalmu veidošana perimetrālas apbūves teritorijās:

289.1. zemesgabalā ir viens vismaz 136 m² liels pagalms, kas nav priekšpagalms, un tā platums visā pagalma garumā vai pagalma vidējais platums ir vismaz 8,6 m, turklāt:

289.2. pārējie pagalmi zemesgabalam vēsturiskajā apbūvē, izņemot gaismas pagalmus, ir vismaz 70 m² lieli;

289.3. jaunā apbūvē pārējie zemesgabala pagalmi nodrošina attiecīgajai telpu izmantošanai nepieciešamo insolāciju un ugunsdrošības prasības;

- 289.4. esoša minimālā pagalma platumu vai platību pieļaujams samazināt nelielā apmērā, ja tiek veikta pagalma fasāžu siltināšana no ārpusē vai lokāli funkcionāli uzlabojumi, piemēram, lifta izbūve u.tml.;
- 289.5. ja būvprojekta īstenošanas rezultātā vai pirms 1940.gada izveidota esoša pagalma platums ir mazāks par Noteikumos noteikto, saglabājamās attiecīgās atkāpes no pagalma teritorijas prasībām;
- 289.6. pieļaujams neveidot pagalmu jaunbūvējamai publiskai ēkai, ja pagalmam nav funkcionāli nepieciešams. Šādai publiskai ēkai pagalma vietā veido pārsegtu publiski pieejamu iekštelpu pirmā stāva līmenī vismaz minimālajā pagalma platībā, lai ēka harmoniski iekļautos apkārtējās vēsturiskās apbūves jumtu ainavā saskaņā ar Noteikumu 6.6.apakšnodaļas prasībām;
- 289.7. stūra zemesgabālā, ja tā platība ir mazāka par 460 m² un tiek izpildītas noteiktās insolācijas prasības, pagalma minimālais laukums var būt 90 m² ar vismaz 8,6 m platumu visā pagalma garumā. Ja, izvietojot slēgtu perimetrālu apbūvi, šādu pagalmu nav iespējams nodrošināt, pagalma minimālais laukums ir 20% no zemesgabala platības ar vismaz 5,2 m platumu visā pagalma garumā;
- 289.8. ja esoša zemesgabala, kas nav Noteikumu 300.1.7.apakšpunktā minētais zemesgabals, platība ir mazāka par 400 m², tajā veido vismaz 70 m² lielu pagalmu ar minimālo platumu 6,3 m, bet, ja šādu pagalmu nav iespējams nodrošināt, pagalma minimālais laukums ir 20% no zemesgabala platības ar vismaz 5,2 m platumu visā pagalma garumā vai ēkas novieto atbilstoši Noteikumu x271.8.apakšpunkta prasībām;
- 289.9. pagalmam, kas paredzēts vienīgi telpu izgaismošanai (gaismas pagalmi), vēsturiskajā apbūvē jābūt vismaz 18 m² lielam un vismaz 3 m platumam. Aizbūvētus vēsturisku ēku gaismas pagalmus pieļaujams saglabāt tikai, ja šāds stāvoklis radies ne vēlāk par 1940.gadu;
- 289.10. pagalmu aizliegts pārsegt ar jumtu vai citādi veidot kā noslēgtu telpu, izņemot pagalma pārsegšanu ar caurspīdīgu plakanu, izliektu vai lēzenu jumtu, ja tas nerobežojas ar blakus zemesgabala pagalmu, un gaismas pagalma pārsegšanu ar caurspīdīgu jumtu, ja tiek nodrošinātas ugunsdrošības prasības un netiek pazemināta vides un kultūrvēsturiskā vērtība un pasliktināta dzīvojamo telpu insolācija un apgaismojums. Šis pārsegums nedrīkst kontrastēt vai dominēt apkārtējās apbūves skatos no ēku augšējiem stāviem un no publiskās ārtelpas. Pārsegtu pagalmu aizliegts aizbūvēt, veidojot jaunus starpstāvu pārsegumus un norobežotas telpas; tam saglabā esošo zemes līmeni; šāda pagalma telpā pieļaujams izvietot kāpnes, liftus, galerijas u.tml., lai nodrošinātu iekštelpu savstarpējo saistību un apkalpošanu;
- 289.11. pagalmā nodrošina iespēju iebraukt no ielas, ja to nosaka Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienesta prasības. Jaunā apbūvē un apbūvē bez kultūrvēsturiskās vērtības caurbrauktuves veido atbilstoši ugunsdrošības normatīvu prasībām. Ja Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienests nenoteic obligātu pienākumu

nodrošināt iespēju iebraukt pagalmā no ielas, tad vēsturiskās apbūves rekonstrukcijā saglabā caurbrauktuves kā apbūves elementu ar iespēju atjaunot iebraukšanu pagalmā;

289.12. no gaismas pagalmiem nodrošina gājēju satiksmi ar ielu vai kādu no pagalmiem pa vismaz 1,2 m platu un 2,5 m augstu eju.

- 290. RVC teritorijā noteiktajos un TIAN 1.pielikumā var būt tikai neliela apjoma piebūves ar funkcionālu uzlabojumu raksturu, kas saistītas ar esošajām ēkām, – liftu un jaunu kāpņu telpu piebūves, vienkārtas piebūves ar laukumu ne lielāku par 12 m², nojumes virs ieejām, atkritumu konteineru (tvertņu) novietņu nojumes, kā arī ierīkot apstādījumus un labiekārtojuma elementus, kas tieši atbilst pagalma funkcijām.
- 291. Pagalmus kultūras pieminekļa zemesgabalā, kas redzami no publiskās ārtelpas vai ir publiskās ārtelpas daļa, bruģē ar dabīgu akmens materiālu bruģi, klinkera ķieģeļiem vai lietojot to salikumu, ja plānošanas un arhitektūras uzdevumā nav noteikts citādi.
- 292. Būves apjomā neieskaitāmos fasādes izvirzījumus (balkons, terase, funkcionālas un dekoratīvas daļas, erkens, pilastrs, dzega, markīze un tamlīdzīgi arhitektoniski veidojumi) vai to projekcijas uz zemes aizņemto laukumu neieskaita apbūves laukumā, nosakot pagalma platību.

10.5. Perimetrālās apbūves noteikumi

- 293. Perimetrālā apbūvē Būvvalde var atļaut ēku attālināt no obligātās būvlaiķes, ja tiek:
 - 293.1. saglabāta autentiska kultūrvēsturiski vērtīga ielas telpa ar esošu izteiktu harmoniju;
 - 293.2. saglabāta ielas telpā eksponēts dārzs, atsevišķi koki un to lapotne;
 - 293.3. samazināta jaunās apbūves ietekme uz ielas ainavu.
- 294. Apbūves parametri attiecas tikai uz zemes vienības daļu, kas nav apbūvēta ar perimetrālo apbūvi, – ēku vai ēkas apjoma daļu ar ielas fasādi. Apbūves parametru aprēķinos izmanto šīs zemes vienības daļas platību un tajā esošās apbūves platības saskaņā ar vispārējiem attiecīgā rādītāja aprēķināšanas noteikumiem.

10.6. Atkritumu konteineru (tvertņu) novietnes, sadzīves atkritumu dalītās savākšanas punkti un citi atkritumu saimniecības objekti

- 295. Projektējot būvi, izņemot savrupmāju vai dvīņu māju, zemes vienībā vienlaikus plāno sadzīves atkritumu apsaimniekošanu saskaņā ar sadzīves atkritumu apsaimniekošanas noteikumiem un šo noteikumu prasībām un veido atkritumu konteineru (tvertņu) novietnes vai sadzīves atkritumu dalītās savākšanas punktu atbilstoši prognozētajam atkritumu apjomam. Būvi nodrošina ar atkritumu konteineru (tvertņu) novietnēm vai sadzīves atkritumu dalītās savākšanas punktu pirms būves nodošanas ekspluatācijā.
- 296. Projektējot būvi vai veicot būves pārbūvi, atkritumu konteineru (tvertņu) novietnes vai sadzīves atkritumu dalītās savākšanas punktu neizvieto priekšpagalmā.

297. Pie daudzdzīvokļu mājām, izglītības un veselības aprūpes iestādēm un citām publiskām ēkām veido segtu vai pazemē iebūvētu atkritumu konteineru (tvertņu) novietni vai sadzīves atkritumu dalītās savākšanas punktu, kas atbilst publiskās ārtelpas estētiskajām un sanitāri higiēniskajām prasībām.
298. Segtas sadzīves atkritumu un šķiroto atkritumu konteineru (tvertņu) novietnes var izvietot pie ēkas, ēkās un transportlīdzekļu novietnēs.
299. Pie publiskām ēkām, degvielas uzpildes stacijām, tirdzniecības un pakalpojumu objektiem, kuru platība pārsniedz 2000 m², un sabiedriskā transporta maršruta galapunktiem veido sadzīves atkritumu dalītās savākšanas punktu.
300. Šķiroto atkritumu savākšanas laukumu, atkritumu šķirošanas un pārkraušanas centru vai staciju, atsevišķu veidu bīstamo atkritumu vai ražošanas atkritumu savākšanas punktu, atsevišķu veidu bīstamo atkritumu savākšanas punktu ārstniecības iestādēs, videi kaitīgu preču atkritumu savākšanas punktu un bioloģiski noārdāmo atkritumu kompostēšanas vietu nodrošina ar lietus notekūdens attīrīšanas iekārtām, kuras pieslēdz centralizētajai lietūsūdens kanalizācijas sistēmai. Ja nav pieejama centralizēta lietūsūdens kanalizācijas sistēma, ir jānodrošina lietūsūdens savākšana un attīrīšana atbilstoši normatīvo aktu, tai skaitā Rīgas domes saistošo noteikumu par Rīgas pilsētas hidrogrāfiskā tīkla lietošanu un uzturēšanu, prasībām.

10.7. Nožogojumi

301. Nožogojumu var veidot ar:
- 301.1. žogu vai margām (metāla, koka u.c.), kas var būt caurspīdīgas vai daļēji caurspīdīgas;
 - 301.2. mūri (ķieģeļu, akmens, ķieģeļu, betona u.c.) kas parasti ir necaurspīdīgs, bet var būt arī nedaudz caurspīdīgs (veido ar ķieģeļa rakstu);
 - 301.3. stikla sienu, kas var būt caurspīdīga vai daļēji caurspīdīga;
 - 301.4. atbalsta sienu reljefam;
 - 301.5. dzīvžogu, kurā var būt neredzami integrēts metālā žogs;
 - 301.6. stādījumiem, tostarp aizsargstādījumiem.
302. Nožogojuma augstumu veido atbilstoši un samērīgi tā funkcijai.
303. Telpas nodalījumam, piemēram, stādījumu izbradāšanai var veidot zemus žogus.
304. Nožogojumi veidojami saglabājot nešķeltu skatu no stāvus vai sēdus pozīcijas acu augstuma, no statiska (atpūtas vietas) vai dinamiska skatu (autotransporta, velotransporta, dzelzceļa transporta) punkta.
305. Zemesgabalu var nožogot pa zemesgabala robežām, bet ielas pusē – pa sarkano līniju vai pa konkrētajā kvartālā un/vai ielas telpā vēsturiski iedibināto žogu līniju, kā arī sadalīt ar žogu, ievērojot noteikumus redzamības nodrošinājumam, tauvas joslā un aizsargjoslā noteiktos aprobežojumus, kā arī ievērojot plānošanas un arhitektūras uzdevumā noteiktās prasības.

306. Ja nožogojuma trasē vai tuvumā aug saglabājams koks, nožogojuma izbūve nedrīkst negatīvi ietekmēt koka stabilitāti, dzīvotspēju un ilgtspēju. Nožogojuma elementi jāplāno, ņemot vērā koka stumbra ikgadējo radiālo augšanu, nožogojuma vertikālie balsti nedrīkst atrasties tuvāk kā 1,0 m no saglabājama koka stumbra.
307. Izņemot normatīvajos aktos noteiktos gadījumus, zemesgabalu nedrīkst nožogot un sadalīt ar žogu, ja tā teritorija tiek izmantota vai to ir plānots izmantot kā publisku teritoriju, kas bez ierobežojuma ir pieejama sabiedrībai, un ja tajā ir vai ir plānots izvietot šādus objektus:
- 307.1. komerciāla rakstura objektu;
 - 307.2. degvielas un gāzes uzpildes staciju;
 - 307.3. kultūras iestādi;
 - 307.4. tirdzniecības un pakalpojumu objektu.
308. Aizliegts nožogot un sadalīt ar žogu publiskās ārtelpas teritorijas.
309. Visās teritorijās var nožogot bērnu rotaļu laukumu un sporta laukumu un būvi ar caurredzamu žogu, kas nav augstāks par 1,2 m.
310. Rotaļu laukumiem, sporta laukumiem, suņu pastaigu laukumiem un līdzīgām funkcijām nožogojumu var veidot integrētu mēbelējumā, citos ārtelpas elementos un stādījumos.
311. Aizliegts nožogot zemesgabalus, kur atrodas daudzdzīvokļu nams vai nami, kas ir funkcionāli saistīti ar blakus zemesgabalos esošajiem daudzdzīvokļu namiem un veido kopēju teritoriju ar vienotu publisko infrastruktūru un vienotiem teritorijas labiekārtojuma risinājumiem (apstādījumi, gājēju celiņi, soliņi, apgaismojums, bērnu rotaļu laukumi, sporta laukumi u.c.), izņemot, ja:
- 311.1. teritorijas kopēja nožogošana ir bijusi paredzēta attiecīgo daudzdzīvokļu namu kompleksa vēsturiskajos daudzdzīvokļu namu būvniecības būvprojektos;
 - 311.2. teritorijas kopēja nožogošana paredzēta detālplānojumā.
312. Šo Noteikumu 322.punktā noteiktajos gadījumos nožogojums veidojams, saglabājot iedibinātos gājēju tranzīta ceļus.
313. Transportlīdzekļu novietnes var iežogot, ja žogs nepārsniedz 1,50 m un tiek veidots kompleksā ar dzīvžogu.
314. Nožogojums var būt daļa no vēsturiskas apbūves ansambļa.
315. Žoga arhitektūra:
- 315.1. žogu veido estētisku un arhitektoniski kvalitatīvu;
 - 315.2. žogu un tā krāsojumu veido stilistiski saskaņotu ar ēku un blakus zemesgabalu žogu, ievērojot vienotu žogu augstumu kvartāla robežās;
 - 315.3. žoga krāsošanai izmanto izturīgu krāsu. Dabisko akmeni, keramiku un cēlapmetumu žogā nekrāso;

315.4. žogu publiskās apbūves teritorijā veido atbilstoši tā funkcionālajai izmantošanai, maksimāli saglabājot publisko telpu un ēku pieejamību;

315.5. žogs gar ielu nav augstāks par 1,8 m un tā caurredzamība ir vismaz 30%, ja Noteikumi un speciāli normatīvie akti nenosaka citādi;

315.6. aizliegta dzeloņdrāšu izmantošana žogos, izņemot, ja to paredz normatīvie akti.

316. Žogu krāso atbilstoši Būvvaldē saskaņotai krāsu pasei.

10.8. Fasāžu krāsojums un elementi

317. Fasādes krāsu risinājumu saskaņo būvvalde. Krāsu risinājuma priekšlikumā ietver analīzi par objekta krāsu risinājuma saskaņotību ar zemes vienībā un tai blakus esošās zemes vienībās esošo apbūvi.

318. Būves krāsu risinājuma priekšlikumu vienlaicīgi vizuāli uztveramā teritorijā (ielas posmā, skvērā, parkā u.tml.) izstrādā tā, lai saglabātu šīs teritorijas kā vienotas apbūves grupas pilsētībūvniecisko vērtību.

319. Būvi krāso atbilstoši arhitektūras stila īpatnībām un vēsturiskajām tradīcijām.

320. Perimetrālās apbūves teritorijā būves fasādei veido harmonisku, tonāli sabalansētu krāsu risinājumu (blakus esošu būvju fasādēm nav pieļaujams krasi atšķirīgs, kontrastējošs, no konteksta izrauts, kā arī viena toņa krāsu risinājums).

321. Būves daļu krāsojumu un apdari veido būves arhitektoniskā dalījuma robežās (cokols, cokolstāvs, ugunsmūris u.c.). Aizliegts atšķirīgs krāsojums un apdare atsevišķiem būves fasādes fragmentiem, izņemot, ja tas paredzēts būvniecības ieceres dokumentācijā kā arhitektonisks izteiksmes līdzeklis.

322. Kultūrvēsturiski vērtīgai būvei un būvei ar nelielu kultūrvēsturisku vērtību, kā arī būvei ar laikmetu raksturojošām iezīmēm un arhitektoniskām detaļām aizliegts siltināt fasādi un veidot skaņas izolāciju (dubulto fasādi) no ārpuses. Šī prasības neattiecas uz lielpaneļu ēkām un ēkām ar lielpaneļu daļām, kas būvētas atbilstoši tipveida (sērijveida) projektiem.

323. Atjaunojot vai pārbūvējot vēsturisku būvi:

323.1. lieto oriģinālajam krāsu risinājumam atbilstošas vai līdzvērtīgas krāsas;

323.2. aizliegts izmantot spīdīgu fasādes krāsojumu;

323.3. aizliegts krāsot dabisko akmeni, dekoratīvo keramiku, apdares ķieģeļus un cēlapmetumu fasādes apdarē;

323.4. zeltījumu un spilgtus toņus atļauts izmantot tikai detaļās atbilstoši kultūrvēsturiskās izpētes datiem;

323.5. aizliegts vienkāršot fasādes apdari.

324. Atjaunojot vai pārbūvējot vēsturisku būvi vai iedibinātai apbūvei piederīgu būvi, lieto būvē sākotnēji izmantotajiem fasādes apdares materiāliem līdzvērtīgu materiālu.

325. Tehniskas iekārtas vai palīglīdzekļus (satelītantenas, ventilācijas sistēmas un citas tamlīdzīgas tehniskās iekārtas vai palīglīdzekļus) aizliegts izvietot uz būves ielas fasādes, izņemot, ja šādiem veidojumiem ir arhitektoniska vērtība, tie nepasliktina būves arhitektonisko veidolu un ir paredzēti atbilstoši saskaņotā būvniecības ieceres dokumentācijā.

10.9. Pazemes būves un pazemes stāvi

326. Pirms pazemes būves vai pazemes stāvu projektēšanas veic hidroģeoloģisko izpēti normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā un saņem sertificēta koku tehniķa vai diplomēta koku kopšanas tehniķa (pārejas periodā līdz 2027.gadam - kvalificēta arborista) atzinumu.
327. Atzinumu, lai noteiktu pazemes būves vai pazemes stāvu potenciālo ietekmi uz vidi un saglabājamiem kokiem konkrētajā objektā un apkārtējās teritorijās.
328. Pazemes būves vai būves ar pazemes stāviem būvprojektā paredz tehniskos risinājumus, nodrošinot apstādījumu saglabāšanai nepieciešamo hidroģeoloģisko režīmu būvniecības laikā un būves tālākajā ekspluatācijā.
329. Pazemes būve vai tās daļa, kas izvietota brīvajā zaļajā teritorijā, nedrīkst aizņemt vairāk par 30% no minimāli nepieciešamās brīvās zaļās teritorijas platības zemes vienībā.

10.10. Tuneļi un patiltes

330. Gājēju tuneļus un patiltes jaunbūvē, atjauno un pārbūvē kā publiskās ārtelpas daļu.
331. Ja iespējams, priekšroka dodama virszemes gājēju šķērsojumiem; tuneļi veidojami un izmantojami izmantojami gadījumos, kad satiksmes vai infrastruktūras apstākļi to pieprasa.
332. Tuneļiem un patiltēm:
- 332.1. jānodrošina vizuāli pārskatāms un drošs gājēju savienojums starp pilsētas telpām;
 - 332.2. jānodrošina vizuālu caurredzamību starp ieejām un izejām, izvairoties no straujiem līkumiem, aklajiem stūriem un paslēptām nišām;
 - 332.3. veidojami gaišās krāsās;
 - 332.4. aprīko ar vienmērīgu, nepārtrauktu apgaismojumu, kas darbojas visu diennakti; ieeju zonās apgaismojuma intensitāte palielināma, lai novērstu krasas gaismas kontrastu maiņas;
 - 332.5. apdarē izmantot gaišus, izturīgus, viegli kopjamus un vandālisma noturīgus materiālus;
 - 332.6. veidojami atbilstoši universālā dizaina principiem, nodrošinot vides pieejamību, pietiekamu platumu divvirzienu gājēju kustībai, slīpas rampas;
 - 332.7. lifts vai kāpnes pieļaujamas tikai gadījumos, kad reljefa vai konstrukciju dēļ rampas risinājums nav iespējams;
 - 332.8. var veidot ar integrētu publisko mākslu.

- 333. Patiltēs var veidot aktīvās atpūtas laukumus.
- 334. Patiltes var izmantot kā nojumes patvērumam no nelabvēlīgiem laikapstākļiem citu ārtelpas funkciju ietvaros.

10.11. Stihiju postījumu atjaunošana

- 335. Īpašnieks ir tiesīgs atjaunot ugunsgrēkā vai dabas stihiju rezultātā nopostītu vai daļēji nopostītu būvi tajās pašās pamatdimensijās atbilstoši agrāk esošajam veidolam un tajā pašā vietā, ievērojot šo noteikumu prasības un saskaņojot būvniecību normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā, izņemot, ja:
 - 335.1. nopostītā būve atradās neatbilstošā zemes vienībā vai neatbilstošas izmantošanas zemes vienībā;
 - 335.2. nopostītā būve atradās starp ielu sarkanajām līnijām.
- 336. Neatbilstošā zemes vienībā vai neatbilstošas izmantošanas zemes vienībā nopostītu būvi atjauno tā, lai būve atbilstu plānojumam.
- 337. Apstādījumus publiskajā ārtelpā atjauno visās teritorijās, kur tie paredzēti, atbilstoši plānošanas dokumentiem vai būvprojektam.

10.12. Sezonas rakstura būves

- 338. Sporta objektus, piemēram, slidotavas, batutus u.tml. atļauts izvietot uz vienu sezonu.
- 339. Sezonas rakstura būves nedrīkst negatīvi ietekmēt saglabājamo zaļo infrastruktūru vai parku teritorijas (kokaugus, daudzgadīgo stādījumus)

11. PRASĪBAS TERITORIJAS LABIEKĀRTOJUMAM

11.1. Labiekārtojuma infrastruktūras, citu ārtelpas elementu un īslaicīgas lietošanas būvju izvietojuma kārtība

- 340. Tēlniecības objektus ar atceres vai piemiņas nozīmi uzstāda tikai pēc Rīgas domes Pieminekļu padomes pozitīva slēdziena saņemšanas. Labas pārvaldības prakses ietvaros, netiek plānota tropiskās cietkoksnes labiekārtojuma elementu izmantošana ar mērķi samazināt ekoloģisko pēdu tropiskajos mežos.
- 341. Skulptūras, vides dizaina objektus u.c. labiekārtojuma elementus ar stiprinājumu zemē izvieto atbilstoši būvprojektam, ja normatīvie akti nenosaka citādi.
- 342. Skulptūras, vides dizaina objektus u.c. labiekārtojuma elementus bez būvprojekta izvieto, risinājumu saskaņojot Būvvaldē.
- 343. Vides dizaina un mākslas objektu pastāvīgai izvietojumam RVC teritorijā nepieciešams NKMP saskaņojums.
- 344. Vienā pārskatāmības posmā (ielas posmā vismaz viena kvartāla garumā, skvērā, parkā u.tml.) atļauts uzstādīt tikai viena veida (dizaina) vai savstarpēji stilistiski saskaņotus

funkcionāli nepieciešamos ārtelpas elementus (atkritumu tvertnes, velonovietnes, soliņus u.tml.), kuru etalonmodelis saskaņots būvvaldē.

11.2. Apgaismojums, apgaismes ķermeņi

- 345. Teritorijas minimālais apgaismojums, izvietojot apgaismes ķermeņus ārtelpā, ir šāds:
 - 345.1. atklātām transportlīdzekļu novietnēm, daudzdzīvokļu dzīvojamo māju pagalmu teritorijām – 5–10 lx;
 - 345.2. pie sabiedriski nozīmīgām būvēm – 30–40 lx;
 - 345.3. parkos, skvēros – 5–15 lx;
 - 345.4. C kategorijas ielām – 1–2 cd/m²;
 - 345.5. D kategorijas ielām – 0,75–1 cd/m²;
 - 345.6. piebraucamajiem ceļiem un E kategorijas ielām – 0,75 cd/m².
- 346. Parkos apgaismojumu plāno atbilstoši Dabas aizsardzības pārvaldes izstrādātajām vadlīnijām.
- 347. Funkcionāli nepieciešamo ieejas mezglu apgaismojumu paredz visām publiskām ēkām.
- 348. Prasības būvju un teritoriju dekoratīvajam izgaismojumam ikdienas režīmā un svētkos:
 - 348.1. atļauts vienlaikus izstrādāt un uzstādīt būves izgaismojumu ikdienas un svētku režīmā;
 - 348.2. būves izgaismojumam izmanto gaismas toņus no vēsi baltas līdz silti dzeltenai;
 - 348.3. būves izgaismojumu veido saskaņā ar būves arhitektūru, radot vienotu būves izgaismojuma kompozīciju, kas akcentē arhitektoniski vērtīgākos elementus un detaļas;
 - 348.4. ja būve atrodas tuvumā publiski un arhitektoniski nozīmīgai būvei (piemēram, baznīcai, muzejam, teātrim, arhitektūras piemineklim vai cita veida telpiska akcenta būvei), kas veido dominanti apkārtējā pilsētvidē, tad to izgaismo tā, lai izgaismojums veidotu fonu šai dominantei;
 - 348.5. ja būve arhitektoniski veido dominanti (piemēram, baznīca), stūra akcentu vai cita veida telpisku akcentu, to izgaismo tā, lai šī dominante izceltos apkārtējā pilsētvidē;
- 349. Aizliegti šādi izgaismojuma veidi un efekti:
 - 349.1. stroboskopu efekti;
 - 349.2. izgaismojums, kas vizuāli deformē būves fasādes arhitektūru;
 - 349.3. atsevišķas detaļas izgaismojums, kas neveido būves izgaismojuma koptēla kompozīciju;
 - 349.4. kontrastains izgaismojums, kas saraibina būves fasādes arhitektūras kompozīciju;

- 349.5. tāds gaismekļu izvietojums, kurā gaismekļi, minimāli izgaismojot fasādi, vērsti debesīs;
- 349.6. izgaismojums, kas virzīts tā, ka gaisma spīd dzīvojamo māju dzīvokļu logos.
350. Perimetrālas apbūves teritorijā ēku fasādēm atļauts vienmērīgs, izkliedēts izgaismojums; nav pieļaujami fasādi deformējoši, arhitektūrai neatbilstoši gaismas laukumi.
351. Svētku apgaismojumam uz laika posmu, kas nepārsniedz vienu mēnesi, pieļaujama krāsainu gaismu izmantošana un dekoratīvu mākslas projekciju uzstādīšana.
352. Elektropievadu izvadišanu no blakusesošas telpas, nodrošinot ieejas mezgla vai citu funkcionāli nepieciešamo apgaismojumu, kā arī īslaicīgas mākslas akcijas bez fasādes bojājumiem un gaismas projekcijas uz fasādes (uz laika posmu, kas nepārsniedz 3 mēnešus) saskaņo ar būvvaldi.
353. Ielu apgaismošanai izmanto virs ielām iekārtus vai pie stabiem piestiprinātus gaismas ķermeņus. Vizuāli vienlaicīgi uztveramā ielas posmā vai kvartālā izmanto arhitektoniski saskanīgus gaismas ķermeņus.
354. Vēsturiskie ielu (arī laukumu, parku un skvēru) apgaismes sistēmas elementi (apgaismes stabi, apgaismes ķermeņi, to stiprinājumi u.tml.) ir saglabājama vērtība, ko ņem vērā attiecīgo objektu apgaismes sistēmu rekonstrukcijā, iekļaujot saglabājušos vēsturiskos apgaismes sistēmas elementus rekonstrukcijas projektā un nepieciešamības gadījumā tos restaurējot.
355. Ielās vai piebraucamajos ceļos, kuru platums nepārsniedz 10 m, var izmantot pie ēku fasādēm piestiprinātus gaismas ķermeņus.
356. Laukumu un skvēru apgaismošanai lieto gaismas ķermeņus uz stabiem, nodrošinot stabu augstuma un gaismas ķermeņu veida saskanību laukuma vai skvēra robežās.
357. Aizliegts izmantot apgaismes gaisvadus, izņemot gadījumus, ja:
- 357.1. ielu funkcionālajai apgaismošanai izmanto vēsturisko gaismas ķermeņu prototipus un kultūrvēsturiskajā vidē iederīga dizaina gaismas ķermeņus;
- 357.2. gaisvadi nepieciešami īslaicīgai svētku noformējuma izvietojumam.
358. Kultūrvēsturiski nozīmīgās, autentiskās pilsētvides teritorijās var izmantot Rīgai raksturīgo vēsturisko apgaismes ķermeņu kopijas un analogus vai citus attiecīgajai kultūrvēsturiskajai videi piemērotus prototipus, kurus, atkarībā no nepieciešamības, stiprina pie ēku sienām, ieeju virsgaismām, iekar virs ielas vai izvieto uz atbilstošiem stabiem. Laikmetīgus apgaismes ķermeņus prioritāri lieto publiskajā ārtelpā ar augstām apgaismojuma prasībām.
359. No 23:00-6:00 tiek saglabāts tikai teritorijas minimālais apgaismojums, izslēdzot pārējo apgaismojumu.
360. Aizliegts apgaismojums, kam gaismas kūlis virzīts uz augšu (debesīs).
361. Parkos un kapsētās izmanto viedo apgaismojumu.

11.3. Daudzdzīvokļu māju un to teritoriju labiekārtojums

362. Jaunbūvējamā daudzdzīvokļu mājā vai pie tās izbūvē vismaz šādas koplietošanas telpas vai būves:
- 362.1. telpu vai novietni bērnu ratiņiem;
 - 362.2. slēgtu velonovietni.
363. Jaunu daudzdzīvokļu māju teritorijās izbūvē (ierīko) labiekārtojumu, ievērojot šādas prasības:
- 363.1. apstādījumu minimālā platība – 5 m² uz vienu dzīvokli;
 - 363.2. rotaļlaukuma aprēķina platība – 0,5 m² uz vienu dzīvokli (vai laukumu kopējā aprēķina platība, ja tādi ir vairāki);
 - 363.3. rotaļlaukuma minimālā platība – 25 m²;
 - 363.4. pagalmā vai ēkā (terasē, jumta dārzā u.tml.) ierīko kopēju mierīgās atpūtas vietu pieaugušajiem;
 - 363.5. ja tuvākajā apkārtnē (500 m) nav publiski pieejams pašvaldības sporta vai aktīvās atpūtas laukums, pagalmā ierīko aktīvās atpūtas zonu.
364. Suņu pastaigu un dresūras laukumu atļauts ierīkot ne tuvāk par 40 m no dzīvojamo ēku logiem.

12. PRASĪBAS VIDES RISKU SAMAZINĀŠANAI

12.1. Būvniecība piesārņotās un potenciāli piesārņotās teritorijās

Nav pētījuma objekts

12.2. Prasības gaisa kvalitātes uzlabošanai

365. Teritorijā, kurā saskaņā ar Rīgas domes saistošajiem noteikumiem par gaisa piesārņojuma teritoriālo zonējumu un siltumapgādes veida izvēli noteiktas īpašas prasības dažāda veida sadedzināšanas iekārtu izvēlei, būvējot jaunas, pārbūvējot esošās ēkas vai mainot lokālu telpu sildītāju, ierīko apkures iekārtas, kas atbilst normatīvajiem aktiem par ekodizaina prasībām ar enerģiju saistītām precēm (produktiem), izvēlas risinājumu bez kurināmā sadedzināšanas vai izstrādā un īsteno risinājumu pieslēgumam pilsētas centralizētās siltumapgādes tīkliem.

12.3. Aizsardzība pret troksni

366. Projektējot jaunas B kategorijas ielas vai veicot to pārbūvi, paredz prettrokšņa pasākumus atbilstoši normatīvo aktu prasībām. Prettrokšņa pasākumus nosaka būvprojektā, ņemot vērā būvobjekta novietojumu pilsētas teritorijā, izvērtējot prettrokšņa pasākumu ieviešanas nepieciešamību un iespējas. Prettrokšņa pasākumus precizē, veicot akustiskās situācijas modelēšanu.

367. Ja nav iespējams izbūvēt prettrokšņa ekrānus, grunts vaļņus vai ierīkot stādījumus un konkrētā teritorijā trokšņa avota tuvumā nav iespējams izvietot būves, kurām saskaņā ar normatīvo aktu prasībām nav piemērojami vides trokšņa robežlielumi, plāno un projektē individuālus aizsardzības pasākumus būves ārējo norobežojošo konstrukciju skaņas izolācijas uzlabošanai.
368. Teritorijās, kurās nav iespējams izbūvēt citus risinājumus transporta satiksmes trokšņu mazināšanai, nosakāmi maksimālā transporta ātruma ierobežojumi.

12.4. Bīstamie objekti

Nav pētījuma objekts

13. PRASĪBAS TERITORIJAS IZMANTOŠANAI UN APBŪVES PARAMETRIEM KATRĀ FUNKCIONĀLAJĀ ZONĀ

13.1. Savrupmāju apbūves teritorija

Pamatinformācija

369. Savrupmāju apbūves teritorija (DzS) ir funkcionālā zona, ko nosaka, lai nodrošinātu mājokļa funkciju savrupam dzīvesveidam, paredzot atbilstošu infrastruktūru, un kuras galvenais izmantošanas veids ir savrupmāju apbūve.

Teritorijas galvenie izmantošanas veidi

370. Savrupmāju apbūve (11001).

Teritorijas papildizmantošanas veidi

371. Dārza māju apbūve (11003).
372. Tirdzniecības vai pakalpojumu objektu apbūve (12002): objekti ar stāvu platību līdz 150 m², izņemot degvielas uzpildes stacijas, automazgātavas un ķīmiskās tīrītavas, kuru jauda pārsniedz 500 kg dienā, un veļas mazgātavas, kuru jauda pārsniedz 1000 kg dienā. Ja no zemes vienības ir piekļuve (tiešs pieslēgums) C vai D kategorijas ielai vai B kategorijas ielas vietējās satiksmes kustības joslai, atļauto objektu stāvu platību var palielināt līdz 300 m².
373. Tūrisma un atpūtas iestāžu apbūve (12003): pansijas.
374. Izglītības un zinātnes iestāžu apbūve (12007): pirmsskolas izglītības iestādes.
375. Veselības aizsardzības iestāžu apbūve (12008): ārstu prakses.
376. Sociālās aprūpes iestāžu apbūve (12009).
377. Labiekārtota ārtelpa (24001): labiekārtota ārtelpa, izņemot kapsētas un dzīvnieku kapsētas.
378. Ārtelpa bez labiekārtojuma (24002).

Apbūves parametri

379. Blīvums – nosakāms turpmākā plānošanā

380. Stāvu skaits - 3

Citi noteikumi

381. Minimālā stādījumu platība zemes vienībā ir 10-20% no zemes vienības kopējās teritorijas platības. Stādījumus primāri veido joslā starp sarkano līniju un būvlaidi.

382. Jāparedz lietus notekūdeņu pilnīga vai daļēja uzkrāšana un izmantošana teritorijā, lietusūdens apsaimniekošanai jāizmanto ilgtspējīgi lietusūdens apsaimniekošanas pasākumi, lietus ūdeni izmantojot stādījumu laistīšanai.

13.2. Mazstāvu dzīvojamās apbūves teritorija

Pamatinformācija

383. Mazstāvu dzīvojamās apbūves teritorija (DzM) ir funkcionālā zona, ko nosaka, lai nodrošinātu mājokļa funkciju, paredzot atbilstošu infrastruktūru.

Teritorijas galvenie izmantošanas veidi

384. Savrupmāju apbūve (11001).

385. Rindu māju apbūve (11005).

386. Daudzdzīvokļu māju apbūve (11006).

Teritorijas papildizmantošanas veidi

387. Biroju ēku apbūve (12001): biroju ēku apbūve ar stāvu platību līdz 500 m², veicot būvniecības ieceres publisko apspriešanu.

388. Tirdzniecības vai pakalpojumu objektu apbūve (12002): objekti, izņemot degvielas uzpildes stacijas, atklāta tipa pašapkalpošanās automazgātavas, ķīmiskās tīrītavas, kuru jauda pārsniedz 500 kg dienā, un veļas mazgātavas, kuru jauda pārsniedz 1000 kg dienā. Objekta maksimālā stāvu platība ir 2000 m², pie E kategorijas ielas atļauts izvietot objektus, kuru maksimālā stāvu platība ir 500 m².

389. Tūrisma un atpūtas iestāžu apbūve (12003): pansijas. Viesnīcas, dienesta viesnīcas un viesu mājas ar ietilpību līdz 30 numuriem, veicot būvniecības ieceres publisko apspriešanu.

390. Kultūras iestāžu apbūve (12004): kultūras iestāžu apbūve, veicot būvniecības ieceres publisko apspriešanu, izņemot bibliotēkām, muzejiem un izstāžu zālēm.

391. Sporta būvju apbūve (12005): apbūve sporta nodarbībām bez skatītājiem, apbūve nodarbībām un sporta pasākumiem ar skatītājiem, ja būve nepieciešama izglītības iestādes funkciju veikšanai. Apbūve nodarbībām un sporta pasākumiem ar skatītāju vietām līdz 300 cilvēkiem, veicot paredzētās būves publisko apspriešanu.

392. Izglītības un zinātnes iestāžu apbūve (12007).

- 393. Veselības aizsardzības iestāžu apbūve (12008): ārstu prakses, veselības centri un citi ambulatorai ārstniecībai paredzēti objekti un tiem nepieciešamā infrastruktūra.
- 394. Sociālās aprūpes iestāžu apbūve (12009).
- 395. Dzīvnieku aprūpes iestāžu apbūve (12010): veterinārās prakses.
- 396. Reliģisko organizāciju ēku apbūve (12011): reliģisko organizāciju ēku apbūve, veicot būvniecības ieceres publisko apspriešanu.
- 397. Labiekārtota ārtelpa (24001): labiekārtota ārtelpa, izņemot kapsētas un dzīvnieku kapsētas.
- 398. Ārtelpa bez labiekārtojuma (24002).

Apbūves parametri

- 399. Blīvums – nosakāms turpmākā plānošanā.
- 400. Stāvu skaits – 3.
- 401. Neapbūvējamās pagalmos un zemesgabalos ar atļauto apbūves blīvumu 60%, atbilstoši paskaidrojuma raksta pielikumiem, ievēro šādus noteikumus:
 - 401.1. labiekārtojumā noteikts paaugstināts apstādījumu īpatsvars pilsētvides ekoloģiskās un ainaviskās kvalitātes uzlabošanas nolūkā;
 - 401.2. zemesgabala ar atļauto apbūves blīvumu 60% neapbūvējamajā daļā, kā arī neapbūvējamā pagalmā, tajā ietverto īpašumu īpašniekiem savstarpēji vienojoties, nodrošina apstādījumu platību vismaz 70% no pagalmu kopējās platības, ieskaitot atpūtas vietas, bērnu rotaļu laukumus un iedzīvotāju aktīvās atpūtas teritorijas, bet stādījumu kopējo platību ne mazāk kā 50% no pagalmu kopējās platības;
 - 401.3. autonomvietnes veido ar apstādījumiem, nodrošinot stādījumu platību vismaz 15% apmērā no autonomvietnes kopējās platības, ja apstādījumus veido kokaugi, un vismaz 20% apmērā no autonomvietnes kopējās platības, ja apstādījumus veido citi stādījumi. Šo stādījumu platību stādījumu īpatsvara aprēķinā var pieskaitīt pagalma kopējai stādījumu platībai.

Citi noteikumi

- 402. Jāparedz lietus notekūdeņu pilnīga vai daļēja uzkrāšana un izmantošana teritorijā, lietus ūdens apsaimniekošanai jāizmanto ilgtspējīgi lietus ūdens apsaimniekošanas pasākumi, tostarp lietus ūdeni izmantojot stādījumu laistīšanai.

13.3. Daudzstāvu dzīvojamās apbūves teritorija

Pamatinformācija

- 403. Daudzstāvu dzīvojamās apbūves teritorija (DzD) ir funkcionālā zona, ko nosaka, lai nodrošinātu mājokļa funkciju, paredzot atbilstošu infrastruktūru.

Teritorijas galvenie izmantošanas veidi

404. Daudzdzīvokļu māju apbūve (11006).

Teritorijas papildizmantošanas veidi

405. Rindu māju apbūve (11005).

406. Biroju ēku apbūve (12001): biroju ēku apbūve pie C, D kategorijas ielām un B kategorijas ielas vietējās satiksmes joslas. Pie E kategorijas ielas atļauts izvietot objektus, kurumaksimālā stāvu platība ir 500 m².

407. Tirdzniecības vai pakalpojumu objektu apbūve (12002): apbūve, ko veido tirdzniecības un pakalpojumu objekti, izņemot degvielas uzpildes stacijas un atklāta tipa pašapkalpošanās automazgātavas, ķīmiskās tīrītavas, kuru jauda pārsniedz 500 kg dienā, veļas mazgātavas, kuru jauda pārsniedz 1000 kg dienā. Pie E kategorijas ielas atļauts izvietot objektus, kuru maksimālā stāvu platība ir 500 m.

408. Tūrisma un atpūtas iestāžu apbūve (12003): viesnīcas, dienesta viesnīcas, pansijas, viesu mājas. Pie E kategorijas ielas atļauts izvietot tikai dienesta viesnīcas, pansijas un viesu mājas.

409. Kultūras iestāžu apbūve (12004): ja no zemes vienības ir piekļuve (tiešs pieslēgums) C vai D kategorijas ielai vai B kategorijas ielas vietējās satiksmes kustības joslai: apbūve, ko veido kultūras iestādes ar vienlaicīgo apmeklētāju skaitu līdz 300 cilvēkiem.

410. Sporta būvju apbūve (12005): apbūve sporta nodarbībām bez skatītājiem, apbūve nodarbībām un sporta pasākumiem ar skatītājiem, ja būve nepieciešama izglītības iestādes funkciju veikšanai. Apbūve nodarbībām un sporta pasākumiem ar skatītāju vietām līdz 300 cilvēkiem, veicot paredzētās būves publisko apspriešanu.

411. Izglītības un zinātnes iestāžu apbūve (12007).

412. Veselības aizsardzības iestāžu apbūve (12008).

413. Sociālās aprūpes iestāžu apbūve (12009).

414. Dzīvnieku aprūpes iestāžu apbūve (12010): veterinārās prakses, ja no zemes vienības ir piekļuve (tiešs pieslēgums) C vai D kategorijas ielai vai B kategorijas ielas vietējās satiksmes kustības joslai.

415. Reliģisko organizāciju ēku apbūve (12011): reliģisko organizāciju ēku apbūve, veicot būvniecības ieceres publisko apspriešanu.

416. Labiekārtota ārtelpa (24001): labiekārtota ārtelpa, izņemot kapsētas un dzīvnieku kapsētas.

417. Ārtelpa bez labiekārtojuma (24002).

Apbūves parametri

418. Intensitāte – nosakāma turpmākā plānošanā

419. Stāvu skaits - nosakāms turpmākā plānošanā

420. Neapbūvējamās pagalmos un zemesgabalos ar atļauto apbūves blīvumu 60%, atbilstoši paskaidrojuma raksta pielikumiem, ievēro šādus noteikumus:

- 420.1. labiekārtojumā noteikts paaugstināts apstādījumu īpatsvars pilsētvides ekoloģiskās un ainaviskās kvalitātes uzlabošanas nolūkā;
- 420.2. zemesgabala ar atļauto apbūves blīvumu 60% neapbūvējamajā daļā, kā arī neapbūvējamā pagalmā, tajā ietverto īpašumu īpašniekiem savstarpēji vienojoties, nodrošina apstādījumu platību vismaz 70% no pagalmu kopējās platības, ieskaitot atpūtas vietas, bērnu rotaļu laukumus un iedzīvotāju aktīvās atpūtas teritorijas, bet stādījumu kopējo platību ne mazāk kā 50% no pagalmu kopējās platības;
- 420.3. autonomvietnes veido ar apstādījumiem, nodrošinot stādījumu platību vismaz 15% apmērā no autonomvietnes kopējās platības, ja apstādījumus veido kokaugi, un vismaz 20% apmērā no autonomvietnes kopējās platības, ja apstādījumus veido citi stādījumi. Šo stādījumu platību stādījumu īpatsvara aprēķinā var pieskaitīt pagalma kopējai stādījumu platībai.

Citi noteikumi

421. Jāparedz lietus notekūdeņu pilnīga vai daļēja uzkrāšana un izmantošana teritorijā, lietusūdens apsaimniekošanai jāizmanto ilgtspējīgi lietusūdens apsaimniekošanas pasākumi, lietus ūdeni izmantojot stādījumu laistīšanai.

13.4. Publiskās apbūves teritorija

Pamatinformācija

422. Publiskās apbūves teritorija (P) ir funkcionālā zona, lai nodrošinātu gan komerciālu, gan nekomerciālu publiska rakstura iestāžu un objektu izvietojumu, paredzot atbilstošu infrastruktūru.

Teritorijas galvenie izmantošanas veidi

423. Biroju ēku apbūve (12001).
424. Tirdzniecības vai pakalpojumu objektu apbūve (12002): izņemot azartspēļu organizēšanas vietas.
425. Tūrisma un atpūtas iestāžu apbūve (12003).
426. Kultūras iestāžu apbūve (12004).
427. Sporta būvju apbūve (12005).
428. Aizsardzības un drošības iestāžu apbūve (12006).
429. Izglītības un zinātnes iestāžu apbūve (12007).
430. Veselības aizsardzības iestāžu apbūve (12008).
431. Sociālās aprūpes iestāžu apbūve (12009).
432. Dzīvnieku aprūpes iestāžu apbūve (12010).
433. Reliģisko organizāciju ēku apbūve (12011).

434. Labiekārtota ārtelpa (24001).

Teritorijas papildizmantošanas veidi

435. Nenosaka

Apbūves parametri

436. Stāvu skaits – nosakāms turpmākā plānošanā

437. Minimālās brīvās zaļās teritorijas rādītājs 10-40%.

438. Neapbūvējamās pagalmos un zemesgabalos ar atļauto apbūves blīvumu 60%, atbilstoši paskaidrojuma raksta pielikumiem, ievēro šādus noteikumus:

438.1. noteikts paaugstināts stādījumu īpatsvars pilsētvides ekoloģiskās un ainavas kvalitātes uzlabošanas nolūkā;

438.2. zemesgabala ar atļauto apbūves blīvumu 60% neapbūvējamajā daļā, kā arī neapbūvējamā pagalmā, tajā ietverto īpašumu īpašniekiem savstarpēji vienojoties, nodrošina apstādījumu platību vismaz 70% no pagalmu kopējās platības, ieskaitot atpūtas vietas, bērnu rotaļu laukumus un iedzīvotāju aktīvās atpūtas teritorijas, bet stādījumu kopējo platību ne mazāk kā 50% no pagalmu kopējās platības;

438.3. autonomvietnes veido ar apstādījumiem, nodrošinot stādījumu platību vismaz 15% apmērā no autonomvietnes kopējās platības, ja apstādījumus veido kokaugi, un vismaz 20% apmērā no autonomvietnes kopējās platības, ja apstādījumus veido citi stādījumi. Šo stādījumu platību stādījumu īpatsvara aprēķinā var pieskaitīt pagalma kopējai stādījumu platībai.

Citi noteikumi

439. Jāparedz lietūs notekūdeņu pilnīga vai daļēja uzkrāšana un izmantošana teritorijā, lietūsūdens apsaimniekošanai jāizmanto ilgtspējīgi lietūsūdens apsaimniekošanas pasākumi, tostarp lietūs ūdeni izmantojot stādījumu laistīšanai.

13.5. Jauktas centra apbūves teritorija

Pamatinformācija

440. Jauktas centra apbūves teritorija (JC) ir funkcionālā zona, ko nosaka teritorijai, kurā plānots plašs jauktas izmantošanas spektrs vai ko izmanto vai plānots attīstīt kā apkaimes centru. Šajās teritorijās primāri nodrošina mājokļa un publiskām funkcijām nepieciešamo pilsētvides kvalitāti.

Teritorijas galvenie izmantošanas veidi

441. Savrupmāju apbūve (11001).

442. Rindu māju apbūve (11005).

443. Daudzdzīvokļu māju apbūve (11006).

- 444. Biroju ēku apbūve (12001).
- 445. Tirdzniecības vai pakalpojumu objektu apbūve (12002): tirdzniecības un pakalpojumu objekti, izņemot atklāta tipa pašapkalpošanās automazgātavas. Degvielas uzpildes stacijas un transportlīdzekļu apkopes uzņēmumus atļauts izvietot zemes vienībās, kurām ir piekļuve (tiešs pieslēgums) C vai D kategorijas ielai vai B kategorijas ielas vietējās satiksmes kustības joslai.
- 446. Tūrisma un atpūtas iestāžu apbūve (12003).
- 447. Kultūras iestāžu apbūve (12004).
- 448. Sporta būvju apbūve (12005).
- 449. Aizsardzības un drošības iestāžu apbūve (12006): aizsardzības un drošības iestāžu apbūve. Brīvības atņemšanas iestādes, aizsardzības spēku kazarmas un citas valsts aizsardzības un drošības iestādes un to funkciju īstenošanai nepieciešamās ēkas un būves – veicot būvniecības ieceres publisko apspriešanu.
- 450. Izglītības un zinātnes iestāžu apbūve (12007).
- 451. Veselības aizsardzības iestāžu apbūve (12008).
- 452. Sociālās aprūpes iestāžu apbūve (12009).
- 453. Dzīvnieku aprūpes iestāžu apbūve (12010): veterinārās prakses; veicot būvniecības ieceres publisko apspriešanu – cita dzīvnieku aprūpes iestāžu apbūve.
- 454. Reliģisko organizāciju ēku apbūve (12011): reliģisko organizāciju ēku apbūve, veicot būvniecības ieceres publisko apspriešanu.
- 455. Labiekārtota ārtelpa (24001): labiekārtota ārtelpa, izņemot kapsētas un dzīvnieku kapsētas.

Teritorijas papildizmantošanas veidi

- 456. Transporta apkalpojošā infrastruktūra (14003): stāvparki un pasažieru termināļi – atļauti, ja no zemes vienības ir piekļuve (tiešs pieslēgums) C vai D kategorijas ielai vai B kategorijas ielas vietējās satiksmes kustības joslai. Autotransporta apkopes objektus, stāvparkus un termināļus atļauts izvietot, veicot būvniecības ieceres publisko apspriešanu un izvietojot objektu ne tuvāk par 25 m no esošas dzīvojamās ēkas.

Apbūves parametri

- 457. Stāvu skaits – nosakāms turpmākā plānošanā.
- 458. Minimālās brīvās zaļās teritorijas rādītājs 10-40%.
- 459. Neapbūvējamās pagalmos un zemesgabalos ar atļauto apbūves blīvumu 60%, atbilstoši paskaidrojuma raksta pielikumiem, ievēro šādus noteikumus:
 - 459.1. labiekārtojumā noteikts paaugstināts apstādījumu īpatsvars pilsētvides ekoloģiskās un ainaviskās kvalitātes uzlabošanas nolūkā;

459.2. zemesgabala ar atļauto apbūves blīvumu 60% neapbūvējamajā daļā, kā arī neapbūvējamā pagalmā, tajā ietverto īpašumu īpašniekiem savstarpēji vienojoties, nodrošina apstādījumu platību vismaz 70% no pagalmu kopējās platības, ieskaitot atpūtas vietas, bērnu rotaļu laukumus un iedzīvotāju aktīvās atpūtas teritorijas, bet stādījumu kopējo platību ne mazāk kā 50% no pagalmu kopējās platības;

459.3. autonomvietnes veido ar apstādījumiem, nodrošinot stādījumu platību vismaz 15% apmērā no autonomvietnes kopējās platības, ja apstādījumus veido kokaugi, un vismaz 20% apmērā no autonomvietnes kopējās platības, ja apstādījumus veido citi stādījumi. Šo stādījumu platību stādījumu īpatsvara aprēķinā var pieskaitīt pagalma kopējai stādījumu platībai.

Citi noteikumi

460. Ja zemes vienībā ir esoša vai tiek projektēta dzīvojamā māja, attiecībā uz šo zemes vienību piemērojamas šo noteikumu prasības atbilstoši attiecīgai izmantošanai.

461. Apbūves aizsardzības teritorijā un pilsēt būvniecības pieminekļa teritorijā ir atļauti tādi jauktas centra apbūves teritorijā ietvertie izmantošanas veidi, kas nesamazina šīs apbūves aizsardzības teritorijas vai pilsēt būvniecības pieminekļa kultūrvēsturisko vērtību.

462. Jāparedz lietuss notekūdeņu pilnīga vai daļēja uzkrāšana un izmantošana teritorijā, lietussūdens apsaimniekošanai jāizmanto ilgtspējīgi lietussūdens apsaimniekošanas pasākumi, lietuss ūdeni izmantojot stādījumu laistīšanai.

13.6. Rūpnieciskās apbūves teritorija

Pamatinformācija

463. Rūpnieciskās apbūves teritorija (R) ir funkcionālā zona, ko nosaka, lai nodrošinātu rūpniecības uzņēmumu darbībai un attīstībai nepieciešamo teritorijas organizāciju, inženiertehnisko apgādi un transporta infrastruktūru.

Teritorijas galvenie izmantošanas veidi

464. Viegglās rūpniecības uzņēmumu apbūve (13001): rūpniecības uzņēmumu apbūve.

465. Inženiertehniskā infrastruktūra (14001).

466. Transporta lineārā infrastruktūra (14002).

467. Transporta apkalpojošā infrastruktūra (14003).

468. Noliktavu apbūve (14004): noliktavu apbūve.

469. Energoapgādes uzņēmumu apbūve (14006).

Teritorijas papildizmantošanas veidi

470. Biroju ēku apbūve (12001).

471. Tirdzniecības vai pakalpojumu objektu apbūve (12002).

472. Aizsardzības un drošības iestāžu apbūve (12006).

Apbūves parametri

473. Apbūves augstums (m) – līdz 24 m

474. Minimālās brīvās zaļās teritorijas rādītājs 10-20%

Citi noteikumi

475. Jāparedz lietus notekūdeņu pilnīga vai daļēja uzkrāšana un izmantošana teritorijā, lietussūdens apsaimniekošanai jāizmanto ilgtspējīgi lietussūdens apsaimniekošanas pasākumi, tostarp lietus ūdeni izmantojot stādījumu laistīšanai.

13.7. Transporta infrastruktūras teritorija (TR)

Pamatinformācija

476. Prasības izvirzāmas atbilstoši Transporta tematiskā plānojuma risinājumiem, un nosakāma turpmākā plānošanā.

477. Transporta infrastruktūras teritorija (TR) ir funkcionālā zona, ko nosaka, lai nodrošinātu:

477.1. ielu satiksmei, tostarp sabiedriskā transporta, velosipēdu un gājēju satiksmei, nepieciešamo infrastruktūru un tās attīstībai nepieciešamo teritorijas organizāciju un inženiertehnisko apgādi (ietverot sabiedriskā transporta pieturvietas, sabiedriskā transporta maršrutu galapunktu būves, elektromobiļu uzlādes stacijas u.tml.);

477.2. dzelzceļa satiksmei nepieciešamo infrastruktūru, kā arī lai nodrošinātu dzelzceļa uzņēmumu darbību un to attīstībai nepieciešamo teritorijas organizāciju un inženiertehnisko apgādi;

477.3. lidostu, stāvparku uzņēmumu un citu transporta apkalpojošās infrastruktūras objektu darbību un to attīstībai nepieciešamo teritorijas organizāciju un inženiertehnisko apgādi.

13.8. Transporta infrastruktūras teritorija (TR1)

Pamatinformācija

478. Transporta infrastruktūras teritorija (TR1) ir funkcionālā zona, ko nosaka, lai nodrošinātu ielu satiksmei, tostarp sabiedriskā transporta, velosipēdu un gājēju satiksmei, nepieciešamo infrastruktūru un tās attīstībai nepieciešamo teritorijas organizāciju un inženiertehnisko apgādi (ietverot sabiedriskā transporta pieturvietas, sabiedriskā transporta maršrutu galapunktu būves, elektromobiļu uzlādes stacijas u.tml.).

Teritorijas galvenie izmantošanas veidi

479. Inženiertehniskā infrastruktūra (14001).

480. Transporta lineārā infrastruktūra (14002): ielas un citas kompleksas transporta inženierbūves, tai skaitā tilti, estakādes, tuneļi un citas līdzīgas būves, kas veido lineāru transporta infrastruktūru.
481. Transporta apkalpojošā infrastruktūra (14003):): transporta apkalpojošā infrastruktūra, izņemot ūdens, gaisa un dzelzceļa transporta apkalpojošo infrastruktūru un degvielas uzpildes stacijas.

Teritorijas papildizmantošanas veidi

482. Tirdzniecības vai pakalpojumu objektu apbūve (12002): ārpus ielas satiksmes telpas, ja tās netraucē attiecīgajā teritorijā esošo kultūrvēsturisko vērtību uztverei:
- 482.1. tirdzniecības un pakalpojumu vai komerciāla rakstura objekts ar platību līdz 15 m² (piemēram, objekts ar elektroniskiem vai automātiskiem tirdzniecības automātiem u.tml.), ja tas netraucē visu satiksmi un nesamazina ielu stādījumu platības;
- 482.2. ceļš, kas paredzēts piekļūšanas nodrošināšanai, ja nav izbūvēts pastāvīgs ceļš piekļūšanai.

Citi noteikumi

483. Starp ielu sarkanajām līnijām var izvietot reklāmas un izkārtnes, skulptūras, strūklakas, pieminekļus un tamlīdzīgus dekoratīvus un labiekārtojuma elementus, kā arī izbūvēt apakšzemes autostāvvietas vietās, kur to pieļauj hidroģeoloģiskie un inženierģeoloģiskie apstākļi. Pieļaujamo autonomvietņu skaitu precizē, lai noteiktu pieļaujamo autonomvietņu skaitu. Transportlīdzekļu novietnes ar plānoto ietilpību virs 50 automašīnām projektēšanas sākuma stadijā veic iepriekšējās izpētes un pārbaudes par projektējamās transportlīdzekļu novietnes radīto ietekmi uz satiksmes plūsmām, ielu krustojumiem un transporta sistēmu.
484. Sezonas laikā no 1.decembra līdz 1.martam velokustība iezīmētajā ielas telpā notiek kopējā plūsmā ar automašīnām. Veloceļi šajā periodā tiek izmantoti sniega novietošanai un automašīnu stāvvietām.
485. Gaisa telpā starp sarkanajām līnijām, ja tas netraucē esošās apbūves funkcionēšanai un esošo inženiertehniskās apgādes tīklu un būvju ekspluatācijai un apkalpošanai, var izvietot transporta infrastruktūras elementus, gājēju tiltus, platformas u.tml.
486. Gājēju ielās un gājēju prioritārā zonā, kas norādīta TIAN 9.pielikumā, pieļaujama operatīvo transportlīdzekļu un ierobežota apkalpojošā transporta satiksme. Iedzīvotājiem jānodrošina pastāvīga piekļuve mājojumiem, ierobežojot to automašīnu novietošanas iespējas gājēju ielas teritorijā. Gājēju ielai var būt sezonāls statuss:
- 486.1. ielas veidojamas vienotā kompozicionālā veidolā;
- 486.2. ielām, kas veido savienojumu ar parkiem prioritāri veidojami vai atjaunojami stādījumi, tostarp papildinot aleju sistēmu;

- 486.3. sabiedrisko ēku ārtelpa, kas piekļaujas ielu telpai veidojama ar ielas telpai kompozicionāli saskanīgu priekšlaukumu un/vai priekšdārzu un lielu stādījumu īpatsvaru;
- 486.4. ja ielai iecerēts mainīt tās esošo arhitektonisko veidolu, rīkojams ainavu arhitektūras metu konkurss; īpaša uzmanība pievēršama šķērsprofila kompozīcijai (ne tikai proporcijas, attālumi no fasādēm, koku vainagu tipoloģijas).
- 487. Jaunveidojamās gājēju ielas ārpus Vecrīgas veidojamas vienotā kompozicionālā veidolā:
 - 487.1. veidojamas rīkojot ainavu arhitektūras metu konkursu;
 - 487.2. veidojamas ar mākslas procentu jeb radošo jomu pastāvīgiem vai mainīgiem autoru darbiem;
 - 487.3. veidojamas tematiskas, piemēram gastronomijas, sporta, tirdzniecības, amatniecības vai radošās jomas tēmā, vai ar samērīgi jauktu tematiku;
 - 487.4. veidojama samērīga bezmaksas ārtelpas daļa jeb ārtelpa brīva no peļņas gūšanas nolūka; bezmaksas ārtelpas daļā veidojamas atpūtas vietas ar kvalitatīvu daudzfunkcionālu mēbelējumu; atpūtas vietas var veidot ar 'salas' tipoloģiju.
- 488. Krastmalā, kas atrodas starp ielas sarkanajām līnijām ievēro sekojošas prasības:
 - 488.1. nodrošina netraucētu gājēju un velosipēdistu satiksmi gar krastu;
 - 488.2. ielas attiecīgā posma šķērsprofilā paredz piestātņu apkalpošanai un piekļūšanai nepieciešamās brauktuves, ietves un inženiertīklu pievadus, kā arī krastmalas ielu apstādījumus.
- 489. Ielas elementi:
 - 489.1. ietve:
 - 489.1.1. ietve ir vismaz 1,5 m plata katrā brauktuves pusē. Esošo ietvju platumu drīkst izmainīt, ja ielas rekonstrukcijas būvprojektu ir saskaņojusi NKMP un akceptējusi Būvvalde;
 - 489.1.2. ietves augstums pie ielas braucamās daļas ir vismaz 0,15 m. Gājēju pārejās, kā arī velosipēdu ceļu pārejās ietves apmales veido vienā līmenī ar ielas segumu;
 - 489.1.3. ielās ar prioritāti gājējiem, gājēju ielās un laukumos ietves pacēlumu virs brauktuves atļauts samazināt līdz 0,02 m vai likvidēt, ja tas paredzēts akceptētā būvprojektā. Ielās ar prioritāti gājējiem šādā gadījumā nodrošina citādu brauktuves un ietves atdalīšanu gājēju drošības nolūkā, piemēram, ar stabiņiem vai tml.;
 - 489.2. strupceļš:
 - 489.2.1. ja iela veido strupceļu, kas garāks par 50 metriem, brauktuves galā veido transportlīdzekļu apgrīšanās laukumu;

- 489.2.2. paredzot strupceļu jaunbūvējamai ielai ar divām vai vairākām braukšanas joslām, apgriešanās laukumu veido ar iekšējo brauktuves diametru vismaz 14 m;
- 489.2.3. rekonstruējot esošu ielu ar strupceļu, kā arī jaunbūvējamai ielai ar vienu braukšanas joslu veido kādu no Noteikumu 7.pielikumā attēlotajiem apgriešanās laukumu variantiem, izņēmuma gadījumos vietas trūkuma dēļ apgriešanās laukuma minimālais izmērs pieļaujams 12x12 metri;
- 489.2.4. apgriešanās laukumu sabiedriskajam pasažieru transportam veido ar iekšējo diametru vismaz 30 m;
- 489.2.5. strupceļa garums nedrīkst pārsniegt 150 m;
- 489.2.6. apgriešanās laukumu aizliegts izmantot transportlīdzekļu novietnēm;
- 489.3. velosipēdu ceļš:
 - 489.3.1. galvenie velosipēdu ceļi (veloceliņi) noteikti Plānojuma grafiskās daļas plānā „RVC un tā aizsardzības zonas satiksmes infrastruktūras attīstības plāns”;
 - 489.3.2. velosipēdu ceļu veido ar vienvirziena vai divvirzienu kustību ar vismaz 0,5 m platām drošības joslām sānos. Gadījumos, kad drošības joslas ierīkot nav iespējams, drošības joslu vietā ierīko 0,75 m augstas norobežojošas barjeras;
 - 489.3.3. ielas brauktuves malā velosipēdu ceļu ierīko, atdalot to ar normatīvajos aktos noteiktu ceļa apzīmējumu. Velosipēdu ceļa platums ir vismaz 1,2 m transporta plūsmas kustības virzienā un vismaz 1,5 m – pretējā virzienā. Velosipēdu ceļa platums, ko ierīko gar ietvi, ir vismaz 1 m;
- 489.4. brauktuves noapaļojuma rādiuss:
 - 489.4.1. ielas brauktuves noapaļojuma rādiuss krustojumā vai pievienojumā ar regulējamās satiksmes ielu un C kategorijas ielu ir vismaz 8 m, bet transporta laukumos – vismaz 12 m;
 - 489.4.2. rekonstruējot ielu, kā arī E kategorijas ielu krustojumos un pievienojumos pieļaujams samazināt minētos lielumus attiecīgi līdz 5 m un 8 m;
 - 489.4.3. ja brauktuve nav norobežota ar apmales akmeņiem, pagriezienos brauktuves platumu abās pusēs paplašina par 2 m;
- 489.5. ielu segums:
 - 489.5.1. C, D un E kategorijas ielas un piebraucamos ceļus, kā arī laukumu brauktuves un ietves izbūvē ar cietu segumu;
 - 489.5.2. ietvju, skvēru un laukumu segumam RVC teritorijā izmanto klinkera ķieģeļus, sīkizmēra granīta mozaikbruģi un neslidošas dabīga akmens plāksnes. RVC ietves norobežo ar granīta apmales akmeņiem, kas prioritāri pielietojami gājēju ielās un ielu posmos kultūrvēsturiski

nozīmīgās, autentiskās pilsētvides teritorijās ar esošu un jaunizveidotu brauktuves akmens bruģa segumu. Ārpus Vecrīgas var izmantot arī betona bruģi un betona apmales piemērotā krāsā. Citus materiālus (apaļakmens bruģis, metāls, koks, nostiprināts zāliens u.c.) izmanto ietvju, skvēru un laukumu seguma un labiekārtojuma detaļās. Prasības ietvju, skvēru un laukumu segumam nosaka Būvvalde plānošanas un arhitektūras uzdevumā;

489.5.3. ielu brauktuvi segumā saglabā un restaurē dabīgā akmens bruģi atbilstoši ielu funkcijai un noslodzei, ievērojot esošos vai vēsturiskos šķēršņus un seguma vēsturiskos veidus;

489.5.4. veicot jebkuras ietvju un ielu seguma izmaiņas, aizliegts paaugstināt to augstuma atzīmes attiecībā pret esošo ēku pamatiem, pakāpieniem, iebrauktuvēm, ieejām, pagrabu noejām. Ja laika gaitā ielas seguma līmenis paaugstinājies, izraisot bojājumus ēkas konstrukcijās, seguma līmeni pazemina vai pielieto citus risinājumus ēkas konstrukciju, īpaši koka ēku, bojāšanās novēršanai;

489.5.5. izbūvējot cieta segumu un rekonstruējot ielas, zem kuru brauktuvēm izvietotas pazemes inženierkomunikācijas, pārbauda inženierkomunikāciju tehnisko stāvokli, kā arī paredz inženierkomunikāciju pārlikšanu zem ietvēm un sadalošajām joslām, ja šāds risinājums ir tehniski un ekonomiski pamatots vai to atstāšana zem brauktuves nav pieļaujama inženierkomunikāciju ekspluatācijas apstākļu dēļ. Esošo inženierkomunikāciju saglabāšana, kā arī jaunu inženierkomunikāciju izvietošana inženierkomunikāciju kanālos un tuneļos zem brauktuvēm pieļaujama, ja tas ir attiecīgi pamatots, ievērojot Noteikumu un citu normatīvo aktu prasības;

489.5.6. renovējot un rekonstruējot ielas brauktuvi un izbūvējot inženierkomunikācijas, aizliegts vēsturiski saglabājušos dabīgā materiāla (kalto un apaļo akmeņu bruģa) segumu nomainīt ar citiem seguma materiāliem. Saglabā vēsturiskos apmales akmeņus (bortakmeņus), noapaļotā piebruģējuma principu, granīta lietussūdens teknes un lietussūdens savācējus. Apaļakmeņu bruģi var daļēji vai pilnībā aizstāt ar kalto akmeņu bruģi, ja to akceptē Būvvalde;

489.5.7. ierīkojot vai rekonstruējot ietves (ceļņus) apstādījumu teritorijā un citās teritorijās ar mazu gājēju intensitāti, pieļaujami dažādi seguma veidi;

489.5.8. rekonstruējot publiskās ārtelpas zemes segumu, izstrādā būvprojektu;

489.5.9. transportlīdzekļu novietnes ielās veido atbilstoši Noteikumu 2.10.apakšnodaļas prasībām, ievērojot šādus papildu noteikumus:

489.5.10. C kategorijas ielās un D kategorijas ielu posmos, kuri pilda C kategorijas ielu funkcijas, galveno brauktuvi malās nav atļauts veidot transportlīdzekļu novietnes;

489.5.11. D kategorijas ielās, izņemot Noteikumu 524.6.3.apakšpunktā minētos ielu posmus, autonomvietnes ielu malās atļauts veidot vai saglabāt tikai tajos ielu posmos, kur tās nepasliktina ielas caurplūdes iespējas un apstākļus sabiedriskā transporta kustībai un pieturvietu darbībai, kā arī velosipēdu satiksmei. Neatbilstošās autonomvietnes likvidē vai izmaina novietošanas veidu, ja tas iespējams;

489.5.12. autonomvietnes ielas malā neizvieto šādās ielās RVC teritorijā: Aleksandra Čaka iela, Aristida Briāna iela, Avotu iela, Brīvības bulvāris, Brīvības iela, Krišjāņa Valdemāra iela, Krišjāņa Barona iela, Marijas iela, Satekles iela, Tallinas iela (no Miera ielas līdz Aleksandra Čaka ielai), Valmieras iela, 13.janvāra iela, kā arī šādās ielās gar parku teritorijām: Elizabetes ielā, Merķeļa ielā, Kalpaka bulvārī, Raiņa bulvārī;

489.5.13. izbūvējot publisku autonomvietni ārpus ielu sarkanajām līnijām, likvidē esošās autonomvietnes ielu malās vismaz tādā apjomā, kāda ir izbūvētās transportlīdzekļu novietnes ietilpība, līdz 500 metru gājiena attālumā no ieejas publiskajā autonomvietnē;

489.5.14. Vecrīgas teritorijā transportlīdzekļu novietņu veidus un izvietojumu nosaka tematiskajā plānojumā un/vai Noteikumu 434.punktā minētajos saistošajos noteikumos.

489.6. ielu un laukumu apstādījumi:

489.6.1. veicot ielu rekonstrukciju, paredz arī ielu apstādījumu rekonstrukciju, esošo stādījumu sakopšanu vai jaunu stādījumu veidošanu, iekļaujot attiecīgos risinājumus būvprojektā un ņemot vērā VKPAI un Būvvaldes izvirzītās prasības vēsturiskās ielu ainavas struktūras atjaunošanai un mūsdienīgas pilsētvides veidošanai, inženiertehnisko dienestu tehniskos noteikumus, kā arī šādus noteikumus, ko precizē Būvvalde plānošanas un arhitektūras uzdevumā:

489.6.2. ielu apstādījumu rekonstrukciju, sakopšanu vai jaunu stādījumu veidošanu veic visā ielā vai ielas posmā vienlaikus;

489.6.3. rekonstruējot inženierkomunikācijas, paredz tādu komunikāciju izvietojumu un tehniskos risinājumus, kā arī stādījumu veidu un augu sugas, lai racionāli izmantotu ielas pazemes telpu;

489.6.4. nepieciešamības gadījumā ielu apstādījumiem paredz un nodrošina tehnoloģijas apstādījumu laistīšanai, lai nodrošinātu ielu stādījumu ilgmūžību un noturīgu pilsētvides vizuālo kvalitāti;

489.6.5. ielu apstādījumu projektēšanas gaitā ainavu arhitekts veic ielas ainavas analīzi apstādījumu projekta risinājumu pamatošanai;

489.6.6. saglabājamie un kopjamie ielu stādījumi, kuriem tuvāko piecpadsmit gadu laikā nebūs nepieciešama rekonstrukcija koku novecošanas dēļ;

- 489.6.7. rekonstruējamie ielu stādījumi, kuriem, neveicot to rekonstrukciju, prognozējama iznīkšana tuvāko piecpadsmit gadu laikā;
- 489.6.8. atjaunojamie un jaunveidojamie ielu stādījumi ir plānotie stādījumi ielu posmos, kur stādījumi vēsturiski ir bijuši, bet vēlāk izzuduši vai arī tie tiek plānoti no jauna, lai attīstītu ielu apstādījumu struktūru;
- 489.6.9. ielu stādījumi ar augu konteineriem un vītenaugiem ir plānotie stādījumi, izmantojot augu konteinerus un vītenaugus ar mazām apdobēm, kuras veido ielu posmos un laukumos gar apbūves fasādēm vietās, kur apgaismojuma vai brīvas pazemes telpas nepietiekamība vai vides piesārņojums neļauj veidot ilgtspējīgus koku stādījumus;
- 489.6.10. saglabājamo un kopjamo ielu stādījumu ielu posmos veic regulāru stādījumu kopšanu (vainaga kopšanu, apdobes atjaunošanu un augsnes atsāļošanu) un aizsardzību pret mehāniskiem bojājumiem, ierīkojot speciālas stumbra aizsargierīces vai apdobju vertikālās apmales;
- 489.6.11. rekonstruējamo ielu apstādījumu ielu posmos veic kompleksu ielas stādījumu rekonstrukciju (esošo stādījumu izņemšana un jaunu stādījumu ierīkošana vietā, piemērotu apdobju izveidošanu un citus pasākumus, lai nodrošinātu kokaugu ieaugšanu un funkcionēšanu);
- 489.6.12. atjaunojamās un jaunveidojamās ielu stādījumus veido ielas posma rekonstrukcijas gaitā, izvēloties optimālo apstādījumu veidu un augu sugas atkarībā no apstādījumu mērķa (kultūrvēsturiskās ainavas atjaunošana vai jauna veidošana, dekoratīva vai ekoloģiska funkcija) un konkrētās ielas funkcijām (izmantošana transporta organizācijas un inženiertīklu izvietojuma vajadzībām);
- 489.6.13. projektējot jaunu ielu, Būvvalde plānošanas un arhitektūras uzdevumā var noteikt prasību starp sarkanajām līnijām paredzēt atsevišķu teritoriju ar ielas stādījumiem, nosakot stādījumu veidu, sugu un daudzumu.
490. Lietusūdeņu notekcauruļu virszemes ievadiem kanalizācijā var izmantot ķeta vai ēkas cokola stāva krāsai atbilstošus citu materiālu veidgabalus un izmantot nosegrežģus.
491. Ja lietusūdeņu notekas nav iespējams ievadīt lietusūdeņu kanalizācijā pie ēkas pamatiem, lietusūdeņu notekas var ievadīt ielas teknē tādā veidā, lai notekas šķērsotu ietvi zem tās virsmas, neveidojot ietvē padziļinājumus.
492. Ielu un ūdensapgādes sistēmas rekonstrukcijā saglabā esošos ugunsdzēsības hidrantus, bet šādās ielās esošos hidrantus nomaina ar hidrantiem, kas atbilst standarta CEN prasībām: Vecpilsētas, Peitavas, Kalēju, Minsterejas, Mazajā Pils, Arsenāla, Pūpolu, Spīķeru, Gaiziņa, Alfrēda Kalniņa, Blaumaņa, Martas, Akas, Artilērijas, Miera (posmā no Brīvības līdz Tallinas ielai), Aristida Briāna, Rūpniecības, Vīlandes, Zaļajā, Antonijas, Jura Alunāna, Andreja Pumpura, Strēlnieku (posmā no Hanzas līdz Elizabetes ielai), Ganu, Lenču, Hanzas ielā (posmā no Krišjāņa Valdemāra līdz Skanstes ielai).

493. Ielu un to infrastruktūras izbūvē, rekonstrukcijā un renovācijā ievēro noteikumus, kas izriet no Plānojuma grafiskās daļas plāna „RVC un tā aizsardzības zonas satiksmes infrastruktūras attīstības plāns”, kā arī Noteikumu 6.3.apakšnodaļas.
494. Ielu renovāciju un rekonstrukciju veic tikai kompleksas renovācijas vai rekonstrukcijas veidā saskaņā ar būvprojektu, kas saskaņots ar VKPAI un akceptēts Būvvaldē. Izstrādājot ielu renovācijas vai rekonstrukcijas projektus, izvērtē arī vēsturisko situāciju – ielu trasējumu, šķērsprofilus un saglabājušās vēsturisko komunikāciju detaļas. Būvprojektā ietver pazemes inženierkomunikāciju rekonstrukciju, Plānojumā paredzētos ielu apstādījumu risinājumus un risinājumus vēsturiskās situācijas izpētē konstatēto kultūrvēsturisko vērtību saglabāšanai saskaņā ar NKMP un Būvvaldes norādījumiem.

13.9. Tehniskās apbūves teritorija

Pamatinformācija

495. Tehniskās apbūves teritorija (TA) ir funkcionālā zona, ko nosaka, lai nodrošinātu inženiertehniskās apgādes tīklu un objektu izbūvei, uzturēšanai, funkcionēšanai un attīstībai nepieciešamo teritorijas organizāciju un transporta infrastruktūru.

Teritorijas galvenie izmantošanas veidi

496. Noliktavu apbūve (14004): apbūve, izņemot noliktavas, kuras ietvertas Rīgas TP 11. pielikumā un kuras pēc uzglabājamo vielu kvalificējošiem daudzumiem atbilst paaugstinātas bīstamības objekta kritērijiem.
497. Energoapgādes uzņēmumu apbūve (14006).
498. Transporta apkalpojošā infrastruktūra (14003).
499. Transporta lineārā infrastruktūra (14002).
500. Inženiertehniskā infrastruktūra (14001).
501. Teritorijas papildizmantošanas veidi
502. Aizsardzības un drošības iestāžu apbūve (12006).
503. Tirdzniecības un/vai pakalpojumu objektu apbūve (12002).
504. Biroju ēku apbūve (12001).

Apbūves parametri

505. Apbūves augstums (m) – līdz 24 m
506. Minimālās brīvās zaļās teritorijas rādītājs 10-20%

Citi noteikumi

507. Jāparedz lietus notekūdeņu pilnīga vai daļēja uzkrāšana un izmantošana teritorijā, lietusūdens apsaimniekošanai jāizmanto ilgtspējīgi lietusūdens apsaimniekošanas pasākumi, tostarp lietus ūdeni izmantojot stādījumu laistīšanai.

13.10. Dabas un apstādījumu teritorija

13.10.1. Vispārējās prasības visām dabas un apstādījumu teritorijām

508. Dabas un apstādījumu teritorijas ir funkcionālās zonas, ko nosaka, lai nodrošinātu rekreācijas, veselības, sporta, tūrisma un līdzīgas funkcijas un saiknes ar dabu un kultūrainavu īstenošanu cilvēkiem, lai vairotu dabas daudzveidību pilsētā un sekmētu virzību uz klimata pārmaiņu ierobežošanu un klimatnoturību, dabas vai daļēji pārveidotās dabas teritorijās.
509. Dabas un apstādījumu teritorija (DA) ir funkcionālā zona, un apstādījumu teritorijas ir funkcionālās zonas, ko nosaka, lai nodrošinātu rekreācijas, veselības, sporta, tūrisma un līdzīgas funkcijas un saiknes ar dabu un kultūrainavu īstenošanu cilvēkiem, lai vairotu dabas daudzveidību pilsētā un sekmētu virzību uz klimata pārmaiņu ierobežošanu un klimatnoturību, dabas vai daļēji pārveidotās dabas teritorijās, ietverot ar attiecīgo funkciju saistītās ēkas un inženierbūves. Teritorijā atļauts plašs ar rekreāciju saistītu izmantošanas veidu spektrs, ietverti esošie parki, citas labiekārtotās un nelabiekārtotās dabas un apstādījumu teritorijas, kurās paredzētas iespējas veidot jaunus parkus, skvērus un citas labiekārtotas teritorijas.
510. Dabas un apstādījumu teritorija (DA1) ir funkcionālā zona, ko nosaka parkiem, lai nodrošinātu rekreācijas, veselības, sporta, tūrisma un līdzīgas funkcijas un saiknes ar dabu un kultūrainavu īstenošanu cilvēkiem, lai vairotu dabas daudzveidību pilsētā un sekmētu virzību uz klimata pārmaiņu ierobežošanu un klimatnoturību, dabas vai daļēji pārveidotās dabas teritorijās, ietverot ar attiecīgo funkciju saistītās ēkas un inženierbūves. Teritorijā atļauts ierobežots ar rekreāciju un kultūras saistīts izmantošanas veidu spektrs un paredzēts atbilstošs labiekārtojums.
511. Dabas un apstādījumu teritorija (DA2) ir funkcionālā zona, ko nosaka skvēriem, lai nodrošinātu rekreācijas, sporta, saiknes ar dabu funkcijas īstenošanu cilvēkiem, lai vairotu dabas daudzveidību pilsētā un sekmētu virzību uz klimata pārmaiņu ierobežošanu un klimatnoturību, daļēji pārveidotās teritorijās, ietverot ar attiecīgo funkciju saistītās ēkas un inženierbūves. Teritorijā ir ierobežots ar kultūras un izklaides pasākumiem saistīts izmantošanas veidu spektrs un paredzēts atbilstošs labiekārtojums.
512. Dabas un apstādījumu teritorija (DA3) ir funkcionālā zona, ko nosaka iekškvartālu skvēriem, lai nodrošinātu rekreācijas, sporta, saiknes ar dabu funkcijas īstenošanu cilvēkiem, lai vairotu dabas daudzveidību pilsētā un sekmētu virzību uz klimata pārmaiņu ierobežošanu un klimatnoturību daļēji pārveidotās teritorijās, ietverot ar attiecīgo funkciju saistītās ēkas un inženierbūves. Teritorijā iekškvartālu skvēriem ir ierobežots ar kultūras un izklaides pasākumiem saistīts izmantošanas veidu spektrs un paredzēts atbilstošs labiekārtojums.
513. Dabas un apstādījumu teritorija (DA4) ir funkcionālā zona, ko nosaka, lai nodrošinātu Centra parku ansambļa aizsardzību, kas ieskauj Vecrīgu kā vienotu telpisku un kompozicionālu veidolu, kas saista plānojuma struktūrā atšķirīgas pilsētas daļas un pilsētas ainavas – Vecrīgu un reģa pilsētu, un Daugavu.

- 514. Dabas un apstādījumu teritorija (DA5) ir funkcionālā zona, ko nosaka ūdensmalām (krastmalām), lai nodrošinātu rekreācijas, tūrisma, kvalitatīvas dabas un kultūrvides u.tml. funkciju īstenošanu dabas vai daļēji pārveidotās dabas teritorijās. Teritorijā atļauts ierobežots ar rekreāciju saistītu izmantošanas veidu spektrs un paredzēts minimāls labiekārtojums ar galveno mērķi saudzēt dabas vērtības.
- 515. Dabas un apstādījumu teritorija (DA6) ir funkcionālā zona, ko nosaka, lai nodrošinātu pilsētas stādījumu nelielās platībās zaļās teritorijas un ielu apstādījumu joslas daļēji pārveidotās dabas teritorijās, ietverot ar attiecīgo funkciju saistītās ēkas un inženierbūves.
- 516. Dabas un apstādījumu teritorija (DA7) ir funkcionālā zona, kas paredzēta kapsētu uzturēšanai, ar šo funkciju saistītais labiekārtojums, apstādījumi un būves. Teritorijā aizliegta jaunu apbedījumu ierīkošana.
- 517. Dabas un apstādījumu teritorija (DA8) ir funkcionālā zona, ko nosaka, lai nodrošinātu dzelzceļa stādījumu joslu esamību pārveidotās teritorijās, ietverot ar attiecīgo funkciju saistītās ēkas un inženierbūves.
- 518. Visās teritorijās atļauta labiekārtota ārtelpa (24001): Labiekārtoti parki, publiski pieejami pagalmi, ietverot stādījumus un labiekārtojuma infrastruktūru atpūtas, veselības un fizisko aktivitāšu nolūkam un citu publiskās ārtelpas funkciju nodrošināšanai.

13.10.2. Dabas un apstādījumu teritorija (DA)

Pamatinformācija

- 519. Dabas un apstādījumu teritorija (DA) ir funkcionālā zona, un apstādījumu teritorijas ir funkcionālās zonas, ko nosaka, lai nodrošinātu rekreācijas, veselības, sporta, tūrisma un līdzīgas funkcijas un saiknes ar dabu un kultūrainavu īstenošanu cilvēkiem, lai vairotu dabas daudzveidību pilsētā un sekmētu virzību uz klimata pārmaiņu ierobežošanu un klimatnoturību, dabas vai daļēji pārveidotās dabas teritorijās, ietverot ar attiecīgo funkciju saistītās ēkas un inženierbūves. Teritorijā atļauts plašs ar rekreāciju saistītu izmantošanas veidu spektrs, ietverti esošie parki, citas labiekārtotās un nelabiekārtotās dabas un apstādījumu teritorijas, kurās paredzētas iespējas veidot jaunus parkus, skvērus un citas labiekārtotas teritorijas.

Teritorijas galvenie izmantošanas veidi

- 520. Labiekārtota ārtelpa (24001).
- 521. Ārtelpa bez labiekārtojuma (24002).

Teritorijas papildizmantošanas veidi

- 522. Tirdzniecības vai pakalpojumu objektu apbūve (12002): tirdzniecības kioski, paviljoni, stendi, veikali, kafejnīcas, restorāni ar maksimālo stāvu platību 500 m², ja šajos noteikumos nav noteikts citādi konkrētajam teritorijas izmantošanas veidam (parks, skvērs u.tml.).

- 523. Tūrisma un atpūtas iestāžu apbūve (12003): viesnīcas, viesu mājas, pansijas, kempingi, ja šajos noteikumos nav noteikts citādi konkrētajam teritorijas izmantošanas veidam (parks, skvērs u.tml.).
- 524. Kultūras iestāžu apbūve (12004): apjuntas vasaras estrādes, izstāžu zāles, koncertzāles, muzeji, bibliotēkas, ja šajos noteikumos nav noteikts citādi konkrētajam teritorijas izmantošanas veidam (parks, skvērs u.tml.).
- 525. Sporta būvju apbūve (12005): atklāti un segti sporta laukumi, trases ar cieto vai mīksto segumu, sporta zāles, ja šajos noteikumos nav noteikts citādi konkrētajam teritorijas izmantošanas veidam (parks, skvērs u.tml.).

Citi noteikumi

- 526. Labiekārtoto dabas un apstādījumu teritoriju papildizmantošanai un palīgizmantošanai paredzēto būvju, autonomvietņu un velonovietņu, izvietojumu nosaka, veicot aizsargājamo biotopu un dendroloģisko izpēti. Būves izvieto tā, lai maksimāli saudzētu konstatētās dabas vērtības, kā arī apstādījumus un dabisko veģetāciju kopumā. Ielu, piebraucamo ceļu un piebrauktuvju izkārtojumu organizē tā, lai šo būvju aizņemtās platības būtu iespējami mazākas.
- 527. Izbūvējot un apsaimniekojot esošās teritorijas, ievēro ilgtspējīgos lietusūdens apsaimniekošanas risinājumus aizsardzībai pret applūšanu ekstrēmajās lietusgāzēs.
- 528. Autonomvietni un velonovietni var paredzēt arī kā vienīgo (vienīgos) izmantošanas veidu (veidus) atsevišķā zemes vienībā kā dabas un apstādījumu teritorijā (DA) noteikto galveno vai papildizmantošanas veidu apkalpojošo infrastruktūru.
- 529. Visai teritorijai veic ainavu arhitektūras izpēti, nosakot ainavas vērtības jeb ainavas kvalitātes mērķus.
- 530. Pamatojoties uz ainavas kvalitātes mērķiem visai teritorijai kopumā izstrādājams ainavas konceptuālais projekts, kurā nosakāmas turpmākajā skiču un izvērstā skiču projektā detalizējamās teritorijas daļas, ainavas tehnisko projektu izstrādā iepriekšējos būvprojekta posmos noteiktajām daļām; izstrādājot teritorijas ainavas projektu nosakāmas daļas, kas īstenojamas atjaunošanas, pārbūves vai jaunbūves veidā.
- 531. Teritoriju jaunbūvē un pārbūvē, izsludinot atklātu ainavu arhitektūras konkursu un izstrādājot pārbūves projektu; ainavu arhitektūras konkursu sludina par visu teritoriju vai teritorijas daļu, kurai iecerēts mainīt ainavas veidolu.
- 532. Teritorijas aizliegts nožogot, ja tas nav atļauts konkrētās teritorijas noteikumos.
- 533. Saglabā teritorijas dendroloģisko un ekoloģisko vērtību.

534. Noteikumi Esplanādes parkam.

- 534.1. parks pilnveidojams kā Centra parku ansambļa daļa;
- 534.2. parks aizsargājams kā vēsturisks dendroloģisks parks;
- 534.3. parks veidojams kompozicionāli vienoti ar Brīvības telpu, Vērmanes dārzu un Baumaņa skvēru un parku ieskaujošo apbūvi un tās priekšdārziem; parkam

veidojama kompozicionāla un funkcionāla saikne ar Kronvalda parku, Baznīcas, Skolas, Reimersa un Andreja Pumpura ielām, un iekškvartāla gājēju ceļu gar ēku Raiņa bulvārī 8;

- 534.4. parks veidojams valstiskas ainavas gaisotnē Valdemāra ielas un Brīvības ielas ainavas telpā, parka centrālā daļā veidojama atpūtas funkcija, tostarp bērnu un jauniešu atpūtai;
- 534.5. parkā veido augstvērtīga dizaina ārtelpas elementus un mēbelējumu;
- 534.6. apbūves parkā apstādījumi veidojami integrēti parka kompozīcijā un izstrādājami vienotā konceptuālā projektā;
- 534.7. parkā saglabājams un pilnveidojams izsauļojuma un noēnojuma līdzsvars;
- 534.8. parkā gar Elizabetes ielu un Kalpaka bulvāri var veidot zemos stādījumus (piemēram, dzīvžogā) integrētas prettrokšņa būves;
- 534.9. parkā var izvietot sezonas kafejnīcas;
- 534.10. parkā veido augstvērtīgus publiskās mākslas darbus, tostarp mākslas darbus bērnu rotaļām;
- 534.11. atjaunot un jaunveidot publisku pieeju parka un RVC augstvērtīgās ainavas vērošanai ēku jumta stāvos un terasēs, ēkām kas izvietotas parka telpā;
- 534.12. saglabā, kopj un atjauno koku aleju stādījumus gar Elizabetes ielu, Kalpaka bulvāri un Brīvības bulvāri, kā kopējā Centra parku ansambļa aleju sistēmas daļu;
- 534.13. gar Krišjāņa Valdemāra ielu saglabā un pilnveido plūdlīniju stādījumu kompozīciju;
- 534.14. saglabājama esošā apbūvē integrētā publiskā tualete; jaunas tualetes veidojams augstvērtīga dizainā, nodrošinot to atbilstību vides pieejamības prasībām;
- 534.15. parkā un apbūves parkā apstādījumos autonomvietnes un autostāvietas ir aizliegtas; īslaicīgās autostāvietas un piegādes ceļi integrējami laukumu veidošanā, radot daudzfunkcionālu pielietojumu.

535. Noteikumi Grīziņkalna parkam:

- 535.1. parks saglabājams un pilnveidojams kā Grīziņkalna ansambļa daļa;
- 535.2. parks aizsargājams kā vēsturisks dendroloģisks parks;
- 535.3. parkam saglabājams un pilnveidojams Georga Kūfalta un Andreja Zeidaka ainavu arhitektūras projekts; tostarp terasējums, kāpņu un celiņu kompozīcija;
- 535.4. parkā tā izteiktā reljefa un parka augstās kultūrvēsturiskās ainavu arhitektūras vērtības dēļ var nodrošināt tikai daļēju vides pieejamību;
- 535.5. parkā saglabājama parka uz kāpas gaisotne, izceļams parka izteismīgai reljefs, aizsargājami tālie skati;
- 535.6. parka augšējā daļā jaunbūvējams skatu tornis virs koku galotnēm, saskanīgs ar parka ainavu arhitektūru, izsludinot arhitektūras konkursu;

- 535.7. jaunbūvēm un nozīmīgām pārbūvēm teritorijā, kas ieskauj parku veicama vizuālās ietekmes analīze;
- 535.8. var izvietot aktīvās atpūtas vietas un laukumus;
- 535.9. parkā autonovietnes un autostāvietas ir aizliegtas.
- 535.10. Noteikumi Zaķusalas parkam:
- 535.11. teritorija saglabājama kā unikāla veidojusies pilsētas savvaļa;
- 535.12.teritorijas kopējais kokaugu augājs saglabājams ne mazāks par 50%;
- 535.13.teritorijas laucēm nodrošina ekstensīvu apsaimniekošanu – pļaušanu ar zāles savākšanu divas reizes sezonā vai ekstensīvu noganišanu;
- 535.14.teritorijā aizsargā augsni kā ekoloģisku vēsturisku vērtību, saglabājot dabisko reljefu un augsnes struktūru;
- 535.15.teritorijā veidojamas mierīgās atpūtas vietas, kas ir nelielas, izklaidētas un neintensīvas, nodrošina ekoloģisko savienojamību, neveido koncentrētas cilvēku plūsmas;
- 535.16.teritorijā atļauti tikai caurlaidīgi segumi no vietējiem materiāliem (piemēram, šķelda, grants, oļi).

536. Noteikumi Vērmānes dārzam:

- 536.1. parks pilnveidojams kā Centra parku ansambļa daļa;
- 536.2. parks aizsargājams kā vēsturisks dendroloģisks parks;
- 536.3. parks veidojams kompozicionāli vienoti ar Brīvības telpu, Esplanādi un Baumaņa skvēru un parku ieskaujošo apbūvi un tās priekšdārziem;
- 536.4. parkam veidojama kompozicionāla un funkcionāla saikne ar Arhitektu un Inženieru ielām;
- 536.5. apbūves parkā apstādījumi veidojami integrēti parka kompozīcijā un izstrādājami vienotā konceptuālā projektā;
- 536.6. parka estrāde ir pārbūvējama;
- 536.7. atjaunot un jaunveidot publisku pieeju parka un RVC augstvērtīgās ainavas vērošanai ēku jumta stāvos un terasēs, ēkām kas izvietotas parka telpā;
- 536.8. parkā autonovietnes un autostāvietas ir aizliegtas; īslaicīgās autostāvietas un piegādes ceļi integrējami laukumu veidošanā, radot daudzfunkcionālu pielietojumu;
- 536.9. parkā veido augstvērtīga dizaina ārtelpas elementus un mēbelējumu;
- 536.10.parkā veido augstvērtīgus publiskās mākslas darbus, tostarp mākslas darbus bērnu rotaļām;
- 536.11. saglabā, kopj un atjauno koku aleju stādījumus gar Elizabetes, Merķeļa un Tērbatas ielām kā kopējā Centra parku ansambļa aleju sistēmas daļu;

536.12. saglabājama esošā publiskā tualetes pie Tērbatas ielas.

536.13. Noteikumi Brasas parkam:

536.14. parkam izstrādājami noteikumi;

536.15. parkam ir rekreatīvā un komunikatīvā funkcija.

537. Noteikumi Eksporta ielas parkam:

537.1. parkam izstrādājami noteikumi;

537.2. parkam ir rekreatīvā un komunikatīvā funkcija;

537.3. ja parka teritorijā tiks īstenota ielas izbūve, tā jāintegrē kopējā parka struktūrā.

538. Noteikumi Palīdzības un Aristida Briāna ielas parkam:

538.1. parku pilnveido kā industriālā mantojuma daļu kvartālā, ko ieskauj Aristida Briāna, Šarlotes, Alojas un Krišjāņa Valdemāra ielas;

538.2. parku pilnveido kompozicionāli vienoti ar Aristida Briāna ielā 9 ēku;

538.3. parku pilnveido funkcionāli un telpiski savienojot ar Krišjāņa Valdemāra un Šarlotes ielas skvēru;

538.4. parka nožogojums veidojams integrējot to stādījumos un/ vai mēbelējumā;

538.5. parkā pilnveidojams izsauļojuma noēnojuma līdzsvars;

538.6. parku aprīko ar augstvērtīga dizaina publisko tualeti, kas atbilst vides pieejamības prasībām.

539. Noteikumi AB dambim:

539.1. telpiskā attīstība, apbūves principi un labiekārtojuma risinājumi nosakāmi, pamatojoties uz atklāta metu konkursa rezultātiem, nodrošinot augstvērtīgu arhitektonisko, ainavisko un pilsētbūvniecisko kvalitāti.

539.2. prioritāri nodrošināma publiskā pieejamība un publiskās ārtelpas nepārtrauktība visā dambja garumā.

539.3. pieļaujama tikai gājēju, velotransporta, un speciālā un operatīvā transporta kustība.

539.4. Individuālā autotransporta kustība AB dambja teritorijā nav pieļaujama, izņemot sagādes transportu, speciālā un operatīvā transporta vajadzībām.

539.5. pieļaujama ūdens rekreācija, tai skaitā peldēšanās, laivošana un citas ar ūdeni saistītas atpūtas aktivitātes, ja tās nepasliktina ūdens kvalitāti un publiskās telpas drošību.

539.6. atļauta piestātņu un peldošās infrastruktūras izvietošana ūdens rekreācijas un kultūras pasākumu nodrošināšanai, ja tā ir sezonāla vai demontējama un netraucē publisko piekļuvi un panorāmas uztveri.

- 539.7. pieļaujamas neliela mēroga, arhitektoniski integrētas būves un konstrukcijas, kas nepieciešamas kultūras pasākumu, rekreācijas un publiskās ārtelpas funkcionēšanai.
- 539.8. nodrošināma publiskā labierīcību infrastruktūra, tai skaitā pastāvīgas vai sezonālas labierīcības, kas pieejamas apmeklētājiem publisku pasākumu un ikdienas lietošanas laikā. Labierīcību, inženiertehniskās un apkalpojošās infrastruktūras risinājumi integrējami publiskajā ārtelpā, nepieļaujot dominējošu vizuālo ietekmi uz dambja ainavisko un kultūrvēsturisko raksturu.
- 539.9. veidojami stādījumi ierobežotā apjomā, nodrošinot vēja aizsardzību, mikroklimata uzlabošanu un publiskās telpas komfortu, vienlaikus saglabājot atvērtu skatu uz Daugavu.
- 539.10. pieļaujama tirdzniecības un saimnieciskā darbība, ja tā ir funkcionāli saistīta ar kultūras pasākumu norisi, rekreāciju un apmeklētāju apkalpošanu un tiek īstenota sezonāli vai pagaidu konstrukcijās.

13.10.3. Dabas un apstādījumu teritorija (DA1)

Pamatinformācija

540. Dabas un apstādījumu teritorija (DA1) ir funkcionālā zona, ko nosaka parkiem, lai nodrošinātu rekreācijas, sporta, tūrisma, kvalitatīvas dabas un kultūrvides un līdzīgu funkciju īstenošanu dabas vai daļēji pārveidotās dabas teritorijās, ietverot ar attiecīgo funkciju saistītās ēkas un inženierbūves. Teritorijā atļauts ierobežots ar rekreāciju un kultūras saistīts izmantošanas veidu spektrs un paredzēts atbilstošs labiekārtojums.

Teritorijas galvenie izmantošanas veidi

541. Labiekārtota ārtelpa (24001).

Teritorijas papildizmantošanas veidi

542. Tirdzniecības vai pakalpojumu objektu apbūve (12002): tirdzniecības kioski, paviljoni, stendi, veikali, kafejnīcas, ja šajos noteikumos nav noteikts citādi konkrētajam teritorijas izmantošanas veidam (parks, skvērs u.tml.).

Citi noteikumi

543. Noteikumi Ziedoņdārzam:

- 543.1. parks aizsargājams kā vēsturisks dendroloģisks parks;
- 543.2. parkam saglabājams un pilnveidojams Andreja Zeidaka ainavu arhitektūras projekts;
- 543.3. vēsturisko paviljonu paredz parka apmeklētāju apkalpošanai atbilstoši parka funkcijām, piemēram, kafejnīcai, inventāra nomas punktam u.tml., kā arī publiskajām tualetēm, nodrošinot to atbilstību vides pieejamības prasībām;

544. Noteikumi Viestura dārzam:

- 544.1. parks aizsargājams kā vēsturisks dendroloģisks parks;
- 544.2. parkā saglabājamās, pilnveidojamās un salāgojamās vērtības Pēterā I laika un Ģeorga Kūfalta ainavu arhitektūras projektiem un pieminekļa - ansambļa Pirmajiem Vispārējiem latviešu Dziesmu svētkiem kompozicionālais uzslāņojums;
- 544.3. parks veidojams vienotā ansablī ar Vašingtona skvēru;
- 544.4. parkam pilnveidojams funkcionāls, telpisks un kompozicionāls savienojums ar Eksporta ielas aleju un ar Ausekļa ielas aleju un asi uz Vecrīgu;
- 544.5. parkā saglabājama un pilnveidojama augstvērtīgā skatu līniju pāri ūdenstilpnēm uz Rūpniecības ielas 19 ēku;
- 544.6. parka kompozīcija pilnveidojama vienoti ar Rūpniecības iela 23 ēkas apstādījumiem;
- 544.7. jauna apbūve ir aizliegta;
- 544.8. var veidot aizsargstādījumus gar ielām;
- 544.9. teritoriju aprīko ar augstvērtīga dizaina publisko tualeti, kas atbilst vides pieejamības prasībām;
- 544.10. ievēro ilgtspējīgos lietusūdens apsaimniekošanas risinājumus aizsardzībai pret applūšanu ekstrēmajās lietusgāzēs.

545. Noteikumi Lielajiem kapiem:

- 545.1. parkam izstrādājami noteikumi;
- 545.2. pārbūvēt saskaņā ar metu konkursa augstākā vērtējuma risinājumu;
- 545.3. parkam ir rekreatīvā un komunikatīvā funkcija.

13.10.4. Dabas un apstādījumu teritorija (DA2)

Pamatinformācija

- 546. Dabas un apstādījumu teritorija (DA2) ir funkcionālā zona, ko nosaka skvēriem, lai nodrošinātu rekreācijas, sporta, saiknes ar dabu funkcijas īstenošanu cilvēkiem, lai vairotu dabas daudzveidību pilsētā un sekmētu virzību uz klimata pārmaiņu ierobežošanu un klimatnoturību, daļēji pārveidotās teritorijās, ietverot ar attiecīgo funkciju saistītās ēkas un inženierbūves. Teritorijā ir ierobežots ar kultūras un izklaides pasākumiem saistīts izmantošanas veidu spektrs un paredzēts atbilstošs labiekārtojums.

Teritorijas galvenie izmantošanas veidi

- 547. Labiekārtota ārtelpa (24001).

Teritorijas papildizmantošanas veidi

- 548. Tirdzniecības vai pakalpojumu objektu apbūve (12002): tirdzniecības kioski, paviljoni, stendi, veikali, kafejnīcas, ja šajos noteikumos nav noteikts citādi konkrētajam teritorijas izmantošanas veidam (parks, skvērs u.tml.).

Citi noteikumi

549. Vispārēji noteikumi skvēriem:

- 549.1. saglabā un pilnveido kā apkārtnes iedzīvotājiem nozīmīgu atpūtas vietu;
- 549.2. atjauno vai pārbūvē, izstrādājot būvprojektu;
- 549.3. atbilstoši ainavu arhitektūras būvprojektam skvēros var izvietot patstāvīgus vai mainīgus publiskās mākslas darbus; esošos publiskās mākslas darbus var pārvietot;
- 549.4. esošos stādījumus kopj, nodrošinot augiem piemērotus augšanas apstākļus, un sekmējot koku ilgmūžību;
- 549.5. veido īslaicīgās atpūtas vietas;
- 549.6. 80% teritorijas ir brīva no peļņas gūšanas nolūka;
- 549.7. lielākos skvērus aprīko ar sabiedriskajām tualetēm ar augstvērtīgu arhitektonisko un materiālu kvalitāti;
- 549.8. skvērus ir aizliegts nožogot;
- 549.9. skvēros var veidot aizsargstādījumus no ielām, vienlaikus nodrošinot redzamības koridorus starp ielu un iekšējo skvēra telpu, tādējādi sekmējot sociālās vides drošību;
- 549.10. skvērus atjauno vai pārbūvē paaugstinot dendroloģisko un ekoloģisko vērtību.

550. Eksporta, Elizabetes ielas un Kronvalda bulvāra skvērs:

- 550.1. skvēru atjauno vai pārbūvē, pilnveidojot tā ainavu arhitektūras kvalitāti;
- 550.2. skvēru pilnveido kompozicionāli vienoti ar Eksporta ielas 1A ēku;
- 550.3. skvēru pilnveido kā vārtu telpu Klusajam centram, funkcionāli un telpiski savienojot Kronvalda parka teritoriju ar Daugavas krastmalu un Andrejostu, nodrošinot drošu, pastaigas veicinošu gājēju šķērsojumu.
- 550.4. atjaunojot vai pārbūvējot vai tramvaja infrastruktūru, to kompozicionāli iekļauj skvēra veidolā, tostarp reljefa risinājumos.

551. Baumaņa skvērs:

- 551.1. skvēru pārbūvē, pilnveidojot tā ainavu arhitektūras kvalitāti;
- 551.2. skvēru pilnveido kompozicionāli vienoti ar Rīgas apgabaltiesas Brīvības bulvāra 34 ēku, un kā Brīvības alejas, Esplanādes, Vērmanes dārza un Brīvības, Tērbatas un Elizabetes ielas kvartāla telpiskā ansambļa daļu;
- 551.3. skvērā veido daudzfunkcionālu integrētu mēbelējumu sēdēšanai, zvilnēšanai, rotaļām un darbam, nodrošinot drošu, universālajam dizainam atbilstošu piekļūstamību; var veidot kompozicionāli saskanīgas, integrētas nojumes;

551.4. skvēra teritorijas kopējā stādījumu platība var būt mazāka par 70%, bet nedrīkst būt mazāka par 50%.

552. Krišjāņa Barona un Pērses ielas skvērs:

552.1. skvēru atjauno vai pārbūvē, pilnveidojot tā ainavu arhitektūras kvalitāti;

552.2. skvēru pilnveido kompozicionāli vienoti ar Blaumaņa ielas 28 ēku;

552.3. skvērā veido daudzfunkcionālu integrētu mēbelējumu sēdēšanai, zvilnēšanai, rotaļām un darbam, nodrošinot drošu, universālajam dizainam atbilstošu piekļūstamību, bezmaksas dzeramā ūdens punktu, uzlādes staciju mobilajiem tālruņiem, klēpj datoriem un elektriskajiem velosipēdiem, galdiņus piknikam un darbam;

552.4. skvēra teritorijas kopējā stādījumu platība var būt mazāka par 70%, bet nedrīkst būt mazāka par 50%.

553. Hanzas un Strēlnieku ielas skvērs:

553.1. atjauno vai pārbūvē, pilnveidojot tā ainavu arhitektūras kvalitāti;

553.2. pilnveido kompozicionāli kā Hanzas ielas 5 ēkas priekšlaukumu;

553.3. funkcionāli, telpiski un arhitektoniski jāveido kā daļa no pastaigu ceļa no Dzirnavu un Antonijas ielas skvēra (jauns) cauri Magdalēnas kvartālam, Roberta Hirša ielas 1 ēku ansamblim līdz skvēram Skanstē;

553.4. palielina stādījumu īpatsvaru un veido aizsargstādījumus no ielas.

554. Krišjāņa Valdemāra un Aristida Briāna ielas skvērs:

554.1. skvēru pilnveido kā akcentu Krišjāņa Valdemāra un Aristida Briāna ielu asīs;

554.2. pilnveido kompozicionāli vienoti ar Krišjāņa Valdemāra iela 48 ēku;

554.3. pilnveido kompozicionāli vienoti ar Krišjāņa Valdemāra un Šarlotes ielas skvēru;

554.4. veido daudzfunkcionālu integrētu jauniešiem piemērotu mēbelējumu.

555. Krišjāņa Valdemāra un Šarlotes ielas skvērs:

555.1. pilnveido kā akcentu Krišjāņa Valdemāra ielas asī;

555.2. pilnveido kompozicionāli vienoti ar Krišjāņa Valdemāra un Aristida Briāna ielas skvēru;

555.3. pilnveido funkcionāli un telpiski savienojot ar Aristida Briāna un Šarlotes ielas parku.

556. Neatkarības laukums:

556.1. pārbūvē, izsludinot atklātu ainavu arhitektūras konkursu un izstrādājot pārbūves projektu;

556.2. pilnveido vienotā kompozicionāli vienoti ar Torņa ielas 1 ēku;

- 556.3. pilnveido funkcionāli un telpiski savienojot ar Pils laukumu, 11.novembra krastmalas - Torņa ielas pastaigu ceļu, Jēkaba ielas – Kronvalda bulvāra asi uz Viesturdārzu un Vecrīgu un Kronvalda bulvāra 2 ēkas priekšlaukumu;
- 556.4. klasicisma kanoniem atbilstošo laukuma plānojumu saglabā kā kultūrvēsturisku vērtību un pilsētas plānojuma un telpiskās struktūras elementu;
- 556.5. skvēra teritoriju aizliegts izmantot sezonas kafejnīcas un īslaicīgas lietošanas būves ierīkošanai;
- 556.6. gāzes regulēšanas punkta ēkas iekļaušanai skvēra ainavā izmanto aizsargstādījumus;
- 556.7. skvērā gar Krišjāņa Valdemāra ielu var veidot zemas stādījumus (piemēram, dzīvžogā) integrētas prettrokšņa būves;
- 556.8. skvērā satiksmes trokšņa ietekmes mazināšanai var veidot kritoša ūdens objektu.

557. Vašingtona laukums:

- 557.1. skvēru atjauno vai pārbūvē, pilnveidojot tā ainavu arhitektūras kvalitāti;
- 557.2. pilnveido funkcionāli, telpiski un kompozicionāli vienotā ansamblī ar Viesturdārzu, tostarp veidojot drošu un pastaigas veicinošu gājēju šķērsoju;
- 557.3. piebraucamo ceļu izmanto tikai piebraukšanai pie skvēram piegulošajām ēkām.

558. Akadēmijas laukums:

- 558.1. pārbūvē, izsludinot atklātu ainavu arhitektūras konkursu vienotai teritorijai kopā ar ēkas Akadēmijas laukumā 1 ārtelpu, konkursā var iekļaut arī ēku Gaiziņa ielā 1 un Gaiziņa ielā 3 ārtelpas;
- 558.2. pilnveido skvēra kā ēkas Akadēmijas laukumā 1 telpiskā priekšlaukuma struktūru, paredzot, ka skvēra ziemeļaustrumu malu telpiski pilnīgi vai daļēji norobežo jaunbūves apjoms zemesgabalā Gaiziņa ielā 3 ar fasādi pret publisko ārtelpu un ieeju no skvēra;
- 558.3. skvēra teritoriju gar Vilhelma Purviša ielu nav atļauts izmantot sabiedriskā transporta maršrutu galapunkta funkcijas – autobusu stāvvietas un tās apkalpes nodrošināšanai. Pieļaujama tikai īslaicīga apstāšanās pasažieru izkāpšanai/iekāpšanai.

559. Skvērs pie Vanšu tilta:

- 559.1. skvēram jānodrošina gājēju satiksme no Vanšu tilta uz Citadeles ansamblī un Muižas ielu;
- 559.2. veic padziļinātu pazemes kultūrslāņa un būvju dokumentācijas izpēti, lai izvērtētu iespējas zem skvēra zemes līmeņa iespējamā esošo vēsturisko ēku pazemes daļu (pagrabu) izmantošanai publiskām vai izklaides funkcijām. Šādā gadījumā esošo skvēra labiekārtojumu pārbūvē, pielāgojot to attīstāmajām skvēra funkcijām atbilstoši vēsturisko ēku pazemes daļu izmantošanai;

- 559.3. skvērā veido aizsargstādījumus Vanšu tilta autosatiksmes radītā piesārņojuma un trokšņa mazināšanai;
 - 559.4. veido skvēra funkcionālu un arhitektonisku sasaisti ar apbūvi Muižas ielā 4;
 - 559.5. funkcionāli un telpiski pilnveidot skvēra savienojumu ar Pils laukumu, paplašinot Vanšu tilta patiltē gājēju zonu;
 - 559.6. funkcionāli un telpiski atjaunot skvēra drošu gājēju savienojumu Vanšu tilta patiltē ar 11.novembra krastmalu.
- 560. Noteikumi Šarlotes un Maiznīcas ielas skvēram:**
- 560.1. skvēru pārbūvē pilnveidojot tā ainavu arhitektūras kvalitāti;
 - 560.2. pilnveido kā akcentu Šarlotes ielas asī;
 - 560.3. aizliegts nožogot.
- 561. Centrālās dzelzceļa stacijas skvērs starp Emīlijas Benjamiņas un Vilhelma Purviša ielu:**
- 561.1. skvēra ierīkošanai izstrādā būvprojektu;
 - 561.2. funkcionālās zonas veido atbilstoši pasažieru plūsmām un dzelzceļa stacijai piegulošās teritorijas attīstībai;
 - 561.3. uzbēruma nogāzēs veido aizsargstādījumus piesārņojuma un trokšņa izplatības samazināšanai;
 - 561.4. teritorijas kopējā bilancē stādījumu platība var būt mazāka par 70%;
 - 561.5. pieļaujams pārbūvēt teritorijā esošās atklātās autonomvietnes, nepalielinot ar tām aizņemto skvēra platību, bet teritoriju labiekārto, intensīvi izmantojot piemērotus apstādījumus, un izbūvē jaunas īslaicīgas apstāšanās vietas ne mazāk kā četriem tūristu autobusiem teritorijas daļā starp Timoteja un Emīlijas Benjamiņas ielu.
 - 561.6. skvēra attīstība saistīta ar Rail Baltica dzelzceļa infrastruktūras projekta īstenošanu.
- 562. Vilhelma Purviša un Timoteja ielas skvērs:**
- 562.1. pārbūvē pilnveido tā ainavu arhitektūras kvalitāti;
 - 562.2. pilnveido kā akcentu Vilhelma Purviša un Timoteja ielu asīs;
 - 562.3. saglabā skatu līniju uz dievnamu Emīlijas Benjamiņas ielā 9;
 - 562.4. pilnveido kompozicionāli vienoti ar ēku Vilhelma Purviša ielā 14;
 - 562.5. veido aizsargstādījumus no ielām.
- 563. Sporta ielas skvērs:**
- 563.1. skvēru jaunbūvē vienotā iedibinātajā kvartāla kompozīcijā, kuras augstvērtīgi piemēri ir īstenoti Hanzas, Skanstes un Pulkveža Brieža ielas stādījumos.
- 564. Miera un Hospitāļu ielas skvērs:**

- 564.1. pilnveido funkcionāli, telpiski un kompozicionāli vienotā ansablī ar Lielo kapu parku;
- 564.2. pilnveido kā akcentu Miera un Hospitāļu ielu asīs;
- 564.3. var veidot rotaļu laukumu;
565. veido aizsargstādījumus no ielām.
- 566. Miera un Klusās ielas skvērs:**
- 566.1. skvēru pilnveido funkcionāli, telpiski un kompozicionāli vienotā ansablī ar Lielajiem kapiem;
- 566.2. skvēru pilnveido kompozicionāli vienoti ar Hospitāļu ielas 2A kiosku jeb paviljonu;
- 566.3. skvēru pilnveido kā akcentu Miera un Klusās ielas asīs;
- 566.4. skvērā var veidot rotaļu laukumu;
- 566.5. skvērā veido aizsargstādījumus no ielām.
- 567. Ērgļu un Krišjāņa Barona ielas skvērs:**
- 567.1. skvēru apsaimnieko atbilstoši tā būvprojekta norādījumiem, saglabājot tā ainavu arhitektūras vērtības;
- 568. Augusta Deglava, Tallinas un Pērnavas ielas skvērs;**
- 568.1. skvēru pilnveido kompozicionāli kā Grīzņkalna ansambļa daļu;
- 568.2. skvērs veidojams kā viengabalaina stādījumu teritorija, brauktuve un autostāvvietas ir likvidējamas;
- 568.3. skvērā veido aizsargstādījumus no ielām.
- 569. Augusta Deglava un Jāņa Asara ielas skvērs;**
- 569.1. skvēru pilnveido kompozicionāli kā Grīzņkalna ansambļa daļu;
- 569.2. skvērā autonomvietenes un autostāvvietas ir aizliegtas.
- 570. Dzirnavu un Emīlijas Benjamiņas ielas skvērs:**
- 570.1. skvēru pilnveido izstrādājot vienotu koncepcijas projektu, veidojot vienotu ielas skvēru un ielas stādījumu sistēmu, to kompozicionāli saistot ar Emīlijas Benjamiņas ielas stādījumu joslu, Dzirnavu ielas priekšdārzu stādījumus, Firsas Sadovņikova un Emīlijas Benjamiņas ielas skvēru, skvēru Firsas Sadovņikova un Lāčplēša ielas stūros;
- 570.2. skvēram var sludināt atklātu ainavu arhitektūras konkursu;
- 570.3. skvēram pilnveidojama kompozīcija, līdzsvarojot apkaimes atpūtas vietas un memoriāla ebreju genocīda upuriem un pieminēkļa ebreju glābējiem funkcijas un gaisotni.
- 571. Firsas Sadovņikova un Emīlijas Benjamiņas ielas skvērs:**

- 571.1. skvēru pilnveido izstrādājot vienotu koncepcijas projektu, veidojot vienotu ielas skvēru un ielas stādījumu sistēmu kompozicionāli saistot ar Emīlijas Benjamiņas ielas stādījumu joslu, Dzirnavu ielas priekšdārzu stādījumus, Dzirnavu un Emīlijas Benjamiņas ielas skvēru, skvēru Fīrsa Sadovņikova un Lāčplēša ielas stūros.
- 572. Latvijas Nacionālās bibliotēkas skvērs:**
- 572.1. skvēru atjauno atbilstoši tā būvprojekta norādījumiem, saglabājot un pilnveidojot tā ainavu arhitektūras vērtības.
- 573. Raņķa skvērs:**
- 573.1. skvēru veido kā vienotu ansambli ar Uzvaras parku.
- 574. Noteikumi Saules akmens skvēram;**
- 574.1. skvēru saglabā kā augstvērtīgu plašu skatu telpu;
- 574.2. skvēram pilnveido mikroklimata risinājumus, piemēram veido vējlauzēju stādījumus.
- 575. Islandes skvērs:**
- 575.1. skvēru atjauno vai pārbūvē, pilnveidojot tā ainavu arhitektūras kvalitāti;
- 575.2. skvēru pilnveido kā vārtu telpu Ķīpsalai;
- 575.3. veido kā atvērtu, izsauļotu telpu Vanšu tilta ainavā;
- 575.4. skvēru pilnveido kompozicionāli vienoti ar Āzenes ielas 5 ēkas zaļo jumtu.
- 576. Dzirnavu un Antonijas ielas skvērs:**
- 576.1. skvēru apsaimnieko atbilstoši tā būvprojekta norādījumiem, saglabājot tā ainavu arhitektūras vērtības;
- 577. Pulkveža Brieža, Hanzas un Skanstes ielas kvartāla parks;**
- 577.1. skvēru atjauno vai pārbūvē, pilnveidojot tā ainavu arhitektūras kvalitāti;
- 577.2. skvēru saglabā kā augstvērtīgu plašu skatu telpu.
- 578. Vecpilsētas, Rīdzenes un Kalēja ielas skvērs:**
- 578.1. skvēru pilnveido izstrādājot koncepcijas projektu, veidojot vienotu skvēru ar Alberta laukumu;
- 578.2. skvērā saglabā visus vērtīgos kokaugu stādījumus atbilstoši koku novērtējumam, saglabājot vainagus, kas uzlabo mikroklimatu un veido noēnojumu;
- 578.3. stādījumu platības īpatsvaru veidot 70-80% no teritorijas.
- 579. Alberta laukums:**
- 579.1. saglabā kā pilsētas plānojuma un telpiskās struktūras elementu.
- 579.2. pārbūvē aktualizējot un pilnveidojot metu konkursa risinājumu, veidojot veidojot vienotu skvēru ar Vecpilsētas, Rīdzenes un Kalēja ielas skvēru;

579.3. veidot laukuma funkcionālu sasaisti ar Audēju ielu (pa Vecpilsētas ielu), iedzīvinot kultūras un rekreāciju funkciju senajās noliktavu ēkās.

580. Līvu laukums:

580.1. laukumu veido kā neapbūvējamu publisko ārtelpu - skvēru;

580.2. laukumu pārbūvē pilnveidojot ainavu arhitektūras kvalitāti; aktualizē laukuma risinājumu, izvērtējot līdzšinējos realizētos un nerealizētos laukuma projektus, metu konkursus laukumam un publiskās mākslas darbiem un atjauno un pilnveido vērtīgāko projektu;

580.3. laukuma kompozīciju pilnveido kā daļu no Brīvības ass ārtelpas;

580.4. laukuma var veidot ūdens objektu, kas uzlabotu mikroklimatu un mazinātu trokšņu uztveri, var veidot dzeramā ūdens objektu publiskās mākslas veidolā; vēlams Olgas Šilovas ūdens skulptūras "Leste" pārvietošana uz laukumu;

580.5. laukumā var atjaunot dizaina solus;

580.6. laukumam veidojams unikāla dizaina daudzfunkcionāls mēbelējums, kas var tikt veidots salas veidolā;

580.7. pilnveido laukuma iekļaušanos Vecrīgas vēsturiskajā struktūrā;

580.8. izvērtē esošo koku kvalitāti un paredz laukumā jaunus koku stādījumus, lai kompensētu rekonstrukcijā likvidējamās kokus;

580.9. ar stādījumiem pilnveido laukuma veidolu skatā uz Kaļķu ielas 11 ēku;

580.10. laukuma labiekārtojumā risina zudušās Rīdzenes upes simbolisku atainojumu ar ūdens motīviem – ūdens virsmu, ūdens plūsmu, kinētiskiem objektiem, strūklakām ar izgaismojumu u.tml.;

580.11. laukuma teritorijā starp Kaļķu, Meistaru, Zirgu ielu un bijušās Mazās Ķēniņu ielas rietumu puses robežu neparedz izvietot īslaicīgas lietošanas būves;

580.12. izstrādā vienotu laukuma funkcionēšanai nepieciešamo būvju, kā arī labiekārtojuma elementu un arhitektūras mazo formu (pilsētvides detaļaprīkojums) – soliņi, sekundārās sēdvirsmas, apgaismes ķermeņi un apgaismojums, virzienu rādītāji, atkritumu kastes u.tml. – risinājumu, ņemot vērā iespējamo publisko pasākumu rīkošanu;

580.13. izstrādā kopēju laukuma un tam piegulošo īpašumu sezonas aktivitāšu dizainu un novietni.

581. Stacijas laukums:

581.1. skvēru pārbūvē rīkojot atklātu ainavu arhitektūras konkursu;

581.2. skvēru veido, saglabājot publiskas ēkas priekšlaukumu, kam ir komunikatīvā pamatfunkcija, tajā skaitā gājēju tranzīta funkcija un veidojot mikroklimatu uzlabojošus stādījumus vismaz 40% no teritorijas platības, un koku ar nonākojuma vainagiem 30% no teritorijas platības;

581.3. īslaicīgas lietošanas paviljona pie Marijas ielas (ēkas kadastra numurs 01000042001001) nojaukšanu.

582. Pils laukums:

582.1. skvēru pārbūvē rīkojot atklātu ainavu arhitektūras konkursu;

582.2. veido kā valstiskās ārtelpas sistēmas hierarhisku daļu;

582.3. skvērā veido Valsts prezidenta rezidences reprezentācijas laukumu, izmērā samērīgu līdzsvarojot ar Krastmalas laukumu, kur šī reprezentācijas funkcija var izpausties plašāk;

582.4. funkcionāli un telpiski pilnveidot skvēra savienojumu ar Citadeli, paplašinot Vanšu tilta patiltē gājēju zonu;

582.5. funkcionāli un telpiski atjaunot skvēra drošu gājēju savienojumu Vanšu tilta patiltē ar 11.novembra krastmalu;

582.6. pilnveido skvēra stādījumu daļu pie Vanšu tilta vairojot to aizsargstādījumu lomu.

583. 1991. gada barikāžu laukums:

583.1. skvēru attīsta kā Vecrīgas struktūras sastāvdaļu, tostarp Vecrīgas vārtu telpu, un pilsētvides kultūrvēsturiskās ainavas elementu;

583.2. skvēru pārbūvē pilnveidojot tā ainavu arhitektūras kvalitāti;

583.3. pilnveido skvēra kompozīciju, paredzot telpisku akcentu, kura lomu var pildīt dominanti stādījumi, publiskās mākslas darbs, ūdens objekta vai dzeramā ūdens strūklakas veidā;

583.4. skvēru pilnveido kompozicionāli vienoti ar Zigfrīda Annas Meierovica bulvāra 10 ēku un Bastejkalnu, un stiprinot saikni ar Zigfrīda Annas Meierovica bulvāra 8 ēkas stādījumiem;

583.5. skvērā saglabā un pilnveido skatu līnijas uz Pulvertorni, Doma baznīcu un Bastejkalnu;

583.6. aktualizējams skvēra nosaukums, jo 1991.gada Barikāžu piemiņas zīme izvietota Jēkaba ielā.

584. Dailes teātra skvērs:

584.1. skvēru apsaimnieko atbilstoši tā būvprojekta norādījumiem, saglabājot tā ainavu arhitektūras vērtības.

585. Ģertrūdes laukums:

585.1. skvēru pārbūvē rīkojot atklātu ainavu arhitektūras konkursu;

585.2. skvēru veido kā baznīcas dārzu;

585.3. skvēru veido kā dievnama Brīvības ielā 119 priekšlaukumu ar baznīcas dārza gaisotni;

- 585.4. skvēru pilnveido bagātinot Brīvības ielas funkcionālo, telpisko un arhitektonisko kvalitāti kā akcentu Brīvības ielas asī;
- 585.5. var veidot telpisku papildakcentu, kura lomu var pildīt dominanti stādījumi, publiskās mākslas darbs, ūdens objekta veidā;
- 585.6. skvēra un piegulošo ielas posmiem veidot segumu vienotā veidolā;
- 585.7. līdz minimumam sašaurina Cēsu ielas brauktuvi, pārbūvējot tās pieslēgumu Brīvības ielai;
- 585.8. stādījumu platību veido ne mazāku par 50%;
- 585.9. pilnveido teritorijas telpiskās kulises, ņemot vērā, ka daļa zemesgabalu ir neapbūvēti, bet daļai esošās apbūves nav kultūrvēsturiskas vērtības, kas dod iespēju jaunai būvniecībai.

586. Teātra laukums:

- 586.1. skvēru pārbūvē rīkojot atklātu ainavu arhitektūras konkursu, kuru ieteicams rīkot vienlaicīgi ar 1991. gada barikāžu laukumu, Audēju ielas posmu pirms Aspazijas bulvāra krustojuma;
- 586.2. skvēru izmanto kultūras pasākumiem, saglabājot gājēju tranzīta funkciju;
- 586.3. skvēra veido kā vārtu telpu raksturīgi Vecrīgas vietām, kur ielas iziet uz Bulvāru loku un ir kā ieejas vietas Vecrīgā (piemēram, Basteja laukums, Brīvības laukums) un kā gājēju ielas – Vaļņu ielas paplašinājumu;
- 586.4. skvēra segumu veido vienā līmenī, mainot tā profilu;
- 586.5. var paredzēt skvēra izmantošanu sezonas kafejnīcu izvietojumam;
- 586.6. var paredzēt publiskās mākslas darbu, kas saturiski saistīts ar operas, baleta un/vai teātra mākslu;
- 586.7. paredz minimāli nepieciešamo teritoriju transporta kustības organizācijai vienīgi viesnīcas apkalpošanai.

587. Ģenerāļa Radziņa krastmalas skvērs (iekļauts un paplašināts bijušais Siena tirgus laukums):

- 587.1. skvēru apsaimnieko atbilstoši tā būvprojekta norādījumiem, saglabājot tā ainavu arhitektūras vērtības.

588. Vecpilsētas laukums:

- 588.1. saglabā kā Vecrīgas pilsētvides struktūras un kultūrvēsturiskās ainavas elementu.
- 588.2. laukumu pārbūvē pilnveidojot tā ainavu arhitektūras kvalitāti un saglabājot vecpilsētas gaisotni;
- 588.3. pilnveido laukuma struktūru, paredzot telpisku akcentu, kura lomu var pildīt dominanti stādījumi, publiskās mākslas darbs, tostarp ūdens objekta vai dzeramā ūdens strūklakas veidā.

589. Doma laukums:

- 589.1. laukumu pārbūvē, uz atklātā ainavu arhitektūras konkursa pamata izstrādājot laukuma pārbūves projektu;
- 589.2. laukumu veido vienotā laukumu sistēmā ar Herdera laukumu;
- 589.3. laukuma veidols veidojams plūdlīnijās; laukumā veido ar vienlīmeņa segumu bez ietvēm; ietves funkciju aizstāj neuzkrītoši veidotu granīta segumu joslu vides pieejamības nodrošināšanai, tā veidolu kompozicionāli pamatojot;
- 589.4. nozīmīgām ēkām var veidot proporcionālus, materiālos saskanīgus priekšlaikumus;
- 589.5. var rīkot metu konkursu Vecrīgas ielu un laukumu segumu tipoloģijas izstrādei;
- 589.6. paredz iespējas laukumu izmantot nacionālo svētku svinēšanai un plaša mēroga publisku pasākumu rīkošanai ar iespēju to funkcionāli transformēt;
- 589.7. paredz laukuma daļā starp Jaunielu un Doma baznīcas ēku esošo koku grupu papildināt ar atsevišķiem koku stādījumiem un saglabāt kokus pie baznīcas ziemeļu ieejas;
- 589.8. paredz palielināt mēbelējuma skaitu;
- 589.9. paredz transporta kustību gar apbūvi;
- 589.10. paredz iespējas izvietot vasaras āra kafejnīcas, kas demontējamas plaša mēroga publisko pasākumu rīkošanas laikā;
- 589.11. ietver laukuma augu konteineru izvietojuma koncepciju;
- 589.12. ietver laukuma apgaismojuma koncepciju;
- 589.13. izvērtē iespēju ar labiekārtojuma elementiem akcentēt bīskapa Alberta kolonijas vārtu vēsturisko novietojumu un pilsētas pirmā rātsnama vietu laukuma daļā pie Tirgoņu, Šķūņu un Zirgu ielas;
- 589.14. laukuma pāreju uz pazemināto daļu pie Doma baznīcas ēkas var veidot kā amfiteātri, kas vienlaikus risinātu sekundāro sēdvietu iespējas. Amfiteātra projektā iestrādā pārvietojamās estrādes uzstādīšanas iespējas. Jāizvērtē iespējamā iedziļinātās laukuma daļas sasaiste ar Doma laukuma pazemi un iespēja publisko tualetu ierīkošanai izmantot laukuma pazemi. Amfiteātra projektā jāizvērtē skulptūru pielietojums, apzaļumojuma (tajā skaitā vertikālā) veids un senvēstures objektu iezīmēšanas iespējas.

590. Herdera laukums:

- 590.1. saglabā kā Vecrīgas pilsētvides struktūras un kultūrvēsturiskās ainavas elementu;
- 590.2. laukumu pārbūvē pilnveidojot ainavu arhitektūras kvalitāti;
- 590.3. laukumu veido vienotā laukumu sistēmā ar Doma laukumu, Palasta ielas 4 ēkas priekšlaikumu, veido telpiskas un funkcionālas saiknes ar Palasta ielu, Bīskapa gātes asi un skatu uz Daugavu;

- 590.4. laukuma veidols veidojams plūdlīnijās; laukumā veido ar vienlīmeņa segumu bez ietvēm; ietves funkciju aizstāj neuzkrītoši veidotu granīta segumu joslu vides pieejamības nodrošināšanai, tā veidolu kompozicionāli pamatojot;
- 590.5. nozīmīgām ēkam var veidot proporcionālus, materiālos saskanīgus priekšlaukumus;
- 590.6. var rīkot metu konkursu Vecrīgas ielu un laukumu segumu tipoloģijas izstrādei;
- 590.7. saglabāt divus 1895.gadā iestādītos ozolus, kas ir J.G.Herdera pieminēkļa ainaviskais ietvars un laukuma telpiskais akcents, nodrošinot tiem labākus augšanas apstākļus;
- 590.8. veidot atpūtas vietas.

591. Rātslaukums:

- 591.1. attīsta reprezentācijas funkciju, paredzot to pilsētas nozīmes svētku, tautas svētku un kultūras pasākumiem;
- 591.2. laukumu risina kompleksi ar 11. novembra krastmalu;
- 591.3. laukuma kompozīciju pilnveido kā daļu no Brīvības ass ārtelpas.
- 591.4. Latviešu strēlnieku laukums:
- 591.5. laukumu pārbūvē pilnveidojot ainavu arhitektūras kvalitāti;
- 591.6. laukumu risina kompleksi ar 11. novembra krastmalu;
- 591.7. rīko ainavu arhitektūras konkursu padziļināti sagatavojot nosacījumus, izvērtējot līdzšinējos realizētos un nerealizētos laukuma projektus, metu konkursus, to izvērtējumus, detālplānojumu;
- 591.8. laukuma kompozīciju pilnveido kā daļu no Brīvības ass ārtelpas;
- 591.9. laukuma var veidot ūdens objektu, kas uzlabotu mikroklimatu un mazinātu trokšņu uztveri, var veidot dzeramā ūdens objektu publiskās mākslas veidošanā;
- 591.10. laukumā palielina stādījumu teritorijas īpatsvaru un kokaugu vainagu virsmas laukumu;
- 591.11. var paredzēt laukuma izmantošanu pazemes transportlīdzekļu novietnes izbūvei.

592. Krastmalas laukums:

- 592.1. 11. novembra krastmalas virszemes līmenī pieļaujama gājēju, sabiedriskā transporta, velotransporta, kā arī speciālā un operatīvā transporta kustība;
- 592.2. individuālā autotransporta satiksme 11. novembra krastmalas virszemes līmenī nav pieļaujama; autotransporta satiksme organizējama pazemes infrastruktūrā, nodrošinot krastmalas virszemes telpas nepārtrauktu publisku izmantošanu;
- 592.3. satiksmes infrastruktūra integrējama publiskās ārtelpas risinājumā, nodrošinot gājēju kustības prioritāti un netraucējot publisko pasākumu norisi;

- 592.4. teritorijas labiekārtojums, segumi un inženiertehniskie risinājumi projektējami tā, lai nodrošinātu teritorijas lietojamību intensīvas cilvēku plūsmas apstākļos un publisku pasākumu laikā;
- 592.5. apstādījumu īpatsvars 11. novembra krastmalas teritorijā ir ne mazāks kā 40 % no teritorijas platības, paredzot gan koku, gan krūmu stādījumus;
- 592.6. teritorijā jāveido vēja ietekmi mazinoši režģveida apstādījumi, kas uzlabo mikroklimatu un cilvēku uzturēšanās komfortu krastmalas publiskajā telpā;
- 592.7. apstādījumi jāveido tā, lai netiktu aizsegta krastmalas vizuālā atvērtība un saglabāta skatu uztvere uz Daugavas ūdenstelpu un Vecrīgas siluetu;
- 592.8. 11. novembra krastmalā atļauta piestātņu izbūve upes sabiedriskajam transportam un rekreatīvai kuģošanai, nodrošinot krastmalas sasaisti ar Daugavas ūdens transporta sistēmu;
- 592.9. piestātņu izvietojums, apjoms un tehniskie risinājumi nedrīkst ierobežot publisko piekļuvi krastmalai, saglabājot publiskās ārtelpas nepārtrauktību un netraucētu Rīgas vēsturiskā centra panorāmas uztveri;
- 592.10. 11. novembra krastmalā atļauta tirdzniecības un saimnieciskā darbība, kas funkcionāli saistīta ar publiskās ārtelpas izmantošanu, publisko pasākumu norisi un krastmalas apmeklētāju apkalpošanu;
- 592.11. tirdzniecības un saimnieciskās darbības objekti izvietojami arhitektoniski augstvērtīgās, integrētās un mēroga ziņā ierobežotās būvēs vai pagaidu konstrukcijās, saglabājot krastmalas reprezentatīvo raksturu;
- 592.12. pastāvīga lielgabariņa apbūve krastmalas publiskajā ārtelpā nav atļauta;
- 592.13. 11. novembra krastmalas telpiskais risinājums veidojams kompozicionālā sasaistē ar strēlnieku laukumu, nodrošinot telpisku nepārtrauktību un funkcionālu savstarpējo saikni. akmens tilts paredzams kā gājēju un sabiedriskā transporta tilts, nodrošinot tiešu funkcionālu un telpisku sasaisti ar 11. novembra krastmalu un Pārdaugavu;
- 592.14. sabiedriskā transporta infrastruktūra, tostarp tramvaja sliedes, integrējama publiskās telpas struktūrā, neveidojot fiziskas vai vizuālas barjeras gājēju kustībai.

593. Brīvības laukums:

- 593.1. laukumu pārbūvē, uz atklātā ainavu arhitektūras konkursa pamata izstrādājot laukuma pārbūves projektu;
- 593.2. konkursa teritorijā iekļauj Brīvības telpu;
- 593.3. veido kā daļu no Brīvības ass savienojumā ar Uzvaras parku;
- 593.4. veido kā valstiskās ārtelpas sistēmas hierarhisku daļu;
- 593.5. paredz laukumu attīstīt kā pulcēšanās vietu valsts svētku svinēšanai pie valsts neatkarības simbola – Brīvības pieminekļa, kā arī kultūras pasākumiem;

- 593.6. paredz atjaunot Laimas pulksteni, izmantojot oriģinālos materiālus;
- 593.7. ietver konkursa kārtībā izstrādājamus, pieminēkļa arhitektūrai pakļautus priekšlikumus;
- 593.8. Rīgas garā sola laikmetīgā interpretācijā atjaunošanu, liepu alejas puslokā;
- 593.9. dizaina elementu komplektam (apgaismojums, informācijas stendi, svētku noformējumam izmantojami īslaicīgi vai pārvietojami elementi);
- 593.10. izvērtē esošā ieseguma saglabāšanu vai nomaiņu ar augstas kvalitātes dabīgā materiāla iesegumu, ietvēm paredzot seguma maiņu.

594. Pētera laukums:

- 594.1. laukumu pārbūvē, uz atklātā ainavu arhitektūras konkursa pamata izstrādājot laukuma pārbūves projektu;
- 594.2. laukumā nodala dažādās gaisotnes un funkcijas telpas;
- 594.3. veido baznīcas dārzu un baznīcas priekšlaukumu;
- 594.4. attīsta daudzfunkcionālai izmantošanai kultūras un ielu tirdzniecības vajadzībām;
- 594.5. risina laukuma plānojuma un telpiskās struktūras pilnveidojumu;
- 594.6. ar teritorijas labiekārtojuma elementiem iezīmē zudušo plānojuma sistēmu gar Šķūņu ielu, paredzot vietas ielu tirdzniecībai;
- 594.7. laukuma daļu pie Kungu ielas veido, atjaunojot nojauktās pirmā stāva kolonādes ēkām Kaļķu ielā 2 (ēkas kadastra numurs 01000010074001) un Grēcinieku ielā 11 (ēkas kadastra numurs 01000010057001).

595. Ģilžu laukums:

- 595.1. laukumu pārbūvē pilnveidojot tā ainavu arhitektūras kvalitāti;
- 595.2. laukumu pilnveido kompozicionāli vienoti ar Lielās Ģildes, Mazās Ģildes ēkām un Amatu ielas 4 ēku;
- 595.3. saglabāt arku izejai uz Zirgu ielu.

13.10.5. Dabas un apstādījumu teritorija (DA3)

Pamatinformācija

- 596. Dabas un apstādījumu teritorija (DA3) ir funkcionālā zona, ko nosaka iekškvartālu skvēriem, lai nodrošinātu rekreācijas, sporta, daļēji pārveidotās teritorijās, ietverot ar attiecīgo funkciju saistītās ēkas un inženierbūves. Teritorijā iekškvartālu skvēriem ir ierobežots ar kultūras un izklaides pasākumiem saistīts izmantošanas veidu spektrs un paredzēts atbilstošs labiekārtojums.

Teritorijas galvenie izmantošanas veidi

- 597. Labiekārtota ārtelpa (24001).

Teritorijas papildizmantošanas veidi

598. Nenosaka

Citi noteikumi

599. Apsaimniekojot teritorijas ievēro ilgtspējīgos lietusūdens apsaimniekošanas risinājumus aizsardzībai pret applūšanu ekstrēmajās lietusgāzēs.

600. Noteikumi Tallinas un Tērbatas ielas skvēram.

600.1. skvēru ierīko, izsludinot atklātu ainavu arhitektūras konkursu vienoti ar Tallinas un Miera ielas skvēru un izstrādājot būvprojektu;

600.2. skvēra teritorijā veido bērnu rotaļu laukumu un iedzīvotāju atpūtas vietu;

600.3. ieejas skvērā veido no visām kvartālu aptverošajām ielām;

600.4. skvērā var izvietot tēlniecības objektu;

600.5. skvēru ar gājēju pāreju savieno ar Tallinas un Miera ielas skvēru;

600.6. skvēru aprīko ar publisko tualeti, kas atbilst vides pieejamības prasībām.

601. Noteikumi Tallinas un Miera ielas skvēram

601.1. skvēru ierīko, izsludinot atklātu arhitektūras konkursu vienoti ar Tallinas un Tērbatas ielas skvēru un izstrādājot būvprojektu;

601.2. skvērā veido aktīvās atpūtas zonu;

601.3. skvērā ierīko suņu pastaigu laukumu;

601.4. zem skvēra var izbūvēt pazemes autonomvietni, nodrošinot to tādā dziļumā, lai virs autonomvietnes var veidot apstādījumus;

601.5. ieejas skvērā veido no visām skvēru aptverošajām ielām;

601.6. skvērā var izvietot tēlniecības objektu;

601.7. skvēru ar gājēju pāreju savieno ar Tallinas un Tērbatas ielas skvēru;

601.8. teritorijas kopējā bilancē stādījumu platība var būt mazāka par 70%;

601.9. skvēru aprīko ar publisko tualeti, kas atbilst vides pieejamības prasībām;

601.10. līdz skvēra ierīkošanai konkursa rezultātā:

601.11. zemesgabalā (kadastra numurs 01000232010) pieļaujama atklātas autonomvietnes kā īslaicīgas lietošanas būves izveidošana pirmsskolas izglītības iestādes apmeklētāju vajadzībām ar piekļuvi no Tallinas ielas;

601.12. zemesgabalā (kadastra numurs 01000230024), ja tas nepieciešams, pieļaujama piebraucamā ceļa izveidošana pirmsskolas izglītības iestādes apkalpei. Skvēra ierīkošanā šo ceļu pārbūvē, tā plānojumu iekļaujot skvēra arhitektoniskajā un funkcionālajā risinājumā.

13.10.6. Dabas un apstādījumu teritorija (DA4)

Pamatinformācija

602. Dabas un apstādījumu teritorija (DA4) ir funkcionālā zona, ko nosaka, lai nodrošinātu Centra parku ansambļa aizsardzību, kas ieskauj Vecrīgu kā vienotu telpisku un kompozicionālu veidolu un saista plānojuma struktūrā atšķirīgas pilsētas daļas un pilsētas ainavas – Vecrīgu un režģa pilsētu, un Daugavu.

Teritorijas galvenie izmantošanas veidi

603. Labiekārtota ārtelpa (24001).

Teritorijas papildizmantošanas veidi

604. Nenosaka

Citi noteikumi

605. Apsaimniekojot teritorijas ievēro ilgtspējīgos lietusūdens apsaimniekošanas risinājumus aizsardzībai pret applūšanu ekstrēmajās lietusgāzēs.
606. Aizsargāt kokaugu stādījumus, augsni un grunti, to aizliegts pārvietot.
607. Nojaucot esošo apbūvi Centra parku ansamblī tā aizstājamā ar parku.
608. Esošā apbūve pilnveidojama tikai ar brīvstāvošas apbūves parkā raksturu, apbūvei saglabājot parka ainavas sajūtu;
609. Ielas ainavā apbūves priekšplāna veidojami kokaugu stādījumi, parka koptēla un viengabalainības pilnveidošanai.
610. Parka struktūrai pakārto esošo apbūvi parkā, bulvāru šķērsojumu parkā, utml., saglabājot un pilnveidojot Centra parku ansamblī parka ainavas sajūtu.
611. Teritorijās, kur Centra parku ansamblī parka telpu aizstājusi apbūve un ielas, tās jāpilnveido turpinot centra parka ansambļa telpiskos, kompozīcijas un vērtību principus, veidojot skvērus, alejas, priekšdārzus utml. elementus, vairojot ansambļa turpināmību.
612. Saistīt visus Centra parku ansambļa elementus hierarhiski un kompozicionāli saskanīgi. Jauna apbūve Centra parku ansamblī nav pieļaujama, esošo apbūvi parkā pakārto, prioritāri izceļot parka struktūru un ainavu.
613. Hierarhiski un kompozicionāli saskanīgi pilnveidot Centra parku ansambļa sasaisti ar:
- 613.1. Uzvaras parka, Arkādijas parka, Māras diķa un Mārupītes mežaparka parku ansamblī;
- 613.2. Kīleveina grāvi un Latvijas Universitātes Akadēmisko centru Torņakalnā;
- 613.3. Ķīpsalu, Skansti, un Daugavas salām.
614. Sasaistes īstenojamas veidojot ielas ar stādījumiem, aizsargājot un veidojot vizuālas saiknes, kā arī izceļot ar augu radītām vietzīmēm (piemēram, Daugavas abās pusēs stādot kokus ar atspoguļojošām sugām, piemēram, ozoli, piramīdveida papeles, tādējādi radot spēcīgu vizuālu rezonansi starp abiem upes krastiem).

615. Noteikumi Kanālmalas apstādījumiem:

- 615.1. parks pilnveidojams kā Centra parku ansambļa daļa;

- 615.2. parku saglabā un pilnveido kā noslēgtu parku sistēmu ap Vecrīgu, kā arī informatīvu un vizuālu saikni orientācijai RVC;
- 615.3. parks veidojams kompozicionāli vienoti ar Brīvības telpu, Kronvalda parku, parku ieskaujošo apbūvi un tās priekšdārziem;
- 615.4. parkam veidojama kompozicionāla un funkcionāla saikne ar Brīvības telpu, Kronvalda parku, Inženiera ielu, Reimersa ielu un iekškvartāla gājēju ceļu gar ēku Raiņa bulvārī 8, Vecrīgas skvēriem - Teātra laukumu, 1991. gada barikāžu laukumu, Audēju ielas krustojumu ar Aspazijas bulvārī, Stacijas laukumu un 13.janvāra ielu līdz Daugavai;
- 615.5. Aspazijas bulvāra ielas stādījumu josla iepretim Aspazijas bulvāra 5 ēkai veidojama vienotā kompozīcijā ar Kanālmalas apstādījumiem;
- 615.6. Aspazijas bulvāra asī veidojami lielu kokaugu stādījumi, kas mazinātu 13. janvāra ielas 8 ēkas proporcijas un pilnveidotu parka koptēlu;
- 615.7. parks aizsargājams kā vēsturisks dendroloģisks parks;
- 615.8. parku apbūvi ieskaujoši priekšdārzi atjaunojami kā neatņemama parka kompozīcijas daļa; veidojami jauni priekšdārzi ēkām Vecrīgas pusē - Aspazijas bulvārī un Zigfrīda Annas Meierovica Bulvārī; atjaunojami priekšdārzi Aspazijas bulvāra 5 un 7 ēkām;
- 615.9. paplašināt parka teritoriju, tai pievienojot kanāla posmu Daugavas virzienā no Kronvalda ielas tilta un veidojot pastaigu ceļu Eksporta iela 1A ēku pusē;
- 615.10.veidot kompozicionāli pamatotas kanālmalas stādījumu sasaistes ar Daugavas krastmalu un tās krasta stādījumiem, salām un dambjiem;
- 615.11.atjaunojama skvēra daļa Raiņa bulvāra un Marijas ielas krustojumā;
- 615.12.aizliegums būvēt objektus, kas maina kanāla siluetu, saglabāt sākotnējās struktūras lasāmību;
- 615.13.kanāla krasta veidols pilnveidojams pakāpē un mērogā, kas nemaina koptēlu;
- 615.14.parka izmantošanā un apsaimniekošanā parku veidot kā klusās atpūtas zonu;
- 615.15.attīsta parka rekreatīvās un komunikatīvās funkcijas, nodrošinot ērtu cirkulāru gājējiem, izmantojot parka celiņus un tiltus pār Pilsētas kanālu;
- 615.16.velosipēdistu kustība parkā ir atļauta tikai kā sekundāram lietotājam;
- 615.17.saglabā un pilnveido parka plānojuma un telpisko struktūru, vēsturiskā G.Kūfalta plūdlīniju veidolā ar regulārā veidola zonām parka ēku parādes priekšdārzos un priekšlaukumos;
- 615.18.apbūves parkā apstādījumi veidojami integrēti parka kompozīcijā un izstrādājami vienotā konceptuālā projektā;
- 615.19.TIAN 10.pielikumā norādītajās vietās izbūvē jaunus gājēju tiltus, ko projektē atklāta arhitektūras konkursa rezultātā;

- 615.20. no Bastejkalna nodrošina skatu perspektīvas uz pilsētas centra kultūrvēsturiski unikālajām, ļoti vērtīgajām un vērtīgajām ēkām un apstādījumiem, vienlaicīgi nostiprinot Bastejkalna nogāzes;
- 615.21. saglabā un kopj liepu alejas pie Brīvības pieminekļa kā Brīvības telpas daļu;
- 615.22. saglabā, kopj un atjauno vienotā veidolā koku aleju stādījumus kā kopējā Centra parku ansambļa aleju sistēmas daļu, tostarp Brīvības telpas daļu;
- 615.23. parka daļā starp Krišjāņa Barona ielu un Krišjāņa Valdemāra ielu nav atļauta sezonas kafejnīcu un īslaicīgas lietošanas būvju izvietošana. Izvērtējama to izvietošana parka daļā starp 13.janvāra ielu un Krišjāņa Barona ielu;
- 615.24. parka saimnieciskā ēka pie Radio ielas izmantojama publiskajai funkcijai;
- 615.25. atjaunot un jaunveidot publisku pieeju parka un RVC augstvērtīgās ainavas vērošanai ēku jumta stāvos un terasēs, ēkām kas izvietotas parka telpā;
- 615.26. parkā autonovietnes un autostāvietas ir aizliegtas; īslaicīgās autostāvietas un piegādes ceļi integrējami laukumu veidolā, radot daudzfunkcionālu pielietojumu;
- 615.27. ugunsdzēsības vajadzībām pie Bastejkalna un pie operas ēkas ierīko ūdens ņemšanas vietas (akas ar noslēdzamiem vākiem);
- 615.28. saglabā esošās publiskās tualetes, nodrošinot to atbilstību vides pieejamības prasībām;
- 615.29. pilsētas kanāla krastmalās pieļaujama labiekārtojuma attīstība saistībā ar šajā teritorijā atļautās ūdens izmantošanas nodrošināšanu, kā arī ainaviski izveidojamas kanālā ievadāmo lietusūdens virszemes noteču grīvas;
- 615.30. pilsētas kanāla krastmalās nav atļauta tādu ierīču un iekārtu (piemēram, reklāmas stendu, pasažieru uzņemšanas/izlaišanas konstrukciju, tauvošanās vietu u.c.) izvietošana vai uzstādīšana, kuras arhitektoniski un/vai ainaviski neiederas parka „Kanālmalas apstādījumi” kultūrvēsturiskajā vidē.

616. Noteikumi Kronvalda parkam:

- 616.1. parks pilnveidojams kā Centra parku ansambļa daļa;
- 616.2. parku saglabā un pilnveido kā noslēgtu parku sistēmu ap Vecrīgu, kā arī informatīvu un vizuālu saikni orientācijai RVC;
- 616.3. parks veidojams kompozicionāli vienoti ar Kronvalda parku, parku ieskaujošo apbūvi un tās priekšdārziem;
- 616.4. saglabā un pilnveido parka plānojumu un telpisko struktūru, vēsturiskā A.Zeidaka projekta veidolā;
- 616.5. apbūves parkā apstādījumi veidojami integrēti parka kompozīcijā un izstrādājami vienotā konceptuālā projektā;

- 616.6. gājēju tranzīta maršrutā no Kronvalda bulvāra gar Rīgas brīvoostas pārvaldes administrācijas ēku Pilsētas kanāla malā virzienā uz Elizabetes ielas un Kalpaka bulvāra krustojumu, paredzot izbūvēt jaunu gājēju tiltu pāri Pilsētas kanālam;
- 616.7. iesaistot zemesgabalus Kronvalda bulvārī 6 (zemesgabala kadastra numurs 01000100099), Kronvalda bulvārī 8 (zemesgabala kadastra numurs 01000100100), Kronvalda bulvārī 10 (zemesgabala kadastra numurs 01000100109) un Elizabetes ielā 2 (zemesgabala kadastra numurs 01000100042);
- 616.8. parks aizsargājams kā vēsturisks dendroloģisks parks;
- 616.9. parka izmantošanā un apsaimniekošanā parku veidot kā klusās atpūtas zonu;
- 616.10. virs esošās pazemes autonomvietnes veidot samērīgu funkcijai cietā seguma priekšlaukumu Krišjāņa Valdemāra iela 5 ēkai pārējo veidot kā jumta dārzu;
- 616.11. parkā autonomvietnes un autostāvietas ir aizliegtas; īslaicīgās autostāvietas un piegādes ceļi integrējami laukumu veidošanā, radot daudzfunkcionālu pielietojumu;
- 616.12. veidot pasāžu cauri Krišjāņa Valdemāra iela 5 ēkai;
- 616.13. atjaunot un jaunveidot publisku pieeju parka un RVC augstvērtīgās ainavas vērošanai ēku jumta stāvos un terasēs, ēkām kas izvietotas parka telpā;
- 616.14. nostiprina Pilsētas kanāla nogāzes;
- 616.15. saglabā un pārbūvē koku rindu stādījumus gar Elizabetes ielu, Kalpaka bulvāri un Krišjāņa Valdemāra ielu;
- 616.16. saglabā bērnu rotaļu laukumu, kā arī laivu un ūdens velosipēdu nomas vietas;
- 616.17. parkā veido augstvērtīga dizaina ārtelpas elementus un mēbelējumu;
- 616.18. parkā saglabājams un pilnveidojams izsauļojuma un noēnojuma līdzsvars;
- 616.19. saglabā Rīgas 700-gades jubilejas paviljonu un strūklaku ar R.Maura skulptūrām;
- 616.20. parkā var veidot sezonas kafejnīcas integrētas esošā apbūvē;
- 616.21. ierīko publiskās tualetes, kas atbilst vides pieejamības prasībām;
- 616.22. ugunsdzēsības vajadzībām ierīko ūdens ņemšanas vietas (akas ar noslēdzamiem vākiem);
- 616.23. zemesgabalā Kronvalda bulvārī 2B (kadastra numurs 01000100135):
- 616.24. var saglabāt esošos tenisa kortus ar tiem nepieciešamo funkcijas nodrošinājumu; ja tenisa kortu vietā var veidot tikai parka funkcijai un raksturam atbilstošu lietojumu (atjaunot parku, veidot aktīvās atpūtas vietu ar parka raksturu);
- 616.25. Latvijas Nacionālā teātra funkcijas nodrošināšanai var paredzēt teātra ēkas paplašināšanu jaunas skatītāju zāles izbūvei.

13.10.7. Dabas un apstādījumu teritorija (DA5)

Pamatinformācija

617. Dabas un apstādījumu teritorija (DA5) ir funkcionālā zona, ko nosaka ūdensmalām (krastmalām), lai nodrošinātu rekreācijas, tūrisma, kvalitatīvas dabas un kultūrvides u.tml. funkciju īstenošanu dabiskās vai daļēji pārveidotās dabas teritorijās. Teritorijā atļauts ierobežots ar rekreāciju saistītu izmantošanas veidu spektrs un paredzēts minimāls labiekārtojums ar galveno mērķi saudzēt dabas vērtības.

Teritorijas galvenie izmantošanas veidi

618. Labiekārtota ārtelpa (24001): teritorijas ar labiekārtojumu, kas sekmē teritorijas izmantošanu rekreācijai, dabas izziņai u.tml., vienlaikus veicinot vides kvalitātes uzlabošanu un dabas vērtību saglabāšanu.
619. Ārtelpa bez labiekārtojuma (24002).

Teritorijas papildizmantošanas veidi

620. Nenosaka

Citi noteikumi

621. Atļautais labiekārtojums:
- 621.1. laipas, gājēju un velosipēdistu ceļi;
 - 621.2. kāpnes, tiltiņi un takas, skatu platformas un skatu torņi, skatu vietas;
 - 621.3. soli u.c. ārtelpas mēbeles, atkritumu urnas;
 - 621.4. publiskās tualetes;
 - 621.5. aktīvās atpūtas un sporta konstrukcijas;
 - 621.6. norādes, informācijas zīmes un stendi;
 - 621.7. piebraucamie ceļi, transportlīdzekļu stāvvietas teritorijas apmeklētājiem;
 - 621.8. cits labiekārtojums, tostarp, būves, kas sekmē teritorijas izmantošanu rekreācijai, dabas izziņai u.tml., vienlaikus veicinot vides kvalitātes uzlabošanu un dabas vērtību saglabāšanu.
622. Atļauts veidot piestātnes un eliņus, ievērojot šādus nosacījumus, ja tas nav pretrunā citu normatīvo aktu prasībām:
- 622.1. piestātnes, kas paredzētas līdz pieciem peldlīdzekļiem (laivām, jahtām u.tml.), atļauts izbūvēt, izstrādājot piestātnes būvprojektu;
 - 622.2. piestātnes, kas paredzētas no sešiem līdz 24 peldlīdzekļiem (laivām, jahtām u.tml.).
 - 622.3. izbūvējot Daugavā jaunu kuģu piestātni vai pārbūvējot esošās, kompleksi skatāma iespēja izbūvēt gājēju promenādi, kas nodrošina gājēju plūsmu un papildina rekreācijas iespēju 11.novembra krastmalā.

13.10.8. Dabas un apstādījumu teritorija (DA6)

Pamatinformācija

623. Dabas un apstādījumu teritorija (DA6) ir funkcionālā zona, ko nosaka, lai nodrošinātu pilsētas stādījumu nelielās platībās zaļās teritorijas un ielu apstādījumu joslas daļēji pārveidotās dabas teritorijās, ietverot ar attiecīgo funkciju saistītās ēkas un inženierbūves.

Teritorijas galvenie izmantošanas veidi

624. Labiekārtota publiskā ārtelpa (24001): ielu apstādījumu josla starp sarkanajām līnijām un ārpus sarkanajām līnijām.

Citi noteikumi

625. Apsaimniekojot teritorijas ievēro ilgtspējīgos lietusūdens apsaimniekošanas risinājumus aizsardzībai pret applūšanu ekstrēmajās lietusgāzēs.
626. Prasības ielu apstādījumu joslu starp sarkanajām līnijām un starp sarkano līniju un būvlaidi izmantošanai un labiekārtojumam ir ietvertas šo noteikumu 10.pielikumā "Gājēju ielas, gājēju prioritārās zonas, gājēju iekškvartālu savienojumi, pasāžas".

13.10.9. Dabas un apstādījumu teritorija (DA7)

Pamatinformācija

627. Dabas un apstādījumu teritorija (DA7) ir funkcionālā zona, kas paredzēta kapsētu uzturēšanai. Teritorijā atļauta apbedījumu uzturēšana, ar šo funkciju saistītais labiekārtojums, apstādījumi un būves.

Teritorijas galvenie izmantošanas veidi

628. Labiekārtota ārtelpa (24001): kapsēta (ietverot kapličas, krematorijas, kolumbārijus un tiem funkcionāli līdzīgas būves).

Teritorijas papildizmantošanas veidi

629. Tirdzniecības vai pakalpojumu objektu apbūve (12002): tirdzniecības kioski, paviljoni, stendi, veikali; kapsētas funkciju nodrošināšanai nepieciešamie pakalpojumu objekti.

Citi noteikumi

630. Minimālais kapsētas labiekārtojums un tehniskā infrastruktūra:

630.1. autostāvvietas pie galvenajām ieejām;

630.2. publiskās tualetes;

630.3. atkritumu konteineru novietnes, tostarp dalītai sadzīves atkritumu un zaļo atkritumu (bioloģiski noārdāmo atkritumu) savākšanai;

630.4. galveno ceļu apgaismojums;

630.5. soli;

630.6. ūdensņemšanas vietas (ūdensapgāde).

631. Apsaimniekojot kapsētas ievēro ilgtspējīgos lietusūdens apsaimniekošanas risinājumus aizsardzībai pret applūšanu ekstrēmajās lietusgāzēs.

632. Jaunu apbedījumu ierīkošana ir aizliegta.

13.10.10. Dabas un apstādījumu teritorija (DA8)

Pamatinformācija

633. Dabas un apstādījumu teritorija (DA8) ir funkcionālā zona, ko nosaka, lai nodrošinātu dzelzceļa stādījumu joslu esamību pārveidotās teritorijās, ietverot ar attiecīgo funkciju saistītās ēkas un inženierbūves.

Teritorijas galvenie izmantošanas veidi

634. Labiekārtota publiskā ārtelpa (24001): dzelzceļa stādījumu josla.

Citi noteikumi

635. Apsaimniekojot teritorijas ievēro ilgtspējīgos lietusūdens apsaimniekošanas risinājumus aizsardzībai pret applūšanu ekstrēmajās lietusgāzēs.

636. Dzelzceļa apstādījumu joslā, arī dzelzceļa zemes nodalījuma joslā un tai piegulošajā teritorijā, ierīko aizsargstādījumus, kas veidojami piemērojot fitoremediācijas metodi uz vietas teritorijā, vai teritorijas, kuras netiek izmantotas, veido pagaidu zaļās zonas;

637. Dzelzceļa aizsargstādījumu koku sortimentam izvēlas kokus, kas garantē dzelzceļa infrastruktūras objektu drošu ekspluatāciju un satiksmes drošību;

638. Lai nodrošinātu augstas arhitektoniskās un ainavas kvalitātes risinājumus dzelzceļa būvprojekta ainavu plānu jeb labiekārtojuma risinājuma plānu (tostarp troksni, vēju un putekļus slāpējošu barjeru, grunts valni) un aizsargstādījumu plānu projektē sertificēts ainavu arhitekts.

639. Veidojot dzelzceļa aizsargstādījumus apzināmi un pilnveidojami augstvērtīgie skati, vērtējot tos no braucoša pasažieru dzelzceļa transporta, tiltiem un teritorijas plānojumā noteiktajiem vērtīgajiem skatu punktiem. Veidojot dzelzceļa aizsargstādījumus pilnveidojama dzelzceļa ainava.

13.11. Ūdeņu teritorija

640. Ūdeņu teritorijas ir funkcionālās zonas, ko nosaka, lai plānotu un nodrošinātu racionālu un ilgtspējīgu ūdens resursu izmantošanu saimnieciskai darbībai, transportam, rekreācijai un vides aizsardzībai:

641. Ūdeņu teritorija (Ū) ir funkcionālā zona, kas noteikta Daugavai ārpus Rīgas brīvdabas, lai plānotu un nodrošinātu racionālu un ilgtspējīgu ūdens resursu izmantošanu saimnieciskai darbībai, transportam, rekreācijai un vides aizsardzībai.

642. Ūdeņu teritorija (Ū1) ir funkcionālā zona, kas noteikta Pilsētas kanālam, lai nodrošinātu kanāla krasta līnijas aizsardzību, plānotu un nodrošinātu racionālu un ilgtspējīgu ūdens resursu izmantošanu saimnieciskai darbībai, transportam, rekreācijai un vides un kultūrvēsturiskai aizsardzībai.

643. Ūdeņu teritorija (Ū2) ir funkcionālā zona Rīgas vēsturiskā centra un tā aizsardzības zonas teritorijas ūdensobjektos, kas noteikta, lai izplānotu un nodrošinātu racionālu un

ilgtspējīgu ūdens resursu izmantošanu saimnieciskai darbībai, transportam, rekreācijai un vides aizsardzībai.

- 644. Ūdeņu teritorija (Ū3) ir teritorijas, kur galvenā izmantošana ir pilsētas grāvji un mazās ūdensteces, un noteikta, izplānotu un nodrošinātu racionālu un ilgtspējīgu ūdens resursu izmantošanu laivu transportam, rekreācijai un vides aizsardzībai.
- 645. Ūdeņu teritorija (Ū4) ir ūdenstilpnes, kur galvenā izmantošana ir lietuss ūdens uzkrāšana, ekoloģiskās funkcijas nodrošināšanai.

13.11.1. Ūdeņu teritorija (Ū)

Pamatinformācija

- 646. Ūdeņu teritorija ir funkcionālā zona, kas noteikta Daugavai, lai plānotu un nodrošinātu racionālu un ilgtspējīgu ūdens resursu izmantošanu saimnieciskai darbībai, transportam, rekreācijai un vides aizsardzībai.

Teritorijas galvenie izmantošanas veidi

- 647. Inženiertehniskā infrastruktūra (14001): ūdensobjektu krasta stiprinājumi, riev sienas, pāļi, moli, steķi, muliņi, slipi, navigācijas būves, sezonas viļņlauži, piestātņu akvatoriju aizsardzībai, kā arī hidrotehniskas būves, piestātņu un laivu un jahtu ostu funkcijas nodrošināšanai – piestātnes (tostarp speciālas nozīmes piestātnes ar aprīkojumu kuģošanas līdzekļu apkalpošanai – degvielas uzpildei, bilžu ūdeņu, tualetes ūdeņu un atkritumu pieņemšanai, laivu glabāšanai).
- 648. Transporta lineārā infrastruktūra (14002): tilti, gājēju tilti.
- 649. Ūdenssaimnieciska izmantošana (23001).
- 650. Ūdens telpas publiskā izmantošana (24003): publiskiem mērķiem un pasākumiem, (pakalpojumiem, atpūtai, sportam) un to nodrošināšanai nepieciešamā infrastruktūra un būves, izstrādājot lokālplānojumu – peldbūves.

Teritorijas papildizmantošanas veidi

- 651. Derīgo izrakteņu ieguve (13004): derīgo izrakteņu ieguve gultnes padziļināšanas rezultātā.

Citi noteikumi

652. Noteikumi Daugavas akvatorijā starp Balasta dambi un FG dambi:

- 652.1. teritorijā atļauta Viesu jahtu osta ar plašu publisko funkciju;
- 652.2. terminētā izmantošana līdz ostas izbūvei;
- 652.3. piestātnes līdz 24 kuģošanas līdzekļiem;
- 652.4. specializētas piestātnes peldošām būvēm ar publiskām funkcijām;
- 652.5. īpašās prasības:
 - 652.5.1. nodrošināt ērtu kuģu ceļu iebraukšanu CDE un FG dambju līčos;
 - 652.5.2. paredzēt upju pasažieru kuģu piestātņi ar apgriešanās laukumu;

652.5.3. akvatorijas aizņemtība: max 30%.

652.6. ūdens teritorija aptver dabisku un mākslīgu ūdenstilpju akvatoriju, kurā atļauta ikdienišķa ūdens lietošana, ievērojot normatīvos aktus un apsaimniekošanas noteikumus. Rīgas brīvdabas robežās jāievēro ostu darbību regulējošie noteikumi.

13.11.2. Ūdeņu teritorija (Ū1)

Pamatinformācija

653. Ūdeņu teritorija (Ū1) ir funkcionālā zona, kas noteikta Pilsētas kanālam, lai nodrošinātu kanāla krasta līnijas aizsardzību, plānotu un nodrošinātu racionālu un ilgtspējīgu ūdens resursu izmantošanu saimnieciskai darbībai, transportam, rekreācijai un vides un kultūrvēsturiskai aizsardzībai.

Teritorijas galvenie izmantošanas veidi

- 654. Inženiertehniskā infrastruktūra (14001): ar kanālu saistīta inženiertehniskā infrastruktūra.
- 655. Transporta lineārā infrastruktūra (14002): tilti, gājēju tilti, tuneļi.
- 656. Transporta apkalpojošā infrastruktūra (14003): laivu/kuģu piestātne.
- 657. Ūdenssaimnieciska izmantošana (23001).
- 658. Ūdens telpas publiskā izmantošana (24003).

Teritorijas papildizmantošanas veidi

- 659. Nenosaka

Citi noteikumi

- 660. Būvējot jaunas vai pārbūvējot esošās laivu piestātnes, tajās ierīko elektroapgādes pieslēguma vietas peldlīdzekļiem.
- 661. Krastmalas līnijas maiņa nav pieļaujama.
- 662. **Noteikumi Pilsētas kanālam:**

662.1. Pilsētas kanālu veido kā ainavisku ūdensceļu ar aktīvu rekreācijas funkciju un publisku atpūtas un kultūras pasākumu skatuvēm, radot atšķirīgas mezglu vietas ar unikālām funkcijām un telpisko lomu sadalījumu un kas vizuāli un telpiski harmonē kanāla kultūrvēsturisko struktūru;

662.2. Pilsētas kanāla sākumu un grīvu, akvatoriju pie Rīgas brīvdabas pārvaldes, akvatoriju pie Nacionālās operas ar plānoto uzvedumu ārtelpu, kas ir vizuāli pārskatāmas no vairākiem skatu punktiem kanāla krastmalās;

662.3. Pilsētas kanāla akvatorijā atļauts izvietot un veidot:

662.3.1. dažādus vides dizaina elementus (strūklakas, skulptūras, apgaismojuma instalācijas, citus dekoratīvus un funkcionālus elementus), netraucējot ūdensceļiem un nenomācot dabas ainavu;

- 662.3.2. kuģošanas līdzekļu piestātnes TIAN 3.pielikumā attēlotajās vietās. Esošās piestātnes paplašināt atļauts tikai ar peldošu krastmalas laipu, ar pieeju no esošās piestātnes;
- 662.3.3. arhitektoniski izveidotas, ūdens ainavu papildinošas lietusūdens virszemes noteču grīvas;
- 662.3.4. akvatektūras mazo formu elementus;
- 662.3.5. atšķirīgu, dinamisku izgaismojumu Pilsētas kanāla ainavai;
- 662.4. Pilsētas kanāla akvatorijas samazināšana ir aizliegta;
- 662.5. Pilsētas kanālā var izbūvēt hidrotehniskas būves kanāla ūdens caurplūdes un apmaiņas uzlabošanai;
- 662.6. ierīkojot jaunas piestātnes, jāveic vizuālās ietekmes izvērtējums, kur pamato jaunu platformu uzstādīšanu/būvniecību, krastmalu konstrukcijas, tostarp terases, kafejnīcu piebūves u.c.
- 662.7. analīze ietver definētu skatpunktu un redzamības zonu modelēšanu, vizualizāciju sagatavošanu un priekšlikuma saderības izvērtēšanu ar RVC ainavu, kultūrvēsturisko struktūru, mērogu, apbūves raksturu un dominantēm. Vizuālās ietekmes analīze nosaka, vai priekšlikums saglabā un respektē RVC vizuālo identitāti, un nepieciešamības gadījumā identificē apbūves parametru korekcijas vai pasākumus negatīvo seku mazināšanai;
- 662.8. Pilsētas kanāls jādefinē kā vēsturiskā aizsarggrāvja - kanāla struktūra, kuras telpiskā forma (kanāla profils + krasta līnijas) jā saglabā skaidri uztverama;
- 662.9. Pilsētas kanāla akvatorijā atļautas tikai uzturēšanas un konservācijas darbības. Nav atļauti padziļinājumi, paplašinājumi, tehniskas krasta rekonstrukcijas, izņemot konservāciju. Aizliegta kanāla profila pārbūve (dziļuma, platuma, krastu līnijas maiņa);
- 662.10. aizliegti jauni cietie krastmalu stiprinājumi, ja tas nav pamatots tehniskajā apsekojumā un nav tehniski nepieciešams drošībai.

13.11.3. Ūdeņu teritorija (Ū2)

Pamatinformācija

- 663. Ūdeņu teritorija (Ū2) ir funkcionālā zona Rīgas vēsturiskā centra un tā aizsardzības zonas teritorijas ūdensobjektos, kas noteikta, lai izplānotu un nodrošinātu racionālu un ilgtspējīgu ūdens resursu izmantošanu saimnieciskai darbībai, transportam, rekreācijai un vides aizsardzībai.

Teritorijas galvenie izmantošanas veidi

- 664. Inženiertehniskā infrastruktūra (14001): kanāla ekspluatācijai nepieciešamā inženiertehniskā infrastruktūra.
- 665. Transporta lineārā infrastruktūra (14002): tilti, gājēju tilti, tuneļi.

- 666. Transporta apkalpojošā infrastruktūra (14003): rekreatīvā tūrisma pietātnes mazgabarīta transportam.
- 667. Energoapgādes uzņēmumu apbūve (14006): tikai Pilsētas kanāla ekspluatācijas nodrošināšanai nepieciešamajiem apgaismojuma un zemsprieguma pieslēguma punktiem, kas izvietojami krastmalā.
- 668. Ūdenssaimnieciska izmantošana (23001)
- 669. Ūdens telpas publiskā izmantošana (24003): Ūdens telpas publiskā izmantošana RVC Ū3 zonā atļauta tādā apjomā, kas saglabā kanāla ainavisko un kultūrvēsturisko integritāti.

Teritorijas papildizmantošanas veidi

- 670. Nenosaka

Citi noteikumi

- 671. Kārļa baseina tauvas joslas prasību nodrošināšanai gar izbūvētām vai izbūvējamām publiskās apbūves teritorijas krastmalām un vertikāliem krastmalu stiprinājumiem gājēju ceļus var veidot dažādos līmeņos:
 - 671.1. izbūvēt virs ūdens teritorijas izvietotus publiskās ārtelpas gājēju celiņus vai to posmus iekārtā vai konsoles veida konstrukcijā;
 - 671.2. kur nepieciešams – ar peldošām krastmalas laipām;
 - 671.3. Pilsētas kanāla akvatorijā pie Centrāltirgus – Kārļa baseinā paredz zivju tirgus pietātnes.
- 672. Akvatoriju starp Centrāltirgu, Starptautisko autoostu un Dzelzceļa staciju ar piegulošajām krastmalām un sauszemes teritorijām plāno kā Pilsētas kanāla identitātes centrālās telpas, kas ir vizuāli pārskatāmas no vairākiem skatu punktiem kanāla krastmalās.
- 673. Noteikumi Daugavas krastmalas posmam no Centrāltirgus ielas (Pilsētas kanāla) līdz Salu tiltam:
 - 673.1. veido lineāru Daugavas ūdeņu un krastmalas integrētas attīstības kompleksu ar jauktu daudzveidīgu izmantošanu kontekstā un saistībā ar Centrāltirgu, Spīķeriem un Pilsētas kanāla Kārļa baseinu. Pieļaujama teritorijas attīstība vairākos atsevišķos kompleksos;
 - 673.2. veido publiski pieejamas pietātnes;
 - 673.3. gar krastmalas promenādi pieļaujama speciālu pietātņu izbūve peldošu būvju ar publiskām funkcijām un mājlaivu novietošanai;
 - 673.4. krasta stiprinājumus papildina ar tauvošanās laipām pārejai uz peldošajām būvēm;
 - 673.5. nodrošina vietu (vietas) upju pasažieru kuģu pietātnei;
- 674. Kārļa Baseina akvatorija un teritorijas apkārtnē risināma kompleksi, metu konkursa kārtībā.

675. Kārļa baseina akvatorijā paredz tūrisma laivu piestātnes ar iekāpšanu no krasta līnijas, atbilstoši izbūvējot krasta stiprinājumus un ar to saistīto ārtelpu.

675.1. pieļaujama ūdenssporta un tūrisma servisa objektu un sezonas tirdzniecības objektu izbūve;

675.2. peldošo būvju un atklātas ūdens ainavas posmus pamīšus variē: gar krastu saglabājot posmus bez peldošām būvēm, izvietojot peldošas būves ar kopējo augstumu līdz 4,5 m, izvietojot peldošas būves ar augstumu līdz 8 m un veidojot renaturalizētu krastmalu atbilstoši 214.2.apakšpunkta prasībām bez peldošām būvēm šādā lineārā proporcijā – 5:3:1:1;

675.3. vertikālo akcentu (masti, navigācijas aprīkojums u.tml.) augstums netiek ierobežots;

675.4. kopējā stacionāro un peldošo objektu aizņemtā akvatorijas daļa nedrīkst pārsniegt 15% no iznomātās teritorijas platības;

675.5. posmā starp Vilhelma Purviša un Kārļa Mīlenbaha ielu stacionāras hidrotehniskas būves pieļaujams būvēt kā īslaicīgas lietošanas būves, izvietojot tās līdz perspektīvai tilta būvniecībai.

13.11.4. Ūdeņu teritorija (Ū3)

676. Ūdeņu teritorija (Ū3) ir teritorijas, kur galvenā izmantošana ir pilsētas grāvji un mazās ūdensteces, un noteikta, lai plānotu un nodrošinātu racionālu un ilgtspējīgu ūdens resursu izmantošanu laivu transportam, rekreācijai un vides aizsardzībai.

Teritorijas galvenie izmantošanas veidi

677. Inženiertehniskā infrastruktūra (14001).

678. Transporta lineārā infrastruktūra (14002): gājēju tilti.

679. Ūdenssaimnieciska izmantošana (23001).

680. Ūdens telpas publiskā izmantošana (24003).

Teritorijas papildizmantošanas veidi

681. Nenosaka

Citi noteikumi

682. Noteikumi Kīleveina ūdens telpas attīstībai:

682.1. veido jaunu centrālo publisko telpu Bieķensalas un Jelgavas ielu krustojuma rajonā Pārdaugavā, humanizējot degradēto ūdensteci un tās krastmalas;

682.2. pieļaujama akvatorijas paplašināšana un gājēju tiltu veidošana;

682.3. potenciālā piesārņojuma novēršanai Kīleveina grāvī izmantot fitotehnoloģijas atbilstoši izstrādātajiem pētījumiem;

682.4. sanācijas darbu procesā apstrādāt un attīrīt kanālā esošo ūdeni un stabilizēt Kīleveina grāvja ar smagajiem metāliem un NP piesārņotās dūņas;

682.5. veikt piesārņoto dūņu ekstrakciju ar zemes sūkni, dehidratēšanu un piesārņotā materiāla nogādāšanu licencētam bīstamo atkritumu apsaimniekošanas uzņēmumam uzglabāšanai poligonā vai pārstrādei;

682.6. veikt daļēja piesārņoto sedimentu izņemšanu līdz tādām dziļumam un tādā apjomā, kas nodrošina teritorijas atgriešanu pilsētvidē un drošu tās lietošanu, kā arī atlikušā sedimentu slāņa pārsegšanu/norobežošanu ar stabilizētu piesārņoto materiālu.

13.11.5. Ūdeņu teritorija (Ū4)

683. Ūdeņu teritorija (Ū4) ir ūdenstilpnes, kur galvenā izmantošana ir lietuss ūdens uzkrāšana, ekoloģiskās funkcijas nodrošināšanai.

Teritorijas galvenie izmantošanas veidi

684. Inženiertehniskā infrastruktūra (14001).

685. Ūdens telpas publiskā izmantošana (24003): ja tā nav pretrunā ar ostas darbību regulējošiem normatīviem aktiem.

Teritorijas papildizmantošanas veidi

686. Nenosaka

Citi noteikumi

687. aizliegts grāvjus, ūdensnotekas vai dabīgās noteces aizvietot ar caurulēm. Ja teritoriju apbūvējot vai kādu citu iemeslu dēļ ir nepieciešams grāvjus aizbērt un ja grāvja trasi nav iespējams pārvietot citā vietā, to var aizvietot ar cauruļvadu un papildu drenāžu, izstrādājot meliorācijas sistēmas pārbūves projektu un to realizējot pirms apbūves nodošanas ekspluatācijā;

688. ja grāvis (vai tam pielīdzināms ūdensobjekts) traucē būvju vai inženierkomunikāciju izvietošanu konkrētā zemesgabalā, grāvja trasi var pārvietot apbūvējamā zemesgabala robežās, nodrošinot grāvju vienotas noteces sistēmas darbību;

689. ja projektējamā iela vai piebraucamais ceļš šķērso atklātu grāvi vai ūdensnoteku, caurteka jāievieto atbilstoši grāvja garenprofila augstuma atzīmei.

690. Prasības ūdenstilpju (dīķu) ierīkošanai:

690.1. ūdenstilpes (ar platību 1000 m² un vairāk) ierīkošanai ir jāizstrādā būvprojekts;

690.2. ūdenstilpes izvietošanu nosaka ne tuvāk par 4 m no zemesgabala robežas.

691. Paaugstinot teritoriju būvniecībai, ierīko meliorācijas būves, kas saglabā piegulošajās teritorijās pastāvošo gruntsūdens līmeni.

14. TERITORIJAS AR ĪPAŠIEM NOTEIKUMIEM

14.1. Cita teritorija ar īpašiem noteikumiem (TIN1)

14.1.1. Laivu un jahtu ostu teritorija (TIN11)

692. Laivu un jahtu ostu teritorijā nodrošina daudzveidīgas, koncentrētas un specializētas akvatorijas un krastmalas attīstības iespējas dažādām interesēm (kuģošanas līdzekļiem, apmeklētājiem), integrējot to RVC publisko ārtelpu un apstādījumu sistēmas struktūrā. Teritorijā attīsta ar krastmalu tieši saistītu izmantošanu, arī jahtu un laivu būvniecību un jūrlietu amatniecību.
693. Laivu un jahtu ostas akvatoriju un sauszemes teritoriju var atdalīt ielas teritorija sarkanajās līnijās.
694. Teritorijā var veidot vienu vai vairākas jahtu ostas, ja tiek nodrošināta nepieciešamā akvatorijas platība un sauszemes teritorija.
695. Laivu un jahtu ostu izveidē ņem vērā turpmāk noteiktās atšķirīgās funkcijas.
- 696. Laivu un jahtu ostu teritorija Daugavas akvatorijas daļā starp Balasta dambi un FG dambi posmā no Enkura ielas līdz Ģipša ielai:**
- 696.1. veido viesu jahtu ostu ar izvērstu publisko funkciju un publisku promenādi – gar Balasta dambi.
- 696.2. pieļaujama izmantošana:
- 696.2.1. piestātnes ar ietilpību līdz 24 kuģošanas līdzekļiem;
- 696.2.2. specializētu piestātņu izbūve peldošu būvju ar publiskām funkcijām izvietojšanai;
- 696.2.3. nodrošina kuģu ceļu ērtai iebraukšanai CDE un FG dambju norobežotajos līčos un upju pasažieru kuģu piestātnei ar apgriešanās laukumu;
- 696.2.4. kopējā stacionāro un peldošo objektu aizņemtā akvatorijas daļa (teritorija, ietverot visas paredzētās piestātnes, mulīņus un kuģošanas līdzekļu un peldošo būvju novietņu laukumu) nedrīkst pārsniegt 30% no noteiktās jahtu ostas akvatorijas platības.
- 697. Laivu un jahtu ostu teritorija Eksportostas līča akvatorijā:**
- 697.1. veido daudzfunkciju viesu jahtu ostu ar izvērstu publisko funkciju, izstrādājot vienotu akvatorijas un saistīto krastmalu lokālplānojumu;
- 697.2. pieļaujama kuģošanas līdzekļu piestātņu izbūve;
- 697.3. pieļaujama specializētu piestātņu izbūve peldošu būvju ar publiskām funkcijām izvietojšanai;
- 697.4. atļauts izvietot stacionāras vai īslaicīgas lietošanas būves, kas saistītas ar ūdeņu un krastmalu izmantošanu: hidrotehniskas būves, sezonas aprīkojumu – peldošas platformas, laipas un pontonus ar kioskiem, kafejnīcām, paviljoniem un nojumēm

ar tirdzniecības un pakalpojumu funkciju. Kiosku, kafejnīcu, paviljonu un nojumju maksimālais augstums ir 4 m;

697.5. krasta līniju drīkst izmainīt krastu nostiprināšanai, lai novērstu to eroziju, kā arī piestātņu izbūves gadījumos. Krasta nostiprināšanu veic saskaņā ar akceptētu būvprojektu;

697.6. kopējā stacionāro un peldošo objektu aizņemtā akvatorijas daļa (teritorija, ietverot visas paredzētās piestātnes, moliņus un kuģošanas līdzekļu un peldošo būvju novietņu laukumu) nedrīkst pārsniegt 30% no noteiktās jahtu ostas akvatorijas platības;

697.7. nodrošina vietu upju pasažieru kuģu piestātnei.

698. Laivu un jahtu ostu teritorija Andrejostas akvatorijā:

698.1. veido pilna servisa jahtu ostu jūras jahtu apkalpošanai ar izvērstu publisko funkciju;

698.2. akvatorijas daļā pie Andrejsalas:

698.3. pieļaujama kuģošanas līdzekļu piestātņu izbūve;

698.4. pieļaujama specializētu piestātņu izbūve peldošu būvju ar publiskām funkcijām izvietošanai;

698.5. kopējā stacionāro un peldošo objektu aizņemtā akvatorijas daļa (teritorija, ietverot visas paredzētās piestātnes, moliņus un kuģošanas līdzekļu un peldošo būvju novietņu laukumu) nedrīkst pārsniegt 30% no noteiktās jahtu ostas akvatorijas platības;

698.6. nodrošina kuģu ceļu uz un no Pilsētas kanāla, krastmalas rekonstrukcijā arhitektoniski akcentējot kanāla grīvu („vārtus” uz kanālu);

698.7. nodrošina vietas Andrejsalas upju pasažieru kuģu piestātnēm.

698.8. pieļaujama gājēju tilta izbūve no Andrejsalas uz tagadējās Pasažieru ostas teritoriju;

698.9. atļauta kuģu, mazizmēra kuģošanas līdzekļu un citu peldlīdzekļu pietauvošana un to piestātņu izvietošana;

698.10. atļauta visu veidu kuģošanas līdzekļu pārvietošanās;

698.11. pieļaujamas būves, lai nokļūtu līdz mazizmēra kuģošanas līdzekļiem, tos pietauvotu un apkalpotu;

698.12. atļauts izvietot stacionāras vai īslaicīgas lietošanas būves, kas saistītas ar ūdeņu un krastmalu izmantošanu: hidrotehniskas būves, sezonas aprīkojumu – peldošas platformas, laipas un pontonus ar kioskiem, kafejnīcām, paviljoniem un nojumēm ar tirdzniecības un pakalpojumu funkciju. Kiosku, kafejnīcu, paviljonu un nojumju maksimālais augstums ir 4 m;

698.13. krasta līniju var izmainīt krastu nostiprināšanai, lai novērstu to eroziju, kā arī piestātņu izbūves gadījumos. Krasta nostiprināšanu veic saskaņā ar akceptētu būvprojektu;

698.14. upes gultnes izmaiņa ir pieļaujama aizsērējušo ūdens baseinu iztīrīšanai un kuģu ceļu padziļināšanai;

698.15. atļauts atjaunot krasta nostiprinājumus un ūdenī izbūvētās esošās piestātnes.

698.16. atjaunotās piestātnes, būves ūdenī atļauts paredzēt publiskai un komerciālu pakalpojumu izmantošanai, piemēram, kafejnīcām, skatu platformām, skatuvēm. Rekonstruējamajām piestātnēm ūdenī pieļaujama to esošā augstuma saglabāšana un virsūdens daļas apbūves laukuma palielināšana.

699. Laivu un jahtu ostu teritorija Āgenskalna līča akvatorijā:

699.1. teritorijā veido daudzfunkciju viesu jahtu ostu ar izvērstu publisko funkciju, izstrādājot vienotu akvatorijas un saistīto krastmalu lokālpilnojumu;

699.2. specializētu piestātņu izbūve peldošu būvju ar publiskām funkcijām izvietojšanai;

699.3. kopējā stacionāro un peldošo objektu aizņemtā akvatorijas daļa (teritorija, ietverot visas paredzētās piestātnes, mulīņus un kuģošanas līdzekļu un peldošo būvju novietņu laukumu) nedrīkst pārsniegt 10% no noteiktās jahtu ostas akvatorijas platības;

699.4. nodrošina kuģu ceļu ērtai tranzīta satiksmei un apgriešanās laukumu līdz 36 m gariem kuģiem;

699.5. nodrošina vietas upju pasažieru kuģu piestātnēm līcī pie Saules akmens;

699.6. krastmalas rekonstrukcijā paredz Mārupītes grīvas paplašināšanu un kuģu ceļa (laivām) savienojumu ar upi parka teritorijā;

699.7. paredz hidrotehniskus pasākumus līča ūdens apmaiņas uzlabojšanai;

699.8. arhitektoniski akcentē Zunda kanāla sākumu, veidojot kanāla vārtus;

699.9. pieļaujama gājēju tilta izbūve no Klīversalas uz Ķīpsalu un no AB dambja uz Ķīpsalu;

699.10. krasta līniju pieļaujams mainīt, veidojot līci jahtu ostai Klīversalā, nodrošinot tauvas joslas prasības.

700. Laivu un jahtu ostu teritorija Daugavas akvatorijas Ķīpsalas ziemeļu daļā:

700.1. veido pilna servisa jahtu ostu jūras jahtu apkalpošanai ar izvērstu publisko funkciju;

700.2. pieļaujama piestātņu ar ietilpību līdz 24 kuģošanas līdzekļiem izbūve pie daudzdzīvokļu namiem;

700.3. pieļaujama specializētu piestātņu izbūve peldošu būvju ar publiskām funkcijām izvietojšanai;

700.4. FG dambja rekonstrukcijā paredz piestātņi lielizmēra jūras jahtām;

700.5. kopējā stacionāro un peldošo objektu aizņemtā akvatorijas daļa (teritorija, ietverot visas paredzētās piestātnes, mulņus un kuģošanas līdzekļu un peldošo būvju novietņu laukumu) nedrīkst pārsniegt 30% no noteiktās jahtu ostas akvatorijas platības.

14.1.2. Kompleksas ūdens telpas attīstības teritorijas (TIN 12)

701. Kompleksas ūdens telpas attīstības teritorijas:

701.1. kompleksas ūdens telpas attīstības teritorija ir pilsētībūvnieciski un ainaviski nozīmīga vieta ar īpašu sabiedrisko funkciju potenciālu, kas kopā ar atbilstošās krastmalas teritorijas attīstību nodrošina lielu apmeklējuma kapacitāti un var tikt paredzēta funkcionēšanai visās sezonās. Teritorijā īsteno jaunu ainavu telpu attīstību un revitalizē vēsturiskās krastmalas, radot priekšnoteikumus unikālai arhitektūrai kultūrvēsturiskā vidē un saglabājot ūdenstelpu integritāti;

701.2. TIN 12 teritorijās atļauts izvietot peldošas būves kā unikālus akvatektūras objektus publiskai un citai atļautajai izmantošanai, nodrošinot to funkcionālu sasaisti ar ūdens ikdienišķo (Civillikuma izpratnē) izmantošanu;

701.3. pielietojot akvatorijas un krastmalu integrētas attīstības risinājumus, nodrošina ērtu apmeklētāju pieeju teritorijas objektiem: no ūdens puses – ar daudzveidīgiem kuģošanas līdzekļiem, bet no sauszemes – ar ielu šķērsojumiem, ja nepieciešams – divlīmeņu;

701.4. būvniecības un akvatorijas izmantošanas iecerēm un nepieciešamības gadījumā arī vietas vīzijas un optimālā scenārija izvēlei rīko atklātus arhitektūras konkursus. Minētās ieceres atļauts realizēt saskaņā ar būvprojektu, kas ir saskaņots NKMP, atbalstīts Padomē un akceptēts Būvvaldē;

701.5. konkursā nosaka un būvprojektā precizē visu nepieciešamo un pieļaujamo būvju un peldošās infrastruktūras gabarītus un krastmalas frontes garumu atsevišķām izmantošanām vai to objektiem;

701.6. peldošās būves un akvatektūras objekti nedrīkst traucēt kuģošanas līdzekļu satiksmi pa kuģu ceļiem un navigācijas tehnisko līdzekļu darbību;

701.7. projektā paredz publiskās ārtelpas apgaismojuma un atsevišķo objektu izgaismojuma, arī diennakts tumšajā laikā, risinājumus;

701.8. akvatorijas ar dažādu funkcionālo zonējumu atbilstoši marķē.

702. Kompleksas ūdens telpas attīstības teritorija akvatorijas daļā starp Akmens tiltu un Bīskapa gātes turpinājumu:

702.1. attīsta publisko infrastruktūru (piestātnes, laipas, peldošās ietves u.tml.) un peldošus ar akvatorijas izmantošanu saistītu pakalpojumu objektus krastmalas rekonstrukcijas un revitalizācijas ietvaros;

702.2. paredz piestātnes vēsturiskiem kuģiem, kas pārveidoti izmantošanai par restorāniem vai tirdzniecības objektiem;

- 702.3. zonā gar Akmens tiltu atļautas peldošas platformas kultūras objektiem, tirdzniecības objektiem, restorāniem. Šiem objektiem pieļaujama pieeja no Akmens tilta;
- 702.4. nav atļauta peldošu būvju un pārveidotu kuģošanas līdzekļu izmantošana viesnīcu u.tml. funkcijām;
- 702.5. veido publiski pieejamas piestātnes kuģošanas līdzekļu īslaicīgai novietošanai;
- 702.6. nodrošina peldošu upju pasažieru kuģu piestātņi;
- 702.7. paredz teritorijas transformēšanu izmantošanai ziemas sezonā;
- 702.8. peldošas būves, ņemot vērā arī to paredzamo aprikojumu, nedrīkst projicēties virs Akmens tilta klātnes skatos no 11.novembra krastmalas;
- 702.9. kopējā peldošo objektu un hidrotehnisko būvju aizņemtā Ū2-1 teritorijas akvatorijas daļa nedrīkst pārsniegt 5% no plānojamās ūdens teritorijas platības.

703. Kompleksas ūdens telpas attīstības teritorija pie 11.novembra krastmalas starp Peldu ielu un Dzelzceļa tiltu:

- 703.1. kā kompleksa galveno publisko objektu veido upju pasažieru staciju kontekstā ar starptautisko autoostu un pilsētas sabiedrisko transportu;
- 703.2. veido publiski pieejamas piestātnes;
- 703.3. attīsta publiskās infrastruktūras, ar akvatorijas izmantošanu saistītu pakalpojumu objektus;
- 703.4. pieļaujamas platformas un peldošas būves sezonas tirdzniecības objektu un restorānu izvietojumam;
- 703.5. līdz perspektīvā Zemgales tilta būvniecībai vēsturiskos Zemgales tilta balstus arhitektoniski un funkcionāli veido kā Spīķeru kompleksa „ūdens vārtus” un telpisko saikni ar Pilsētas kanāla Kārļa baseinu. Objektam uz ūdens pieļaujams veidot pieeju, izmantojot bijušā Zemgales tilta balstu;
- 703.6. paredz teritorijas transformēšanu izmantošanai ziemas sezonā;
- 703.7. peldošo būvju augstums nedrīkst būt lielāks par 8 m virs ūdens līmeņa;
- 703.8. saglabā vismaz 70% vēsturisko krasta stiprinājuma margu;
- 703.9. kopējā stacionāro un peldošo objektu aizņemtā akvatorijas daļa nedrīkst pārsniegt 10% no kompleksa ūdens teritorijas platības.
- 703.10. Kompleksas ūdens telpas attīstības teritorija pie Daugavas krastmalas posmā no Centrāltirgus ielas (Pilsētas kanāla) līdz Salu tiltam:
- 703.11. veido lineāru Daugavas ūdeņu un krastmalas integrētas attīstības kompleksu ar jauktu daudzveidīgu izmantošanu kontekstā un saistībā ar Centrāltirgu, Spīķeriem un Pilsētas kanāla Kārļa baseinu. Pieļaujama teritorijas attīstība vairākos atsevišķos kompleksos;

- 703.12. veido publiski pieejamas piestātnes;
- 703.13. gar krastmalas promenādi pieļaujama speciālu piestātņu izbūve peldošu būvju ar publiskām funkcijām un mājlaivu novietošanai;
- 703.14. krasta stiprinājumus papildina ar tauvošanās laipām pārejai uz peldošajām būvēm;
- 703.15. nodrošina vietu (vietas) upju pasažieru kuģu piestātnei;
- 703.16. pieļaujama ūdenssporta un tūrisma servisa objektu un sezonas tirdzniecības objektu izbūve;
- 703.17. peldošo būvju un atklātas ūdens ainavas posmus pamīšus variē: gar krastu saglabājot posmus bez peldošām būvēm, izvietojot peldošas būves ar kopējo augstumu līdz 4,5 m, izvietojot peldošas būves ar augstumu līdz 8 m un veidojot renaturalizētu krastmalu atbilstoši 214.2. apakšpunkta prasībām bez peldošām būvēm šādā lineārā proporcijā – 5:3:1:1;
- 703.18. kopējā stacionāro un peldošo objektu aizņemtā akvatorijas daļa nedrīkst pārsniegt 15% no iznomātās teritorijas platības;
- 703.19. posmā starp Vilhelma Purviša un Kārļa Mīlenbaha ielu stacionāras hidrotehniskas būves pieļaujams būvēt kā īslaicīgas lietošanas būves, izvietojot tās līdz perspektīvai tilta būvniecībai.

704. Kompleksas ūdens telpas attīstības teritorija pie Zaķusalas (Zaķusalas osta):

- 704.1. veido piestātnes ar ūdens sporta un tūrisma infrastruktūras objektiem dabas ainavā, kontekstā ar ūdens sporta objektu attīstību salas krastā pie Mazās Daugavas;
- 704.2. nodrošina laivu steķi (muliņu) upju pasažieru kuģu piestātnei ar sezonas satiksmei nepieciešamo infrastruktūru;
- 704.3. veido publisku peldvietu teritorijas ziemeļrietumu malā;
- 704.4. nodrošina pastāvīgu glābšanas posteņa vietu ar novērošanas torni;
- 704.5. veido laivošanas piestātnes ūdenstūrisma un sportam saistībā ar Zaķusalas parkā veidojamo dabas tūrisma taku tīklu, apmetņu vietām un brīv dabas publisko pasākumu teritoriju;
- 704.6. kopējā stacionāro un peldošo objektu aizņemtā akvatorijas daļa nedrīkst pārsniegt 5% no iznomātās ūdens teritorijas platības.

705. Kompleksas ūdens telpas attīstības teritorija Bieķengrāvja daļā pie Lucavsalas un Mazās Daugavas (RVC Dienvidu salu arhipelāga centrā):

- 705.1. teritoriju attīsta kā mērķa teritoriju laivotājiem un dzīvošanai uz ūdens kontekstā ar RVC ainavas uztveres telpu ar Zaķusalas priekšplānu. Pieļaujama teritorijas attīstība vairākos atsevišķos kompleksos;
- 705.2. teritorijā veido viesu jahtu ostu vai pilna servisa jahtu ostu un publiskas peldvietas;

- 705.3. teritorijā papildus laivu un jahtu ostai pieļaujama;
- 705.4. mājlaivu piestātņu izbūve;
- 705.5. airēšanas sportam paredzēto laivu māju nepieciešamās infrastruktūras izbūve;
- 705.6. plānojot teritorijas attīstību, ņem vērā iespējamo ziemas sporta aktivitātēm nepieciešamo teritoriju;
- 705.7. Lucavsalas ragā veido steķi ar skatu platformu, akcentējot salas formu;
- 705.8. nodrošina pastāvīgu glābšanas dienesta posteņa izbūvi ar novērošanas torni;
- 705.9. nodrošina vietu upju pasažieru kuģu piestātnēm pie Mūkusalas un Lucavsalas;
- 705.10. stacionāras hidrotehniskas būves perspektīvo tiltu vietās pieļaujams izbūvēt kā īslaicīgas lietošanas būves līdz attiecīgā tilta būvniecībai.

706. Kompleksas ūdens telpas attīstības teritorija Ķīpsalā starp Balasta dambi un CDE dambi:

- 706.1. veido viesu jahtu ostu ar publisku promenādi – molu gar CDE dambi, ko rekonstruē saskaņā ar NKMP nosacījumiem. Nav atļauts veidot kruīza kuģu piestātni;
- 706.2. viesu jahtu ostā var integrēt vēsturisko kuģu un jūrniecības ekspozīciju;
- 706.3. veido izvērstu publisko funkciju, tajā integrējot publisku peldvietu;
- 706.4. peldošas būves skatos no Daugavas labā krasta un Vanšu tilta nedrīkst aizsegst Balasta dambja apbūvi. Prasības jahtu ostas sauszemes būvēm noteiktas Noteikumu 608.20.3.apakšpunktā. Šo būvju maksimālo augstumu nosaka detālplānojumā, veicot plānotās apbūves analīzi no visiem minētajiem skatu punktiem;
- 706.5. jahtu ostas un citu piestātņu steķu un laipu konstrukcijas akvatorijas daļā Balasta dambja priekšplānā veido, izmantojot koka pāļus un nodrošinot iekļaušanos Ķīpsalas vēsturiskās daļas krastmalas panorāmā.

707. Kompleksas ūdens telpas attīstības teritorija Zunda dienvidu daļā:

- 707.1. senkrasta ainavas telpā starp Zunda un Nameja krastmalām attīsta daudzfunkcionālu teritoriju, kas nodrošina lielu apmeklējuma kapacitāti, labiekārtojumam un būvēm izvirzot īpašas arhitektūras prasības;
- 707.2. teritorijas attīstība pieļaujama vairākos atsevišķos kompleksos;
- 707.3. saglabā nepārtrauktu skatu perspektīvu starp krastmalu promenādēm;
- 707.4. nodrošina kuģu ceļu Zunda akvatorijā un upju pasažieru kuģu piestātnes pie svarīgākajiem publiskajiem objektiem;
- 707.5. pieļaujamās atsevišķas laivu piestātnes un speciālas nozīmes piestātnes peldošām būvēm ar publiskām funkcijām;

707.6. kopējā stacionāro un peldošo objektu aizņemtā akvatorijas daļa posmā starp Krišjāņa Valdemāra ielu un Balasta dambi nedrīkst pārsniegt 10% no teritorijas platības, saglabājot vizuāli brīvu akvatorijas centrālo daļu;

707.7. pie esošajiem krasta stiprinājumiem veido krastmalas laipas.

708. Akvatorijas daļa Ķīpsalas ziemeļaustrumos starp Balasta dambi un FG dambi:

708.1. veido pilna servisa jahtu ostu jūras jahtu apkalpošanai ar iespēju dzīvojamo un komerciālo peldošo būvju kompleksa attīstībai (atkarībā no FG dambja rekonstrukcijas risinājuma perspektīvā);

708.2. veido publisku promenādi – gar Balasta dambi.

708.3. teritorijas attīstība pieļaujama vairākos atsevišķos kompleksos;

708.4. FG dambja rekonstrukcijā paredz piestātņi lieliem buru kuģiem, regatēm.

709. Teritorija akvatorijas daļā Ķīpsalas ziemeļos, Roņu dīķī un Zunda ziemeļu daļā:

709.1. teritorijas attīstība pieļaujama vairākos atsevišķos kompleksos, nodrošinot kuģošanas satiksmi un esošo piestātņu ekspluatāciju;

709.2. veido pilna servisa jahtu ostu jūras jahtu apkalpošanai ar attīstītu publisko pakalpojumu funkciju Daugavas akvatorijā;

709.3. pilna servisa jahtu ostas sauszemes infrastruktūru veido Roņu dīķa un Zunda krastmalā;

709.4. izbūvē arhitektūras un vides dizaina objektu kompozīciju (FG dambja nobeigums, „Ķīpsalas smaile”) ar Rīgas kuģu ceļa vārtu ainavas motivu;

709.5. FG dambja rekonstrukcijā paredz piestātņi lieliem buru kuģiem, regatēm;

709.6. atļauta ostas darbības nodrošināšanai nepieciešamā teritorijas izmantošana saskaņā ar Noteikumu 551.4.apakšpunktu;

709.7. pieļaujama piestātņu ar ietilpību līdz 24 kuģošanas līdzekļiem izbūve pie daudzdzīvokļu namiem.

14.1.3. Peldmāju teritorija Zundas kanālā (TIN 13)

710. Peldmāju teritorijā atļauta peldmāju izvietošana, nepieciešamās infrastruktūras un inženierkomunikāciju, krasta stiprinājumu, laipu un laivu novietņu izbūve;

711. Peldmājas izvieto:

711.1. Zunda kanāla austrumu pusē gar Zunda krastmalu posmā no Ģipša ielas līdz Ogļu ielas turpinājuma līnijai;

711.2. Zunda kanāla rietumu pusē posmā no Roņsalas ielas turpinājuma līnijas līdz Ū4 zonas ziemeļu robežai;

711.3. attīstības priekšlikumu izstrādā kompleksi visai teritorijai atklāta arhitektūras konkursa rezultātā kā eksperimentālas būvniecības projektu.

712. Prasības peldmāju izvietošanai:

- 712.1. nosakot muliņu (steķu) robežlīniju, respektē esošās un perspektīvās kuģu satiksmes prasības;
- 712.2. peldmāju augstums nepārsniedz 8 m virs ūdens līmeņa;
- 712.3. vienai peldmājai (ar nepieciešamo infrastruktūru) paredzētā maksimālā ūdens fronte ir 15 m;
- 712.4. minimālais attālums starp divu peldmāju jebkurām konstrukcijas daļām ir 6 m;
- 712.5. vismaz gar divām peldmājas fasādēm pilnā to garumā nodrošina pieeju laipai, tiltam vai krastam;
- 712.6. laipu, pie kuras novieto peldmāju, veido no neslīdoša materiāla un tā ir vismaz 2,4 m plata ar pilnīgi brīvu eju starp aprīkojuma ierīcēm ne mazāk kā 1,8 m platumā;
- 712.7. katrai peldmājai krastā paredz autonovietni vismaz vienai automašīnai un saimniecības ēku (līdz 6 m²) ar atkritumu konteineru (tvertnes) nojumi. Saimniecības ēkas bloķē katram peldmāju pārim vai arī izvieto vienkopus;
- 712.8. vienai peldmājai paredz vismaz divas laivu novietnes;
- 712.9. peldmāju būvē uz negrimstošas peldsistēmas. Ja peldsistēmai tiek izmantots dobs korpus, to aprīko ar bilžu sūkņiem un tai ir jābūt reģistrētai Kuģu reģistrā, ja to paredz normatīvie akti;
- 712.10. katru peldmāju nostiprina atsevišķi pie pāļiem vai atbilstošiem krasta balstiem. Pāļu garums ir 60 cm virs 1% plūdu atzīmes;
- 712.11. attālums no maksimāli noslogotas peldsistēmas iegrimis dziļuma līdz ūdenstilpes gruntij nav mazāks par 60 cm pie zemākā reģistrētā ūdens līmeņa;
- 712.12. peldmāju projektēšanā ievēro Noteikumus un prasības, kas būtu piemērojamas attiecīgai sauszemes būvei ar tādu pašu funkciju tiktāl, ciktāl tas ir tehniski iespējams attiecībā uz peldošu būvi, ņemot vērā klimatisko apstākļu ietekmē radītās slodzes, pārvietošanas slodzes un piekļuves aprīkojuma slodzes;
- 712.13. peldmāju pieslēdz pilsētas ūdensvada, kanalizācijas un elektroapgādes tīkliem;
- 712.14. pieļaujama terminēta izmantošana; piestātņu izbūve peldmājām ar ne mazāk kā trīs peldmāju novietnēm vienā piestātnē.

14.1.4. Kompleksi plānojamās teritorijas (TIN14)

Pamatinformācija

713. Nodrošināt Zaķusalas un Kileveina grāvja teritorijas kompleksu, ilgtspējīgu un ainaviski kvalitatīvu attīstību, veidojot daudzveidīgu, publiski pieejamu ūdensmalu un savstarpēji saistītu publiskās ārtelpas tīklu, kas balstīts dabiskas krastmalas saglabāšanā, rekreācijas iespēju pilnveidē un funkcionāli saskaņotā plānojumā.

Citi noteikumi

714. Ja atceļ Zaķusalas lokālplānojumu, tad teritorija ir kompleksi plānojama, izvēloties piemērotāko plānošanas instrumentu.
715. Kīleveina grāvja krastmalu labiekārtojumu veido ar dažādu raksturu – vietām izkopjot un saglabājot dabisku nenostiprinātu, stiprinātu krastmalu ar apstādījumiem un izbūvējot tauvas joslu aktīvai atpūtai pa ūdensobjekta perimetru abos krastos un ar vertikāli stiprinātiem krastmalas posmiem šķērsojumu vietās:
- 715.1. veido jaunu centrālo publisko telpu Bieķensalas un Jelgavas ielu krustojuma rajonā Pārdaugavā, humanizējot degradēto ūdensteci un tās krastmalas;
- 715.2. ūdensobjektam veic padziļināšanu un veido to kā vietēju sateces baseinu ar virszemes lietusūdens sistēmām;
- 715.3. vertikālā krastu stiprinājuma daļa nepārsniedz 40 cm virs gada vidējā ūdens līmeņa;
- 715.4. pieļaujama akvatorijas paplašināšana un gājēju tiltu veidošana;
- 715.5. pāri Kīleveina grāvim atļauts veidot gājēju tiltus, kas būtu nepārtrauktas un savstarpēji sasaistītas publiskās ārtelpas tīkla nodrošinājums. Gājēju tilti projektējami tā, lai tie netraucētu ūdenstransporta satiksmei;
716. Atļauta peldošu platformu un sporta rekreācijas infrastruktūras izvietošana, ar to izmantošanu nepieciešamās infrastruktūras un inženierkomunikāciju, krasta stiprinājumu, laipu un laivu novietņu izbūve.
717. Platformas izvieto:
- 717.1. Zunda akvatorijā starp AB dambi un Klīversalu;
- 717.2. attīstības priekšlikumu izstrādā kompleksi visai teritorijai atklāta arhitektūras konkursa rezultātā kā eksperimentālas būvniecības projektu;
718. Prasības platformu izvietošanai:
- 718.1. nosakot muliņu (steķu) robežlīniju, respektē esošās un perspektīvās kuģu satiksmes prasības;
- 718.2. peldbūvju augstums nepārsniedz 4 m virs ūdens līmeņa;
- 718.3. laipas veido no neslīdoša materiāla un tā ir vismaz 2,4 m plata.

14.2. Vietējas nozīmes kultūrvēsturiskā un dabas teritorija (TIN4)

Pamatinformācija

719. Teritorijas, kam attīstoties veicināma kultūras mantojuma, vietas autentiskuma saglabāšana, neradot nelabvēlīgu ietekmi uz nemateriālajām kultūras vērtībām un neradot neatgriezeniskas izmaiņas vietas struktūrā.

14.2.1. Kultūrvēsturiski nozīmīga, autentiska pilsētvides teritorija (TIN41)

Pamatinformācija

720. Kultūrvēsturiski nozīmīgas, autentiskas pilsētvides teritorijas – teritorijas ar augstu specifiska kultūrvēsturiskās vides kopuma saglabātības pakāpi, kam izstrādājami atsevišķi noteikumi.

Citi noteikumi

721. Jaunbūvju un esošo ēku pārbūvju gadījumos saglabā konkrētajai teritorijai raksturīgo apbūves blīvumu, mērogu, apbūves augstumu, ēku apjomu un fasāžu kompozīcijas principus, izmantotos materiālus un jumtu ainavu.
722. Jaunbūvēm gar ielu maksimāli pieļaujamo augstumu nosaka Būvvalde pēc ielas ainavas telpiskās analīzes, ko veic būvprojektā no skatu punktiem, kurus nosaka plānošanas un arhitektūras uzdevumā.
723. Iekškvartāla telpā jaunbūvēm un rekonstruējamām esošām ēkām pieļaujams tāds augstums, lai tās nebūtu redzamas no publiskās ārtelpas.
724. Esošām vēsturiskajām ēkām būves arhitektonisko akcentu veidošana nav pieļaujama, ēku pārveidojumus veic:
- 724.1. pārbūvē, atjaunošanā un restaurācijā nav pieļaujamas disharmonējošas mēroga un ritma izmaiņas fasādēs, arhitektoniskajā dekorā un apdarē, dzegu veidotajā augstuma līnijā, kā arī jumtu, arhitektonisko akcentu un dūmeņu veidotajā siluetā;
 - 724.2. pārbūve pieļaujama vienīgi tās plānojuma kvalitātes, labiekārtojuma tehniskā līmeņa paaugstināšanai, konstruktīvu defektu novēršanai, saglabāšanas apstākļu uzlabošanai, kā arī pielāgojot tās citai izmantošanai;
 - 724.3. nav pieļaujamas apjoma izmaiņas, kas pazemina ēkas kultūrvēsturisko vērtību un degradē pilsētvides ainavu skatos no publiskās ārtelpas;
 - 724.4. apjoma palielināšana, jumtu paaugstināšana vai formas maiņa atļauta šādās situācijās: ja ēka ir paredzēta nacionālas nozīmes kultūras institūcijai vai ja tā ir izglītības objekts (piemēram, koncertzāle Lielā Ģilde, Latvijas Nacionālais mākslas muzejs u.c.), veicot kvalitatīvus pārveidojumus šo objektu pamatfunkciju nodrošināšanai, un ja to atbalstījusi Padome.
725. Saglabā un atjauno raksturīgos ielu šķērsprofilus un tradicionālos segumus.
726. Ievēro un pilnveido teritorijā raksturīgās labiekārtojuma un stādījumu tradīcijas.

14.2.2. Ķīpsalas vēsturiskā apbūve (TIN42)

Pamatinformācija

727. Teritorija, kas ir daļa no pilsētībūvniecības pieminekļa „Ķīpsalas vēsturiskā apbūve” izdalīta, lai saglabātu 19.gs. un 20.gs. pirmās puses dzīvojamo, saimniecisko un industriālo apbūvi, attīstītu kultūrvēsturisko vidi, nodrošinot vēsturiskajai apbūvei

raksturīgo mērogu, materiālus un telpisko struktūru, kā arī dabiskās ainavas un krastmalas vērtības, lai jaunā apbūve un labiekārtojums harmoniski iekļautos vēsturiskajā pilsētvidē.

Citi noteikumi

- 728. Saglabāt ielu un pagalmu telpas kultūrvēsturiskās vides raksturu un ēku izvietojuma un teritorijas plānojuma principus;
- 729. Saglabā vēsturiskajai apbūvei raksturīgos apdares materiālus un pielietojuma principus;
- 730. Autonovietņu skaitu precizē atkarībā no konkrētā zemesgabala iespējām, ņemot vērā pārējās Noteikumu prasības, tajā skaitā prasības pagalmu labiekārtošanai un apstādījumu veidošanai;
- 731. Minimālā jaunveidojama zemesgabala platība ir 1200 m²;
- 732. Uz zemesgabala, kura platība nepārsniedz 1200 m², var izvietot vienu galveno ēku, izņemot perimetrālas apbūves teritoriju;
- 733. Uz zemesgabala, kura platība pārsniedz 1200 m², var izvietot vairāk nekā vienu galveno ēku, ja zemesgabalā pieļaujamais apbūves laukums pārsniedz 330 m² - noteikto vienas ēkas apbūves laukumu. Šo noteikumu nepiemēro perimetrālas apbūves teritorijā;
- 734. Savrupmāju teritorijā pieļaujami daudzdzīvokļu nami, ievērojot apkārtējās apbūves raksturu un mērogu. Daudzdzīvokļu nama zemesgabala vai daudzdzīvokļu namam paredzētās zemesgabala daļas maksimālais apbūves blīvums ir 20%;
- 735. Savrupmāju teritorijā ir atļauta esošo daudzdzīvokļu namu un rindu māju rekonstrukcija, ievērojot apkārtējās apbūves raksturīgo mērogu;
- 736. Jauktas apbūves teritorijās nav atļauta rindu māju būvniecība;
- 737. Jaunbūves:
 - 737.1. jaunbūves apjomu veido vēsturiskai apbūvei raksturīgā mērogā, ievērojot ēku apjomu proporcijas, jumtu formas, fasāžu ritmu un dominējošos apdares materiālus;
 - 737.2. savrupmāju teritorijā atļautās galvenās ēkas apbūves laukums nedrīkst pārsniegt 330 m² un pamatapjoma platums – 12,5 metrus;
 - 737.3. nav atļauta tādu jaunbūvju būvniecība, kas telpiski, kompozicionāli vai materiālu pielietojuma ziņā disharmonē ar aizsargājamo vēsturisko apbūvi;
 - 737.4. ēkas būvapjoma atļauto trešo stāvu veido kā jumtā izbūvētu vai jumta stāvu, kura izmantojamā platība nedrīkst būt lielāka par 2/3 no otrā stāva platības;
 - 737.5. teritorijas labiekārtošanā izmanto koku un krūmu stādījumus atbilstoši raksturīgajai vēsturiskajai ainavai;
 - 737.6. žogu gar ielu ir atļauts veidot arī kā slēgtu koka dēļu sētu;
 - 737.7. zemesgabaliem Balasta dambī ar fasādēm pret Daugavu maksimālais žoga augstums pret ielu ir 1,7 m;

- 737.8. Balasta dambī saglabā un rekonstruē esošos Daugavas krastmalas stiprinājumus ar dabīgajiem akmeņiem (bolverka konstrukciju) un, kur to nav, veido jaunus nogāzes stiprinājumus no atbilstoša materiāla;
- 737.9. saglabā, restaurē un atjauno ielu segumu ar apaļakmeņu un kalto bruģi;
- 737.10. saglabā Balasta dambja apbūves panorāmu un nepārtrauktu skatu perspektīvu gar Balasta dambi;
- 737.11. zemesgabalos gar Ogļu ielu saglabā reljefu, ko veido Balasta dambja uzbēruma rietumu daļa;
- 737.12. Āzenes ielas augstuma atzīmes un šķērsprofilu sarkanajās līnijās projektē, ņemot vērā ielas un zemesgabala Āzenes ielā 20/22 līmeņu starpību;
- 737.13. krastmalu apstādījumu teritorijā starp Balasta dambi un CDE dambi atļauts veidot viesu jahtu ostas sauszemes infrastruktūras būves:
- 737.14. veido attīstītu publisko ārtelpu, publiskās un jahtu servisa funkcijas nodalot pa līmeņiem;
- 737.15. jahtu ostas būvēm pieļaujams veidot vienlaidu pārsegumu ar apstādījumiem kā jumta dārzu virs būvju pirmā stāva atbilstoši Noteikumu prasībām un tā stādījumu platību iekļaut brīvās teritorijas aprēķinā, ja tas tiek veidots kā publiski izmantojama ārtelpa, kas nodrošina gājēju satiksmi no Vanšu tilta un savienojas ar esošajām reljefa atzīmēm CDE dambja sākumā un Balasta dambja krasta stiprinājuma pakājē Ķīpsalā;
- 737.16. jahtu ostas sauszemes daļas būves skatos no Balasta dambja nedrīkst projicēties virs Vanšu tilta klātnes, vienlaikus nodrošinot TIN12 prasības;
- 737.17. nav atļauts veidot atklātas autonovietnes. Nepieciešamās autostāvvietas, tajā skaitā autobusu stāvvietas, pieļaujams veidot pazemes līmenī vai zemes līmenī, veidojot labiekārtojumu, saglabā vērtīgākos ainavu veidojošos elementus – kokus, krūmus, piekrastes biotopus u.tml. un ar atbilstošiem apstādījumiem;
738. Ķīpsalas austrumu krasta dabisko ainavu zonā:
- 738.1. saglabā dabiskas ainavas raksturu;
- 738.2. veidojot labiekārtojumu, saglabā vērtīgākos ainavu veidojošos
- 738.3. elementus – kokus, krūmus, piekrastes biotopus u.tml. un ar atbilstošiem apstādījumiem, tajā skaitā būvju pārsegumiem ar apstādījumiem, veido dabiskas ainavas raksturu;
- 738.4. saglabā vērtīgāko apaugumu vēsturiskajā krastmalā ar dabīgo akmeņu stiprinājumu.
739. Ielās veidojami caurlaidīgi segumi, ieteicams vietēja materiāla; paaugstinātas ietves neveidot, gājēju joslu veidot vienlīmeņa ar brauktuvi; var veidot kompozicionālu un funkcionāli pamatotus ēku priekšlaukumus; ielām, tostarp ielu šķērsprofilam var rīkot ainavu arhitektūras konkursu;

- 740. Veidojams vienota augstvērtīga dizaina mēbelējums un apgaismojuma elementi, kam var rīkot dizaina konkursu;
- 741. Atjaunojami un saglabājami dārzu stādījumi ar augļukokiem;
- 742. Ielu ārtelpa veidojama ar salām, papildus ielu stādījumi veidojami ar puduru kokaugu stādījumiem, sortimentam izvēloties augļu kokaugu vai Latvijas vietējās sugas atbilstoši 4.Pielikumam.

14.2.3. Rīgas pilsētas vēsturiskais centrs (TIN43)

Pamatinformācija

- 743. Nodrošināt valsts nozīmes pilsētbūvniecības pieminekļa Nr.7442 „Rīgas pilsētas vēsturiskais centrs” teritorijas saglabāšanu, kas ieguvusi augstāko starptautisko kultūras mantojuma novērtējumu, un apstiprina šā kultūras objekta īpašo un unikālo vērtību pasaules mērogā.

Citi noteikumi

- 744. Atbilstoši tiesību aktu prasībām un šiem noteikumiem.

14.2.4. UNESCO Rīgas pilsētas vēsturiskais centrs un tā aizsardzības zona (TIN44)

Pamatinformācija

- 745. Nodrošināt Rīgas vēsturiskā centra aizsardzību, kas noteikts kā visas pasaules sabiedrības kultūrvēsturisko mantojumu ar UNESCO statusu.

Citi noteikumi

- 746. Atbilstoši tiesību aktu prasībām un šiem noteikumiem.

14.2.5. Pilsētbūvnieciskie ansambļi (TIN45)

Pamatinformācija

- 747. Nodrošināt Centra parku ansambļa, Barona izglītības un sporta pudura jeb klastera, Centra parku ansambļa kā vienota, nepārtraukti uztverama un kompozicionāli saskaņota zaļās struktūras loka saglabāšanu un pilnveidi ap Vecrīgu, atjaunojot un veidojot parku telpas, stiprinot vizuālās un funkcionālās saiknes starp pilsētas daļām un ainavām, ierobežojot apbūvi un transporta dominanci, kā arī attīstot ilgtspējīgu, dabas klātbūtnē balstītu publisko ārtelpu.

Citi noteikumi

748. Noteikumi Centra parku ansamblim:

- 749. Teritorijās, kur Centra parku ansamblī parka telpu aizstājusi apbūve un ielas, tās jāpilnveido turpinot centra parka ansambļa telpiskos, kompozīcijas un vērtību principus, veidojot skvērus, alejas, priekšdārzus utml. elementus, vairojot ansambļa turpināmību.

750. Saistīt visus Centra parku ansambļa elementus hierarhiski un kompozicionāli saskanīgi, vairojot ansambļa turpināmību.
751. Parka struktūrai pakārto esošo apbūvi parkā, bulvāru šķērsojumu parkā, utml., saglabājot un pilnveidojot Centra parku ansambli parka ainavas sajūtu.
752. Jauna apbūve Centra parku ansamblī nav pieļaujama, esošo apbūvi parkā pakārto, prioritāri izceļot parka struktūru un ainavu.
753. Nojaucot esošo apbūvi Centra parku ansamblī tā aizstājamā ar parku.
754. Esošā apbūve pilnveidojama tikai ar brīvstāvošas apbūves parkā raksturu, apbūvei saglabājot parka ainavas sajūtu; kvartālos, kuru posmos iedibinātaimetrāla apbūve kompozicionāli pamatoti atjauno un veido priekšdārzus, vairo pagalma stādījumu īpatsvaru.
755. Ielas ainavā apbūves priekšplāna veidojami kokaugu stādījumi, parka koptēla un viengabalainības pilnveidošanai.
756. Atjauno parka telpu, parka gaisotni un tēlu 11. novembra krastmalā un Eksporta ielā, ieskaujot Vecrīgu un Citadeles kvartālu, pilnveidojot kanonisko Vecrīgas siluetu. Daugavas malas telpā jauna apbūve nav atļauta.
757. Jaunveido parka telpu, parka gaisotni un tēlu 13. janvāra ielā, ieskaujot Vecrīgu un turpinot Kanālmalas apstādījumu loku. Veidojumi koku režģa stādījumi, lai strukturētu telpu
758. Jaunveido parka telpu, parka gaisotni kanāla posmā no dzelzceļa līdz Daugavai, tostarp Kārļa baseina daļā, turpinot Kanālmalas apstādījumu loku. Pārvietot Rīgas autoostu un atjaunot parku, kas savienotu ar Vecrīgu un 13. janvāra ielas apstādījumus ar Centrāltirgu pa dzelzceļa patilti un Prāgas ielas tuneli.
759. Hierarhiski un kompozicionāli saskanīgi pilnveidot Centra parku ansambļa sasaisti ar:
 - 759.1. Uzvaras parka, Arkādijas parka, Māras diķa un Mārupītes mežaparka parku ansamblī;
 - 759.2. Kīleveina grāvi un Latvijas Universitātes Akadēmisko centru Torņakalnā;
 - 759.3. Ķīpsalu, Skansti, un Daugavas salām.
760. Sasaistes īstenojamas veidojot ielas ar stādījumiem, aizsargājot un veidojot vizuālas saiknes, kā arī izceļot ar augu radītām vietzīmēm (piemēram, Daugavas abās pusēs stādot kokus ar atspoguļojošām sugām, piemēram, ozoli, piramīdveida papeles, tādējādi radot spēcīgu vizuālu rezonansi starp abiem upes krastiem).
761. Aizsargāt kokaugu stādījumus, augsni un grunti, to aizliegts pārvietot.
762. Apsaimniekojot teritorijas ievēro ilgtspējīgos lietusūdens apsaimniekošanas risinājumus aizsardzībai pret applūšanu ekstrēmajās lietusgāzēs.
763. **Noteikumi Barona izglītības un sporta puduris jeb klasteri pilnveido kā izglītības un sporta puduri jeb klasterim:**
 - 763.1. skvēru pārbūvē rīkojot atklātu ainavu arhitektūras konkursu;

- 763.2. pārbūvējot ēkas tām veidot zaļos jumtus, var veidot jumta terases;
- 763.3. Centra sporta kvartālu jeb teritoriju, ko ieskauj Aleksandra Čaka, Ērgļu un Krišjāņa Barona ielas, veidot kā aktīvās atpūtas zonu, pārējā teritorijā vairojot apbūves parkā gaisotni;
- 763.4. ansambļa Z puses no Krišjāņa Barona ielas centrālajā daļā veidot parku mierīgai atpūtai; veidot ārtelpu izglītības un sporta iestāžu un apkaimes bērniem, jauniešiem un viņu ģimenēm draudzīgu un aicinošu ar mierīgās atpūtas vietām;
- 763.5. ansambļa Z puses no Krišjāņa Barona ielas autonomvietnes un autostāvietas ir aizliegtas; īslaicīgās autostāvietas un piegādes ceļi integrējami laukumā veidojot, radot daudzfunkcionālu pielietojumu;
- 763.6. veidot tikai minimālu vides un sociālai drošībai nepieciešamo nožogojumu to integrējot mēbelējumā un/ vai stādījumos; vēsturiskā žoga daļas atjaunojamas funkcionāli un kompozicionāli tās pamatojot;
- 763.7. veidot daudzfunkcionālas pilnvērtīgi izmantojamas cieto segumu platības tās samazinot līdz funkcionālam minimumam, tostarp integrējot tajās īslaicīgās autostāvietas un apvienojot teritorijas piegādes ceļus; Ērgļu ielu veidot kā gatvi, kur gājējam, velosipēdistam, autotransportam un stādījumiem ir līdzvērtīgas tiesības;
- 763.8. sporta kvartālā veidot aizsargstādījumus no ielām; veidot ūdensobjektus un stādījumus siltumsaļas mazināšanai un saiknes ar dabu vairošanai;
- 763.9. pārbūvējot Centra sporta kvartālu veidot pazemes autonomvietnes;
- 763.10. Krišjāņa Barona ielā veidot mierinātus satiksmes risinājumus un drošus gājēju šķērsojumus;
- 763.11. veidot iekškvartāla gājēju ceļa savienojumu ar Tallinas un Brīvības ielām, saikni ar Tērbatas ielu, nodrošinot bērniem un jauniešiem mierīgu iekškvartāla ceļu un drošu savienojumu ar sabiedriskā transporta pieturvietām;
- 763.12. pilnveidot savienojumu ar izglītības iestādi Aleksandra Čaka ielā 102 un Ziedoņdārzu.
- 764. Noteikumi Grīziņkalna ansamblim - kvartālu, ko ieskauj Jāņa Asara, Pērnavas un Augusta Deglava ielas, veidot vienotā telpiskā parka veidolā ar brīvstāvošu publisku apbūvi:**
 - 764.1. ainavu arhitektūru veidot saskanīgu ar augstvērtīgo kvartāla ēku arhitektūru;
 - 764.2. aizsargāt, saglabāt un izcelt tālo augstvērtīgo skatu no dievnama Augusta Deglava ielā 1 durvīm Avotu ielas asī;
 - 764.3. aizsargāt, saglabāt un izcelt skatus Avotu, Augusta Deglava un Artilērijas ielu asis uz vertikālo akcentu dievnamu Augusta Deglava ielā 1;
 - 764.4. teritorijā palielināt stādījumu platību līdz 70%;

764.5. veidot daudzfunkcionālas pilnvērtīgi izmantojamas cieto segumu platības tās samazinot līdz funkcionālam minimumam, tostarp integrējot tajās īslaicīgās autostāvietas un apvienojot teritorijas piegādes ceļus;

764.6. autostāvietas veido skvēra veidolā;

764.7. aizliegts funkcionāli nožogot teritoriju, izņemot pirmskolas un sākumskolas izglītības iestādes un baznīcas dārzu; var veidot aizsargstādījumus no ielas vienlaikus veidojot redzamības koridorus;

764.8. kvartāla ārtelpu veidot publiski pieejamu apkaimes iedzīvotājiem; veidot iekškvartāla gājēju ceļu;

764.9. mazina palīgēku, palīgbūvju skaitu, to funkcijas iekļaujot ēkās.

14.3. Ainaviski vērtīga teritorija

14.3.1. Aizsargājamās ūdens ainavas zona (TIN51)

Pamatinformācija

765. Saglabāt un atjaunot vēsturiskos krastmalu un ārtelpas elementus, attīstot teritoriju vienotā ainaviskā koncepcijā. Nodrošināt esošo skatu saglabāšanu un aizsardzību, kā būtisku pilsētas ainavas sastāvdaļu. Saglabāt un uzlabot ikoniskos un Rīgas pilsētas definējošos ainavas skatus pāri Daugavai Rīgas pilsētas centrā.

Citi noteikumi

766. Atjaunojami un saglabājami teritorijām piegulošie vēsturiskie ārtelpas elementi – stiprinātie krasti, norobežojošās barjeras, un citas arhitektūras mazās formas.

767. Attīstības priekšlikumus jāizstrādā kompleksi kopā ar blakus teritorijām atklāta ainavu arhitektūras metu konkursa rezultātā, veicinot identificēt un saglabāt esošās vietas raksturiezīmes, kā arī neatstājot negatīvu ietekmi uz:

767.1. 11.novembra krastmalu un Vecrīgas panorāmu,

767.2. Mūkusalas promenadi,

767.3. Zaķusalas ziemeļiem,

767.4. AB dambi un Āgenskalna līci,

767.5. Ķīpsalas panorāmu.

768. Jāsaglabā vizuāla sasaiste ar iepriekšējā punktā definētajām vietām no Vanšu un Akmens tilta.

769. Peldbūvju izvietošana šajās zonās pamatojama ar vizuālās ietekmes analīzi.

14.3.2. Teritorijas ar īpašiem apstādījumu saglabāšanas un attīstības noteikumiem (TIN52)

Pamatinformācija

770. Nodrošināt, ka publisko ēku apbūves, centra parku ansambļa ārtelpa un baznīcu dārzi tiek veidoti kā arhitektoniski, kultūrvēsturiski un garīgi nozīmīgas publiskās ārtelpas, kas saglabā vērtības, veicina mierīgu kontemplāciju un cieņpilnu vidi, vienlaikus nodrošinot sabiedrībai pieejamu, kvalitatīvu un zaļumu bagātu pilsētvidi bez autotransporta dominances.

Citi noteikumi

771. Visās teritorijās autonovietnes un autostāvietas ir aizliegtas; īslaicīgās autostāvietas un piegādes ceļi integrējami laukumu veidolā, radot daudzfunkcionālu pielietojumu;

772. Baznīcas dārzi:

- 772.1. dārzi veidojami kompozicionāli saskanīgi ar dievnama un tā ansambļa arhitektūru, veidojot baznīcas dārza gaisotni;
- 772.2. atjaunojami vēsturiski ārtelpas elementi - kāpnes, priekšlaukumi, utml;
- 772.3. dārzs veidojams kā mierīga kontemplācijas jeb apceres ārtelpa, kurā var plānot kulta pasākumu norisi;
- 772.4. dārzus, kas ir identificēti kā arheoloģiskas apbedījumu vietas veidojami ar cieņas izrādīšanas iespēju un noteiktu uzvedības kodu līdzīgu kapsētām - klusināti, mīrinātu kustību, veicinot apcerīgumu;
- 772.5. dārzs veidojams sabiedrībai brīvi pieejams vai daļēji pieejamas, piemēram brīvi pieejams diennakts gaišajā laikā;
- 772.6. vietās, kur nav apbūves blīvuma, vai pazemes būvju un inženiertīklu ierobežojuma, teritorijas stādījumu īpatsvaram jāveido vismaz 50%; stādījumu blīvumam un sortimentam jārada baznīcas dārza gaisotne;
- 772.7. autonovietnes un autostāvietas ir aizliegtas; īslaicīgās autostāvietas un piegādes ceļi integrējami laukumu veidolā, radot daudzfunkcionālu pielietojumu;
- 772.8. baznīcas dārzus var nožogot.

773. Publisko ēku apbūves ārtelpa:

- 773.1. ja apbūve piekļaujas parkam vai skvēram izstrādājams vienots konceptuālais projekts, var izstrādāt atsevišķu konceptuālo projektu, kas veido saskanīgu kompozicionālu un funkcionālu risinājumu;
- 773.2. vietās, kur nav apbūves blīvuma, vai pazemes būvju un inženiertīklu ierobežojuma, teritorijas stādījumu īpatsvaram jāveido vismaz 50%; stādījumu blīvumam;
- 773.3. nodrošināt skatā no katra publiskās iestādes ēkas loga saikni ar dabu;
- 773.4. autonovietnes un autostāvietas ir aizliegtas; īslaicīgās autostāvietas un piegādes ceļi integrējami laukumu veidolā, radot daudzfunkcionālu pielietojumu;
- 773.5. aizliegts funkcionāli nožogot teritoriju, izņemot pirmskolas un sākumskolas izglītības iestādes, kuru žogi integrējami stādījumos; nožogojuma funkcija īstenojama to integrējot mēbelējumā vai veidojot stādījumus;

774. Centra parku ansambļa teritorijās:

- 774.1. izstrādājams vienots konceptuālais projekts Centra parku ansamblim un tā daļām;
- 774.2. apbūves parkā apstādījumi veidojami integrēti parka kompozīcijā vienotā konceptuālā projektā;
- 774.3. autonovietnes un autostāvietas ir aizliegtas; īslaicīgās autostāvietas un piegādes ceļi integrējami laukumu veidolā, radot daudzfunkcionālu pielietojumu;
- 774.4. aizliegts nožogot, izņemt vēsturiskus autentiskus nožogojumus, kas ir apbūves ansambļa daļa; nožogojuma funkcija integrējama mēbelējumā un zemos dzīvžogos vai parkam kompozicionāli saskanīgās stādījumu kulisēs;
- 774.5. saimnieciska rakstura būves nojaucamas, izņemot vēsturiskas dārznieku mājas utml., un to funkcija integrējama ēkās;
- 774.6. stādījumi ir aizsargājami kā vēsturiska dendroloģiska parka daļa.

14.4. Nacionālas un vietējas nozīmes infrastruktūras attīstības teritorija (TIN71)

775. Hanzas šķērsojums ir plānotā pilsētas centra loka sastāvdaļa un īstenošana ir iekļauta Attīstības stratēģijā 2030. Ja tiek pieņemts lēmums par Hanzas šķērsojuma īstenošanu, tad darbība veicama TIN71 teritorijā atbilstoši būvprojektam. Līdz projekta īstenošanai izmantošana atbilstoši funkcionālajā zonā atļautajām izmantošanām, atļauts izvietot īslaicīgas lietošanas būves, kas saistītas ar parka izmantošanu.

15. PIELIKUMI TERITORIJAS IZMANTOŠANAS UN APBŪVES NOTEIKUMIEM

- 1. pielikums. Baznīcas dārzi, priekšdārzi, pilsētas pļavas un neapbūvējamie pagalmi.
- 2. pielikums. Valsts un vietējās nozīmes dižkoki, alejas.
- 2. 2A. Pielikums. Aleju un stādījumu apkaimes
- 3. pielikums. Krastmalu veidi, publiski pieejamās ūdensmalas, pietātnes.
- 4. pielikums. Stādāmo koku sortiments.
- 5. pielikums. Koeficienti brīvās zaļās teritorijas aprēķinam.
- 6. pielikums. Invazīvo sugu saraksts, kuru izmantošana nav pieļaujama RVC AZ.
- 7. pielikums. Krastmalu krastu stiprinājumu šķēršprofili.
- 8. pielikums. Dabīgās noteces un applūstošās teritorijas. Lietusūdeņu apsaimniekošanas zonas.
- 9. pielikums. Īpašā režīma zonas robežas.
- 10. pielikums. Gājēju ielas, gājēju prioritārās zonas, gājēju iekškvartālu savienojumi, pasāžas

11. pielikums. Pilsētībūvnieciski nozīmīgas teritorijas un elementi

12. pielikums. Koku vizuālā novērtēšana